oogle

THOLOGIA GRAECA

SIVE

:ARVM GRAECORVM

L V S V S.

RECENSIONE BRVNCKII.

TOM. I.

ICES ET COMMENTARIVM

ADIECIT

FRIEDERICVS IACOBS.

LIPSIAE
N BIBLIOPOLIO DYCKIO
MDCCXCIV.

P R A E F A T I O.

Haud ſine idoneis cauſis factum eſt, ut textum graecorum Epigrammatum, quae in Analectis veterum poëtarum a Brunckio, Viro Clariſſimo, edita ſunt, repetendum curarem. Nam quum primum ad Anthologiam graecam emendandam notisque illuſtrandam adieciſſem animum, ita exiſtimabam, ſi indicibus diligenter confectis Analectorum uſum faciliorem reddidiſſem, animadverſionibusque ſcriptis ad emendanda melusque intelligenda Epigrammata muniviſſem viam, fore, ut mihi ab omnibus Analectorum poſſeſſoribus aliquid haberetur gratiae, neque opus videri, ut novam eorum editionem pararem. Poſtea tamen, re accuratius perpenſa, conſilium meum immutare coepi. Primum enim impellebat animum ſummorum quorundam virorum auctoritas, qui mihi cum publice tum privatim ſignificaverunt, gratum me omnibus graecarum litterarum ſtudioſis facturum eſſe, ſi Analectorum textum, omiſſis iis, quae a Brunckio ſine idonea cauſa recepta eſſent, emendatisque cum typographorum tum ipſius editoris vitiis, quae multa in Animadverſionibus correxit, typis deſcribendum curarem; praecipue cum operis Brunckiani exempla nulla proſtarent venalia, et, in communi litterarum apud Francogallos extinctione, novae editionis, ab ipſo Brunckio, civilium rerum procellis abrepto deteſtandaeque

factionis machinationibus in carcerem detruſo, adornandae, omnis ſpes iamdudum evanuerit. Iam vero praeclarum hoc Epigrammatum ſyntagma, quod propter pretii caritatem in paucorum manus perveniſſet, digniſſimum eſſe, quod frequentandis exemplis ad plurimorum cognitionem proferretur. Anthologiae Planudeae editiones et ipſas raro inveniri, neque omnem Epigrammatum graecorum continere copiam, et eorum quae contineret haud exiguam partem turpiſſimis mendis inquinatam legi; Reiskianam vero, ex corruptiſſimo derivatam codice, iisdem multisque praeterea aliis laborare incommodis. Quibus argumentis, quae vel per ſe ſatis valerent, accedebant alia ex redemtoris, honeſtiſſimi mihique amiciſſimi viri, rationibus. Exiguus eſt, ut dixi, eorum numerus, quibus Analectorum copiis frui liceat. Quodſi indices noſtri commentariusque a nobis edendus ad hoc ſolum opus referrentur, magnopere metuendum erat, ne ea res redemtori fraudi eſſet. His igitur potiſſimum cauſis commotus, animum eo induxi, ut totam illam Epigrammatum farraginem, quae nemo plenius, nemo emendatius Brunckio edidit, eodem ordine, quo in Analectis leguntur, repetendam curarem. Praeteriri autem eorum poetarum carmina, qui ad Gnomonologicos referri ſolent, Solonis, Tyrtaei, Mimnermi omnia, Simonidis iambos; deinde Anacreontis odaria, Sapphus et Erinnae carmina lyrica, Callimachi hymnos, Bucolicorum Eidyllia, Timonis Sillos, Matronis Paradiam, quae quidem omnia, cur inter carmina epigrammatica reciperentur, cauſa non erat. Circumſcriptis itaque ex nova hac editione fere omnibus carminibus, quae nullam cum genere epigrammatico haberent coniunctionem, in paucis tamen a lege, quam mihi ipſe ſcripſeram, cecedendum putavi. Non ſolum Archilochi et Bacchylidis, divinorum vatum, fragmenta,

quibus in ea operis noſtri parte, quae τὰ παραλελειμμένα continebit, magna fiet acceſſio, ſed Simonidis quoque lyrica et elegiaca, Cratetis reliquias, Phanoclis inſignem de Orpheo locum, Procli denique hymnos, cum paucis aliis, quibus lectores aegre cariturος eſſe exiſtimabam, retinere quam proſcribere malui. In quo iudicio ſi forte erraverim, huius tamen erroris facile me ab aequis lectoribus veniam impetraturum eſſe confido. Tam enim exiguus eſt eorum fragmentorum numerus, quae, ſi omnia ad vivum reſecare voluiſſem, omittere potueram, ut iis reſectis vix duodecim folia de toto huius operis corpore deceſſura ſint.

Ceterum in Analectorum textu repetendo Brunckii, celeberrimi Viri, veſtigia plurimis de cauſis religioſiſſime ſequutus ſum. Nam ex ſuſcepti a nobis operis ratione atque inſtituto, neque in poetarum ordine deſcribendo, neque in textu recenſendo, ulla inſignior a nobis fieri poterat mutatio. Deinde vero ſumma Brunckii auctoritas, cui tantum tribuendum cenſeo quantum vix ulli, prohibuit, quo minus quidquam immutarem, niſi ex ipſius eruditiſſimi viri mente atque iudicio. Quos igitur errores ſive in collocandis poetarum carminibus, ſive in textu ad criticas rationes conſtituendo a ſe commiſſos in Lectionibus, textui Analectorum annexis, ſerius agnovit, eos, prout ratio ferebat, modo tacite ſuſtuli, modo in margine verbo notavi. Quum enim Brunckius haud uno in loco ſignificet, ſe, ſive aliorum pravo iudicio, ſive ſua emendandi libidine abreptum, temere receſſiſſe a lectione codicis, in his omnibus locis nihil antiquius habui, quam ut membranarum ſcripturam in textum revocarem. Coniecturas vero a doctiſſimo viro propoſitas, niſi pauciſſimis in locis, ubi minima mutatione res peragebatur, nec non vitioſas codicis lectiones in

marginem relegavi *). In hac vero parte ſaepe vehementer dolui, ingenioſiſſimum virum, quem tamen morae paulo quam par erat impatientiorem fuiſſe, cum magno noſtro incommodo crebro intelleximus, in codicis ſui aberrationibus enotandis tam negligenter verſatum eſſe. Ut nunc ſe res habet, niſi extiterit, qui totum Vaticanum codicem excutiat et cum Analectorum textu diligenter comparet, at quam difficile quantique taedii plenum opus! in Epigrammatis emendandis vix unquam habebimus, ubi certa figamus veſtigia. Quum enim Brunckius ſatis haberet, ea in textu poſuiſſe, quae ipſi vera viderentur, librorum autem ſuorum ſcripturam indicare negligeret, multis in locis ignoremus neceſſe eſt, qua auctoritate nitatur ipſius lectio quantamque partem veritatis habeat. Haec autem a me non detrahendi cauſa, ſed ex rei veritate dici, cum ex aliis argumentis ſponte apparet, tum ex ipſius Brunckii verbis intelligitur, quae poſuit in Notis ad Ariſtoph Nubes. p. 119. ubi laudato ex Analectis Epigrammate incerti Auctoris T. III. p. 154. XVI haec ſcripſit: *Gloriolam ex emendatione hexametri, cuius et numeri corrupti erant et ſententia, captaſſet forte quis alius: anguſtus ſpatii concluſo ſatis mihi fuit, verſum uti legi debet exhibuiſſe. Nunc quomodo legatur in membranis, unde deſcriptus fuit, dicam* etc. Sed nolo

*) Vitiorum, quae vel a typographo vel ab ipſo Brunckio admiſſa ſunt, emendationem in margine indicare ſupervacaneum duxi. ita ut, ubi huius editionis textum diſcrepare deprehenderis ab Analectorum textu, ibi codd. lectionem, Brunckio iubente, reſtitutam eſſe ſcias. Quum autem Brunckius crebro mutationem a ſe factam ſignificet, nullo indicio facto, utrum vitioſam lectionem in editis textum, an etiam in codd. repererit, nos, vitioſa lectione poſita, volgo ſic legi diximus, quo fere ubique emendationem ab editoris ingenio profectam et in textum admiſſam eſſe, ſignificatur.

hoc loco repetere, quae in eandem ſententiam et ab aliis dicta ſunt et a nobis aliquando multis exemplis prolatis uberius explicabuntur. Operam autem adhibebimus, ut huic Brunckiani operis incommodo, quantum a nobis fieri poteſt, medeamur, cum doctorum virorum emendationibus, tum codicum aberrationibus, quae quidem ab Epigrammatum editoribus enotatae ſunt, diligenter conquiſitis et in commentario noſtro indicatis.

Quum in Lectionibus, tertio Analectorum volumini ſubiectis, multa non ſuo loco legantur, ſed, ut fieri ſolet in ſcriptione tumultuaria, quaedam inconſiderate poſita, huc illuc, prout occaſio tulit, emendentur, correctionesque ſuo loco vel nondum paratae vel etiam neglectae per opportunitatem proferantur, nemo mirari debet, ſi in editionis noſtrae margine emendationum et variantium lectionum mentionem fieri viderit, quas in Brunckii animadverſionibus non ea qua debuerant ſede commemoratas reperiat. Neque officio noſtro ſatisfacere putavimus, niſi doctiſſimi viri commentarios, in alios ſcriptores poſtea ab ipſo editos, excuteremus, ſi qua in iis ad Epigrammatum emendationem ſpectantia laterent. Neque me huius operae poenituit. Nullus enim eſt ex his commentariis, ex quo non una aut altera huius generis emendatio prodierit. Has quoque in notis poſuimus. Locorum autem unde depromtae ſint, indicium, una cum emendandi rationibus commentario noſtro ſervavimus, in quo nihil praeteribitur, quod ſive ab ipſo Brunckio ſive ab aliis eruditis viris, quorum quidem ſcripta nobis videre contigit, ad Epigrammata poetarum graecorum tam emendanda quam illuſtranda prolatum eſt. Tum et ineditas quasdam doctorum virorum emendationes et noſtras qualescunque coniecturas, quarum aliquas una cum ſignificatione conſilii

noſtri, anno praeterito publice propoſuimus *), animadverſionesque ex penu noſtra depromtas exhibebimus. Hunc autem commentarium praecedet notitia litteraria de Anthologiae graecae fatis et editionibus; ſequetur hiſtoria critica poetarum, quorum opera Maximus Planudes et Conſtantinus Cephalas in Florilegia ſua retulerunt.

Haec ſunt quae de nova hac Anthologiae graecae editione praemonenda duxi, in qua hoc unum praeſtitum volui, ut textus, ex Brunckii, ſummi viri, mente emendatus et correctus prodiret. Indices, iam ad unum omnes confecti, hoc ipſo anno edentur. Erunt autem quinque. Primus Epigrammatum, quae in Analectis reperiuntur, initia elementari ordine diſpoſita continebit, indicio facto, ubi eorum quodque in Brunckii Analectis, Reiskii et Planudis Anthologus reperiatur; alter Epigrammatum ordinem, quo ordine Planudes ea in libros et capita deſcripſit, trium primariarum editionum, Florentinae, Stephanianae et Wechelianae, paginis inter ſe comparatis, ante oculos ponet; tertius, carminum a Ienſio et Reiskio editorum ordinem indicabit; quartus exhibebit nomina propria, cum hominum tum locorum, quotquot in Epigrammatis occurrunt; quintus denique omnium carminum argumenta, ſerundum litterarum ordinem diſpoſita, breviter ſignificabit. Graecitatis indici, quo hoc opus carere non poſſe probe intelligo, in calce commentarii locus aſſignabitur. Vale, Lector Benevole, et operi a nobis inſtituto fave. Scribebam Gothae a. d. 26. menſis Aprilis MDCCXCIV.

*) Emendationes in Epigrammata Anthologiae graecae. Lipſiae 1793. 8vo.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ
ΓΑΔΑΡΗΝΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ.

I.
T. I.

Μοῦσα φίλα, τίνι τάνδε φέρεις πάγκαρπον ἀοιδάν;
ἢ τίς ὁ καὶ τεύξας ὑμνοθετᾶν στέφανον;
ἄνυσε μὲν Μελέαγρος· ἀριζάλῳ δὲ Διοκλεῖ
μναμόσυνον, ταύταν ἐξεπόνησε χάριν.
Πολλὰ μὲν ἐμπλέξας Ἀνύτης κρίνα, πολλὰ δὲ Μυροῦς
λείρια, καὶ Σαπφοῦς βαιὰ μὲν ἀλλὰ ῥόδα.
νάρκισσόν τε τορῶν Μελανιππίδου ἔγκυον ὕμνων,
καὶ νέον οἰνάνθης κλῆμα Σιμωνίδεω·
σὺν δ᾽ ἀναμὶξ πλέξας μυρόπνουν εὐάνθεμον ἶριν
Νοσσίδος, ἧς δέλτοις κηρὸν ἔτηξεν Ἔρως·
τῇ δ᾽ ἅμα καὶ σάμψυχον ἀφ᾽ ἡδύπνοιο Ῥιανοῦ,
καὶ γλυκὺν Ἠρίννης παρθενόχρωτα κρόκον,
Ἀλκαίου τε λάληθρον ἐν ὑμνοπόλοις ὑάκινθον,
καὶ Σαμίου δάφνης κλῶνα μελαμπέταλον·
ἐν δὲ Λεωνίδεω θαλεροὺς κισσοῖο κορύμβους,
Μνασάλκου τε κόμας ὀξυπόρου πίτυος·
βλαισήν τε πλατάνιστον ἀπέθρισε Παμφίλου, ὑγροῖς p. 2.
σύμπλεκτον καρύης ἔρνεσι Παγκράτεος,
Τύμνεώ τ᾽ εὐπέταλον λεύκην, χλοερόν τε σίσυμβρον
Νικίου, Εὐφήμου τ᾽ ἀμμότροφον πάραλον·

A

T. I. ἐν δ᾽ ἄρα Δαμάγητον, ἴον μέλαν, ἡδύ τε μύρτον
Καλλιμάχου, στυφελοῦ μεστὸν ἀεὶ μέλιτος,
λυχνίδα τ᾽ Εὐφορίωνος, ἰδ᾽ ἐν Μούσαισιν ἄμωμον
ὃς Διὸς ἐκ κούρων ἔσχεν ἐπωνυμίην.
τῇσι δ᾽ ἅμ᾽ Ἡγήσιππον ἐνέπλεκε, μαινάδα βότρυν,
Πέρσου τ᾽ εὐώδη σχοῖνον ἀμησάμενος,
σὺν δ᾽ ἅμα καὶ γλυκὺ μῆλον ἀπ᾽ ἀκρεμόνων Διοτίμου,
καὶ ῥοιῆς ἄνθη πρῶτα Μενεκράτεος,
σμυρναίους τε κλάδους Νικαινέτου, ἠδὲ Φαέννου
τέρμινθον, βρωτήν τ᾽ ἀχράδα Σιμμίεω·
ἐν δὲ καὶ ἐκ λειμῶνος ἀμωμήτοιο σέλινα,
βαιὰ διακνίζων ἄνθεα Παρθενίδος,
λείψανά τ᾽ εὐκαρπεῦντα μελιστάκτων ἀπὸ Μουσῶν,
ξανθοὺς ἐκ καλάμης Βακχυλίδεω σταχύας·
ἐν δ᾽ ἄρ᾽ Ἀνακρείοντα, τὸ μὲν γλυκὺ κεῖνο μέλισμα
νέκταρος, εἰς δ᾽ ἐλέγους εὔσπορον ἀνθέμιον·
ἐν δὲ καὶ ἐκ φορβῆς σκολιότριχος ἄνθος ἀκάνθης
Ἀρχιλόχου, μικρὰς στράγγας ἀπ᾽ ὠκεανοῦ·
τοῖς δ᾽ ἅμ᾽ Ἀλεξάνδροιο νέους ὄρπηκας ἐλαίης,
ἠδὲ Πολυκλείτου πορφυρέην κύανον.
ἐν δ᾽ ἄρ᾽ ἀμάρακον ἧκε, Πολύστρατον, ἄνθος ἀοιδῶν,
φοίνισσάν τε νέην κύπρον ἀπ᾽ Ἀντιπάτρου·
καὶ μὴν καὶ Συρίην σταχυότριχα θήκατο νάρδον,
ὑμνοθέταν, Ἑρμοῦ δῶρον ἀειδόμενον·
ἐν δὲ Ποσείδιππόν τε καὶ Ἡδύλον, ἄγρι᾽ ἀρούρης,
Σικελίδεώ τ᾽ ἀνέμοις ἄνθεα φυόμενα.
p. 3 καὶ μὴν καὶ χρύσειον ἀεὶ θεῖοιο Πλάτωνος
κλῶνα, τὸν ἐξ ἀρετῆς πάντοθι λαμπόμενον.

ἄγριον τ' ἴξιν Ἄρατον ἐμῷ βάλεν, οὐρανομάκευς
  φοίνικος κείρας πρωτογόνους ἕλικας,
λωτόν τ' εὐχαίτην Χαιρήμονος ἐν φλογὶ μίξας
  Φαιδίμου, Ἀνταγόρου τ' εὔστροφον ὄμμα βοός,
τάν τε φιλάκρητον Θεοδωρίδεω νεοθαλῆ
  ἕρπυλλον, κυάμων τ' ἄνθεα Φανίεω,
ἄλλων τ' ἔρνεα πολλὰ νεόγραφα· τοῖς δ' ἅμα Μούσης
  καὶ σφετέρης ἔτι που πρώϊα λευκόϊα.
ἀλλὰ φίλοις μὲν ἐμοῖσι φέρω χάριν· ἐστὶ δὲ μύσταις
  κοινὸς ὁ τῶν Μουσέων ἡδυεπὴς στέφανος.

II.

Πάγκαρπόν σοι, Κύπρι, καθήρμοσε, χειρὶ τρυγήσας
  παίδων ἄνθος, Ἔρως ψυχαπάτης στέφανον.
ἐν μὲν γὰρ κρίνον ἡδὺ κατέπλεξεν Διόδωρον,
  ἐν δ' Ἀσκληπιάδην τὸ γλυκὺ λευκόϊον.
ναὶ μὴν Ἡράκλειτον ἐνέπλεκεν, ὅς ῥ' ἀπ' ἀκάνθης
  ἦν ῥόδον· οἰνάνθη δ' ὥς τις ἔθαλλε Δίων·
χρυσάνθη δὲ κόμαισι κρόκον, Θήρωνα, συνῆψεν,
  ἐν δ' ἔβαλ' ἑρπύλλου κλωνίον, Οὐλιάδην,
ἁβροκόμην δὲ Μυΐσκον, ἀειθαλὲς ἔρνος ἐλαίης,
  ἱμερτοὺς ἀρετῆς κλῶνας ἀπεδρέψατο.
ὀλβίστη νήσων ἱερὰ Τύρος, ἣ τὸ μυρίπνουν
  ἄλσος ἔχει παίδων Κύπριδος ἀνθοφόρον.

III.

Ἁ Κύπρις θήλεια γυναικομανῆ φλόγα βάλλει·
  ἄρσενα δ' αὐτὸς Ἔρως ἵμερον ἀνιοχεῖ.

II. 2. Cod. ψυχαπάτην.

T. I. p. 4. ποῖ φύγω; ποτὶ παῖδ' ἢ ματέρα; φαμὶ δὲ καὐτὰν
Κύπριν ἐρεῖν· Νικᾷ τὸ θρασὺ παιδάριον.

IV.

Ὦ προδόται ψυχῆς, παίδων κύνες, αἰὲν ἐν ἰξῷ
Κύπριδος ὀφθαλμοὶ βλέμματα χριόμενοι,
ἡρπάσατ' ἄλλον Ἔρωτ', ἄρνες λύκον, οἷα κορώνη
σκορπίον, ὡς τέφρη πῦρ ὑποθαλπόμενον.
δρᾶθ' ὅ τι καὶ βούλεσθε. τί μοι νενοτισμένα χεῖτε
δάκρυα, πρὸς δ' ἱκέτην αὐτομολεῖτε τάχος;
ὀπτᾶσθ' ἐν κάλλει, τύφεσθ' ὑποκαιόμενοι νῦν,
ἄκρος ἐπεὶ ψυχῆς ἐστὶ μάγειρος Ἔρως.

V.

Εἴ σε Πόθοι στέργουσι, Φιλοκλέες, ἥ τε μυρόπνους
Πειθώ, καὶ κάλλευς ἀνθολόγοι Χάριτες,
ἀγκὰς ἔχοις Διόδωρον, ὁ δὲ γλυκὺς ἄντιος εἴδοι
Δωρόθεος, κείσθω δ' εἰς γόνυ Καλλικράτης,
ἰαίνοι δὲ Δίων, τὸ δέ γ' εὔστοχον ἐν χερὶ τείνων
σὸν κέρας Οὐλιάδης αὐτὸ περισκυθίσαι,
θείη δ' ἡδὺ φίλημα Φίλων, Θήρων δὲ λαλήσαι,
θλίβοις δ' Εὔδημον τιτθὸν ὑπὸ χλαμύδι.
εἰ γάρ σοι τάδε τερπνὰ πόροι θεὸς, ὦ μάκαρ, οἵαν
ἀρτύσεις παίδων Ῥωμαϊκὴν λοπάδα.

IV 6. Cod. α. τάχα. Scr. πρὸς δ' ἱκέτην α. τάχα. Verſ. 5. mallem: δρᾶθ' ὅ τι καὶ βούλεσθε.

V. 3. Cod. ἄντιος ἴδη.

VI. T. I.

Ζωροπότει δύσερως, καὶ σεῦ φλόγα τὰν φιλόπαιδα
κοιμάσει λάθας δωροδότας Βρόμιος.
Ζωροπότει, καὶ πλῆρες ἀφυσσάμενος σκύφος οἴνας
ἔκρουσον στυγερὰν ἐκ κραδίας ὀδύναν.

VII. p. 5.

Οὔριος ἐμπνεύσας ναύταις Νότος, ὦ δυσέρωτες,
ἥμισύ μευ ψυχᾶς ἅρπασεν Ἀνδράγαθον.
τρὶς μάκαρες νᾶες, τρὶς δ' ὄλβια κύματα πόντω,
τετράκι δ' εὐδαίμων παιδοφορῶν ἄνεμος.
αἴθ' εἴην δελφὶς, ἵν' ἐμοῖς βαστακτὸς ἐπ' ὤμοις
πορθμευθεὶς ἐσίδῃ τὰν γλυκόπαιδα Ῥόδον.

VIII.

Ἀρνεῖται τὸν Ερωτα τεκεῖν ἡ Κύπρις, ἰδοῦσα
ἄλλον ἐν ἠϊθέοις Ιμερον Ἀντίοχον.
ἀλλὰ νέοι στέργοιτε νέον Πόθον· ἦ γὰρ ὁ κοῦρος
εὕρηται κρείσσων οὗτος Ερωτος Ερως.

IX.

Εἰ χλαμύδ' εἶχεν Ερως, καὶ μὴ πτερὰ, μηδ' ἐπὶ νώτων
τόξα τε καὶ φαρέτραν, ἀλλ' ἐφόρει πέτασον,
ναὶ μὰ τὸν ἁβρὸν ἔφηβον ἐπόμνυμαι, Ἀντίοχος μὲν
ἦν ἄρ' Ερως, ὁ δ' Ερως τοὔμπαλιν Ἀντίοχος.

X.

Διψῶν ὡς ἐφίλησα Θέρευς ἁπαλόχροα παῖδα,
εἶπα τότ' αὐχμηρὰν δίψαν ἀποπροφυγών·

Τ.1. Ζεῦ πάτερ ἆρα φίλημα τὸ νεκτάριον Γανυμήδευς
πίνεις, καὶ τόδε σοι χείλεσιν οἰνοχοεῖ,
καὶ γὰρ ἐγὼ τὸν καλὸν ἐν ἠϊθέοισι φιλήσας
Ἀντίοχον, ψυχῆς ἡδὺ πέπωκα μέλι.

XI.

p. 6. Εἰς ὡραῖόν τινα νέον ᾧ ὄνομα Πραξιτέλης.

Εἰκόνα μὲν Παρίην ζωογλύφος ἄνυσ' Ἔρωτος
Πραξιτέλης, Κύπριδος παῖδα τυπωσάμενος·
νῦν δ' ὁ θεῶν κάλλιστος Ἔρως ἔμψυχον ἄγαλμα,
αὐτὸν ἀπεικονίσας, ἔπλασε Πραξιτέλην·
ὄφρ' ὁ μὲν ἐν θνατοῖς, ὁ δ' ἐν αἰθέρι φίλτρα βραβεύῃ,
γᾶς θ' ἅμα καὶ μακάρων σκηπτροφορῶσι Πόθοι.
ὀλβίστη Μερόπων ἱερὰ πόλις, ἃ θεόπαιδα
καινὸν Ἔρωτα νέων θρέψεν ὑφαγεμόνα.

XII.

Πραξιτέλης ὁ πάλαι ζωογλύφος ἁβρὸν Ἔρωτα
ἄψυχον, μορφᾶς κωφὸν ἔτευξε τύπον
πέτρω ἐνὶ τρυφερῷ· ὁ δὲ νῦν ἔμψυχα μαγεύων
τὸν τριπανοῦργον Ἔρωτ' ἔπλασεν ἐν κραδίᾳ
ἢ τάχα τοὔνομ' ἔχει ταὐτὸν μόνον, ἔργα δὲ κρέσσω,
ἢ λίθον, ἀλλὰ φρενῶν πνεῦμα μεταρρυθμίσας.
ἵλαος πλάσσοι τὸν ἐμὸν τρόπον, ὄφρα τυπώσας
ἐντὸς ἐμῆς ψυχῆς ναὸν Ἔρωτος ἔχῃ.

XI. 4 αὐτόματ' εἰκονίσας, cod. XII. 1. Scr. ὁ. ἄγαλμα ἄψυχον μορφᾶς, κ. ε. Πόθον πέτρῳ ἐνειδοφορῶν.

XIII. T. I.

Σιγῶν Ἡράκλειτος ἐν ὄμμασι τοῦτ' ἔπος αὐδᾷ·
Καὶ Ζηνὸς φλέξω πῦρ τὸ κεραυνοβόλον.
ναὶ μὴν καὶ Διόδωρος ἐνὶ στέρνοις τόδε φωνεῖ·
Καὶ πέτρον τήκω χρωτὶ χλιαινόμενον.
δύστανος παίδων ὃς ἐδέξατο, τοῦ μὲν ἀπ' ὄσσων
λαμπάδα, τοῦ δὲ πόθοις τυφόμενον γλυκὺ πῦρ.

XIV.

Οὐκ ἐθέλω Χαρίδαμον. ὁ γὰρ καλὸς εἰς Δία λεύσσει, p. 7.
ὡς ἤδη νέκταρ τῷ θεῷ οἰνοχοῶν.
οὐκ ἐθέλω. τί δ' ἐμοὶ τὸν ἐπουράνιον βασιλῆα
ἄνταθλον νίκης τῆς ἐν ἔρωτι λαβεῖν;
αἱροῦμαι τόδε μοῦνον· ὁ παῖς ἀνιὼν ἐς Ὄλυμπον,
ἐκ γῆς νίπτρα ποδῶν δάκρυα τἀμὰ λάβοι,
μναμόσυνον στοργῆς· γλυκὺ δ' ὄμμασι νεῦμα διύγρον
δοίη, καί τι φίλημ' ἁρπάσαι ἀκροθιγές.
τἄλλα δὲ πάντ' ἐχέτω Ζεύς, ὡς θέμις. εἰ δὲ θελήσει,
ἦ τάχα που κἠγὼ γεύσομαι ἀμβροσίας.

XV.

Ἤδη μὲν γλυκὺς ὄρθρος· ὁ δ' ἐν προθύροισιν ἄϋπνος
Δᾶμις ἀποψύχει πνεῦμα τὸ λειφθὲν ἔτι,
σχέτλιος Ἡρακλείτου ἰδών· ἔστη γὰρ ὑπ' αὐγὰς
ὀφθαλμῶν, βληθεὶς κηρὸς ἐς ἀνθρακιήν.
ἀλλά μοι ἔγρεο Δᾶμι δυσάμμορε. καὐτὸς Ἔρωτος
ἕλκος ἔχων ἐπὶ σοῖς δάκρυσι δακρυχέω.

T. I.

XVI.

Ἤν τι πάθω, Κλεόβουλε, (τὸ γὰρ πλέον ἐν πυρὶ παίδων
βαλλόμενος κεῖμαι λείψανον ἐν σποδιῇ)
λίσσομαι, ἀκρήτῳ μέθυσον, πρὶν ὑπὸ χθόνα θέσθαι,
κάλπιν, ἐπιγράψας· Δῶρον Ἔρως Ἀΐδῃ.

XVII.

Εἰ μὴ τόξον Ἔρως, μηδὲ πτερά, μηδὲ φαρέτραν,
μηδὲ περιβλήτους εἶχε Πόθων ἀκίδας,
p. 8. οὐκ, αὐτὸν τὸν πτανὸν ἀπόμνυμαι, οὔποτ' ἂν ἔγνως
ἐκ μορφᾶς, τίς ἔφυ Ζωΐλος, ἢ τίς Ἔρως.

XVIII.

Ψυχροπόται δυσέρωτες, ὅσοι φλόγα τὴν φιλόπαιδα
εἴδατε, τοῦ πικροῦ γευσάμενοι μέλιτος,
ψυχρὸν ὕδωρ νίψαι, ψυχρόν, τάχος, ἄρτι τακείσης
ἐκ χιόνος τῇ 'μῇ χεῖτε περὶ κραδίῃ.
καὶ γὰρ ἰδεῖν ἔτλην Διονύσιον. ἀλλ' ὁμόδουλοι,
πρὶν ψαῦσαι, σπλάγχνων πῦρ ἀπ' ἐμεῦ σβέσατε.

XIX.

Ὤνθρωποι βωθεῖτε. τὸν ἐκ πελάγους ἐπὶ γαῖαν
ἄρτι με πρωτόπλουν ἴχνος ἐρειδόμενον
ἕλκει τῇδ' ὁ βίαιος Ἔρως· φλόγα δ' οἷα προφαίνων
παιδὸς ἀπαστράπτει κάλλος ἐραστὸν ἰδεῖν.
βαίνω δ' ἴχνος ἐπ' ἴχνος, ἐν ἀέρι δ' ἡδὺ τυπωθὲν
εἶδος ἀφαρπάζων χείλεσιν ἡδυφιλῶ.

XVII. 2. alio apogr. περιβλέπτους.
XVIII. 3. Scr. ψ. ν. αἶψα, ψ. φίλοι, κ. Verſ. 5. ἢ γὰρ in cod. eſt εἰ γάρ.

Digitized by Google

ἆρά γε τὴν πικρὰν προφυγὼν ἅλα, πολύ τι κείνης T. I.
πικρότερον χέρσῳ κῦμα περῶ Κύπριδος,

XX.

Οἰνοπόται δέξασθε τὸν ἐκ πελάγευς ἅμα πόντου
καὶ κλῶπας προφυγόντ', ἐν χθονὶ δ' ὀλλύμενον·
ἄρτι γὰρ ἐκ νηός με μόλον πόδα θέντ' ἐπὶ γαῖαν
ἀγρεύσας ἕλκει τῇδ' ὁ βίαιος Ἔρως,
ἐνθάδ' ὅπου τὸν παῖδα διαστείχοντ' ἐνόησα
αὐτόματος δ' ἄκων ποσσὶ ταχὺς φέρομαι.
Κωμάζω δ' οὐκ οἶνον ὑπὸ φρένα, πῦρ δὲ γεμισθείς.
ἀλλά, φίλοι, ξεῖνοι βαιὸν ἐπαρκέσατε,
ἀρκέσατε, ξεῖνοι, κἀμὲ Ξενίου πρὸς Ἔρωτος p. 9.
δέξασθ' ὀλλύμενον τὸν φιλίας ἱκέτην.

XXI.

Σοί με Πόθων δέσποινα θεὴ πόρε, σοί με, Θεόκλεις,
ἁβροπέδιλος Ἔρως γυμνὸν ὑπεστόρεσεν,
ξεῖνον ἐπὶ ξείνης, δαμάσας ἀλύτοισι χαλινοῖς·
ἱμείρω δὲ τυχεῖν ἀκλινέος φιλίας.
ἀλλὰ σὺ τὸν στέργοντ' ἀπαναίνεαι, οὐδέ σε θέλγει
χρόνος, οὐ ξυνὰ σύμβολα σωφροσύνης.
Ἵλαθ', ἄναξ, ἵλαθι· σὲ γὰρ θεὸν ὥρισε Δαίμων·
ἐν σοὶ καὶ ζωῆς πείρατα καὶ θανάτου.

XXII.

Ἦν καλὸς Ἡράκλειτος, ὅτ' ἦν ποτέ. νῦν δὲ παρ' ἥβην
κηρύσσει πόλεμον δέῤῥις ὀπισθοβάταις.

XX. 6. Scr. α, δ' ἄκων.

T. I. ἀλλὰ, Πολυξενίδη, τάδ᾽ ὁρῶν, μὴ γαῦρα φρυάσσου
ἔστι καὶ ἐν γλουτοῖς φυομένη Νέμεσις.

XXIII.

Ὦ Χάριτες, τὴν καλὴν Ἀρισταγόρην ἐσιδοῦσαι
ἀντίαι, εἰς τρυφερὰς ἠγκαλίσασθε χέρας,
οὕνεκα καὶ μορφῇ βάλλει φλόγα, καὶ γλυκυμυθεῖ
καίρια καὶ σιγῶσ᾽ ὄμμασι τερπνὰ λαλεῖ.
τηλόθι μοι πλάζοιτο. τί δὲ πλέον; ὡς ἀπ᾽ Ὀλύμπου
Ζεὺς, οἶδεν αἴθειν ὁ παῖς μακρὰ κεραυνοβολεῖν.

XXIV.

Ἡδύ τι μοι διὰ νυκτὸς ἐνύπνιον, ἁβρὰ γελῶντα
ὀκτωκαιδεκέτη παῖδα μετ᾽ ἀγκαλίσιν
p 10. ἤγαγ᾽ Ἔρως ὑπὸ χλαῖναν· ἐγὼ δ᾽ ἁπαλῷ περὶ χρωτὶ
στέρνα βαλὼν κενεὰς ἐλπίδας ἐτρεφόμην.
καί μευ νῦν θάλπει μνήμην πόθος· ὄμμασι δ᾽ ὕπνον
ἀγρευτὴν πτηνοῦ φάσματος αἰὲν ἔχω.
ὦ δύσερως ψυχὴ, παῦσαί ποτε καὶ δι᾽ ὀνείρων
εἰδώλοις κάλλευς κωφὰ χλιαινομένη.

XXV.

Ἧπται μευ κραδίας ψαύων πόνος· ἢ γὰρ ἀλύων
ἀκρονυχὶ ταύταν ἔκνισ᾽ ὁ θερμὸς Ἔρως·
εἶπε δὲ μειδήσας· ἕξεις ταχὺ τὸ γλυκὺ κρᾶμα,
ὦ δύσερως, λάβρῳ πιόμενος μέλιτι.
ἐξ οὗ δὴ νέον ἔρνος ἐν ἠιθέοις Διόφαντον
λεύσσων, οὔτε φυγεῖν, οὔτε μένειν δύναμαι.

T. I.

XXVI.

Εἰνόδιος στείχων τὸ μεσαμβρινὸν εἶδον Ἄλεξιν,
ἀρτικόμαν καρπὸν κειρομένου θέρεος.
διπλαῖ δ' ἀκτῖνές με κατέφλεγον· αἱ μὲν Ἔρωτος,
παιδὸς ἀπ' ὀφθαλμῶν, αἱ δὲ παρ' ἠελίου.
ἀλλ' ἃς μὲν νὺξ αὖθις ἐκοίμισεν. ἃς δ' ἐν ὀνείροις
εἴδωλον μορφῆς μᾶλλον ἀνεφλόγισεν.
λυσίπονος δ' ἑτέροις ἐπ' ἐμοὶ πόνον ὕπνος ἔτευξεν,
ἔμπνουν πῦρ, ψυχῇ κάλλος ἀπεικονίσας.

XXVII.

Αἰπολικαὶ σύριγγες ἐν ὄρεσι μηκέτι Δάφνιν
φωνεῖτ', αἰγιβάτῃ Πανὶ χαριζόμεναι.
μηδὲ σὺ τὸν στεφθέντα λύρῃ Φοίβου, προφῆτι
Δάφνη παρθενίη, μέλφ' Ὑάκινθον ἔτι.
ἦν γὰρ ὅτ' ἦν Δάφνις μὲν ἐν ὄρεσι, σοὶ δ' Ὑάκινθος p. 11.
τερπνός· νῦν δὲ Πόθων σκῆπτρα Δίων ἐχέτω.

XXVIII.

Κεῖμαι. λὰξ ἐπίβαινε κατ' αὐχένος, ἄγριε Δαῖμον.
οἶδά σε, ναὶ μὰ θεούς, καὶ βαρὺν ὄντα φέρειν.
οἶδα καὶ ἔμπυρα τόξα. βαλὼν δ' ἐπ' ἐμὴν φρένα πυρσοὺς
οὐ φλέξεις ἤδη· πᾶσα γάρ ἐστι τέφρη.

XXIX.

Κύπρις ἐμοὶ ναύκληρος, Ἔρως δ' οἴακα φυλάσσει
ἄκρον ἔχων ψυχῆς ἐν χερὶ πηδάλιον.
κυμαίνει δ' ὁ βαρὺ πνεύσας Πόθος, οὕνεκα δὴ νῦν
παμφύλῳ παίδων νήχομαι ἐν πελάγει.

XXVII. 5. Scr. ὄρεσιν ὧδ'.

T. I.

XXX.

Ἡδὺ μὲν ἀκρήτῳ κεράσαι γλυκὺ νᾶμα μελισσᾶν,
ἡδὺ δὲ παιδοφιλεῖν καὐτὸν ἐόντα καλόν,
οἷα τὸν ἁβροκόμην στέργει Κλεόβουλον Ἄλεξις·
ὄντως εὔκρατον Κύπριδος οἰνόμελι.

XXXI.

Λευκανθὴς Κλεόβουλος. ὁ δ' ἀντία τῷδε μελίχρους
Σώπολις, οἱ δισσοὶ Κύπριδος ἀνθοφόροι.
τοὔνεκά μοι παίδων ἔπεστι πόθος. οἱ γὰρ Ἔρωτες
ἐκ λευκοῦ πλέξαι φασί με καὶ μέλανος.

XXXII.

Λίσσομ', Ἔρως, τὸν ἄγρυπνον ἐμοὶ πόθον Ἡλιοδώρας
κοίμισον, αἰδεσθεὶς Μῶσαν ἐμὰν ἱκέτιν.
p. 12. ναὶ γὰρ δὴ τὰ σὰ τόξα, τὰ μὴ δεδιδαγμένα βάλλειν
ἄλλον, ἀεὶ δ' ἐπ' ἐμοὶ πτηνὰ χέοντα βέλη,
εἴ κεν ἐμὲ κτείνῃς, λείψω φωνεῦντ' ἐπὶ τύμβῳ
γράμματ'· Ἔρωτος ὅρα ξεῖνε μιαιφονίην.

XXXIII.

Ἢν ἐσίδω Θήρωνα, τὰ πάνθ' ὁρῶ· ἢν δὲ τὰ πάντα
βλέψω, τὸν δέ γε μή, τἄμπαλιν οὐδὲν ὁρῶ.

XXXIV.

Ἐφθέγξω, ναὶ Κύπριν, ἃ μὴ θέμις, ὦ μέγα τολμᾶν
θυμὲ μαθών· Θήρων σοὶ καλὸς οὐκ ἐφάνη·

XXXI. 4. Cod. πλέξειν ἐκ λευκῶ φασὶ — In margine correctum ἢ γὰρ ἔρωτας ἐκ λευκῶ πλέξαι.

σοὶ καλὸς οὐκ ἐφάνη Θήρων. ἀλλ' αὐτὸς ὑπέστης, T.I.
οὐδὲ Διὸς πτήξας πῦρ τὸ κεραυνοβόλον.
τοιγάρ, ἰδού, τὴν πρόσθε λάλον προὔθηκεν ἰδέσθαι
δεῖγμα θρασυστομίης ἡ βαρύφρων Νέμεσις.

XXXV.

Ἄβρους, ναὶ τὸν Ἔρωτα, τρέφει Τύρος· ἀλλὰ Μυΐσκος
ἔσβεσεν ἐκλάμψας ἀστέρας ἠέλιος.

XXXVI.

Ἠγρεύθην καὶ πρόσθεν ἐγώ ποτε τοῖς δυσέρωσι
κώμοις ἠϊθέων πολλάκις ἐγγελάσας,
καί μ' ἐπὶ σοῖς ὁ πτανὸς Ἔρως προθύροισι, Μυΐσκε,
στῆσεν ἐπιγράψας· Σκῦλ' ἀπὸ σωφροσύνης.

XXXVII.

Τόν με Πόθοις ἄτρωτον ὑπὸ στέρνοισι Μυΐσκος
ὄμμασι τοξεύσας, τοῦτ' ἐβόησεν ἔπος·
Τὸν θρασὺν εἷλον ἐγώ· τὸ δ' ἐπ' ὀφρύσι κεῖνο φρύαγμα p.13.
σκηπτροφόρου σοφίας ἠνίδε ποσσὶ πατῶ.
τῷ δ', ὅσον ἀμπνεύσας, τόδ' ἔφην· Φίλε κοῦρε, τί θαμβεῖς;
καὐτὸν ἀπ' Οὐλύμπου Ζῆνα καθεῖλεν Ἔρως.

XXXVIII.

Ἤστραψε γλυκὺ κάλλος· ἰδοὺ φλόγας ὄμμασι βάλλει.
ἆρα κεραυνομάχην παῖδ' ἀνέδειξεν Ἔρως;
χαῖρε Πόθων ἀκτῖνα φέρων θνατοῖσι, Μυΐσκε,
καὶ λάμποις ἐπὶ γᾷ πυρσὸς ἐμοὶ φίλιος.

T. I. XXXIX.

Ἓν καλὸν οἶδα τὸ πᾶν. ἓν ἐμοὶ μόνον οἶδε τὸ λίχνον
ὄμμα, Μυΐσκον ὁρᾶν· τἄλλα δὲ τυφλὸς ἐγώ.
πάντα δ' ἐκεῖνος ἐμοὶ φαντάζεται. ἆρ' ἐσορῶσιν
ὀφθαλμοὶ ψυχῇ πρὸς χάριν, οἱ κόλακες,

XL.

Εἰ Ζεὺς κεῖνος ἔτ' ἐστὶν, ὁ καὶ Γανυμήδεος ἀκμὴν
ἁρπάξας, ἵν' ἔχῃ νέκταρος οἰνοχόον,
κἠμοὶ τὸν καλὸν ἐστιν ὑπὸ σπλάγχνοισι Μυΐσκον
κρύπτειν, μή με λάθῃ, παιδὶ βαλὼν πτέρυγας.

XLI.

Στήσομ' ἐγὼ καὶ Ζηνὸς ἐναντίον, εἴ σε, Μυΐσκε,
ἁρπάζειν ἐθέλοι νέκταρος οἰνοχόον.
καίτοι πολλάκις αὐτὸς ἐμοὶ τάδ' ἔλεξε· Τί ταρβεῖς;
ἤ σε βαλῶ ζήλοις· οἶδα παθὼν ἐλεεῖν.
χὼ μὲν δὴ τάδε φησίν· ἐγὼ δ', ἢν μυῖα παραπτῇ,
ταρβῶ, μὴ ψευστὴς Ζεὺς ἐπ' ἐμοὶ γέγονεν.

XLII.

p. 14. Τί κλαίεις, φρενολῃστά; τί δ' ἄγρια τόξα καὶ ἰοὺς
ἔῤῥιψας, διφυῆ ταρσὸν ἀνεὶς πτερύγων;
ἦ ῥά γε καὶ σὲ Μυΐσκος ὁ δύσμαχος ὄμμασιν αἴθει,
ὡς μόλις, οἷ' ἔδρας πρόσθε, παθὼν ἔμαθες.

XLIII.

Ἡδὺς ὁ παῖς, καὶ τοὔνομ' ἐμοὶ γλυκὺς ἐστὶ Μυΐσκος,
καὶ χαρίεις· τίν' ἔχω μὴ οὐχὶ φιλεῖν πρόφασιν.

XL. 1. Scr. ὁ δὴ. et ſeq. verſ. ἔχῃ,

Google

καλὸς γὰρ, ναὶ Κύπριν, ὅλος καλός· εἰ δ' ἀνιηρὸς, T. I.
οἶδε τὸ πικρὸν Ἔρως συγκεράσαι μέλιτι.

XLIV.

Ἐν σοὶ τἀμὰ, Μυΐσκε, βίω πρυμνήσι' ἀνῆπται·
ἐν σοὶ καὶ ψυχῆς πνεῦμα τὸ λειφθὲν ἔτι.
ναὶ γὰρ δὴ τὰ σὰ, κοῦρε, τὰ καὶ κωφοῖσι λαλεῦντα
ὄμματα, καὶ μὰ τὸ σὸν φαιδρὸν ἐπισκύνιον,
ἤν μοι συννεφὲς ὄμμα βάλῃς ποτὲ, χεῖμα δέδορκα·
ἢν δ' ἱλαρὸν βλέψῃς, ἡδὺ τέθηλεν ἔαρ.

XLV.

Χειμέριον μὲν πνεῦμα. φέρει δ' ἐπὶ σοί με, Μυΐσκε,
ἁρπαστὸν κώμοις ὁ γλυκύδακρυς Ἔρως.
χειμαίνει δὲ βαρὺ πνεύσας Πόθος. ἀλλά μ' ἐς ὅρμον
δέξαι, τὸν ναύτην Κύπριδος ἐν πελάγει.

XLVI.

Τερπνὸς μὲν Διόδωρος, ἐν ὄμμασι δ' Ἡράκλειτος,
ἡδυεπὴς δὲ Δίων, ὀσφύϊ δ' Οὐλιάδης.
ἀλλὰ σὺ μὲν ψαύοις ἁπαλόχροος, ᾧ δὲ, Φιλόκλεις, p. 15.
ἔμβλεπε, τῷ δὲ λάλει, τὸν δὲ . . . τὸ λειπόμενον,
ὡς γνῷς οἷος ἐμὸς νοῦς ἄφθονος· ἢν δὲ Μυΐσκῳ
λίχνος ἐπιβλέψῃς, μηκέτ' ἴδοις τὸ καλόν.

XLVII.

Εἰς Δάφνιν τελευτήσαντα θρῆνος Πανός.

Οὐκέθ' ὁμοῦ χιμάροισιν ἔχειν βίον, οὐκέτι ναίειν
ὁ τραγόπας ἐθέλω Πὰν ὀρέων κορυφάς.

T.I. τί γλυκύ μοι, τί ποθεινὸν ἐν οὔρεσιν; ὤλετο Δάφνις,
Δάφνις ὃς ἁμετέρῃ πῦρ ἔνεκα κραδίῃ.
ἄγυ τόδ' οἰκήσω. θηρῶν δέ τις ἄλλος ἐπ' ἄγρην
στελλέσθω. τὰ πάροιθ' οὐκέτι Πανὶ φίλα.

XLVIII.

Οὔ μοι παιδομανὴς κραδία. τί δὲ τερπνὸν ἐρῶντι
ἀνδροβατεῖν, εἰ μὴ δούς τι λαβεῖν ἐθέλει;
ἁ χεὶρ γὰρ τὰν χεῖρα καλαμεύειν παρὰ κοίταις
εἶν —— παρ' ἄρσην ἀρσενικαῖς λαβίσιν.

XLIX.

Οὐκέτι μοι Θήρων γράφεται καλός· οὐδὲ πυρχυγὴς
πρίν ποτε, νῦν δ' ἤδη δαλός, Ἀπολλόδοτος.
στέργω θῆλυν ἔρωτα. δασυτρώγλων δὲ πίσμα
λασταύρων μελέτω ποιμέσιν αἰγοβάταις.

L.

Τί ξένον, εἰ βροτολοιγὸς Ἔρως τὰ πυρίπνοα τόξα
βάλλει, καὶ λαμυροῖς ὄμμασι πικρὰ γελᾷ;
p 16. οὐ μάτηρ στέργει μὲν Ἄρη, γαμέτις δὲ τέτυκται
Ἀφαίστου, κοινὰ καὶ πυρὶ καὶ ξίφεσιν,
ματρὸς δ' οὐ μάτηρ ἀνέμων μάστιξι θάλασσα
τραχὺ βοᾷ, γενέτας δ' οὔτε τις, οὔτε τινός.
τοὔνεκεν Ἀφαίστου μὲν ἔχει φλόγα, κύμασι δ' ὀργὰν
στέρξεν ἴσαν, Ἄρεος δ' αἱματόφυρτα βέλη.

XLVIII 1. xiii codd. ἐρῶντι.

LI. T. I.

Δεινὸς Ερως, δεινός. τί δὲ τὸ πλέον, ἢν πάλιν εἴπω,
καὶ πάλιν, οἰμώζων πολλάκι, δεινὸς Ερως;
ἦ γὰρ ὁ παῖς τούτοισι γελᾷ, καὶ πυκνὰ κακισθεὶς
ἥδεται· ἢν δ' εἴπω λοίδορα, καὶ τρέφεται.
θαῦμα δ' ἐμοὶ πῶς ἄρα διὰ γλαυκοῖο φανεῖσα
κύματος, ἐξ ὑγροῦ, Κύπρι, σὺ πῦρ τέτοκας.

LII.

Ναὶ τὰν Κύπριν, Ερως, φλέξω τὰ σὰ, πάντα πυρώσας,
τόξα τε, καὶ Σκυθικὴν ἰοδόκον φαρέτρην.
φλέξω ναί. τί μάταια γελᾷς, καὶ σιμὰ σεσηρὼς
μυχθίζεις; τάχα που σαρδάνιον γελάσεις.
ἦ γάρ σευ τὰ ποδηγὰ Πόθων ὠκύπτερα κόψας,
χαλκόδετον σφίγξω σοῖς περὶ ποσσὶ πέδην.
καίτοι Καδμεῖον κράτος οἴσομεν, εἴ σε πάροικον
ψυχῇ συζεύξω, θῆρα παρ' αἰπολίοις.
ἀλλ' ἴθι δυσνίκητε, λαβὼν δ' ἔπι κοῦφα πέδιλα
ἐκπέτασον ταχινὰς εἰς ἑτέρους πτέρυγας.

LIII.

Αἰεί μοι δύνει μὲν ἐν ὤασιν ἦχος Ερωτος,
ὄμμα δὲ σῖγα πόθοις τὸ γλυκὺ δάκρυ φέρει.
οὐδ' ἡ νὺξ, ἁ φέγγος ἐκοίμισεν, ἀλλ' ὑπὸ φίλτρων p. 17.
ἤδη που κραδίᾳ γνωστὸς ἔνεστι τύπος.
ὦ πτανοὶ, μὴ καί ποτ' ἐφίπτασθαι μὲν, Ερωτες,
οἴδατ', ἀποπτῆναι δ' οὐδ' ὅσον ἰσχύετε.

T. 1

LIV.

Τρισσαὶ μὲν Χάριτες, τρεῖς δὲ γλυκυπάρθενοι Ὧραι·
τρεῖς δ' ἐμὲ θηλυμανεῖς οἰστροβολοῦσι πόθοι.
ἦ γὰρ Ἔρως τρία τόξα κατείρυσεν, ὡς ἄρα μέλλων
οὐχὶ μίαν τρώσειν, τρεῖς δ' ἐν ἐμοὶ κραδίας;

LV.

Ψυχὴ δυσδάκρυτε, τί σοι τὸ πεπαυθὲν Ἔρωτος
τραῦμα διὰ σπλάγχνων αὖτις ἀναφλέγεται;
μὴ, μὴ πρός σε Διὸς, μὴ, πρὸς Διὸς, ὦ φιλάβουλε,
κινήσῃς τέφρῃ πῦρ ὑποθαλπόμενον.
αὐτίκα γὰρ, λήθαργε κακῶν, πάλιν εἴ σε φυγοῦσαν
λήψετ' Ἔρως, εὑρὼν δραπέτιν, αἰκίσεται.

LVI.

Βεβλήσθω κύβος· ἅπτε, πορεύσομαι. ἤνιδε, τόλμα.
οἰνοβαρὲς, τίν' ἔχεις φροντίδα; κωμάσομαι.
κωμάσομαι; ποῖ θυμὲ τρέπῃ; τί δ', ἔρωτι λογισμός;
ἅπτε τάχος. ποῦ δ' ἡ πρόσθε λόγων μελέτη;
ἐῤῥίφθω σοφίης ὁ πολὺς πόνος· ἓν μόνον οἶδα
τοῦθ', ὅτι καὶ Ζηνὸς λῆμα καθεῖλεν Ἔρως.

LVII.

Οἴσω, ναὶ μὰ σὲ, Βάκχε, τὸ σὸν θράσος· ἄγευ, κώμων
ἄρχε· θεὸς θνατὰν ἁνιόχει κραδίαν.
p. 18 ἐν πυρὶ γενναθεὶς στέργεις φλόγα τὰν ἐν Ἔρωτι,
καί με πάλιν δήσας τὸν σὸν ἄγεις ἱκέτην.
ἦ προδότας καὶ πιστὸς ἔφυς. τεὰ δ' ὄργια κρύπτειν
αὐδῶν, ἐκφαίνειν τἀμὰ σὺ νῦν ἐθέλεις.

LVIII. T. I.

Οὔ σοι ταῦτ' ἐβόων, ψυχή, ναὶ Κύπριν, ἁλώσει
ὦ δύσερως, ἰξῷ πυκνὰ προσιπταμένη;
οὐκ ἐβόων, εἷλέν σε πάγη. τί μάτην ἐνὶ δεσμοῖς
σπαίρεις; αὐτὸς Ἔρως τὰ πτερά σου δέδεκε,
καί σ' ἐπὶ πῦρ ἔστησε, μύροις δ' ἔῤῥαινε λιπόπνουν,
δῶκε δὲ διψώσῃ δάκρυα θερμὰ πιεῖν.
ἆ ψυχὴ βαρύμοχθε, σὺ δ' ἄρτι μὲν ἐκ πυρὸς αἴθῃ,
ἄρτι δ' ἀναψύχεις, πνεῦμ' ἀναλεξαμένη.
τί κλαίεις; τὸν ἄτεγκτον ὅτ' ἐν κόλποισιν Ἔρωτα
ἔτρεφες, οὐκ ᾔδεις, ὡς ἐπὶ σοὶ τρέφετο;
οὐκ ᾔδεις· νῦν γνῶθι καλῶν ἄλλαγμα τροφείων,
πῦρ ἅμα καὶ ψυχρὰν δεξαμένη χιόνα.
αὐτὴ ταῦθ' εἵλου· φέρε τὸν πόνον. ἄξια πάσχεις
ὧν ἔδρασας, ὀπτῷ καιομένη μέλιτι.

LIX.

Τὴν περὶ νηχομένην ψυχὴν ἂν πολλάκι καίῃς,
φεύξετ', Ἔρως· αὐτή, σχέτλι', ἔχει πτέρυγας.

LX.

Οἶδ', ὅτι μοι κενὸς ὅρκος, ἐπεί σέ γε τὴν φιλάσωτον
μηνύει μυρόπνους ἀρτιβρεχὴς πλόκαμος.
μηνύει ἄγρυπνον μὲν ἰδὲ βεβαρημένον ὄμμα,
καὶ σφιγκτὸς στεφάνων ἀμφὶ κόμαισι μίτος.
ἔσκυλται δ' ἀκόλαστα πεφυρμένος ἄρτι κίκιννος, p 19.
πάντα δ' ὑπ' ἀκρήτου γυῖα σαλευτὰ φορεῖς.
ἔῤῥε, γύναι πάγκοινε, καλεῖ σε γὰρ ἡ φιλόκωμος
πηκτίς, καὶ κροτάλων χειροτυπὴς πάταγος.

T. I. LXI.

Ἄγγειλον τάδε, Δορκάς· ἰδοὺ πάλι δεύτερον αὐτῇ
καὶ τρίτον ἄγγειλον Δορκὰς ἅπαντα· τρέχε.
μηκέτι μέλλε, πέτου — βραχύ μοι, βραχὺ Δορκὰς ἐπίσχες.
Δορκάς, ποῖ σπεύδεις, πρίν σε τὰ πάντα μαθεῖν;
πρόσθες δ' οἷς εἴρηκα πάλαι — μᾶλλον δ' ἔτι ληρῶ.
μηδὲν ὅλως εἴπῃς — ἀλλ' ἴθι πάντα λέγε·
μὴ φείδου σὺ τὰ πάντα λέγειν — καίτοι τί σε Δορκὰς
ἐκπέμπω; σύν σοι καὐτός, ἰδού, προάγω.

LXII.

Εἶπε Λυκαινίδι Δορκάς· ἴδ' ὡς ἐπίτηκτα φιλοῦσα
ἥλως· ὁ κρύπτει πλαστὸν ἔρωτα χρόνος.

LXIII.

Ἔγνων, οὔ μ' ἔλαθες. τί θεούς; οὐ γάρ με λέληθας.
ἔγνων· μηκέτι νῦν ὄμνυε· πάντ' ἔμαθον.
ταῦτ' ἦν, ταῦτ' ἐπίορκε, μόνη σὺ πάλιν, μόνη ὑπνοῖς;
ὢ τόλμης· καὶ νῦν, νῦν ἔτι φησί, μόνη.
οὐχ ὁ περίβλεπτος παρεκέκλιτο, καί μιν ἐπεῖδον,
ἔῤῥε κακὸν κοίτης θηρίον, ἔῤῥε τάχος.
καίτοι σοι δώσω τερπνὴν χάριν. οἶδ', ὅτι βούλει
κεῖνον ὁρᾶν. αὐτοῦ δέσμιος ὧδε μενεῖ.

p. 20. LXIV.

Ἄστρα, καὶ ἡ φιλέρωσι καλὸν φαίνουσα Σελήνη,
καὶ Νύξ, καὶ κώμων σύμπλανον ὀργάνιον,
ἆρά γε τὴν φιλάσωτον ἔτ' ἐν κοίταισιν ἀθρήσω
ἄγρυπνον, λύχνῳ πολλ' ἀποδυρομένην;

ἤ τιν' ἔχει σύγκοιτον, ἐπὶ προθύροισι μαράνας T. I.
δάκρυσιν ἐκλύσω τὰς ἱκέτας στεφάνους,
ἓν τόδ' ἐπιγράψας· Κύπρι, σοὶ Μελέαγρος, ὁ μύστης
σῶν κώμων, στοργῆς σκῦλα τάδ' ἐκρέμασε.

LXV.

Ὦ πλόκαμον Δημῦς, ὦ σάνδαλον Ἡλιοδώρας,
ὦ τὸ μυρόῤῥαντον Τιμαρίου πρόθυρον,
ὦ τρυφερὸν μείδημα βοώπιδος Ἀντικλείας,
ὦ τῆς ἀρτιθαλεῖς Δωροθέας στέφανοι·
οὐκέτι σοι χρυσέη φαρέτρη πτερόεντας ὀϊστὰς
κρύπτει, Ἔρως· ἐν ἐμοὶ πάντα γάρ ἐστι βέλη.

LXVI.

Ναὶ μὰ τὸν εὐπλόκαμον Τιμοῦς φιλέρωτα κίκιννον,
καὶ μυρόπνουν Δημοῦς χρῶτα τὸν ὑπναπάταν,
καὶ πάλιν Ἰσιάδος φίλα παίγνια, καὶ φιλάγρυπνον
λύχνον ἐμῶν κώμων πολλὰ πιόντα μέλη,
βαιὸν ἔχω τό γε λειφθὲν, Ἔρως, ἐπὶ χείλεσι πνεῦμα·
εἰ δ' ἐθέλεις, καὶ τοῦτ', εἰπὲ, καὶ ἐκπτύσομαι.

LXVII.

Κῦμα τὸ πικρὸν Ἔρωτος, ἀκοίμητοί τε πνέοντες
Ζῆλοι, καὶ κώμων χειμέριον πέλαγος,
ποῖ φέρομαι; πάντη δὲ φρενῶν οἴακες ἀφεῖνται. p. 21.
ἦ πάλι τὴν τρυφερὴν Σκύλλαν ἐποψόμεθα;

LXVIII.

Ναὶ τὰν ῥηξαμέναν χαροποῖς ἐνὶ κύμασι Κύπριν,
ἔστι καὶ ἐκ μορφᾶς ἁ Τρυφέρα τρυφερά.

T. I. LXIX.

Ἁ φίλερως χαροποῖς Ἀσκληπιὰς, οἷα γαλήνης,
ὄμμασι συμπείθει πάντας ἐρωτοπλοεῖν.

LXX.

Γυμνὴν ἢν ἐσίδῃς Καλλίστιον, ὦ ξένε, φήσεις·
ἤλλακται διπλοῦν γράμμα Συρηκόσιον.

LXXI.

Νὺξ ἱερὴ, καὶ λύχνε, συνίστορας οὔτινας ἄλλους
ὅρκοις, ἀλλ' ὑμέας εἱλόμεθ' ἀμφότεροι.
χὠ μὲν ἐμὲ στέρξειν, κεῖνον δ' ἐγὼ οὔ ποτε λείψειν
ὠμόσαμεν· κοινὴν δ' εἴχετε μαρτυρίην.
νῦν δ' ὁ μὲν ὅρκια φησὶν ἐν ὕδατι κεῖνα φέρεσθαι·
λύχνε, σὺ δ' ἐν κόλποις αὐτὸν ὁρᾷς ἑτέρων.

LXXII.

Ὀρθροβόας δυσέρωτι κακάγγελε, νῦν τρισάλαστε,
ἐννύχιος κράζεις πλευροτυπῆ κέλαδον,
γαῦρος ὑπὲρ κοίτας, ὅτε μοι βραχὺ τοῦτ' ἔτι νυκτὸς
καὶ τὸ φιλεῖν, ἐπ' ἐμαῖς δ' ἁδὺ γελᾷς ὀδύναις.
ἇδε φίλα θρέπτειρα χάρις, ναὶ τὸν βαθὺν ὄρθρον
ἔσχατα γαρύσεις ταῦτα τὰ πικρὰ μέλη.

p 22. LXXIII.

Ματρὸς ἔτ' ἐν κόλποισιν ὁ νήπιος ὀρθρινὰ παίζων
ἀστραγάλοις, τοὐμὸν Πνεῦμ' ἐκύβευσεν Ἔρως.

LXXIV.

Ἠοῦς ἄγγελε χαῖρε Φαεσφόρε, καὶ ταχὺς ἔλθοις
Ἕσπερος, ἣν ἀπάγεις, λάθριος αὖθις ἄγων.

Digitized by Google

T. I.

LXXV.

Εἰς Τιμάριον ἑταίραν.

Καὐτὸς Ἔρως ὁ πτανὸς ἐν αἰθέρι δέσμιος ἥλω,
τοῖς σοῖς ἀγρευθεὶς ὄμμασι, Τιμάριον.

LXXVI.

Ὁ τρυφερὸς Διόδωρος ἐς ἠιθέους φλόγα βάλλων
ἤγρευται λαμυροῖς ὄμμασι Τιμαρίου,
τὸ γλυκύπικρον Ἔρωτος ἔχων βέλος· ἦ τόδε καινὸν
θάμβος ὁρῶ· φλέγεται πῦρ πυρὶ καιόμενον.

LXXVII.

Οὐκέτι Τιμάριον τὸ πρὶν γλαφυροῖο κέλητος
πῆγμα φέρει πλωτὸν Κύπριδος εἰρεσίῃ·
ἀλλ' ἐπὶ μὲν νώτοιο μετάφρενον, ὡς κέρας ἱστῷ,
κυρτοῦται, πολιὸς δ' ἐκλέλυται πρότονος.
ἱστία δ' αἰωρητὰ χαλᾷ σπαδονίσματα μαστῶν,
ἐκ δὲ σάλω τρεπτὰς γαστρὸς ἔχει ῥυτίδας.
νέρθε δὲ πάνθ' ὑπέραντλα νεὼς, κοίλη δὲ θάλασσα
πλημμύρει, γόνασιν δ' ἔντρομός ἐστι σάλος,
δύστανος γ' ὃς ζωὸς ἔτ' ὢν Ἀχερουσίδα λίμνην
πλεύσετ' ἄνωθ' ἐπιβὰς γραὸς ἐπ' εἰκοσόρου.

LXXVIII.

p 23.

Εἰς Φανίον ἑταίραν.

Οὔ μ' ἔτρωσεν Ἔρως τόξοις ἢ λαμπάδ' ἀνάψας,
ὡς πάρος, αἰθομένην θῆκεν ὑπὸ κραδίῃ.

LXXVII. 3. Scr. ἰτῷ.

T. I. σύγκωμον δὲ Πόθοισι φέρων Κύπριδος μυροφεγγὲς
φανίον, ἄκρον ἐμοῖς ὄμμασι πῦρ ἔβαλεν.
ἐκ δέ με φέγγος ἔτηξε. τὸ δὲ βραχὺ φανίον ὤφθη
πῦρ ψυχῆς τῇ 'μῇ καιόμενον κραδίᾳ.

LXXIX.

Ἔσπευδον τὸν Ἔρωτα φυγεῖν. ὁ δὲ βαιὸν ἀνάψας
φανίον ἐκ τέφρης, εὗρέ με κρυπτόμενον.
κυκλώσας δ' οὐ τόξα, χερὸς δ' ἀκρώνυχα δισσὰ,
κνίσμα πυρὸς θραύσας, εἷς με λαθὼν ἔβαλεν.
ἐκ δὲ φλογὸς πάντῃ μοι ἀπέδραμεν. ὦ βραχὺ φέγγος
λάμψαν ἐμοί. μέγα πῦρ Φανίον ἐν κραδίᾳ.

LXXX.

Εὔφορτοι νᾶες πελαγίτιδες, αἳ πόρον Ἕλλης
πλεῖτε, καλὸν κόλποις δεξάμεναι Βορέαν,
ἤν που ἐπ' ἠϊόνων Κῴαν κατὰ νᾶσον ἴδητε
Φανίον ἐς χαροπὸν δερκομέναν πέλαγος,
τοῦτ' ἔπος ἀγγείλασθε· Καλὴ σοῦ, τάς με κομίζει
ἵμερος οὐ ναύταν, ποσσὶ δὲ πεζοπόρον.
εἰ γὰρ τοῦτ' εἴποιτ', εὖ ἐς τέλος αὐτίκα καὶ Ζεὺς
οὔριος ὑμετέραις πνεύσεται εἰς ὀθόνας.

p. 24. LXXXI.

Εἰς Δημὼ ἑταίραν.

Ὄρθρε, τί μοι δυσέραστε, ταχὺς περὶ κοῖτον ἐπέστης,
ἄρτι φίλας Δημοῦς χρωτὶ χλιαινομένῳ;

LXXX. 6. cod. παιζοπόρον.

εἴθε πάλιν τρέψας ταχινὸν δρόμον Ἕσπερος εἴης, T.I.
ὦ γλυκὺ φῶς βάλλων εἰς ἐμὲ πικρότατον.
ἤδη γὰρ καὶ πρόσθεν ἐπ' Ἀλκμήνην Διὸς ἦλθες
ἀντίος, οὐκ ἀδαὴς δ' ἐσσὶ παλινδρομίης.

LXXXII.

Ὄρθρε, τί νῦν, δυσέραστε, βραδὺς περὶ κόσμον ἑλίσσῃ,
ἄλλος ἐπεὶ Δημοῦς θάλπεθ' ὑπὸ χλαίνῃ;
ἀλλ' ὅτε τὰν ῥαδινὰν κόλποις ἔχον, ὠκὺς ἐπέστης,
ὡς βάλλων ἐπ' ἐμοὶ φῶς ἐπιχαιρέκακον.

LXXXIII.

Δημὼ λευκοπάρειε, σὲ μέν τις ἔχων ὑπὸ χρῶτα
τέρπεται· ἁ δ' ἐν ἐμοὶ νῦν στενάχει κραδία.
εἰ δέ σε σαββατικὸς κατέχει πόθος, οὐ μέγα θαῦμα·
ἐστὶ καὶ ἐν ψυχροῖς σάββασι θερμὸς Ἔρως.

LXXXIV.

Εἰς Ζηνοφίλαν ἑταίραν.

Ζηνοφίλᾳ κάλλος μὲν Ἔρως, σύγκοιτα δὲ φίλτρα
Κύπρις ἔδωκεν ἔχειν, αἱ Χάριτες δὲ χάριν.

LXXXV.

Τίς μοι Ζηνοφίλαν λαλιὰν παρέδειξεν ἑταίραν;
τίς μίαν ἐκ τρισσῶν ἤγαγέ μοι Χάριτα;
ἦ ῥ' ἐτύμως ὅδ' ἀνὴρ κεχαρισμένον ἄνυσεν ἔργον p. 25.
δῶρα διδοὺς, καὐτὰν τὰν Χάριν ἐν χάριτι.

LXXXVI.

Ἁδυμελεῖς Μοῦσαι σὺν πηκτίδι, καὶ λόγος ἔμφρων
σὺν Πειθοῖ, καὶ Ἔρως καλὸς ὑφηνιόχῳ,

T.I. Ζηνοφίλα, σοὶ σκῆπτρα Πόθων ἀπένειμαν, ἐπεί σοι
αἱ τρισσαὶ Χάριτες τρεῖς ἔδοσαν χάριτας.

LXXXVII.

Ἀδὺ μέλος, ναὶ Πᾶνα τὸν Ἀρκάδα, πηκτίδι μέλπεις,
Ζηνοφίλα, τί λέγει', ἀδὺ κρέκεις τι μέλος.
ποῖ σε φύγω; πάντη με περιστείχουσιν Ἔρωτες,
οὐδ' ὅσον ἀμπνεῦσαι βαιὸν ἐῶσι χρόνον.
ἃ γάρ μοι μορφὰ βάλλει πόθον, ἢ πάλι μοῦσα,
ἢ χάρις, ἢ . . . τί λέγω; πάντα. πυρὶ φλέγομαι.

LXXXVIII.

Εὕδεις Ζηνοφίλα, τρυφερὸν θάλος· εἴθ' ἐπὶ σοὶ νῦν
ἄπτερος εἰσῄειν Ὕπνος ἐπὶ βλεφάροις,
ὡς ἐπὶ σοὶ μηδ' οὗτος, ὁ καὶ Διὸς ὄμματα θέλγων,
φοιτήσῃ, καταθῶ δ' αὐτὸς ἐγώ σε μόνος.

LXXXIX.

Αἱ τρισσαὶ Χάριτες τρισσὸν στεφάνωμα συνεῦνᾳ
Ζηνοφίλᾳ, τρισσᾶς σύμβολα καλλοσύνας·
ἁ μὲν ἐπὶ χρωτὸς θεμένα πόθον, ἁ δ' ἐπὶ μορφᾶς
ἵμερον, ἁ δὲ λόγοις τὸ γλυκύμυθον ἔπος.
τρισσάκι σοῦ δὲ μόνας καὶ ἁ Κύπρις ὤπλισεν εὐνὰν,
καὶ Πειθὼ μύθους, καὶ γλυκὺ κάλλος Ἔρως.

p 26. XC

Πταίης μοι κώνωψ ταχὺς ἄγγελος, οὔασι δ' ἄκροις
Ζηνοφίλας ψαύσας προσψιθύριζε τάδε·

LXXXIX. 5. cod. καὶ Κύπριδος ὤπλισεν.

Ἀγρυπνος μίμνει σε· σὺ δ' ὦ λήθαργε φιλήτων T. I.
εὕδεις. αἶαι, πέτευ· καὶ φιλέμισε, πέτευ.
ἤσυχα δὲ φθέγξαι, μὴ καὶ σύγκοιτον ἐγείρας
κινήσεις ἐπ' ἐμοὶ ζηλοτύπους ὀδύνας.
ἢν δ' ἀγάγῃς τὴν παῖδα, δορᾷ στέψω σε λέοντος,
κώνωψ, καὶ δώσω χειρὶ φέρειν ῥόπαλον.

XCI.

Κηρύσσω τὸν Ἔρωτα, τὸν ἄγριον. ἄρτι γὰρ ἄρτι
ὀρθρινὸς ἐκ κοίτας ᾤχετ' ἀποπτάμενος.
ἔστι δ' ὁ παῖς γλυκύδακρυς, ἀείλαλος, ὠκύς, ἀθαμβής,
σιμὰ γελῶν, πτερόεις νῶτα, φαρετροφόρος.
πατρὸς δ' οὐκέτ' ἔχω φράζειν τίνος· οὔτε γὰρ Αἰθήρ,
οὐ Χθών φησι τεκεῖν τὸν θρασύν, οὐ Πέλαγος.
πάντη γὰρ καὶ πᾶσιν ἀπέχθεται.' ἀλλ' ἐσορᾶτε
μή πῃ νῦν ψυχαῖς ἄλλα τίθησι λίνα.
καίτοι κεῖνος, ἰδέ, περὶ φωλεόν. οὔ με λέληθας
τοξότα, Ζηνοφίλας ὄμμασι κρυπτόμενος.

XCII.

Ἤδη λευκὸν ἴον θάλλει, θάλλει δὲ φίλομβρος
νάρκισσος, θάλλει δ' οὐρεσίφοιτα κρίνα.
ἤδη δ' ἡ φιλέρατος, ἐν ἄνθεσιν ὥριμον ἄνθος,
Ζηνοφίλα, Πειθοῦς ἡδὺ τέθηλε ῥόδον.
λειμῶνες, τί μάταια κόμαις ἔπι φαιδρὰ γελᾶτε,
ἁ γὰρ παῖς κρέσσων ἁδυπνόων στεφάνων.

XCIII. p. 27.

Ὀξυβόαι κώνωπες, ἀναιδέες, αἵματος ἀνδρῶν
σίφωνες, νυκτὸς κνώδαλα διπτέρυγα,

T. I. βαιὸν Ζηνοφίλαν, λίτομαι, παρὰ θ' ἥσυχον ὕπνου
εὕδειν, τὰμὰ δ' ἰδοὺ σαρκοφαγεῖτε μέλη.
καὶ τί πρὸς ἠλακάτην αὐδῶ; καὶ θῆρες ἄτεγκτοι
τέρπονται τρυφερῷ χρωτὶ χλιαινόμενοι.
ἀλλ' ἔτι νῦν προλέγω, κακὰ θρέμματα, λήγετε τόλμης,
ἢ γνώσεσθε χερῶν ζηλοτύπων δύναμιν.

XCIV.

Τὸ σκύφος ἡδὺ γέγηθε· λέγει δ' ὅτι τᾶς φιλέρωτος
Ζηνοφίλας ψαύει τοῦ λαλίου στόματος.
ὄλβιον· εἴθ' ὑπ' ἐμοῖς νῦν χείλεσι θεῖσα
ἀπνευστὶ ψυχὰν τὰν ἐν ἐμοὶ προπίοι.

XCV.

Πωλείσθω, καὶ ματρὸς ἔτ' ἐν κόλποισι καθεύδων.
πωλείσθω. τί δ' ἐμοὶ τὸ θρασὺ τοῦτο τρέφειν;
καὶ γὰρ σιμὸν ἔφυ καὶ ὑπόπτερον· ἄκρα δ' ὄνυξι
κνίζει· καὶ κλαῖον πολλὰ μεταξὺ γελᾷ.
πρὸς δ' ἔτι λοιπὸν ἄτρεπτον, ἀείλαλον, ὀξὺ δεδορκὸς,
ἄγριον, οὐδ' αὐτῇ μητρὶ φίλῃ τιθασόν·
πάντα τέρας. τοιγὰρ πεπράσεται. εἴ τις ἀπόπλους
ἔμπορος ὠνεῖσθαι παῖδα θέλει, προσίτω.
καίτοι λίσσετ', ἰδού, δεδακρυμένος. οὔτι σε πωλῶ,
θάρσει· Ζηνοφίλᾳ σύντροφος ὧδε μένε.

p. 28. XCVI.

Εἰς Ἡλιοδώραν ἑταίραν.

Ἐντὸς ἐμῆς κραδίης τὴν εὔλαλον Ἡλιοδώραν
ψυχὴν τῆς ψυχῆς ἔπλασεν αὐτὸς Ἔρως.

XCVII. T. I.

Σφαιριστὰν τὸν Ἔρωτα τρέφω· σοὶ δ', Ἡλιοδώρα,
βάλλει τὰν ἐν ἐμοὶ παλλομέναν κραδίαν.
ἀλλ' ἄγε συμπαίκταν δέξαι Πόθον· εἰ δ' ἀπὸ σεῦ με
ῥίψαις, οὐκ οἴσω τὰν ἀπάλαιστρον ὕβριν.

XCVIII.

Ἔγχει, καὶ πάλιν εἰπὲ, πάλιν, πάλιν, Ἡλιοδώρας·
εἰπὲ, σὺν ἀκρήτῳ τὸ γλυκὺ μίσγ' ὄνομα.
καί μοι τὸν βρεχθέντα μύροις καὶ χθιζὸν ἐόντα,
μναμόσυνον κείνας, ἀμφιτίθει στέφανον.
δακρύει φιλέραστον ἰδοὺ ῥόδον, οὕνεκα κείναν
ἄλλοθι, κοὐ κόλποις ἡμετέροις ἐσορᾷ.

XCIX.

Ἔγχει τᾶς Πειθοῦς καὶ Κύπριδος Ἡλιοδώρας,
καὶ πάλι τᾶς αὐτᾶς ἁδυλόγου Χάριτος.
αὐτὰ γὰρ μί' ἐμοὶ γράφεται θεὸς, ἇς τὸ ποθεινὸν
οὔνομ' ἐν ἀκρήτῳ συγκεράσας πίομαι.

C.

— — — — — —
— — — —
ἁρπάσαι· τίς τόσσον ἐναιχμάσαι ἄγριος εἴη,
τίς τόσον ἀντᾶραι καὶ πρὸς Ἔρωτα μάχην;
ἅπτε τάχος πεύκας, καὶ . . . τίς κτύπος; Ἡλιοδώρας. p. 29
βαῖνε πάλιν στέρνων ἐντὸς ἐμῶν, κραδία.

C. 1. Cod. τὶς τοσσος ε. α. εἶναι τις τόσος — Forte ſcr. ἁρπάσεται — τ. τ. ἐναιχμάσαι —

T I.

CI.

Τρηχὺς ὄνυξ ὑπ᾽ Ἔρωτος ἀνέτραφες Ἡλιοδώρας·
ταύτης γὰρ δύνει κνίσμα καὶ εἰς κραδίην.

CII.

Ἕν τόδε, παμμήτειρα θεῶν, λιτομαί σε, φίλη Νύξ,
ναὶ λίτομαι, κώμων σύμπλανε, πότνια Νύξ,
εἴ τις ὑπὸ χλαίνῃ βεβλημένος Ἡλιοδώρας
θάλπεται, ὑπναπάτῃ χρωτὶ χλιαινόμενος,
κοιμάσθω μὲν ὁ λύχνος· ὁ δ᾽ ἐν κόλποισιν ἐκείνης
ῥιπτασθεὶς κείσθω δεύτερος Ἐνδυμίων.

CIII.

Ὦ Νύξ, ὦ φιλάγρυπνος ἐμοὶ πόθος Ἡλιοδώρας,
καὶ σκολιῶν ὄρθρων κνίσματα δεξιχαρῆ,
ἆρα μένει στοργῆς μοι λείψανα, χ᾽ ὅττι φίλημα
μνημόσυνον ψυχρῇ θάλπετ᾽ ἐν οἰκεσίῃ;
ἆρά γ᾽ ἔχει σύγκοιτα τὰ δάκρυα, κἀμὸν ὄνειρον
ψυχαπάτην στέρνοις ἀμφιβαλοῦσα φιλεῖ,
ἢ νέος ἄλλος ἔρως, νέα παίγνια; μήποτε λύχνε
ταῦτ᾽ ἐσίδοις, εἴης δ᾽ ἧς παρέδωκα φύλαξ.

CIV.

Ὁ στέφανος περὶ κρατὶ μαραίνεται Ἡλιοδώρας·
αὐτὴ δ᾽ ἐκλάμπει τοῦ στεφάνου στέφανος.

CV.

p 30 Πλέξω λευκόϊον, πλέξω δ᾽ ἁπαλὴν ἅμα μύρτοις
νάρκισσον, πλέξω καὶ τὰ γελῶντα κρίνα,

CIII. 2. Cod. δεξιχερῆ. 4. Scr. ἐν οἰκίῃ.

πλέξω καὶ κρόκον ἡδύν· ἐπιπλέξω δ' ὑάκινθον T. I.
πορφυρέην, πλέξω καὶ φιλέραστα ῥόδα,
ὡς ἂν ἐπὶ κροτάφοις μυροβοτρύχου Ἡλιοδώρας
εὐπλόκαμον χαίτην ἀνθοβολῇ στέφανος.

CVI.

Ναὶ τὸν Ἔρωτα, θέλω τὸ παρ' οὔασιν Ἡλιοδώρας
φθέγμα κλύειν, ἢ τᾶς Λατοΐδου κιθάρας.

CVII.

Φαμί ποτ' ἐν μύθοις τὰν εὔλαλον Ἡλιοδώραν
νικάσειν αὐτὰς τὰς Χάριτας χάρισιν.

CVIII.

Ἀνθοδίαιτε μέλισσα, τί μοι χροὸς Ἡλιοδώρας
ψαύεις, ἐκπρολιποῦσ' εἰαρινὰς κάλυκας;
ἢ σύ γε μηνύεις ὅτι καὶ γλυκὺ, καὶ δυσόιστον
πικρὸν ἀεὶ κραδίᾳ κέντρον Ἔρωτος ἔχει;
ναὶ δοκέω, τοῦτ' εἶπας· ἴθι φιλέραστε, παλίμπους
στεῖχε· πάλαι τὴν σὴν εἴδαμεν ἀγγελίην.

CIX.

Δάκρυά σοι καὶ νέρθε διὰ χθονὸς, Ἡλιοδώρα,
δωροῦμαι, στοργᾶς λείψανον εἰς Ἀΐδαν,
δάκρυα δυσδάκρυτα· πολυκλαύτῳ δ' ἐπὶ τύμβῳ
σπένδω νᾶμα πόθων, μνᾶμα φιλοφροσύνας.
οἰκτρὰ γὰρ, οἰκτρὰ φίλαν σε καὶ ἐν φθιμένοις Μελέαγρος p 31.
αἰάζω, κενεὰν εἰς Ἀχέροντα χάριν.
αἰαῖ, ποῦ τὸ ποθεινὸν ἐμοὶ θάλος; ἅρπασεν Ἅιδας,
ἅρπασεν· ἀκμαῖον δ' ἄνθος ἔφυρε κόνις.

T. I. ἀλλά σε γουνοῦμαι, γᾶ παντρόφε, τὸν πανόδυρτον
ἠρέμα σοῖς κόλποις, μᾶτερ, ἐναγκάλισαι.

CX.

Εἰς τὸ ἔαρ εἰδύλλιον.

Χείματος ἠνεμόεντος ἀπ' αἰθέρος οἰχομένοιο,
πορφυρέη μείδησε φερανθέος εἴαρος ὥρη.
γαῖα δὲ κυανέη χλοερὴν ἐστέψατο ποίην,
καὶ φυτὰ θηλήσαντα νέοις ἀκόμησε πετήλοις.
οἱ δ' ἁπαλὴν πίνοντες ἀεξιφύτου δρόσον Ἠοῦς
λειμῶνες γελόωσιν, ἀνοιγομένοιο ῥόδοιο.
χαίρει καὶ σύριγγι νομεὺς ἐν ὄρεσσι λιγαίνων,
καὶ πολιοῖς ἐρίφοις ἐπιτέρπεται αἰπόλος αἰγῶν.
ἤδη δὲ πλώουσιν ἐπ' εὐρέα κύματα ναῦται
πνοιῇ ἀπημάντῳ Ζεφύρου λίνα κολπώσαντες.
ἤδη δ' εὐάζουσι φερεσταφύλῳ Διονύσῳ
ἄνθει βοτρυόεντος ἐρεψάμενοι τρίχα κισσοῦ.
ἔργα δὲ τεχνήεντα βοηγενέεσσι μελίσσαις
καλὰ μέλει, καὶ σίμβλῳ ἐφήμεναι ἐργάζονται
λευκὰ πολυτρήτοιο νεόῤῥυτα κάλλεα κηροῦ.
πάντη δ' ὀρνίθων γενεὴ λιγύφωνον ἀείδει·
ἀλκυόνες περὶ κῦμα, χελιδόνες ἀμφὶ μέλαθρα,
κύκνος ἐπ' ὄχθαισιν ποταμοῦ, καὶ ὑπ' ἄλσος ἀηδών.
εἰ δὲ φυτῶν χαίρουσι κόμαι, καὶ γαῖα τέθηλε,
συρίζει δὲ νομεὺς, καὶ τέρπεται εὔκομα μῆλα,
p. 31. καὶ ναῦται πλώουσι, Διώνυσος δὲ χορεύει,

καὶ

CX. 4. Cod. Vat. ἐκόμησε.

καὶ μέλπει πετεηνὰ, καὶ ὠδίνουσι μέλισσαι,
πῶς οὐ χρὴ καὶ ἀοιδὸν ἐν εἴαρι καλὸν ἀεῖσαι;

CXI.

Ηχήεις τέττιξ δροσεραῖς σταγόνεσσι μεθυσθεὶς,
ἀγρονόμον μέλπεις μοῦσαν ἐρημολάλον.
ἄκρα δ' ἐφεζόμενος πετάλοις πριονώδεσι κώλοις,
αἰθίοπι κλάζεις χρωτὶ μέλισμα λύρας.
ἀλλὰ, φίλος, φθέγγου τι νέον δενδρώδεσι Νύμφαις
παίγνιον, ἀντῳδὸν Πανὶ κρέκων κέλαδον,
ὄφρα φυγὼν τὸν Ἔρωτα, μεσημβρινὸν ὕπνον ἀγρεύσω
ἐνθάδ' ὑπὸ σκιερῇ κεκλιμένος πλατάνῳ.

CXII.

Ακρὶς, ἐμῶν ἀπάτημα πόθων, παραμύθιον ὕπνου,
ἀκρὶς, ἀρουραίη Μοῦσα, λιγυπτέρυγε,
αὐτοφυὲς μίμημα λύρας, κρέκε μοι τι ποθεινὸν,
ἐγκρούουσα φίλοις ποσσὶ λάλους πτέρυγας,
ὥς με πόνων ῥύσαιο παναγρύπνοιο μερίμνης,
ἀκρὶ, μιτωσαμένη φθόγγον ἐρωτοπλάνον.
δῶρα δέ σοι γήτειον ἀειθαλὲς ὀρθρινὰ δώσω,
καὶ δροσερὰς στόματι σχιζομένας ψακάδας.

CXIII.

Αἱ Νύμφαι τὸν Βάκχον, ὅτ' ἐκ πυρὸς ἥλαθ' ὁ κοῦρος,
νίψαν ὑπὲρ τέφρης ἄρτι κυλινδόμενον.
τοὔνεκα σὺν Νύμφαις Βρόμιος φίλος. ἢν δέ νιν εἴργῃς
μίσγεσθαι, δέξῃ πῦρ ἔτι καιόμενον.

T. I. p. 33.

CXIV.

Ἄνθεμά σοι Μελέαγρος ἑὸν συμπαίκτορα λύχνον,
Κύπρι φίλη, μύστην σῶν θέτο παννυχίδων.

CXV.

Τίς τάδε μοι θνητῶν περὶ θριγκοῖσιν ἀνῆψε
σκῦλα, πανaισχίστην τέρψιν Ἐνυαλίου;
οὔτε γὰρ αἰγανέαι περιαγέες, οὔτε τι πήληξ
ἄλλοφος, οὔτε φόνῳ χρανθὲν ἄρηρε σάκος.
ἀλλ' αὔτως γανόωντα καὶ ἀστυφέλικτα σίδαρα,
οἷά περ οὐκ ἐνοπᾶς, ἀλλὰ χορῶν ἔναρα·
οἷς θάλαμον κοσμεῖτε γαμήλιον. ὅπλα δὲ λύθρῳ
λειβόμενα βροτέῳ σηκὸς Ἄρηος ἔχοι.

CXVI.

Αὐτὸς ὁ βοῦς ἱκέτης ἐπιβώμιος, αἰθέριε Ζεῦ,
μυκᾶται, ψυχὴν ῥυόμενος θανάτου.
ἀλλὰ μέθες, Κρονίδη, τὸν ἀροτρέα. καὶ σὺ γὰρ αὐτὸς
πορθμοὺς Εὐρώπης ταῦρος, ἄναξ, ἐγένου.

CXVII.

Ταντάλου παῖ, Νιόβα, κλύ' ἐμὰν φάτιν, ἄγγελον ἄτας·
δέξαι σῶν ἀχέων οἰκτροτάταν λαλιάν.
λῦε κόμας ἀνάδεσμον, ἰὼ, βαρυπενθέσι Φοίβου
γειναμένα τόξοις ἀρσενόπαιδα γόνον.

CXV. 1. Editt. περὶ ταῖς θρ. Suid. ed. pr. θνητῶν θρ. An epitheton quoddam voci θριγκοῖς congruum deeſſe videtur. θνητῶν eſt in omnibus codd. quod vir quidam doctus in marg. Scal. male mutavit in θνητά. Br. in Lect. p. 51.

ὔ σοι παῖδες ἔτ' εἰσίν. ἀτὰρ τί τόδ' ἄλλο; τί λεύσσω; T. I.
αἲ, αἲ, πλημμύρει παρθενικαῖσι φόνος.
ἃ μὲν γὰρ ματρὸς ἐπὶ γούνασιν, ἃ δ' ἐνὶ κόλποις
κέκλιται· ἃ δ' ἐπὶ γᾶς, ἃ δ' ἐπιμαστίδιος.
ἄλλα δ' ἀντωπὸν θαμβεῖ βέλος· ἃ δ' ὑπ' ὀϊστοῖς p. 34.
πτώσσει· τᾶς δ' ἔμπνουν ὄμμ' ἔτι φῶς ὁρᾷ.
ἁ δὲ λάλον τέρξασα πάλαι στόμα νῦν ὑπὸ θάμβευς
μάτηρ σαρκοπαγὴς οἷα πέπηγε λίθος.

CXVIII.

Ὤνθρωφ', Ἡράκλειτος ἐγὼ σοφὰ μοῦνος ἀνευρὼν,
φημὶ τάδ' ἐς πάτραν κρείσσονα καὶ σοφίης.
λὰξ γὰρ καὶ κοτέων, Ἀσία, ξένε, δύσφρονας ἄνδρας
ὑλάκτευν· λαμπρὰ θρεψαμένοισι χάρις.
ὐκ ἀπ' ἐμεῦ, μὴ τρηχύς· ἐπεὶ τάχα καὶ σύ τι πείσῃ
τρηχύτερον. πάτρης χαῖρε σὺ δ' ἐξ Ἐφέσου.

CXIX.

Εἰς τὰς Λυκαμβίδας.

Δεξιτερὴν Ἀΐδαο θεοῦ χέρα, καὶ τὰ κελαινὰ
ὄμνυμεν ἀῤῥήτυ δέμνια Φερσεφόνης,
παρθένοι ὡς ἐσμὲν καὶ ὑπὸ χθονί· πολλὰ δ' ὁ πικρὸς
αἰσχρὰ καθ' ἡμετέρης ἔφλυσε παρθενίης
Ἀρχίλοχος· ἐπέων δὲ καλὴν φάτιν ὐκ ἐπὶ καλὰ
ἔργα, γυναικεῖον ἔτραπεν εἰς πόλεμον.
Πιερίδες, τί κόρῃσιν ἐφ' ὑβριστῆρας ἰάμβους
ἐτράπετ', ὐχ ὁσίῳ φωτὶ χαριζόμεναι;

CXVIII. 3. Cod. λ. γ. ἐγὼ καὶ τὸ κέον ἀσίη ξένε δ' α unde melius ſcripſiſſem: λ. γ. ἐγὼ κοτέων Ἀσίη, ξ.

T. I.

CXX.

Τὸν ταχύπουν, ἔτι παῖδα συναρπασθέντα τεκούσης
ἄρτι μ' ἀπὸ στέρνων, ὠατόεντα λαγὼν
ἐν κόλποις στέργουσα διέτρεφεν ἁ γλυκερόχρως
Φανίον, εἰαρινοῖς ἄνθεσι βοσκόμενον,
p 35. οὐδέ με μητρὸς ἔτ' εἶχε πόθος. θνῄσκω δ' ὑπὸ θοίνης
ἀπλήστου, πολλῇ δαιτὶ παχυνόμενος.
καί μου πρὸς κλισίαις κρύψε νέκυν, ὡς ἐν ὀνείροις
αἰὲν ὁρᾶν κοίτης γειτονέοντα τάφον.

CXXI.

Παμμῆτορ γῆ χαῖρε, σὺ τὸν πάρος οὐ βαρὺν εἰς σὲ
Αἰσιγένην καὐτὴ νῦν ἐπέχοις ἀβαρής.

CXXII.

[α]Εἰπὸν ἀνειρομένῳ τίς καὶ τίνος ἐσσί. [β]Φίλαυλος
Εὐκρατίδεω. [α]ποδαπὸς δ' εὔχε' ἔμεν; [β]Θριασεύς.
[α]ἔζωες δὲ τίνα στέργων βίον; [β]οὐ τὸν ἀρότρου,
οὐδὲ τὸν ἐκ νηῶν· τὸν δὲ σοφοῖς ἔταρον.
[α]γήρᾳ δ', ἢ νούσῳ βίον ἔλλιπες; [β]ἤλυθον Ἀΐδαν
αὐτοθελεὶ, Κείων γευσάμενος κυλίκων.
[α]ἦ πρέσβυς; [β]καὶ κάρτα. [α]λάβοι νύ σε βῶλος ἐλαφρὴ
σύμφωνον πινυτῷ σχόντα λόγῳ βίοτον.

CXXIII.

Εἰς τὸν τάφον Ἀντιπάτρου Σιδωνίου ποιητοῦ, ἐφ' ᾧ σύνθημα ἦν ἀλέκτωρ, καὶ φοίνικος κλάδος, καὶ ἀστράγαλος.

Ἁ στάλα, σύνθημα τί σοι γεγωνὸς ἀλέκτωρ
ἕστα, καλλαΐνᾳ σκαπτοφόρος πτέρυγι;

ποσσὶν ὑφαρπάζων Νίκας κλάδον· ἄκρα δ' ἐπ' αὐτᾶς T. I.
βαθμίδος προπεσὼν κέκλιται ἀστράγαλος;
ἦ ῥά γε νικάεντα μάχᾳ σκαπτοῦχον ἄνακτα
κρύπτεις; ἀλλὰ τί σοι παίγνιον ἀστράγαλος;
πρὸς δὲ, τί λιτὸς ὁ τύμβος; ἐπιπρέπει ἀνδρὶ πενιχρῷ
ὄρνιθος κλαγγαῖς νυκτὸς ἀνεγρομένῳ.
οὐ δοκέω· σκᾶπτρον γὰρ ἀναίνεται. ἀλλὰ σὺ κεύθεις p. 36.
ἀθλοφόρον, νίκαν ποσσὶν ἀειράμενον.
οὐ ψαύω καὶ τῇδε· τί γὰρ ταχὺς εἴκελος ἀνὴρ
ἀστραγάλῳ; νῦν δὴ τὤτρεκὲς ἐφρασάμαν.
φοῖνιξ οὐ νίκαν ἐνέπει, πάτραν δὲ, μεγαυχῆ
ματέρα Φοινίκων, τὰν πολύπαιδα Τύρον·
ὄρνις δ', ὅττι γεγωνὸς ἀνὴρ, καί που περὶ Κύπριν
πρᾶτος, κἠν Μούσαις ποικίλος ὑμνοθέτας.
σκᾶπτρα δ' ἔχει σύνθημα λόγου· θνάσκειν δὲ πεσόντα
οἰνοβρεχῆ, προπετὴς ἐννέπει ἀστράγαλος.
καὶ δὴ σύμβολα ταῦτα. τὸ δ' οὔνομα πέτρος ἀείδει,
Ἀντίπατρον, προγόνων φύντ' ἀπ' ἐρισθενέων.

CXXIV.

Οἰκτρότατον μάτηρ, σε, Χαρίξενε, δῶρον ἐς Ἀιδαν,
ὀκτωκαιδεκέτην ἐστόλισε χλαμύδι.
ἦ γὰρ δὴ καὶ πέτρος ἀνέστενεν, ἁνίκ' ἀπ' οἴκων
ἄλικες οἰμωγᾷ σὸν νέκυν ἀχθοφόρευν.
πένθος δ', οὐχ Ὑμέναιον ἀνωρύοντο γυναῖκες,
αἲ αἲ, τὰς μαστῶν ψευδομένας χάριτας,
καὶ κενεὰς ὠδῖνας. ἰὼ ἀκαρπάρθενε Μοῖρα
Σπειρογόνας στοργὰν ἔπτυσας εἰς ἀνέμους.

T. I. τοῖς μὲν ὁμιλήσασι ποθεῖν πάρα, τοῖς δὲ τοκεῦσι
πενθεῖν, τοῖς δ' ἀγνῶς πευθομένοις ἐλεεῖν.

CXXV.

Οὐ γάμον, ἀλλ' Ἀΐδαν ἐπινυμφίδιον Κλεαρίστα
δέξατο, παρθενίας ἅμματα λυομένα.
ἄρτι γὰρ ἑσπέριοι νύμφας ἐπὶ δικλίσιν ἄχευν
λωτοί, καὶ θαλάμων ἐπλαταγεῦντο θύραι·
p. 37. ἠῷος δ' ὀλολυγμὸς ἀνέκραγεν, ἐκ δ' Ὑμέναιος
σιγαθεὶς γοερὸν φθέγμα μεθαρμόσατο.
αἱ δ' αὐταὶ καὶ φέγγος ἐδᾳδούχευν παρὰ παστῷ
πεῦκαι, καὶ φθιμένᾳ νέρθεν ἔφαινον ὁδόν.

CXXVI.

Ἄτρεμας, ὦ ξένε, βαῖνε· παρ' εὐσεβέσιν γὰρ ὁ πρέσβυς
εὕδει, κοιμηθεὶς ὕπνον ὀφειλόμενον,
Εὐκράτεω Μελέαγρος, ὁ τὸν γλυκύδακρυν Ἔρωτα
καὶ Μούσας ἱλαραῖς συστολίσας Χάρισιν·
ὃν θεόπαις ἤνδρωσε Τύρος, Γαδάρων θ' ἱερὰ χθών·
Κῶς δ' ἐρατὴ Μερόπων πρέσβυν ἐγηροτρόφει.
ἀλλ' εἰ μὲν Σύρος ἐσσί, ΣΕΛΟΜ· εἰ δ' οὖν σύ γε Φοῖνιξ,
ΑΥΔΟΝΙΣ· εἰ δ' Ἕλλην, ΧΑΙΡΕ. τὸ δ' αὐτὸ φράσον.

CXXVII.

Νᾶσος ἐμὰ θρέπτειρα Τύρος· πάτρα δ' ἐμὲ τεκνοῖ
Ἀτθὶς ἐν Ἀσσυρίοις ναιομένα Γαδάροις.
Εὐκράτεω δ' ἔβλαστον ὁ σὺν Μούσαις Μελέαγρος,
πρῶτα Μενιππείοις συντροχάσας Χάρισιν.

εἰ δὲ Σύρος, τί τὸ θαῦμα; μίαν, ξένε, πατρίδα, κόσμον T. I.
ναίομεν· ἓν θνατοὺς πάντας ἔτικτε Χάος.
πολυετὴς δ' ἐχάραξα τάδ' ἐν δέλτοισι πρὸ τύμβου·
γήρως γὰρ γείτων, κἀγγύθεν Ἀΐδαο.
ἀλλά με τὸν λάλιον καὶ πρεσβύτην σὺ προσειπὼν
χαίρειν, εἰς γῆρας καὐτὸς ἵκοιο λάλον.

CXXVIII. p. 38

Αἰνιγματῶδες. ὅτι διὰ τὴν ὁμωνυμίαν τοῦ παλαιοῦ ἥρωος Μελεάγρου τῷ ἑαυτοῦ τάφῳ οὕτως ἐνέγλυψεν σιβύνῃ καὶ κάπρου δέρματι.

Πτανέ, τί σοι σιβύνη, τί δὲ καὶ συὸς εὔαδε δέρμα;
καὶ τίς ἐὼν, γάλας σύμβολον ἐσσὶ τίνος;
οὐ γὰρ Ἔρωτ' ἐνέπω σε. τί γάρ; νεκύεσσι πάροικος
Ἵμερος; αἰάζειν ὁ θρασὺς οὐκ ἔμαθεν.
οὐδὲ μὲν οὐδ' αὐτὸν ταχύπουν Κρόνον. ἔμπαλι γὰρ δὴ
κεῖνος μὲν τριγέρων· σοὶ δὲ τέθηλε μέλη.
ἀλλ' ἄρα, καὶ δοκέω γὰρ, ὁ γᾶς μὲν ἔνερθε, σοφιστὰς
ἐσσί· σὺ δ', ὦ πτερόεις, τοὔνομα τοῦδε λέγεις.
ἐν προβολαῖς δ' ἀμφῆκες ἔχεις γέρας, ἔς τε γέλωτα
καὶ σπουδὰν, καί πως μέτρον ἐρωτογράφον.
καὶ μὰν δὴ Μελέαγρον ὁμώνυμον Οἰνέος υἱῷ
σύμβολα σημαίνει ταῦτα συοκτασίης.
χαῖρε καὶ ἐν φθιμένοισιν, ἐπεὶ καὶ Μοῦσαν Ἔρωτι,
καὶ Χάριτας Σοφίᾳ εἰς μίαν ἡρμόσαο.

CXXIX.

Ἁ πύματον καμπτῆρα καταγγέλλουσα κορωνὶς,
ἑρκεῖος γραπταῖς πιστοτάτα σέλισι,

Τ. Ι. φαμὶ τὸν ἐκ πάντων ἠθροισμένον εἰς ἓν ἀμοργμὸν
ὑμνοθέταν βύβλῳ τᾶδ' ἀνελεξάμενον
ἐκτελέσαι Μελέαγρον, ἀείμνηστον δὲ Διοκλεῖ
ἄνθεσι συμπλέξαι μουσοπόλον στέφανον.
Ἶσα δ' ἐγὼ καμφθεῖσα δρακοντείοισιν νώτοις
σύνθρονος ἵδρυμαι τέρμασιν εὐμαθίας.

---

p 40.

ΑΡΧΙΛΟΧΟΥ
ΠΑΡΙΟΥ ΛΕΙΨΑΝΑ.

I.

Κήδεα μὲν στονόεντα, Περίκλεες· οὐδέ τις ἀστῶν
μεμνόμενος, θαλίῃς τέρψεται ὧτε πότοις.
τοίους γὰρ κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
ἔκλυσεν· εἰδαλέους δ' ἀμφ' ὀδύνῃ ἔχομεν
πνεύμονας· ἀλλὰ θεοὶ γὰρ ἀνηκέστοισι κακοῖσιν,
ὦ φίλ', ἐπὶ κρατερὴν τλημοσύνην ἔθεσαν
φάρμακον. ἄλλοτε δ' ἄλλος ἔχει τόδε· νῦν μὲν ἐς ἡμέας
ἐτράπεθ', αἱματόεν δ' ἕλκος ἀναστένομεν.
ἐξαῦτις δ' ἑτέρους ἐπαμείψεται· ἀλλὰ τάχιστα
τλῆτε, γυναικεῖον πένθος ἀπωσάμενοι.

II.

Εἰμὶ δ' ἐγὼ θεράπων μὲν Ἐνυαλίοιο ἄνακτος,
καὶ Μουσέων ἐρατὸν δῶρον ἐπιστάμενος.

III.

T. I.

Ἀσπίδι μὲν Σαΐων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ θάμνῳ
ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.
αὐτὸς δ' ἐξέφυγον θανάτου τέλος. ἀσπὶς ἐκείνη
ἐῤῥέτω· ἐξαῦθις κτήσομαι οὐ κακίω.

IV.

p. 41.

Οὔ τοι πόλλ' ἐπὶ τόξα τανύσσεται, οὐδὲ θαμειαὶ
σφενδόναι, εὖτ' ἂν δὴ μῶλον Ἄρης συνάγῃ
ἐν πεδίῳ· ξιφέων δὲ πολύστονον ἔσσεται ἔργον.
ταύτης γὰρ κεῖνοι δαίμονές εἰσι μάχης
δεσπόται Εὐβοίας δουρικλυτοί.

V.

Ἀλλ' ἄγε, σὺν κώθωνι θοῆς διὰ σέλματα νηὸς
φοίτα, καὶ κοίλων πώματ' ἄφελκε κάδων,
ἄγρει δ' οἶνον ἐρυθρὸν ἀπὸ τρυγός, οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς
νήφειν ἐν φυλακῇ τῇδε δυνησόμεθα.

VI.

Θρηνῶν δὲ τὸν ἄνδρα τῆς ἀδελφῆς ἀφανισμένον ἐν θαλάττῃ καὶ μὴ τυχόντα νομίμου ταφῆς, λέγει μετριώτερον ἂν τὴν συμφορὰν ἐνεγκεῖν,

Εἰ κείνου κεφαλὴν καὶ χαρίεντα μέλεα
Ἥφαιστος καθαροῖσιν ἐν εἵμασιν ἀμφεπονήθη.

VII.

Οὔτε τι γὰρ κλαίων ἰήσομαι, οὔτε κάκιον
θήσω, τερπωλὰς καὶ θαλίας ἐφέπων.

T. I.

VIII.

Ἀλκιβίη πλοκάμων ἱερὴν ἀνέθηκε καλύπτρην
Ἥρῃ, κυριδίων εὖτ' ἐκύρησε γάμων.

IX.

Οὐ φιλέω μέγαν στρατηγὸν,
οὐδὲ διαπεπλεγμένον,
p. 42. οὐδὲ βοστρύχοισι γαῦρον,
οὐδ' ὑπεξυρημένον,
ἀλλά μοι εἴη ῥαιβὸς,
ἀσφαλῶς βεβηκὼς,
καὶ ἐπικνήμασι δασύς.

X.

Οὔ μοι τὰ Γύγεω τοῦ πολυχρύσου μέλει.
οὐδ' εἷλέ πω με ζῆλος, οὐδ' ἀγαίομαι
θεῶν ἔργα, μεγάλης δ' οὐκ ἐρῶ τυραννίδος.
ἀπόπροθεν γάρ ἐστιν ὀφθαλμῶν ἐμῶν.

XI.

Τοῖος ἀνθρώποισι θυμὸς, Γλαῦκε Λεπτίνεω παῖ,
γίνεται θνητοῖς, ὁκοίην Ζεὺς ἐφ' ἡμέρην ἄγει.

XII.

Καὶ φρονεῦσι τοῖ', ὁκοίοις ἐγκυρέωσιν ἔργμασι.

IX. 2. Scr. διαπεπλιγμένον.

IX. 5. Scr. ἀλλὰ μικρός τις εἴη καὶ περὶ κνήμας ἰδεῖν ῥαιβὸς, ἀσφ. βεβ. ποσσὶ, καρδίης τε πλέως, καὶ ἐπιν. δ.

XI. 1. Meneg. ſuſp. v. 1. νόος, ὦ Γ., παῖ Λεπτίνεω —

XIII. T. I.

Γλαῦκ' ὅρα, βαθὺς γὰρ ἤδη κύμασι ταράσσεται πόντος, ἀμφὶ δ' ἄκρα Γυρέων ὀρθὸν ἵσταται νέφος, σῆμα χειμῶνος. κιχάνει δ' ἐξ ἀελπτίης φόβος.

XIV.

Θυμέ, θύμ' ἀμηχάνοισι κήδεσιν κυκώμενε, ἄνεχε, δυσμενῶν δ' ἀλέξευ προσβαλὼν ἐναντίον στέρνον, ἐν δοκοῖσιν ἐχθρῶν πλησίον κατασταθεὶς ἀσφαλῶς. καὶ μήτε νικῶν ἀμφάδην ἀγάλλεο, μηδὲ νικηθεὶς ἐν οἴκῳ καταπεσὼν ὀδύρεο· p. 43. ἀλλὰ χαρτοῖσίν τε χαῖρε, καὶ κακοῖσιν ἀσχάλα μὴ λίην· γίγνωσκε δ' οἷος ῥυθμὸς ἀνθρώπους ἔχει.

XV.

Τοῖς θεοῖς τίθει τὰ πάντα, πολλάκις μὲν ἐκ κακῶν ἄνδρας ὀρθοῦσιν μελαίνῃ κειμένους ἐπὶ χθονί· πολλάκις δ' ἀνατρέπουσι, καὶ μάλ' εὖ βεβηκότας ὑπτίους κλίνουσ'. ἔπειτα πολλὰ γίνεται κακά, καὶ βίου χρήζων πλανᾶται, καὶ νόου παρήορος.

XVI.

Χρημάτων ἄελπτον οὐδέν ἐστιν, οὐδ' ἀπώμοτον, οὐδὲ θαυμάσιον, ἐπειδὴ Ζεὺς πατὴρ Ὀλυμπίων ἐκ μεσημβρίας ἔθηκε νύκτ', ἀποκρύψας φάος ἡλίου λάμποντος· λυγρὸν δ' ἦλθ' ἐπ' ἀνθρώπους δέος. ἐκ δὲ τοῦ κἄπιστα πάντα κἀπίελπτα γίνεται ἀνδράσιν· μηδεὶς ἔθ' ὑμῶν εἰσορῶν θαυμαζέτω,

XV. 4. κλίνα' ap. Stob.

T. I. μηδ' ἵνα δελφῖσι θῆρες ἀνταμείψωνται νομὸν εἰνάλιον, καί σφι θαλάσσης ἠχέεντα κύματα φίλτερ' ἠπείρω γένηται, τοῖσι δ' ἡδὺ ᾖν ὄρος.

XVII.

Ὦ Ζεῦ, σὸν μὲν ὠρανῶ κράτος, σὺ δ' ἔργα ἐπ' ἀνθρώπως ὁρῇς λεωργά τε κἀθέμιστα.

XVIII.

Οὐ γὰρ ἐσθλὰ κατθανοῦσι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσιν.

p. 44. XIX.

Οὔ τις αἰδοῖος μετ' ἀστῶν καίπερ εὔφημος θανὼν γίνεται. χάριν δὲ μᾶλλον τῶ ζωῶ διώκομεν ζωοὶ ἀνθρώπων. κάκιστα δὲ τῷ θανόντι γίνεται.

XX.

Κλῦθ' ἄναξ Ἥφαιστε, καί μοι σύμμαχος γουνουμένῳ ἵλαος γενῶ, χαρίζευ δ' οἷά περ χαρίζεαι.

XXI.

Ἀρχίλοχος τῆς Θάσω τὰ καρποφόρα καὶ οἰνόπεδα παρορῶν, διὰ τὸ τραχὺ καὶ ἀνώμαλον διέβαλε τὴν νῆσον, εἰπών·

Ἥδε δ' ὥστ' ὄνου ῥάχις
ἕστηκεν ὕλης ἀγρίας ἐπιστεφής.

XXII.

Ἀρχίλοχος ὑπερτεθαύμακε τὴν χώραν τῶν Σιριτῶν διὰ τὴν εὐδαιμονίαν. περὶ γοῦν τῆς Θάσυ, ὡς ἥσσονος, φησίν·

Οὐ γάρ τι καλὸς χῶρος, οὐδ' ἐφίμερος,
οὐδ' ἐρατός, οἷος ἀμφὶ Σίριος ῥοάς.

XVI 7. Scr. μ. ἂν δ.

XXIII. T I

Ἀρχίλοχος ἐπὶ τῆς τἀναντία φρονούσης ὁ κακῶς εἶπε·

Τῇ μὲν ὕδωρ ἐφόρει δολοφρονέουσα χειρί,
τῇ ἑτέρῃ δὲ πῦρ.

XXIV.

Τοῖος γὰρ φιλότητος ἔρως ὑπὸ καρδίην ἐλυσθεὶς
πολλὴν κατ' ἀχλὺν ὀμμάτων ἔχευε,
κλέψας ἐκ στηθέων ἁπαλὰς φρένας.

XXV. P 45

Εἰ γὰρ ὡς
ἐμοὶ γένοιτο χεῖρα Νεοβούλης θιγεῖν.

XXVI.

Ἀλλά μ' ὁ λυσιμελής, ὦ 'ταῖρε, δάμναται πόθος.

XXVII.

Οὐκ ἔθ' ὁμῶς θάλλεις ἁπαλὸν χρόα, κάρφεται γὰρ ἤδη.

XXVIII.

Ἐμεῦ δ' ἐκεῖνος οὐ καταπροΐξεται.

XXIX.

Ἐρέω πολὺ φίλταθ' ἑταίρων· τέρψεαι δ' ἀκούων·
φιλέειν στυγνόν περ ἐόντα, μηδὲ διαλέγεσθαι.

XXX.

Ἤμβλακον, καί πού τιν' ἄλλον ἥδ' ἄτη κιχήσατο.

XXXI.

Ἕρξω·
ἐτήτυμον γὰρ ξυνὸς ἀνθρώποις Ἄρης.

T. I.

XXXII.

Νίκης δ' ἐν θεοῖσι πείρατα.

XXXIII.

Ἀλλ' ἄλλος ἄλλῳ καρδίην ἰαίνεται.

p. 46.

XXXIV.

Οὐκ ἂν μύροισι γρηῦς ἐοῦσ' ἠλείφετο.

XXXV

Ἐσμυρισμένας κόμας

καὶ στῆθος, ὡς ἂν καὶ γέρων ἠράσσατο.

XXXVI.

Διωνύσοιο ἄνακτος

καλὸν ἐξάρξαι μέλος οἶδα, διθύραμβον, οἴνῳ

συγκεραυνωθεὶς φρένας.

XXXVII.

Ἔχουσα θαλλὸν μυρσίνης ἐτέρπετο,

ῥοδῆς τε καλὸν ἄνθος

XXXVIII.

Αἶνός τις ἀν' ἀρχαίων ἀνθρώπων ὅδε,

ὡς ἄρ' ἀλώπηξ κερδαλῆ τε κἀετὸς

ξυνωνίην ἔθεντο.

XXXIX.

Ἐρέω τιν' ὑμῖν αἶνον, ὦ Κηρυκίδη,

ἀχνυμένη σκυτάλη

— — — — —

— — —

πίθηκος ᾔει θηρίων ἀποκριθεὶς T I
μοῦνος ἀν' ἐσχατιήν.
τῷ δ' ἆρ' ἀλώπηξ κερδαλῆ συνήντετο
πυκνὸν ἔχουσα νόον.

XL.

Βοῦς ἔστιν ἡμῖν ἐργάτης ἐν οἰκίῃ p 47.
κορωνός, ἔργων ἴδρις.

XLI.

Ἴσῃ κατ' ἠμὴν κύματός τε κἠνέμω.

XLII.

Ἔλπομαι,
πολλὰς μὲν αὐτῶν Σείριος καταυανεῖ
ὀξὺς ἐλλάμπων.

XLIII.

Μηδ' ὁ Ταντάλου λίθος
ὑπερκρεμάσθω τῆσδε νήσω.

XLIV. Lect. p. 236

Οὔπερ πρὸς αὐλὸν βρύτον ἢ Θρήιξ ἀνὴρ
ἢ Φρὺξ ἔβρυζε, κύβδ' ἦν πονευμένη.

XLV.

Συκῆ πετραίη πολλὰς βόσκουσα κορώνας·
εὐήθης ξείνων δέκτρια Πασιφίλη.

Lectt. p. 327.

ΑΡΙΟΝΟΣ ΜΗΘΥΜΝΑΙΟΥ.

I.

Ὕψιστε θεῶν, πόντιε,
χρυσοτρίαινε Πόσειδον,
γαιήοχε, κυανοχαῖτα,
βράγχιοι περὶ δή σε πλωτοὶ θῆρες
χορεύουσιν ἐν κύκλῳ,
κούφοισι ποδῶν ῥίμμασιν
ἐλαφρὰ ἀναπαλλόμενοι,
σιμοὶ φριξαύχενες,
ὠκύδρομοι σκύλακες,
φιλόμουσοι δελφῖνες,
ἔναλ' ἀθρέμματα κουρᾶν
Νηρεΐδων θεᾶν,
ἅς ἐγείνατ' Ἀμφιτρίτα·
οἵ μ' εἰς Πέλοπος γᾶν ἐπὶ
Ταιναρίαν ἀκτὰν ἐπόρευσαν,
πλαζόμενον Σικελῷ ἐνὶ πόντῳ,
κυρτοῖσι νώτοις ὀχέοντες,
ἄλοκα Νηρείας πλακὸς
τέμνοντες, ἀστιβῆ πόρον,
φῶτες δόλιοι, ὥς μ' ἀφ' ἁλιπλόου
γλαφυρᾶς νεὼς εἰς οἶδμα
ἁλιπορφύρῳ λίμνας ῥῖψαν.

Π.

II. Lect. p. 328.

Ἐπὶ τῷ ἀναθήματι ἐπὶ Ταινάρῳ.

Ἀθανάτων πομπαῖον Ἀρίονα Κυκλέος υἱὸν
ἐκ Σικελοῦ πελάγους σῶσεν ὄχημα τόδε.

ΠΕΙΣΑΝΔΡΟΥ ΡΟΔΙΟΥ. T. II p. 294.

Ἀνδρὶ μὲν Ἱππαίμων ὄνομ' ἦν· ἵππῳ δὲ Πόδαργος·
καὶ κυνὶ Θήραργος· καὶ θεράποντι, Βάβης.
Θεσσαλὸς, ἐκ Κρήτης, Μάγνης γένος, Αἵμονος υἱός·
ὤλετο δ' ἐν προμάχοις, ὀξὺν Ἄρη συνάγων.

Σ Α Π Φ Ο Υ Σ.

I. (II.) T. I p. 55.

Παιδνὴ ἄφωνος ἐοῖσα τόδ' ἐννέπω, ἤν τις ἔρηται,
φωνὰν ἀκαμάταν κατθεμένα πρὸ ποδῶν.
Αἰθοπίᾳ με κόρᾳ Λατῶς ἀνέθηκεν Ἀριστὼ
Ἑρμοκλείδαο τῶ Σαοναΐάδα,
σὰ πρόπολος, δέσποινα γυναικῶν· ᾇ σὺ χαρεῖσα
πρόφρων ἁμετέραν εὐκλέϊσον γενεάν.

I. 1. Cod. παῖδες α. ε. τάν' ἐνν. αἲ Vers. 3. Cod. Λατῶ α. ἀρίστα. Vers. 4 Ἑρμοκλείτοις τῶς ἀνακάδα.

T. I.

II. (III)

Τῷ γριπεῖ Πελάγωνι πατὴρ ἐπέθηκε Μενίσκος
κύρτον καὶ κώπαν, μνᾶμα κακοζωΐας.

III. (IV.)

Τιμάδος ἅδε κόνις, τὰν δὴ πρὸ γάμοιο θανοῖσαν
δέξατο Φερσεφόνας κυάνεος θάλαμος,
ἇς καὶ ἀποφθιμένας πᾶσαι νεοθᾶγι σιδάρῳ
ἅλικες ἱμερτὰν κρατὸς ἔθεντο κόμαν.

p. 58.

ΗΡΙΝΝΗΣ.

I.

Ἐξ ἀταλᾶν χειρῶν τάδε γράμματα. λῷστε Προμαθεῦ,
ἐντὶ καὶ ἄνθρωποι τὶν ὁμαλοὶ σοφίαν.
ταύταν γοῦν ἐτύμως τὰν παρθένον ὅστις ἔγραψεν,
αἰκ' αὐδὰν ποτέθηκ', ἦς κ' Ἀγαθαρχὶς ὅλα.

II.

Εἰς Βαυκίδα τὴν Μιτυληναίαν Ἠρίννης συνεταιρίδα.

Στᾶλαι, καὶ σειρῆνες ἐμαί, καὶ πένθιμε κρωσσὲ,
ὅστις ἔχεις Ἀΐδα τὰν ὀλίγαν σποδιὰν,
τοῖς ἐμὸν ἐρχομένοισι παρ' ἠρίον εἴπατε χαίρειν,
αἴτ' ἀστοὶ τελέθοντ', αἴθ' ἑτεροπτόλιες,
χ' ὤτι με νύμφαν εὖσαν ἔχει τάφος, εἴπατε καὶ τὸ,
ὅττι πατήρ μ' ἐκάλει Βαυκίδα, χ' ὤτι γένος
τήνῳ εὐγενὲς ἐντὶ, καὶ ὅττι μοι ἁ συνεταιρὶς
Ἤρινν' ἐν τύμβῳ γράμμ' ἐχάραξε τόδε.

III. T. I.

Εἰς Βαυκίδα τὴν νύμφην ἐν τῷ θαλάμῳ τελευτήσασαν.

Νύμφας Βαυκίδος εἰμί· πολυκλαύταν δὲ παρέρπων
στάλαν, τῷ κατὰ γᾶς τοῦτο λέγοις Ἀΐδᾳ·
ΒΑΣΚΑΝΟΣ ΕΣΣ' ΑΙΔΑ. τὰ δέ τοι καλά μευ ποθορῶντι
ὠμοτάταν Βαυκῦς ἀγγελέοντι τύχαν,
ὡς τὰν παῖδ' Ὑμέναιος ὑφ' ἇς θόμον ἄγετο πεύκας
τᾶδ' ἐπὶ καδεστὰς ἔφλεγε πυρκαϊᾶς,
καὶ σὺ μὲν, ὦ Ὑμέναιε γάμων μολπαῖον ἀοιδὰν p. 59.
ἐς θρήνων γοερὸν φθέγμα μεθηρμόσαο.

. ΣΟΛΩΝΟΣ p. 75.

ΣΚΟΛΙΟΝ

Πεφυλαγμένος ἄνδρα ἕκαστον,
ὅρα μὴ κρυπτὸν ἔγχος ἔχων
κραδίῃ, φαιδρῷ προσενέπῃ προσώπῳ,
γλῶσσα δέ οἱ διχόμυθος
ἐκ μελαίνας φρενὸς γεγωνῇ.

III. 4. Cod. ἄμματα τὰν ε. Verſ. 5. Cod. ἐφ' ἇς. Verſ. 6. τὰνδ'.

T 1 p.76.

ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΥ
ΛΙΝΔΙΟΥ.

I.

Χαλκῆ παρθένος εἰμὶ, Μίδεω δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι.
ἔστ' ἂν ὕδωρ τε ῥέῃ, καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλῃ,
καὶ ποταμοὶ πλήθωσι, περικλύζῃ δὲ θάλασσα,
ἠέλιος τ' ἀνιὼν φαίνῃ, λαμπρά τε σελήνη,
αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
ἀγγελέω παριοῦσι, Μίδης ὅτι τῇδε τέθαπται.

II.

Εἷς ὁ πατὴρ, παῖδες δὲ δυώδεκα· τῶν δὲ ἑκάστῳ
κοῦραι ἑξήκοντα διάνδιχα εἶδος ἔχουσαι·
αἱ μὲν λευκαὶ ἔασιν ἰδεῖν, αἱ δ' αὖτε μέλαιναι,
ἀθάνατοι δέ τ' ἐοῦσαι ἀποφθινύθουσιν ἅπασαι.

ΑΙΣΩΠΟΥ.

Πῶς τις ἄνευ θανάτου σε φύγοι, βίε; μυρία γάρ σευ
λυγρά· καὶ οὔτε φυγεῖν εὐμαρὲς, οὔτε φέρειν.
ἡδέα μὲν γάρ σου τὰ φύσει καλά, γαῖα, θάλασσα,
ἄστρα, σεληναίης κύκλα καὶ ἠελίου·
τἆλλα δὲ πάντα, φόβοι τε καὶ ἄλγεα. κἤν τι πάθῃ τις
ἐσθλὸν, ἀμοιβαίην ἐκδέχεται Νέμεσιν.

Google

ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ ΜΙΛΗΣΙΟΥ. T. I. p. 77.

I.

Γνήσιός εἰμι φίλος, καὶ τὸν φίλον ὡς φίλον οἶδα.
τοὺς δὲ κακοὺς διόλου πάντας ἀποςρέφομαι.
οὐδένα θωπεύω πρὸς ὑπόκρισιν· ὡς δ' ἄρα τιμῶ,
τούτους ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀγαπῶ.

II.

Γνώσῃ δ' ἀνθρώπους αὐθαίρετα πήματ' ἔχοντας·
τλήμονας, οἵ τ' ἀγαθῶν πέλας ὄντων οὐκ ἐσορῶσιν,
οὔτε κλύουσι, λύσιν δὲ κακῶν παῦροι συνίσασι.

III.

Χρηΐζων πλούτου μελέτην ἔχε πίονος ἀγροῦ.
ἀγρὸν γάρ τε λέγουσιν Ἀμαλθείας κέρας εἶναι.

IV.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω. τετόρων ἀπὸ τῶνδε γίνονται
φῦλα γυναικείων· ἡ μὲν κυνός, ἡ δὲ μελίσσης,
ἡ δὲ συὸς βλοσυρῆς, ἡ δ' ἵππου χαιτηέσσης.
εὔφορος ἥδε, ταχεῖα, περίδρομος, εἶδος ἀρίστη.
ἡ δὲ συὸς βλοσυρῆς, οὔτ' ἂρ κακή, οὔτε μὲν ἐσθλή.
ἡ δὲ κυνός, χαλεπή τε καὶ ἄγριος. ἡ δὲ μελίσσης,
οἰκονόμος τ' ἀγαθή, καὶ ἐπίσταται ἐργάζεσθαι, p. 78
ἧς εὔχου, φίλ' ἑταῖρε, λαχεῖν γάμου ἱμερόεντος.

T. I. V.

Καὶ τόδε Φωκυλίδου· τί πλέον γένος εὐγενὲς εἶναι,
οἷς οὔτ' ἐν μύθοις ἕπεται χάρις, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ.

VI.

Ἀλλ' ἄρα δαίμονές εἰσιν ἐπ' ἀνδράσιν ἄλλοτε ἄλλοι,
οἱ μὲν, ἐπερχομένου κακοῦ ἀνέρος, ἀπολύσασθαι . . .

VII.

Παιδ' ἔτ' ἐόντα χρεὼν δὴ καλὰ διδασκέμεν ἔργα.

VIII.

Πολλ' ἀπατηθῆναι διζήμενον ἔμμεναι ἐσθλόν.

IX.

Καὶ τόδε Φωκυλίδου. πόλις ἐν σκοπέλῳ κατὰ κόσμον
οἰκεῦσα σμικρὴ, κρείσσων Νίνου ἀφραινούσης.

X.

T. II p. 522. Καὶ τόδε Φωκυλίδεω. Λέριοι κακοί. οὐχ ὁ μὲν, ὃς δ' οὔ·
πάντες πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλέης Λέριος.

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ

T. I p. 116. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

I, (LXIX.)

Ἀλκίμων σ', ὦ 'ριστοκλείδη, πρῶτον οἰκτείρω φίλων·
ὤλεσας δ' ἥβην, ἀμύνων πατρίδος δουληΐην.

Digitized by Google

T. I.

II. (LXX.)

Οὗτος Φειδόλα ἵππος ἀπ' εὐρυχόροιο Κορίνθου
ἄγκειται Κρονίδᾳ, μνᾶμα ποδῶν ἀρετᾶς.

III. (LXXI.)

p. 117.

Πρηξιδίκη μὲν ἔρεξεν, ἐβούλευσεν δὲ Δύσηρις
εἷμα τόδε. ξυνὴ δ' ἀμφοτέρων σοφίη.

IV. (LXXII.)

Πρόφρων, Ἀργυρότοξε, δίδου χάριν Αἰσχύλου υἱῷ
Ναυκράτει, εὐχωλὰς τάσδ' ὑποδεξάμενος.

V. (LXXIII.)

Πρὶν μὲν Καλλιτέλης μ' ἱδρύσατο· τὸν δ' ἄρ' ἐκείνου
ἔκγονοι ἐστάσανθ', οἷς χάριν ἀντιδίδου.

VI. (LXXIV.)

Πραξαγόρας τάδε δῶρα θεοῖς ἀνέθηκε, Λυκαίου
υἱός· ἐποίησεν δ' ἔργον Ἀναξαγόρας.

VII. (LXXV.)

Παιδὶ φιλοστεφάνῳ Σεμέλας ἀνέθηκε Μέλανθος
μνᾶμα χοροῦ νίκας, υἱὸς Ἀρηϊφίλου.

VIII. (LXXVI.)

Ρυσαμένα Πύθωνα δυσαχέος ἐκ πολέμοιο
ἀσπὶς, Ἀθηναίης ἐν τεμένει κρέμαται.

IX. (LXXVII.)

Σάν τε χάριν, Διόνυσε, καὶ ἀγλαὸν ἄστεϊ κόσμον,
Θεσσαλίας μ' ἀνέθηκ' ἀρχὸς Ἐχεκρατίδας.

T. I. p. 118.

X. (LXXVIII.)

Εὔχεο Τιμώνακτι θεῶν κήρυκα γενέσθαι
ἤπιον, ὅς μ' ἐρατοῖς ἀγλαΐην προθύροις,
Ἑρμῇ τε κρείοντι καθείσατο. τὸν δ' ἐθέλοντα
ἀστῶν καὶ ξείνων γυμνασίῳ δέχομαι.

XI. (LXXIX.)

Τελλίᾳ ἱμερόεντα βίον πόρε, Μαιάδος υἱέ,
ἀντ' ἐρατῶν δώρων τῶνδε χάριν θέμενος.
δὸς δέ μιν εὐθυδίκων Εὐωνυμέων ἐνὶ δήμῳ
ναίειν, αἰῶνος μοῖραν ἔχοντ' ἀγαθήν.

XII. (LXXX.)

Καρτερὸς ἐν πολέμοις Τιμόκριτος, οὗ τόδε σῆμα.
Ἄρης δ' οὐκ ἀγαθῶν φείδεται, ἀλλὰ κακῶν.

XIII. (LXXXI.)

Ἀβδήρων προθανόντα τὸν αἰνοβίην Ἀγάθωνα
πᾶσ' ἐπὶ πυρκαϊῆς ἥδ' ἐβόησε πόλις.
οὔ τινα γὰρ τοιόνδε νέων ὁ φιλαίματος Ἄρης
ἠνάρισε στυγερῆς ἐν στροφάλιγγι μάχης.

XIV. (LXXXII.)

Καί σε, Κλεηνορίδη, πόθος ὤλεσε πατρίδος αἴης
θαρσήσαντα Νότου λαίλαπι χειμερίῃ.
ὥρη γάρ σε πέδησεν ἀνέγγυος· ὑγρὰ δὲ τὴν σὴν
κύματ' ἀφ' ἱμερτὴν ἔκλυσεν ἡλικίην.

p. 119

XV. (LXXXIII.)

Ἡ τὸν θύρσον ἔχουσ', Ἑλικωνιάς· ἡ δὲ παρ' αὐτὴν
Ξανθίππη· Γλαύκη δ', ἡ σχεδὸν ἐρχομένη·

ἐξ ὄρεος χωρεῦσι, Διωνύσῳ δὲ φέρουσι T. I.
κισσὸν, καὶ σταφυλὴν, πίονα καὶ χίμαρον.

XVI. (LXXXIV.)

Οὐ φίλος, ὃς κρατῆρι παρὰ πλέῳ οἰνοποτάζων
νείκεα καὶ πόλεμον δακρυόεντα λέγει·
ἀλλ᾽ ὅστις Μουσέων τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ᾽ Ἀφροδίτης
συμμίσγων, ἐρατῆς μνήσκεται εὐφροσύνης.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ p. 120.

ΤΟΥ ΚΕΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΤΙΝΩΝ ΟΜΩΝΥΜΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ ΛΕΙΨΑΝΑ.

ΕΚ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ.

I.

Οὐδὲ γὰρ οἳ πρότερόν ποτ᾽ ἐπέλοντο,
θεῶν δ᾽ ἐξ ἀνάκτων ἐγένοντο υἷες,
ἡμίθεοι, ἄπονον οὐδὲ ἄφθιτον
οὐδ᾽ ἀκίνδυνον βίον, ἐς γῆρας
ἐξίκοντο, τελέσαντες.

II.

Ἄνθρωπος ἐὼν μήποτε φήσῃς
ὅττι γενήσεται,
μηδ᾽ ἄνδρα ἰδὼν, ὅσσον ἐσσεῖται
χρόνον, ὠκεῖα γὰρ οὐδὲ τανυπτερύγου μυίας
οὕτως ἁ μετάστασις.

II. v. Br. in Gnom. p. 315.

T. I. III.

Πάντα γὰρ μίαν ἱκνεῖται δασπλῆτα Χάρυβδιν,
αἱ μεγάλαι ἀρεταὶ καὶ ὁ πλοῦτος.

IV.

Πολλὸς γὰρ ἡμῖν εἰς τεθνάναι χρόνος·
ζῶμεν δ' ἀριθμῷ
παῦρα κακῶς ἔτεα.

p. 121. V.

Βιοτῆς μὲν γὰρ
χρόνος ἔστι βραχύς· κρυφθεὶς δ' ὑπὸ γῆς
κεῖται θνητὸς τὸν ἅπαντα χρόνον.

VI.

Ῥεῖα θεοὶ κλέπτουσιν ἀνθρώπων νόον.

VII.

Ὅτε λάρνακι ἐν δαιδαλέᾳ ἄνεμος
βρέμῃ πνέων, κινηθεῖσά τε λίμνα
δείματι ἤριπεν, οὐδ' ἀδιάντοισι
παρειαῖς, ἀμφί τε Περσεῖ βάλε
φίλαν χέρα, εἶπέν τε· ὦ τέκος,
οἷον ἔχω πόνον. σὺ δ' ἀωτεῖς, γαλαθηνῷ τ'
ἤτορι κνώσσεις ἐν ἀτερπεῖ δώματι,
χαλκεογόμφῳ δὲ, νυκτιλαμπεῖ,
κυανέῳ τε δνόφῳ. σὺ δ' αὐαλέαν
ὕπερθε τεὰν κόμαν βαθεῖαν
παριόντος κύματος οὐκ ἀλέγεις,
οὐδ' ἀνέμου φθόγγων, πορφυρέᾳ
κείμενος ἐν χλανίδι, πρόσωπον καλόν.

εἰ δέ τοι δεινὸν τό γε δεινὸν ἦν, T. I.
καί κεν ἐμῶν ῥημάτων λεπτὸν
ὑπεῖχες οὖας, κέλομαι, εὗδε, βρέφος,
εὑδέτω δὲ πόντος, εὑδέτω ἄμετρον κακόν,
ματαιοβουλία δέ τις φανείη,
Ζεῦ πάτερ, ἐκ σέο· ὅ τι δὴ θαρσαλέον
ἔπος, εὔχομαι τεκνόφι δίκας μοι.

VIII. p. 122.

Χρυσῷ δ' αἰγλήεντι προσήρμοσεν ἀμφὶ δασείας κέρατας καὶ τόμα λαβὼν ὀπισθοδέτοισιν ἱμᾶσιν.

IX a

Τῷ καὶ ἀπειρέσιοι
ποτῶντ' ὄρνιθες ὑπὲρ κεφαλᾶς, ἀνὰ δ'
ἰχθύες ὀρθοὶ κυανέω ἐξ ὕδατος ἅλλοντο,
καλᾷ σὺν ἀοιδᾷ.

IX b

Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς περὶ τῶ Μελεάγρω τὸν λόγον ποιούμενος φησίν·

Ὃς δουρὶ πάντας νίκασε νέους
δινάεντα βαλὼν Ἄναυρον ὕπερ,
πολυβότρυος ἐξ Ἰωλκῶ.
οὕτω γὰρ Ὅμηρος ἠδὲ Στησίχορος
ἄεισε λαοῖς.

X.

Τίς κεν αἰνήσαι νῷ πίσυνος
Λίνδω ναέταν Κλεόβυλον,
ἀενάοις ποταμοῖς,

T. I. ἄνθεσι τ' εἰαρινοῖς,
ἀελίου τε φλογὶ, χρυσέας τε σελάνας,
καὶ θαλασσαίαισι δίναις
ἀντιθέντα μένος τάλας;
ἅπαντα γάρ ἐστι θεῶν ἥσσω·
λίθον δὲ καὶ βρότεοι παλάμαι θραύοντι.
μωροῦ φωτὸς ἅδε βουλά.

ΣΚΟΛΙΟΝ.

XI.

Ὑγιαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνατῷ·
δεύτερον δὲ, φυὰν καλὸν γενέσθαι,
p. 123. πλουτέειν δ' ἀδόλως τρίτον· κ' ἔπειτα
τέταρτον, μετὰ τῶν φίλων συνηβῆν.

XII.

Τίς γὰρ ἁδονᾶς ἄτερ
θνατῶν βίος ποθεινὸς;
ἢ ποία τυραννίς,
θεῶν ζαλωτὸς αἰών.

XIII.

Ἀνθρώπων ὀλίγον μὲν κάρτος,
ἄπρακτοι δὲ μεληδόνες.
αἰῶνι δὲ παύρῳ πόνος ἀμφὶ
πόνῳ· ὁ δ' ἄφυκτος ὁμῶς
ἐπικρέμαται θάνατος.
κείνου γὰρ ἴσον λάχον μέρος
οἵ τ' ἀγαθοὶ, ὅς τις τε κακός.

XIV. T. I.

Ἐστί τις λόγος τὰν Ἀρετὰν ναίειν
δυσαμβάτοις ἐπὶ πέτραις, νῦν δέ
μιν θοὰν χῶρον ἁγνὸν ἀμφέπειν.
οὐδὲ πάντων βλεφάροις θνατῶν ἔσοπτος,
ᾧ μὴ δακέθυμος ἱδρὼς ἔνδοθεν
μόλῃ, ἵκητ' ἐς ἄκρον ἀνδρείας.

XV.

Τῶν ἐν Θερμοπύλαις θανόντων
εὐκλεὴς μὲν ἁ τύχα, καλὸς δ' ὁ
πότμος, βωμὸς δ' ὁ τάφος, p. 124
προγόνων δὲ μνᾶσις, ὁ δ' οἶτος
ἔπαινος. ἐντάφιον δὲ τοιοῦτον
οὔτ' εὐρὼς, οὔθ' ὁ πανδαμάτωρ
ἀμαυρώσει χρόνος, ἀνδρῶν ἀγαθῶν.
ὁ δὲ σηκὸς οἰκετᾶν εὐδοξίαν
Ἑλλάδος εἵλετο. μαρτυρεῖ δὲ Λεωνίδας
ὁ Σπάρτας βασιλεὺς, ἀρετᾶς μέγαν
λελοιπὼς κόσμον, ἀέναόν τε κλέος.

XV. b

Μαιάδος οὐρείας ἑλικοβλεφάρου
κατὰ λόγον· αὐτὴ γὰρ Κυλλήνης ἐν
ὄρεσσι θεῶν κήρυκα τέκεθ'
Ἑρμῆν.

XIV. 4. Scr. ὁ π. 5. Scr. ᾧ δ' ὗ — 6. Scr. ἵκητ' ἐς ἄ. ἀ.

T. I.

XV. b

Ὡς ὁπόταν χειμέριον κατὰ μῆνα
πινύσκῃ Ζεὺς ἤματα τεσσαρακαίδεκα,
λαθάνεμόν τε μιν ὥραν
καλέουσιν ἐπιχθόνιοι, ἱερὰν
παιδοτρόφον ποικίλας ἀλκυόνος.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΛΕΓΕΙΩΝ.

XVI. (XXII.)

Ζεὺς πάντων αὐτὸς φάρμακα μοῦνος ἔχει.

XVII. (XXIII.)

Μέσσοι δ' οἵ τ' Ἐφύραν πολυπίδακα ναιετάοντες
παντοίης ἀρετῆς ἴδριες ἐν πολέμῳ,
p 130 οἵ τε πόλιν Γλαύκοιο Κορίνθιον ἄστυ νέμοντες,
οἳ καὶ κάλλιστον μάρτυν ἔθεντο πόνων
χρυσῶ τιμήεντος ἐν αἰθέρι, καί σφιν ἀέξει
αὐτῶν τ' εὐρεῖαν κληδόνα καὶ πατέρων.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

XVIII. (XXIV.)

Εὐθυμάχων ἀνδρῶν μνησώμεθα, τῶν ὅδε τύμβος,
οἳ θάνον εὔμηλον ῥυόμενοι Τεγέαν,
αἰχμηταὶ πρὸ πόληος, ἵνα σφίσι μὴ καθέληται
Ἑλλὰς ἀποφθιμένοις κάρτος ἐλευθερίας.

XV. b 2. Scr. πινύσκῃ.

(XXIII.) 4. ap. Plutarch. Sec. οἱ ... καλλ. Reiske em. χρύσεον καλλίστων.

XIX. (XXV) T. I.

Τῶνδε δι' ἀνθρώπων ἀρετὰν οὐχ ἵκετο καπνὸς
αἰθέρα, δαιομένης εὐρυχόρου Τεγέης,
οἳ βούλοντο πόλιν μὲν ἐλευθερίᾳ τεθαλυῖαν
παισὶ λιπεῖν, αὐτοὶ δ' ἐν προμάχοισι θανεῖν.

XX. (XXVI)

Οἵδε τριηκόσιοι, Σπάρτα πατρί, τοῖς συναρίθμοις
Ἰναχίδαις Θυρέαν ἀμφὶ μαχεσσάμενοι,
αὐχένας οὐ τρέψαντες, ὅπα ποδὸς ἴχνια πρᾶτον
ἁρμόσαμεν, ταύτᾳ καὶ λίπομεν βιοτάν.
ἄρσενι δ' Ὀθρυάδαο φόνῳ κεκαλυμμένον ὅπλον
καρύσσει· Θυρέα, Ζεῦ, Λακεδαιμονίων.
αἰ δέ τις Ἀργείων ἔφυγεν μόρον, ἦς ἀπ' Ἀδράστω.
Σπάρτᾳ δ' οὐ τὸ θανεῖν, ἀλλὰ φυγεῖν θάνατος.

XXI. (XXVII) p. 131

Ἦ μέγ' Ἀθηναίοισι φόως γένεθ', ἡνίκ' Ἀριστογείτων Ἵππαρχον κτεῖνε, καὶ Ἁρμόδιος.

XXII. (XXVIII.)

Τὸν τραγόπουν ἐμὲ Πᾶνα, τὸν Ἀρκάδα, τὸν κατὰ Μήδων,
τὸν μετ' Ἀθηναίων, στήσατο Μιλτιάδης.

XXIII. (XXIX.)

Μυριάσιν ποτὲ τῇδε τριηκοσίαις ἐμάχοντο
ἐκ Πελοποννάσου χιλιάδες τέτορες.

XXIV. (XXX.)

Ὦ ξεῖν', ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις ὅτι τῇδε
κείμεθα, τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι.

Google

T. I. XXV. (XXXI.)

Μνῆμα τόδε κλεινοῖο Μεγιστία, ὅν ποτε Μῆδοι
Σπερχειὸν ποταμὸν κτεῖναν ἀμειψάμενοι,
μάντιος, ὃς τότε κῆρας ἐπερχομένας σάφα εἰδὼς,
οὐκ ἔτλη Σπάρτας ἡγεμόνας προλιπεῖν.

XXVI. (XXXII.)

Εἰ τὸ καλῶς θνήσκειν ἀρετῆς μέρος ἐστὶ μέγιστον,
ἡμῖν ἐκ πάντων τοῦτ' ἀπένειμε Τύχη.
Ἑλλάδι γὰρ σπεύδοντες ἐλευθερίαν περιθεῖναι
κείμεθ' ἀγηράντῳ χρώμενοι εὐλογίῃ.

p. 132. XXVII. (XXXIII.)

Ἄσβεστον κλέος οἵδε φίλῃ περὶ πατρίδι θέντες
κυάνεον θανάτου ἀμφιβάλοντο νέφος.
οὐδὲ τεθνᾶσι θανόντες, ἐπεί σφ' ἀρετὴ καθύπερθεν
κυδαίνουσ' ἀνάγει δώματος ἐξ Ἀΐδεω.

XXVIII. (XXXIV.)

Εὐκλέας αἶα κέκευθε, Λεωνίδα, οἳ μετὰ σεῖο
τῇδ' ἔθανον, Σπάρτας εὐρυχόρου βασιλεῦ,
πλείστων δὴ τόξων τε, καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,
Μηδείων τ' ἀνδρῶν δεξάμενοι πολέμῳ.

XXIX. (XXXV.)

Θηρῶν μὲν κάρτιστος ἐγὼ, θνατῶν δ', ὃν ἐγὼ νῦν
φρουρῶ, τῷδε τάφῳ λαΐνῳ ἐμβεβαώς.
ἀλλ' εἰ μὴ θυμόν γε Λέων ἐμὸν, ὡς ὄνομ' εἶχεν,
οὐκ ἂν ἐγὼ τύμβῳ τῷδ' ἐπέθηκα πόδας.

(XXXII.) 4. Cod. Vat. ἀγηράτῳ.

T. I.

XXX. (XXXVI.)

Αἵδ' ὑπὲρ Ἑλλάνων τε καὶ ἰθυμάχων πολιητᾶν
ἔσταθεν εὐξάμεναι Κύπριδι δαιμόνια·
ὐ γὰρ τοξοφόροισιν ἐμήσατο δῖ' Ἀφροδίτα
Μήδοις Ἑλλάνων ἀκρόπολιν προδόμεν.

XXXI. (XXXVII.)

Ταῦτ ἀπὸ δυσμενέων Μήδων ναῦται Διοδώρου
ὅπλ' ἀνέθεντο Λατοῖ, μνάματα ναυμαχίας.

XXXII. (XXXVIII.)

p. 133.

Δημόκριτος τρίτος ἦρξε μάχης, ὅτε πὰρ Σαλαμῖνα
Ἕλληνες Μήδοις σύμβαλον ἐν πελάγει.
πέντε δὲ νῆας ἕλεν δηΐων, ἕκτην δ' ἀπὸ χειρῶν
ῥύσατο βαρβαρικῶν Δωρίδ' ἁλισκομένην.

XXXIII. (XXXIX.)

Ὦ ξεῖν', εὔυδρόν ποτ' ἐναίομεν ἄστυ Κορίνθου·
νῦν δ' ἄμμ' Αἴαντος νᾶσος ἔχει Σαλαμίς.
ἐνθάδε Φοινίσσας νῆας καὶ Πέρσας ἑλόντες
καὶ Μήδους, ἱερὰν Ἑλλάδα ῥυόμεθα.

XXXIV. (XL.)

Ἀκμᾶς ἑστακυῖαν ἐπὶ ξυροῦ Ἑλλάδα πᾶσαν
ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς κείμεθα ῥυσάμενοι
δουλοσύνας· Πέρσαις δὲ περὶ φρεσὶ πήματα πάντα
ἥψαμεν, ἀργαλέας μνάματα ναυμαχίας.
ὀστέα δ' ἄμμιν ἔχει Σαλαμίς· πατρὶς δὲ Κόρινθος
ἀντ' εὐεργεσίας μνᾶμ' ἐπέθηκε τόδε.

T. I. XXXV. (XLI.)

Οὗτος Ἀδειμάντου κείνου τάφος, οὗ διὰ βουλὰς
Ἑλλὰς ἐλευθερίας ἀμφέθετο στέφανον.

XXXVI. (XLII.)

Παῖδες Ἀθηναίων Περσῶν στρατὸν ἐξελάσαντες
ἤρκεσαν ἀργαλέην πατρίδι δουλοσύναν.

XXXVII. (XLIII.)

Ἑλλάνων ἀρχαγὸς ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσε Μήδων
Παυσανίας Φοίβῳ μνᾶμ' ἀνέθηκε τόδε.

p. 134. XXXVIII. (XLIV.)

Τόνδε ποθ' Ἕλληνες νίκας κράτει, ἔργῳ Ἄρηος
εὐτόλμῳ ψυχῆς λήματι πειθόμενοι,
Πέρσας ἐξελάσαντες, ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι κοινὸν
ἱδρύσαντο Διὸς βωμὸν Ἐλευθερίου.

XXXIX. (XLV.)

Φημὶ Γέλων', Ἱέρωνα, Πολύζηλον, Θρασύβουλον
παῖδας Δεινομένευς τὸν τρίποδ' ἀνθέμεναι,
ἐξ ἑκατὸν λιτρῶν καὶ πεντήκοντα ταλάντων
Δαρετίου χρυσοῦ, τᾶς δεκάτας δεκάταν,
βάρβαρα νικήσαντας ἔθνη· πολλὴν δὲ παρασχεῖν
σύμμαχον Ἕλλησι χεῖρ' ἐς ἐλευθερίην.

XL. (XLVI.)

Ἐξ οὗ γ' Εὐρώπαν Ἀσίας δίχα πόντος ἔνειμε,
καὶ πόλεμος θνατῶν θοῦρος Ἄρης ἐφέπει,
οὐδαμά πω κάλλιον ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
ἔργον ἐν ἠπείρῳ καὶ κατὰ πόντον ἅμα.

οἵδε γὰρ ἐν γαίῃ Μήδων πολλὰς ὀλέσαντες, T I.
Φοινίκων ἑκατὸν ναῦς ἕλον ἐν πελάγει
ἀνδρῶν πληθούσας· μέγα δ' ἔστενεν Ἀσὶς ὑπ' αὐτῶν
πληγεῖσ' ἀμφοτέραις χερσὶ, κράτει πολέμου.

XLI. (XLVII.)

Οἵδε παρ' Εὐρυμέδοντί ποτ' ἀγλαὸν ὤλεσαν ἥβην,
μαρνάμενοι Μήδων τοξοφόρων προμάχοις
αἰχμηταὶ, πεζοί τε καὶ ὠκυπόρων ἐπὶ νηῶν·
κάλλιστον δ' ἀρετῆς μνῆμ' ἔλιπον φθίμενοι.

XLII. (XLVIII.)

p. 135.

Γᾶνδε ποτὲ γέρνοισι τανυγλωχῖνας ὀϊστὰς
λῦσαν Φοινίσσᾳ θοῦρος Ἄρης ψακάδι.
ἀντὶ δ' ἀκοντοδόκων ἀνδρῶν μνημεῖα θανόντων
ἄψυχ' ἐμψύχων ἅδε κέκευθε κόνις.

XLIII. (XLIX.)

Τόξα τάδε πτολέμοιο πεπαυμένα δακρυόεντος
νηῷ Ἀθηναίης κεῖται ὑπωρόφια,
πολλάκι δὴ στονόεντα κατὰ κλόνον ἐν δαῒ φωτῶν
Περσῶν ἱππομάχων αἵματι λουσάμενα.

XLIV. (L.)

Οὕτω τοι μελία τανάα ποτὶ κίονα μακρὸν
ἧσο, Πανομφαίῳ Ζηνὶ μένουσ' ἱερά·
ἤδη γὰρ χαλκός τε γέρων, αὐτή τε τέτρυσαι
πυκνὰ κραδαινομένη δηΐῳ ἐν πολέμῳ.

T. I. XLV. (LI.)

Χαίρετ' ἀριστῆες πολέμου, μέγα κῦδος ἔχοντες,
κοῦροι Ἀθηναίων, ἔξοχοι ἱπποσύνῃ,
οἵ ποτε καλλιχόρου περὶ πατρίδος ὠλέσαθ' ἥβην
πλείστοις Ἑλλήνων ἀντία μαρνάμενοι.

XLVI. (LII.)

Δίρφυος ἐδμήθημεν ὑπὸ πτυχί· σῆμα δ' ἐφ' ἡμῖν
ἐγγύθεν Εὐρίπου δημοσίᾳ κέχυται,
οὐκ ἀδίκως· ἐρατὴν γὰρ ἀπωλέσαμεν νεότητα,
τρηχεῖαν πολέμου δεξάμενοι νεφέλην.

p. 136. XLVII. (LIII.)

Ἀνδρὸς ἀριστεύσαντος ἐν Ἑλλάδι τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ
Ἱππίου Ἀρχεδίκην ἥδε κέκευθε κόνις,
ἣ πατρός τε, καὶ ἀνδρὸς, ἀδελφῶν τ' οὖσα τυράννων,
παίδων τ', οὐκ ἤρθη νοῦν ἐς ἀτασθαλίην.

XLVIII. (LIV.)

Ἡμερὶ πανθέλκτειρα, μεθυτρόφε, μῆτερ ὀπώρας,
οὔλης ἣ σκολιὸν πλέγμα φύεις ἕλικος,
Τηΐου ἡβήσειας Ἀνακρείοντος ἐπ' ἄκρῃ
στήλῃ, καὶ λεπτῷ χώματι τοῦδε τάφου,
ὡς ὁ φιλάκρητός τε καὶ οἰνοβαρὴς φιλόκωμος
παννύχιος κρούων τὴν φιλόπαιδα χέλυν,
κὴν χθονὶ πεπτηὼς, κεφαλῆς ἐφύπερθε φέροιτο
ἀγλαὸν ὡραίων βότρυν ἀπ' ἀκρεμόνων,
καί μιν ἀεὶ τέγγοι νοτερὴ δρόσος, ἧς ὁ γεραιὸς
λαρότερον μαλακῶν ἔπνεεν ἐκ στομάτων.

T. I

XLIX (LV.)

Οὗτος Ἀνακρείοντα, τὸν ἄφθιτον εἵνεκα Μουσῶν
ὑμνοπόλον, πάτρης τύμβος ἔδεκτο Τέω,
ὃς Χαρίτων πνείοντα μέλη, πνείοντα δ' Ἐρώτων,
τὸν γλυκὺν ἐς παίδων ἵμερον ἡρμόσατο.
μοῦνος δ' εἰν Ἀχέροντι βαρύνεται, οὐχ ὅτι λείπων
ἠέλιον, Λήθης ἐνθάδ' ἔκυρσε δόμων·
ἀλλ' ὅτι τὸν χαρίεντα μετ' ἠιθέοισι Μεγιστέα,
καὶ τὸν Σμερδίεω Θρῆκα λέλοιπε πόθον.
μολπῆς δ' οὐ λήθει μελιτερπέος, ἀλλ' ἔτ' ἐκεῖνο
βάρβιτον οὐδὲ θανὼν εὔνασεν εἰν Ἀΐδῃ.

L. (LVI.)

p. 137.

Μνήμης δ' οὔ τινά φημι Σιμωνίδῃ ἰσοφαρίζειν
ὀγδωκονταέτει, παιδὶ Λεωπρεπέος.

LI. (LVII.)

Ἓξ ἐπὶ πεντήκοντα, Σιμωνίδη, ἤραο ταύρους
καὶ τρίποδας, πρὶν τόνδ' ἀνθέμεναι πίνακα.
τοσσάκι δ' ἱμερόεντα διδαξάμενος χορὸν ἀνδρῶν
εὐδόξου Νίκας ἀγλαὸν ἅρμ' ἐπέβης.

LII. (LVIII.)

Ἦρχε μὲν Ἀδείμαντος Ἀθηναίοις, ὅτ' ἐνίκα
Ἀντιοχὶς φυλὴ δαιδάλεον τρίποδα·
Ξεινοφίλου δέ τις υἱὸς Ἀριστείδης ἐχορήγει
πεντήκοντ' ἀνδρῶν καλὰ μαθόντι χορῷ.
ἀμφὶ διδασκαλίῃ δὲ Σιμωνίδῃ ἕσπετο κῦδος
ὀγδωκονταέτει παιδὶ Λεωπρεπέος.

T.I. LIII. (LIX)

Οἱ μὲν ἐμὲ κτείναντες ὁμοίων ἀντιτύχοιεν,
Ζεῦ, ξένι'· οἱ δ' ὑπὸ γᾶν θέντες, ὄναιντο βίου.

LIV. (LX)

Οὗτος ὁ τοῦ Κείοιο Σιμωνίδου ἐστὶ σαωτήρ,
ὃς καὶ τεθνηὼς ζῶντ' ἀπέδωκε χάριν.

LV. (LXI)

Πολλὰ φαγὼν καὶ πολλὰ πιὼν, καὶ πολλὰ κακ' εἰπὼν
ἀνθρώπους, κεῖμαι Τιμοκρέων Ῥόδιος.

p. 138. LVI. (LXII)

Ὦ ἴτε Δήμητρος πρὸς ἀνάκτορον, ὦ ἴτε μύσται,
μηδ' ὕδατος προχοὰς δείσετε χειμερίους.
τοῖον Ξεινοκλῆς γὰρ ὁ Λίνδιος ἀσφαλὲς ὔμμιν
ζεῦγμα διὰ πλατέος τοῦδ' ἔβαλεν ποταμοῦ.

LVII. (LXIII)

Βοΐδιον ἡ 'υλητρὶς καὶ Πυθιὰς, αἵ ποτ' ἐρασταὶ,
σοὶ Κύπρι τὰς ζώνας τάς τε γραφὰς ἔθεσαν.
ἔμπορε καὶ φορτηγὲ, τὸ σὸν βαλλάντιον οἶδεν
καὶ πόθεν αἱ ζῶναι, καὶ πόθεν οἱ πίνακες.

LVIII. (LXIV.)

Εὐφρὼ καὶ Θαῒς καὶ Βοΐδιον, αἱ Διομήδους
γραῖαι, ναυκλήρων ὁλκάδες εἰκόσοροι,
Ἄπιν, καὶ Κλεοφῶντα, καὶ Ἀνταγόρην, ἕν' ἑκάστη
γυμνοὺς, ναυηγῶν ἥσσονας, ἐξέβαλον.
ἀλλὰ σὺν αὐταῖς νηυσὶ τὰ ληστρικὰ τῆς Ἀφροδίτης
φεύγετε· Σειρήνων αἵδε γὰρ ἐχθρότεραι.

(LXIII) 1. Scr. αἵ ποτ' ἑταῖραι.

LIX. (LXV.)

T. I.

Ἡ σεῦ καὶ φθιμένας λευκ' ὀστέα τῷδ' ἐνὶ τύμβῳ
 ἴσκω ἔτι τρομέειν θῆρας, ἀγρῶσσα Λυκάς·
τὰν δ' ἀρετὰν οἶδεν μέγα Πήλιον, ἅ τ' ἀρίδηλος
 Ὄσσα, Κιθαιρῶνός τ' οἰονόμοι σκοπιαί.

LX. (LXVI.)

Σπάρτας μὲν βασιλῆες ἐμοὶ πατέρες καὶ ἀδελφοί·
ἅρμασι δ' ὠκυπόδων ἵππων νικῶσα Κυνίσκα
εἰκόνα τάνδ' ἔστησα. μόναν δ' ἐμέ φαμι γυναικῶν p. 139.
 Ἑλλάδος ἐκ πάσας τόνδε λαβεῖν στέφανον.

LXI. (LXVII.)

Γνῶθι Θεόκριτον προσιδὼν, τὸν Ὀλυμπιονίκαν
 παῖδα, παλαισμοσύνας δεξιὸν ἡνίοχον,
κάλλιστον μὲν ἰδεῖν, ἀθλεῖν δ' οὐ χείρονα μορφᾶς,
 ὃς πατέρων ἀγαθῶν ἐστεφάνωσε πόλιν.

LXII. (LXVIII.)

Στεῖβε παῖ, τόδ' ἄγαλμα, Λεώκρατες, εὖτ' ἀνέθηκας
 Ἑρμῇ, καλλικόμους οὐκ ἔλαθες Χάριτας,
οὔτ' Ἀκαδημίαν πολυγαθέα, τῆς ἐν ἀγοστῷ
 σὴν εὐεργεσίην τῷ προσιόντι λέγω.

LXIII. (LXIX.)

Πατρίδα κυδαίνων ἱερὴν πόλιν Ὦλπις Ἀθηνᾶς,
 τέκνον μελαίνης Γῆς, χαρίεντας αὐλοὺς
τούσδε σὺν Ἡφαίστῳ τελέσας, ἀνέθηκ' Ἀφροδίτῃ
 καλῷ δαμασθεὶς ἱμέρῳ Βρύσωνος.

(LXVIII.) 1. Cod. Στεῖβε καί. Scr. Στρεῖβε παῖ.

T. I. LXIV. (LXX.)

Πύθια δὶς, Νέμεα δὶς, Ὀλύμπια ἐστεφανώθην
οὐ πλάτει νικῶν σώματος, ἀλλὰ τέχνῃ,
Ἀριστόδαμος Θράσιδος, Ἀλεῖος, πάλᾳ.

LXV. (LXXI.)

Ἀργεῖος Δάνδης σταδιοδρόμος ἐνθάδε κεῖται,
νίκαις ἱππόκρατον πατρίδ' ἐπευκλείσας,
Ὀλύμπια δὶς, ἐν δὲ Πυθῶνι τρία,
p. 140. δύω δ' ἐν Ἰσθμοῖ, πεντεκαίδεκ' ἐν Νεμέᾳ·
τὰς δ' ἄλλας νίκας οὐκ εὐμαρές ἐστ' ἀριθμῆσαι.

LXVI. (LXXII.)

Πατρὶς μὲν Κερκύρα, Φίλων δ' ὄνομ'· εἰμὶ δὲ Γλαύκου
υἱὸς, καὶ νίκη πὺξ δύ' Ὀλυμπιάδας.

LXVII. (LXXIII.)

Ἴσθμια καὶ Πυθοῖ Διοφῶν ὁ Φίλωνος ἐνίκα
ἅλμα, ποδωκείην, δίσκον, ἄκοντα, πάλην.

LXVIII. (LXXIV.)

Εἴπον τίς, τίνος ἐσσὶ, τίνος πατρίδος, τί δὲ νικῇς.
Κάσμυλος, Εὐαγόρα, Πύθια πὺξ, Ῥόδιος.

LXIX. (LXXV.)

Ἀνθηκεν τόδ' ἄγαλμα Κορίνθιος, ὅσπερ ἐνίκα
ἐν Δελφοῖς ποτε Νικολάδας,
καὶ Παναθηναίοις στεφάνους λάβε πέντ' ἐπ' ἀέθλοις
ἑξῆς, ἀμφιφορεῖς ἐλαίω.

(LXXII.) 2. Scr. νικῶ.
(LXXV.) 4. Cod. ἑξήκοντ' ἀμφορεῖς.

Ἰσθμοῖ δ' ἐν ζαθέῳ τρὶς ἐπισχερώ, οὐδ' ἐγένοντο T. I.
ἀκτίνων τομίδων ποταθμοί.
καὶ Νεμέᾳ τρὶς ἐνίκησεν, καὶ τετράκις ἄλλα
Πελλάνᾳ, δύο δ' ἐν Λυκαίῳ,
καὶ Τεγέᾳ, καὶ ἐν Αἰγίνᾳ, κρατερᾷ τ' Ἐπιδαύρῳ,
καὶ Θήβᾳ, Μεγάρων τε δάμῳ.
ἐν δὲ Φλιοῦντι καὶ σταδίῳ τά τε πέντε κρατήσας,
ηὔφρανεν μεγάλαν Κόρινθον.

LXX. (LXXVI.)

p. 141.

Πολλάκι δὴ φυλῆς Ἀκαμαντίδος ἐν χορίοισιν Ὧραι
ἀνωλόλυξαν κισσοφόροις ἐπὶ διθυράμβοις
αἱ Διονυσιάδες, μίτραισι δὲ καὶ ῥόδων ἀώτοις
σοφῶν ἀοιδῶν ἐσκίασαν λιπαρὰν ἔθειραν,
οἳ τόνδε τρίποδά σφισι μάρτυρα Βακχίων ἀέθλων
θῆκαντο· κείνους δ' Ἀντιγένης ἐδίδασκεν ἄνδρας·
εὖ δ' ἐτιθηνεῖτο γλυκερὰν ὄπα Δωρίοις Ἀρίστων
Ἀργεῖος ἡδὺ πνεῦμα χέων καθαροῖς ἐν αὐλοῖς,
τῶν ἐχορήγησεν κύκλον μελίγηρυν Ἱππόνικος
Στρούθωνος υἱὸς, ἅρμασιν ἐν Χαρίτων φορηθείς,
αἵ οἱ ἐπ' ἀνθρώποις ὄνομα κλυτὸν, ἀγλαάν τε νίκαν
θῆκαν, θεᾶν ἰοστεφάνων ἕκατι Μοισᾶν.

LXXI. (LXXVII.)

[α] Τίς εἰκόνα τάνδ' ἀνέθηκε; [β] Δωριεὺς ὁ Θούριος.
[α] Οὐ Ῥόδιος γένος ἦν; [β] Ναὶ, πρὶν φυγεῖν γε πατρίδα·
δεινᾷ δὲ χειρὶ δεινὰ πόλλ' ἔρεξε καὶ βίᾳ.

(LXXV) 9. Cod. καὶ Νιμέᾳ.

T. I. LXXII. (LXXVIII.)

Μίλωνος τόδ' ἄγαλμα καλοῦ καλόν, ὅς ποτε Πίσῃ
ἑπτάκι νικήσας, εἰς γόνατ' οὐκ ἔπεσεν.

LXXIII. (LXXIX.)

Σῶσος καὶ Σωσὼ Σωτείρῃ τόνδ' ἀνέθηκαν·
Σῶσος μὲν σωθεὶς, Σωσὼ δ' ὅτι Σῶσος ἐσώθη.

LXXIV. (LXXX.)

Ἀρτέμιδος τόδ' ἄγαλμα, διηκόσιαι δ' ἄρ' ὁ μισθὸς
δραχμαὶ ταὶ Πάριαι, τῶν ἐπίσημ' ἄκατος·
p. 142. ἀσκητὸς δ' ἐποίησεν Ἀθηναίης παλάμῃσιν
ἄξιος Ἀρκεσίλας υἱὸς Ἀριστοδίκω.

LXXV. (LXXXI.)

[α]Τίς ἅδε; [β]Βάκχα. [α]τίς δέ μιν ξέσε; [β]Σκόπας.
[α]τίς δ' ἐξέμηνε, Βάκχος, ἢ Σκόπας; [β]Σκόπας.

LXXVI. (LXXXII.)

Γράψε Πολύγνωτος, Θάσιος γένος, Ἀγλαοφῶντος
υἱὸς, περθομένην Ἰλίου ἀκρόπολιν.

LXXVII. (LXXXIII.)

Οὐκ ἀδαὴς ἔγραψε Κίμων τάδε. παντὶ δ' ἐπ' ἔργῳ
μῶμος, ὃν οὐδ' ἥρως Δαίδαλος ἐξέφυγεν.

LXXVIII. (LXXXIV.)

Κίμων ἔγραψε τὴν θύραν τὴν δεξιάν·
τὴν δ' ἐξιόντων δεξιὰν Διονύσιος.

LXXIX. (LXXXV.)

Ἰφίων ἔγραψεν ἑᾷ χερὶ, τὰν ποκα ὕδωρ
θρέψε Πειρήνης ἄπο.

LXXX. (LXXXVI.) T. I.

Ἰφίων τόδ' ἔγραψε Κορίνθιος. οὐκ ἔνι μῶμος
χερσὶν, ἐπεὶ δόξας ἔργα πολὺ προφέρει.

LXXXI. (LXXXVII.)

Δᾶμος Ἀθηναίων σε, Νεοπτόλεμ', εἰκόνι τῇδε
τίμησ', εὐνοίης εὐσεβίης θ' ἕνεκα.

LXXXII. (LXXXVIII.) p. 143.

Εὔχεο τοῖς δώροισι, Κύτων, θεὸν ὧδε χαρῆναι
Λατοΐδην ἀγορῆς καλλιχόρου πρύτανιν,
ὥσπερ ὑπὸ ξείνων τε, καὶ οἳ ναίουσι Κόρινθον,
αἶνον ἔχεις χαρίτων, δέσποτα, τοῖς στεφάνοις.

LXXXIII. (LXXXIX.)

Τὸν ἐν Ῥόδῳ κολοσσὸν ὀκτάκις δέκα
Λάχης ἐποίει πηχέων ὁ Λίνδιος.

LXXXIV. (XC.)

Πραξιτέλης ὃν ἔπασχε διηκρίβωσεν Ἔρωτα
ἐξ ἰδίης ἕλκων ἀρχέτυπον κραδίης,
Φρύνῃ μισθὸν ἐμεῦ διδοὺς ἐμέ. φίλτρα δὲ τίκτω
οὐκέτι τοξεύων, ἀλλ' ἀτενιζόμενος.

LXXXV. (XCI.)

Μνάσομαι, οὐ γὰρ ἔοικεν ἀνώνυμον ἐνθάδ' Ἀρχεναύτεω
κεῖσθαι θανοῦσαν ἀγλαὰν ἄκοιτιν,
Ξανθίππην Περιάνδρω ἀπέκγονον, ὅς ποθ' ὑψιπύργω
σήμαινε λαοῖς ἕρμ' ἔχων Κορίνθω.

(LXXXIX.) 2. alii Χάρης.

T. I LXXXVI. (XCII.)

Ἠερίη Γεράνεια, κακὸν λέπας, ὤφελες Ἴστρον
τῆλε, καὶ ἐκ Σκυθέων μακρὸν ὁρῆν Τάναϊν,
μηδὲ πέλας ναίειν Σκειρωνικὸν οἶδμα θαλάσσης,
ἄγκεα νιφομένην ἀμφὶ Μεθουριάδων.
νῦν δ' ὁ μὲν ἐν πόντῳ κρυερὸς νέκυς· οἱ δὲ βαρεῖαν
ναυτιλίην κενεοὶ τῇδε βοῶσι τάφοι.

p. 144. LXXXVII. (XCIII.)

Σῆμα Θεόγνιδός εἰμι Σινωπέος, ᾧ μ' ἐπέθηκεν
Γλαῦκος ἑταιρίης ἀντὶ πολυχρονίου.

LXXXVIII. (XCIV.)

Σῆμα καταφθιμένοιο Μεγακλέος εὖτ' ἂν ἴδωμαι,
οἰκτείρω σε, τάλαν Καλλία, οἷ' ἔπαθες.

LXXXIX. (XCV.)

Σῶμα μὲν ἀλλοδαπὴ κεύθει κόνις, ἐν δέ σε πόντῳ,
Κλείσθενες, Εὐξείνῳ Μοῖρ' ἔκιχεν θανάτου
πλαζόμενον· γλυκεροῦ δὲ μελίφρονος οἴκαδε νόστου
ἤμπλακες, οὐδ' ἵκευ Χῖον ἐς ἀμφιρύτην.

XC. (XCVI.)

Αἰδὼς καὶ Κλεόδημον ἐπὶ προχοῇσι Θεαίρου
ἀενάου στονόεντ' ἤγαγεν εἰς θάνατον,
Θρηϊκίῳ κύρσαντα λόχῳ· πατρὸς δὲ κλεεινὸν
Διφίλου αἰχμητὴς υἱὸς ἔθηκ' ὄνομα.

XCI. (XCVII.)

Τούσδ' ἀπὸ Τυῤῥηνῶν ἀκροθίνια Φοίβῳ ἄγοντας
ἓν πέλαγος, μία ναῦς, εἷς τάφος ἐκτέρισε.

(XCII.) 4. Cod ἀμφὶ δὲ θηριάδος. Scr. νιφομένας ἀ. Μολουριάδος.

XCII. (XCVIII.) T. I.

Τᾶν αὐτῶ τις ἕκαστος ἀπολλυμένων ἀνιᾶται·
 Νικοδίκω δὲ, φίλοι καὶ πόλις ἦδε Πόλη.

XCIII. (XCIX.) p. 145.

Χαίρει τις Θεόδωρος ἐπεὶ θάνον. ἄλλος ἐπ' αὐτῷ
 χαιρήσει. θανάτῳ πάντες ὀφειλόμεθα.

XCIV. (C.)

Φῆ ποτε Τίμαρχος, πατρὸς περὶ χεῖρας ἔχοντος,
 ἡνίκ' ἀφ' ἱμερτὴν ἔπνεεν ἡλικίην·
ὦ Τιμηνορίδη, παιδὸς φίλου οὔ ποτε λήξεις,
 οὔτ' ἀρετὴν ποθέων, οὔτε σαοφροσύνην.

XCV. (CI.)

Αἲ αἲ νοῦσε βαρεῖα, τί δὴ ψυχαῖσι μεγαίρεις
 ἀνθρώπων, ἐρατῇ πὰρ νεότητι μένειν;
ἣ καὶ Τίμαρχον γλυκερῆς αἰῶνος ἄμερσας
 ἠΐθεον, πρὶν ἰδεῖν κουριδίην ἄλοχον.

XCVI. (CII.)

Ἐνθάδε Πυθώνακτα κασιγνήτην τε κεκεύθει
 γαῖ', ἐρατῆς ἥβης πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν.
μνῆμα δ' ἀποφθιμένοισι πατὴρ Μεγάριστος ἔθηκεν
 ἀθάνατον, θνητοῖς παισὶ χαριζόμενος.

XCVII. (CIII.)

Ἄνθρωπ', οὐ Κροίσου λεύσσεις τάφον, ἀλλὰ γὰρ ἀνδρὸς
 χερνήτεω. μικρὸς τύμβος, ἐμοὶ δ' ἱκανός.

(XCVIII.) 2. Cod. Vat. a pr. man. πολλὴ et ſupra correctum πολλή.

T. I. οὐκ ἐπιδὼν νύμφεια λέχη, κατέβην τὸν ἄφυκτον
Γόργιππος ξανθῆς Φερσεφόνης θάλαμον.

XCVIII. (CIV.)

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι μένει χρῆμ' ἔμπεδον αἰεί.
ἓν δὲ τὸ κάλλιστον Χῖος ἔειπεν ἀνήρ·
p. 146 οἵη περ φύλλων γενεή, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.
παῦροί μιν θνητῶν οὔασι δεξάμενοι
τέρνοις ἐγκατέθεντο. πάρεστι γὰρ ἐλπὶς ἱκάστῳ,
ἀνδρῶν ἥ τε νέων στήθεσιν ἐμφύεται.
θνητῶν δ' ὄφρα τις ἄνθος ἔχῃ πολυήρατον ἥβης,
κοῦφον ἔχων θυμὸν, πόλλ' ἀτέλεστα νοεῖ.
οὔτε γὰρ ἐλπίδ' ἔχει γηρασέμεν, οὔτε θανεῖσθαι,
οὐδ', ὑγιὴς ὅταν ᾖ, φροντίδ' ἔχει καμάτου.
νήπιοι, οἷς ταύτῃ κεῖται νόος, οὐδὲ τ' ἴσασιν
ὡς χρόνος ἔσθ' ἥβης καὶ βιότου ὀλίγος
θνητοῖς. ἀλλὰ σὺ ταῦτα μαθὼν βιότου ποτὶ τέρμα
ψυχῇ τῶν ἀγαθῶν τλῆθι χαριζόμενος.

XCIX. (CV.)

Τῇ ῥά ποτ' Ὀλύμποιο περὶ πλευρὰς ἐκάλυψεν
ὀξὺς ἀπὸ Θρῄκης ὀρνύμενος Βορέης,
ἀνδρῶν δ' ἀχλαίνων ἔδακε φρένας. αὐτὰρ ἐκρύφθη
ζωὴ, Πιερίην γῆν ἐπιεσσαμένη.
ἐν τις ἐμοιγ' αὐτῆς χεέτω μέρος. οὐ γὰρ ἔοικε
θερμὴν βαστάζειν ἀνδρὶ φίλῳ πρόποσιν.

(CV.) 3. Athen. αὐτὰρ ἐκάμφθη.

C. (CVI.) T. I.

Μιξονόμου τε πατὴρ ἐρίφου, καὶ σχέτλιος ἰχθὺς
πλησίον ἠρείσαντο καρήατα, παῖδα δὲ νυκτὸς
δεξάμενοι βλεφάροισι, Διωνύσοιο ἄνακτος
βουφόνον οὐκ ἐθέλουσι τιθηνεῖσθαι θεράποντα.

CI. (CVII.)

Φημὶ τὸν οὐκ ἐθέλοντα φέρειν τέττιγος ἄεθλον
τῷ Πανοπηϊάδῃ δώσειν μέγα δεῖπνον Ἐπειῷ.

CII. (CVIII.) p. 147.

Ἡ γρῆϋς Νικὼ Μελίτης τάφον ἐστεφάνωσε
παρθενικῆς. Ἀΐδη, τοῦθ' ὁσίως κέκρικας;

CIII. (CIX.)

Ἑξάμετροι, καὶ οὗτοι τροχαϊκοὶ πεντάμετροι κατὰ μετάθεσιν τῆς λέξεως.

Μοῦσά μοι Ἀλκμήνης καλλισφύρου υἱὸν ἄειδε.
υἱὸν Ἀλκμήνης ἄειδε Μοῦσά μοι καλλισφύρου.

CIV. (CX.)

Οὕτω χρόνος ὀξὺς ὀδόντας
καὶ πάντα ψήχει, καὶ τὰ βεβαιότατα.

CV. (CXI.)

Ἐσβέσθης γηραιὲ Σοφόκλεες, ἄνθος ἀοιδῶν,
οἰνωπὸν Βάκχου βότρυν ἐρεπτόμενος.

CVI. (CXII.)

Χειμερίην νιφετοῖο κατήλυσιν ἡνίκ' ἀλύξας
Γάλλος ἐρημαίην ἤλυθ' ὑπὸ σπιλάδα,
ὑετὸν ἄρτι κόμης ἀπεμόρξατο. τῷ δὲ κατ' ἴχνος
βουφάγος ἐς κοίλην ἀτραπὸν ἵκτο λέων.

T. I. αὐτὰρ ὁ πεπταμένῳ μέγα τύμπανον ἔσχεθε χειρί,
ἤραξεν, κατεχῇ δ' ἴαχεν ἄντρον ἅπαν.
οὐδ' ἔτλη Κυβέλης ἱερὸν νόμον ὑλονόμος θὴρ
μεῖναι, ἀν' ὑλῆεν δ' ὠκὺς ἔθυνεν ὄρος,
δείσας ἡμιγύναικα θεῆς λάτριν, ὃς τάδε Ῥείῃ
ἐνδυτὰ καὶ ξανθοὺς ἐκρέμασε πλοκάμους.

Lectt. p 25. CVII. (CXIII.)

Πρόσθε μὲν ἀμφ' ὤμοισιν ἔχων τραχεῖαν ἄσιλλαν,
ἰχθῦς ἐξ Ἄργους εἰς Τεγέαν ἔφερον.

T. III. p. 329. ## ΦΙΛΙΑΔΟΥ ΜΕΓΑΡΕΩΣ.

Ἐπὶ τοῖς ἀναιρεθεῖσιν ὑπὸ Περσῶν.

Ἄνδρες τοί ποτ' ἔναιον ὑπὸ κροτάφοις Ἑλικῶνος,
λήματι τῶν αὐχεῖ Θεσπιὰς εὐρύχορος.

T. I. p. 148. ## ΤΙΜΟΚΡΕΟΝΤΟΣ ΡΟΔΙΟΥ.

I.

ΣΚΟΛΙΟΝ.

Ὤφελές ὦ τυφλὲ Πλοῦτε
μήτ' ἐν γῇ, μήτ' ἐν θαλάττῃ,
μήτ' ἐν ἠπείρῳ φανῆναι,
ἀλλὰ Τάρταρόν τε ναίειν
κ' Ἀχέροντα· διὰ σὲ γὰρ
πάντ' ἐν ἀνθρώποις κάκ' ἐστί.

II.

II. T. I.

Ὅμοιον τῷ Σιμωνίδου, Μῆτέ μοι Ἀλκμήνης.

Κηΐα με προσῆλθε φλυαρία οὐκ ἐθέλοντα.
οὐκ ἐθέλοντά με προσῆλθε Κηΐα φλυαρία.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ.

I.

Κυανέη καὶ τούσδε μενέγχεας ὤλεσεν ἄνδρας
Μοῖρα, πολύρρηνον πατρίδα ῥυομένους.
ζωὸν δὲ φθιμένων πέλεται κλέος, οἵ ποτε γυίοις
τλήμονες Ὀσσαίαν ἀμφιέσαντο κόνιν.

II. T II p.523.

Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τόδε κεύθει
μνῆμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας·
ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθώνιον ἄλσος ἂν εἴποι,
καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

ΠΙΝΔΑΡΟΥ. T.II.p 523.

Χαῖρε δὶς ἡβήσας, καὶ δὶς τάφω ἀντιβολήσας,
Ἡσίοδ', ἀνθρώποις μέτρα χέων σοφίης.

T. I. p. 149.

Β Α Κ Χ Υ Λ Ι Δ Ο Υ.

I.

Θνητοῖς οὐκ αὐθαίρετοι
οὔτ' ὄλβος, οὔτ' ἄκαμπτος Ἄρης,
οὔτε παμφθέρσις στάσις·
ἀλλ' ἐπιχρίμπτει νέφος
ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν γᾶν
ἁ πάνδωρος Αἶσα.

II.

Εἷς ὅρος, μία βροτοῖσίν ἐστιν εὐτυχίας ὁδὸς,
θυμὸν εἴ τις ἔχων ἀπενθῆ δύναται διατελεῖν βίον.
ὃς δὲ μυρία μὲν ἀμφιπολεῖ φρενὶ, τὸ δὲ
πὰν ἦμάρ τε καὶ νύκτα μελλόντων χάριν
δάπτεται κέαρ, ἄκαρπον ἔχει πόνον.

III.

Τί γὰρ ἐλαφρὸν ἔτ' ἐστ' ἄπρα-
κτ' ὀδυρόμενον δονεῖν καρδίαν;

IV.

Λυδία μὲν γὰρ λίθος
μανύει χρυσόν·
ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν
σοφία τε παγκρατὴς
ἐλέγχει ἀλήθεια.

V. T. I p. 150.

Ὡς δ' ἅπαξ εἰπεῖν,
φρένα καὶ πυκινὰν
κέρδος ἀνθρώπῳ βιᾶται.

VI.

Πάντεσσι θνατοῖσι δαίμων ἐπέταξε
πόνους ἄλλοισιν ἄλλους.

VII.

Θνατοῖσι μὴ φῦναι φέριστον,
μηδ' ἀελίω προσιδεῖν φέγγος·
ὄλβιος δ' οὐδεὶς βροτῶν πάντα χρόνον.

VIII.

Ὄλβιος ᾧ τινι θεὸς μοῖράν τε καλῶν ἔπορε,
σύν τ' ἐπιζήλῳ τύχᾳ
ἀφνειὸν βιοτὰν διάγειν.
οὐ γάρ τις ἐπιχθονίων πάντ' εὐδαίμων ἔφυ.

IX.

Τίκτει δέ τε θνατοῖσιν Εἰρήνη μεγάλα,
πλοῦτον, καὶ μελιγλώσσων ἀοιδᾶν ἄνθεα,
δαιδαλέων τ' ἐπὶ βωμῶν θεοῖσιν αἴθεσθαι βοῶν
ξανθᾷ φλογὶ μηρία, εὐτρίχων τε μήλων.
γυμνασίων τε νέοις αὐλῶν τε καὶ κώμων μέλει.
ἐν δὲ σιδαροδέτοισι πόρπαξιν αἰθᾶν ἀραχνᾶν
ἔργα πέλονται· ἔγχεά τε λογχωτά,
ξίφεά τ' ἀμφάκεα εὐρὼς δάμναται, χαλκέων δ'
οὐκέτι σαλπίγγων κτύπος, οὐδὲ συλᾶται μελίφρων ὕπνος p. 151.

Τ Ι ἀπὸ βλεφάρων, ἆμος ὃς θάλπει κέαρ.
συμποσίων δ' ἐρατῶν βρίθοντ' ἀγυιαὶ,
παιδικοί θ' ὕμνοι φλέγονται.

X.

Αἲ αἲ τέκος ἁμέτερον, μεῖζον ἢ πενθεῖν
ἐφάνη κακὸν, ἀφθέγκτοισιν ἴσον.

XI.

Γλυκεῖ' ἀνάγκα σευομένα κυλίκων
θάλπησι θυμόν· Κύπριδος
ἐλπὶς δ' αἰθύσσει φρένας,
ἀναμιγνυμένα Διονυσίοισι δώροις,
ἀνδράσι θ' ὑψοτάτω
πέμπει μερίμνας.
αὐτὸς μὲν πόλεων
κρήδεμνον λύει,
πᾶσι δ' ἀνθρώποις
μοναρχήσειν δοκεῖ.
χρυσῷ δ' ἐλέφαντί τε
μαρμαίρουσιν οἶκοι·
πυροφόροι δὲ κατ' αἰγλήεντα
νῆες ἄγουσ' ἀπ' Αἰγύπτου
μέγιστον πλοῦτον,
ὣς πίνοντος ὁρμαίνει κέαρ.

XII.

Ἔστη δ' ἐπὶ λάϊνον οὐδὸν,
(τοὶ δὲ θοίνας ἔντυον) ὧδέ τ' ἔφασκ'

IX. 10. Scr. ἀμὶν ὅς.

αὐτόματοι ἀγαθῶν δαῖτας εὐόχθους
ἐπέρχονται δίκαιοι φῶτες. T. I. p. 152.

XIII.

Οὐ βοῶν πάρεστι σώματ', οὔτε
χρυσός, οὔτε πορφύρεοι τάπητες,
ἀλλὰ θυμὸς εὐμενής, μοῦσά τε
γλυκεῖα, καὶ Βοιωτίοισιν
ἐν σκύφοισιν οἶνος ἡδύς.

XIV.

Οὐχ ἕδρας ἔργον, οὐδ' ἀμβολᾶς,
ἀλλὰ χρυσαιγίδος Ἰτωνίας
χρὴ παρ' εὐδαίδαλον ναὸν
ἐλθόντας, ἁβρόν τι δεῖξαι.

XV.

Φάσομεν πιστὸν κῦδος ἔχειν ἀρετάν·
πλοῦτος δὲ καὶ δειλοῖσιν ἀνθρώποις ὁμιλεῖ.

XVI.

Ἀκούσωμεν οὖν πάλιν Βακχυλίδου τοῦ μελοποιοῦ περὶ τοῦ θείου λέγοντος.

Οἳ μὲν ἀδμῆτες ἀεικελιᾶν νούσων εἰσί,
καὶ ἀναίτιοι, οὐδὲν ἀνθρώποις ἴκελοι.

XVII.

Ἕτερος δ' ἐξ ἑτέρου σοφὸς
τό τε πάλαι, τό τε νῦν. οὐδὲ γὰρ ῥᾷστον
ἀῤῥήτων ἐπέων πύλας ἐξευρεῖν.

T. I. p. 153.

XVIII.

Παύροισι δὲ θνητῶν τὸν ἅπαντα χρόνον
ὁ δαίμων δῶκε πράσσοντας ἐν καιρῷ,
πολιοκρόταφον γῆρας ἱκνεῖσθαι,
πρὶν ἐγκύρσαι δύαις.

XIX.

Κούρα Πάλλαντος πολυώνυμε, πότνια Νίκα,
πρόφρων Κραναίων ἱμερόεντα χορὸν
αἰὲν ἐποπτεύοις, πολέας δ' ἐν ἀθύρμασι Μουσᾶν
Κηΐῳ ἀμφιτίθει Βακχυλίδῃ στεφάνους.

XX.

Εὔδημος τὸν νηὸν ἐπ' ἀγρῷ τόνδ' ἀνέθηκε
τῷ πάντων ἀνέμων πιοτάτῳ Ζεφύρῳ.
εὐξαμένῳ γάρ οἱ ἦλθε βοαθόος, ὄφρα τάχιστα
λικμήσῃ πεπόνων καρπὸν ἀπ' ἀσταχύων.

ΤΙΜΩΝΟΣ
ΤΟΥ ΜΙΣΑΝΘΡΩΠΟΥ.

Ἐνθάδ' ἀποῤῥήξας ψυχὴν βαρυδαίμονα κεῖμαι·
τοὔνομα δ' οὐ πεύσεσθε, κακοὶ δὲ κακῶς ἀπόλοισθε.

XIX. 2. Cod. Vat. Κρανιαίων.

Σ Κ Ο Λ Ι Α T.I. p.154.

Η ΠΑΡΟΙΝΙΑ ΑΙΣΜΑΤΑ ΠΑΛΑΙΟΤΑΤΑ ΠΟΙΗΤΩΝ ΤΑ ΠΛΕΙΣΤΑ ΑΔΗΛΩΝ.

I. ΠΙΤΤΑΚΟΥ ΜΙΤΥΛΗΝΑΙΟΥ.

Ἔχοντα δεῖ τόξον καὶ ἰοδόκον φαρέτραν
στείχειν ποτὶ φῶτα κακόν.
πιστὸν γὰρ οὐδὲν γλῶσσα διὰ στόματος λαλεῖ,
διχόμυθον ἔχουσα καρδίῃ νόημα.

II. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Συνετῶν ἐστὶν ἀνδρῶν,
πρὶν γενέσθαι τὰ δυσχερῆ,
προνοῆσαι ὅπως μὴ γένηται·
ἀνδρείων δὲ, γενόμενα εὖ θέσθαι.

III. ΒΙΑΝΤΟΣ ΠΡΙΗΝΕΩΣ.

Ἀστοῖσιν ἄρεσκε πᾶσιν, ἐν πόλει αἴκε μένῃς·
πλείσταν γὰρ ἔχει χάριν. αὐθάδης δὲ τρόπος
πολλάκι βλαβερὰν ἐξέλαμψεν ἄταν.

IV.

Ἐκ γῆς χρὴ κατιδεῖν πλόον,
εἴ τις δύναιτο, καὶ παλάμην ἔχοι·
ἐπεὶ δὲ κ' ἐν πόντῳ γένηται, p.155.
τῷ παρεόντι τρέχειν ἀνάγκη.

T. I.

V.

Εἴθ' ἐξῆν ὁποῖός τις
ἦν ἕκαστος, τὸ στῆθος
διελόντα γνῶναι, ἔπειτα
τὸν νοῦν ἐσιδόντα, πάλιν τε κλείσαν-
τ', ἄνδρα φίλον νομίζειν ἀδόλῳ φρενί.

VI.

Αἶ αἶ Λειψύδριον προδωσέταιρον,
οἵους ἄνδρας ἀπώλεσας, μάχεσθαι
ἀγαθούς τε, καὶ εὐπατρίδας,
οἳ τότ' ἔδειξαν, οἵων πατέρων κύρησαν.

VII. ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥ.

Ἐν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω,
ὥσπερ Ἁρμόδιος κ' Ἀριστογείτων,
ὅτε τὸν τύραννον κτανέτην,
ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποιησάτην.

Φίλταθ' Ἁρμόδι', οὔ τί που τέθνηκας·
νήσοις δ' ἐν μακάρων σέ φασιν εἶναι,
ἵνα περ ποδώκης Ἀχιλεύς,
Τυδείδην τε φασὶν Διομήδεα.

Ἐν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω,
ὥσπερ Ἁρμόδιος κ' Ἀριστογείτων,
ὅτ' Ἀθηναίης ἐν θυσίαις
ἄνδρα τύραννον Ἵππαρχον ἐκαινέτην.

p 156. Αἰεὶ σφῷν κλέος ἔσσεται κατ' αἶαν,
φίλταθ' Ἁρμόδιε κ' Ἀριστόγειτον,

ὅτι τὸν τύραννον κτάνετον T. I.
ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποιήσατον.

VIII.

Ἰὼ Πὰν Ἀρκαδίας
μεδέων κλεεννᾶς,
ὀρχηστὰ, Βρομίαις ὀπαδὲ
Νύμφαις γελασίαις,
ἰὼ Πὰν ἐπ' ἐμαῖς
ταῖσδ' εὐφροσύναις ἀοιδαῖς
ἄειδε κεχαρημένος.
νικήσαιμεν ὡς ἐβουλόμεθα,
καὶ νίκην ἔδοσαν οἱ θεοὶ,
φέροντες παρὰ Πανδρόσου
ὡς φίλην Ἀθηνᾶν.

IX.

Παλλὰς Τριτογένεια, ἄνασσ' Ἀθηνᾶ,
ὄρθου τήνδε πόλιν τε καὶ πολίτας
ἄτερ ἀλγέων τε, καὶ στάσεων,
καὶ θανάτων ἀώρων,
σύ τε καὶ πατήρ.

X.

Πλούτου μητέρ' Ὀμπνίαν
ἀείδω Δήμητρα,
στεφανηφόροις ἐν ὥραις·
παῖ Διὸς Περσεφόνη,
χαίρετον, εὖ δὲ τήνδ' ἀμφέπετον πόλιν.

.I. p 157. XI.

Ἐν Δήλῳ ποτ' ἔτικτε τέκνα Λατώ,
Φοῖβον χρυσοκόμαν, ἄνακτ' Ἀπόλλωνα,
ἐλαφηβόλον τ' ἀγροτέραν Ἄρτεμιν,
ἃ γυναικῶν μέγ' ἔχει κράτος.

XII.

Παῖ Τελαμῶνος, Αἶαν αἰχμητά,
λέγουσί σ' ἐς Τροίαν ἄριστον
ἐλθεῖν Δαναῶν μετ' Ἀχιλλέα.
Τὸν Τελαμῶνα πρῶτον,
Αἴαντα δὲ δεύτερον
ἐς Τροίαν λέγουσιν
ἐλθεῖν Δαναῶν μετ' Ἀχιλλέα.

XIII. ΠΡΑΞΙΛΛΗΣ ΤΗΣ ΣΙΚΥΩΝΙΑΣ.

Ἀδμήτου λόγον, ὦ 'ταῖρε, μαθὼν
τοὺς ἀγαθοὺς φίλει, τῶν δειλῶν δ' ἀπέχου,
γνοὺς ὅτι δειλοῖς ὀλίγη χάρις.

XIV.

Ὁ δὲ καρκίνος ὧδ' ἔφη
χαλᾷ τὸν ὄφιν λαβών·
εὐθέα χρὴ τὸν ἑταῖρον ἔμεν,
καὶ μὴ σκολιὰ φρονεῖν.

p. 158. XV.

Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκόρπιος,
ὦ 'ταῖρ', ὑποδύεται· φράζευ μή σε βάλῃ·
τῷ δ' ἀφανεῖ πᾶς ἕπεται δόλος.

XVI. T. I.

Οστις ἄνδρα φίλον μὴ προδίδωσιν,
μεγάλην ἔχει τιμὴν, ἔν τε βροτοῖς
ἔν τε θεοῖσιν, κατ' ἐμὸν νόον.

XVII.

Εγχει κάδωνι, διάκιε,
μηδ' ἐπιλήθου, εἰ δὴ χρὴ
τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν οἰνοχοεῖν.

XVIII.

Σύν μοι πῖνε, συνήβα,
συνέρα, συστεφανηφόρει,
σύν μοι μαινομένῳ μαίνεο·
συσσωφρονήσω σώφρων.

XIX.

Εἴθε λύρα καλὴ γενοίμην ἐλεφαντίνη,
καί με καλοὶ παῖδες φοροῖεν
Διονύσιον ἐς χορόν.
εἴθ' ἄπυρον καλὸν
γενοίμην μέγα χρυσίον,
καί με καλὴ γυνὴ φοροίη
καθαρὸν θεμένη νόον.

XX. p. 152

Α ὗς τὰν βάλανον
τὰν μὲν ἔχει, τὰν δ' ἔραται λαβεῖν·
κἀγὼ παῖδα καλὴν
τὰν μὲν ἔχω, τὰν δ' ἔραμαι λαβεῖν.

T. I. XXI.

Πέρνη καὶ βαλανεὺς
ταὐτὸν ἔχουσ' ἐμπεδέως ἔθος·
ἐν ταὐτῇ πυέλῳ
τόν τ' ἀγαθὸν, τόν τε κακὸν λόει.

XXII. ΥΒΡΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ.

Ἐςι μοι πλοῦτος, μέγα δόρυ, καὶ ξίφος,
καὶ τὸ καλὸν λαισήιον, πρόβλημα χρωτός.
τούτῳ γὰρ ἀρῶ, τούτῳ θερίζω, τούτῳ
πατέω τὸν ἁδὺν οἶνον ἀπ' ἀμπέλω,
τούτῳ δεσπότας μνοΐας κέκλημαι. τοὶ δὲ
μὴ τολμῶντες ἔχειν δόρυ καὶ τὸ καλὸν λαισήϊον,
πάντες γόνυ πεπτηότες ἐμοὶ, κυνέοντι
δεσπόταν, καὶ βασιλέα μέγαν φωνέοντι.

XXIII. ΑΡΙΦΡΟΝΟΣ ΣΙΚΥΩΝΙΟΥ.

Ὑγίεια, πρεσβίςα μακάρων,
μετὰ σεῦ ναίοιμι
τὸ λειπόμενον βιοτᾶς.
σὺ δέ μοι πρόφρων σύνοικος εἴης.
εἰ γάρ τις ἢ πλούτου χάρις, ἢ τεκέων,
τᾶς ἰσοδαίμονός τ' ἀνθρώποις
p. 160. βασιληΐδος ἀρχᾶς, ἢ πόθων,
οὓς κρυφίοις Ἀφροδίτης ἄρκυσι θηρεύομεν·
ἢ εἴ τις ἄλλα θεόθεν ἀνθρώποισι τέρψις,
ἢ πόνων ἀμπνοὰ πέφανται,
μετὰ σεῖο, μάκαιρ' Ὑγίεια,

τέθηλε πάντα, καὶ λάμπει Χαρίτων ἔαρ· T. I.
σέθεν δὲ χωρὶς οὔ τις εὐδαίμων.

ΑΣΤΥΔΑΜΑΝΤΟΣ ΠΟΙΗΤΟΥ ΤΡΑΓΙΚΟΥ. T. III p. 329.

Εἰς ἑαυτόν.

Εἴθ' ἐγὼ ἐν κείνοις γενόμην, ἢ κεῖνοι ἅμ' ἡμῖν
οἱ γλώσσης τερπνῆς πρῶτα δοκοῦσι φέρειν
ὡς ἐπ' ἀληθείης ἐκρίθην ἀφεθεὶς παράμιλλος·
νῦν δὲ χρόνῳ προέχουσ', οἷς φθόνος οὐχ ἕπεται.

ΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΧΙΟΥ T. I. p. 161.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΛΕΓΕΙΩΝ ΛΕΙΨΑΝΑ.

I.

Θυρσοφόροισι φίλος, μέγα πρεσβεύων Διόνυσος·
αὕτη γὰρ πρόφασις παντοδαπῶν λογίων,
αἵ τε Πανελλήνων ἀγοραί, θαλίαι τε ἀνάκτων,
ἐξ οὗ βοτρυόεσσ' οἰνὰς ὑποχθόνιον
πτόρθον ἀνασχομένη, θαλερῷ ἐπτύξατο πήχει·
αἰθέρος ὀφθαλμῶν δ' ἐξέθορον πυκινοὶ
παῖδες φωνήεντες, ὅταν πέσῃ ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
πρὶν δὲ σιωπῶσι. παυσάμενοι δὲ βοῆς
νέκταρ ἀμέλγοντι, μόνον ὄλβιον ἀνθρώποισι
ξυνὸν τοῦ χαίρειν φάρμακον αὐτοφυές,

T. I. τῷ θαλίαι φίλα τέκνα, φιλοφροσύναι τε, χοροί τε·
τῶν ἀγαθῶν βασιλεὺς οἶνος ἔδειξε φύσιν·
τῷ σὺ πάτερ Διόνυσε, φιλοστεφάνοισιν ἀρέσκων
ἀνδράσιν, εὐθύμων συμποσίων πρύτανι,
χαῖρε, δίδου δ' αἰῶνα, καλῶν ἐπιήρανε ἔργων,
πίνειν καὶ παίζειν, καὶ τὰ δίκαια φρονεῖν.

II.

Χαιρέτω ἡμέτερος βασιλεὺς σωτήρ τε πατήρ τε·
ἡμῖν δὲ κρητῆρ' οἰνοχόοι θέραπες
κιρνάντων προχύταισιν ἐν ἀργυρέοις· ὁ δὲ Χρύσης
οἶνον ἔχων χειροῖν νιζέτω εἰς ἔδαφος.
p. 162 σπένδοντες δ' ἁγνῶς Ἡρακλεῖ τ' Ἀλκμήνῃ τε,
Προκλεῖ, Περσείδαις τ', ἐκ Διὸς ἀρχόμενοι,
πίνωμεν, παίζωμεν, ἴτω διὰ νυκτὸς ἀοιδή·
ὀρχείσθω τις· ἑκὼν δ' ἄρχε φιλοφροσύνης.
ὅν τινα δ' εὐειδὴς μίμνει θήλεια πάρευνος,
κεῖνος τῶν ἄλλων κυδρότερον πίεται.

III.

Ὣς ὁ μὲν ἠνορέῃ τε κεκασμένος ἠδὲ καὶ αἰδοῖ,
καὶ φθίμενος ψυχῇ τερπνὸν ἔχει βίοτον.
εἴπερ Πυθαγόρης ἐτύμως ὁ σοφὸς περὶ πάντων
ἀνθρώπων γνώμας εἶδε καὶ ἐξέμαθεν.

IV.

Ἔνιοι δὲ καὶ τεκνῶν ἐκ Θησέως Ἀριάδνης Οἰνοπίωνα καὶ Στάφυλον, ὧν καὶ ὁ Χῖος Ἴων ἐστὶ, περὶ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος λέγων·

Τήν ποτε Θησείδης ἔκτισεν Οἰνοπίων.

Digitized by Google

ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ

T. I. p. 163.

ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΟΥ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

I.

Ἄκρον ἰατρὸν Ἄκρων', Ἀκραγαντῖνον, πατρὸς ἄκρου,
κρύπτει κρημνὸς ἄκρος πατρίδος ἀκροτάτης.

ἢ ἄλλως·

ἀκροτάτης κορυφῆς τύμβος ἄκρος κατέχει.

II.

Παυσανίαν ἰατρὸν ἐπώνυμον, Ἀγχίτου υἱὸν,
φῶτ' Ἀσκληπιάδην πατρὶς ἔθαψε Γέλα,
ὃς πολλοὺς μογεροῖσι μαραινομένους καμάτοισι
φῶτας ἀπέστρεψεν Φερσεφόνης θαλάμων.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ.

Ἥλιος ἦν, οὐ παῖς, Εὐριπίδη, ὅς με χλιαίνων
γυμνὸν ἐποίησεν· σοὶ δὲ φιλοῦνθ' ἑταίραν
Βορρᾶς ὡμίλησε. σὺ δ' οὐ σοφὸς, ὃς τὸν Ἔρωτα,
ἀλλοτρίαν σπείρων, λωποδύτην ἀπάγεις.

T. II. p. 57. ## ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ.

Ἐπαρχίδης Εὐριπίδην φησὶ τὸν ποιητὴν ἐπιδημῆσαι τῇ Ἰκάρῳ, καὶ γυναικός τινος μετὰ τέκνων κατὰ τοὺς ἀγρούς, δύο μὲν ἀῤῥένων τελείων, μιᾶς δὲ παρθένου, φαγούσης θανασίμους μύκητας καὶ ἀποπνιγείσης μετὰ τῶν τέκνων, ποιῆσαι τουτὶ τὸ ἐπίγραμμα·

Ὦ τὸν ἀγήραντον πόλον αἰθέρος, Ἥλιε, τέμνων,
ἆρ' εἶδες τοιόνδ' ὄμματι πρόσθε πάθος;
μητέρα, παρθενικήν τε κόρην, δισσούς τε συναίμους,
ἐν ταὐτῷ φέγγει μοιριδίῳ φθιμένους.

T. I. p. 164. ## ΕΥΗΝΟΥ ΠΑΡΙΟΥ
ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΟΜΩΝΥΜΩΝ.

I.

Πολλάκις ἀνθρώπων ὀργὴ νόον ἐξεκάλυψε
κρυπτόμενον, μανίας πολὺ χερειότερον.

II.

Πρὸς σοφίᾳ μὲν ἔχειν τόλμαν, μάλα σύμφορόν ἐστι·
χωρὶς δὲ, βλαβερὴ καὶ κακότητα φέρει.

III.

Πολλοῖς ἀντιλέγειν μὲν ἔθος περὶ παντὸς ὁμοίως·
ὀρθῶς δ' ἀντιλέγειν, οὐκέτι τοῦτ' ἐν ἔθει.

καὶ

καὶ πρὸς μὲν τούτους ἀρκεῖ λόγος εἷς ὁ παλαιός· T. I.
σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ᾽ ἔστω, ἐμοὶ δὲ τάδε.
τοὺς ξυνετοὺς δ᾽ ἄν τις πείσειε τάχιστα λέγων εὖ,
οἵπερ καὶ ῥάστης εἰσὶ διδασκαλίας.

IV.

Πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον πρᾶγμ᾽ ἀνιηρὸν ἔφυ.

V.

Ἴσθ᾽ ὅση λύπη παῖς πατρὶ πάντα χρόνον.

VI. p. 165.

Εἰ μισεῖν πόνος ἐστί, φιλεῖν πόνος, ἐκ δύ᾽ ὀλέθρων
αἱρεῦμαι χρηστῆς ἕλκος ἔχειν ὀδύνης.

VII.

Κἤν με φάγῃς ἐπὶ ῥίζαν, ὅμως ἔτι καρποφορήσω,
ὅσσον ἐπισπεῖσαί σοι, τράγε, θυομένῳ.

VIII.

Εἰς τὸ ἐν Κνίδῳ Ἀφροδίτης ἄγαλμα.

Παλλὰς καὶ Κρονίδαο συνευνέτις εἶπον, ἰδοῦσαι
τὴν Κνιδίην· ἀδίκως τὸν Φρύγα μεμφόμεθα.

IX.

Πρόσθε μὲν Ἰδαίοισιν ἐν οὔρεσιν αὐτὸς ὁ βούτας
δέξατο τὰν κάλλευς πρῶτ᾽ ἀπενεγκαμέναν.
Πραξιτέλης Κνιδίοις δὲ πανωπήεσσαν ἔθηκε,
μάρτυρα τῆς τέχνης ψῆφον ἔχων Πάριδος.

VI. 1. Cod. Vat. ἐκ δύο λυπρῶν. unde scr. ἐκ δύο λυγρῶν.

T. I.

X.

Εἰς τὴν Μύρωνος βοῦν.

Ἢ τὸ δέρας χάλκειον ὅλον βοῒ τῇδ' ἐπίκειται
ἔκτοθεν, ἢ ψυχὴν ἔνδον ὁ χαλκὸς ἔχει.

XI.

Αὐτὰς ἐρεῖ τάχα τοῦτο Μύρων· οὐκ ἔπλασα ταύταν
τὰν δάμαλιν, ταύτας δ' εἰκόν' ἀπεπλασάμην.

XII.

Ακτὸ παρθενικαῖσιν ἱλασκομένα παλάμῃσιν
Κύπριδα σὺν πεύκαις, καὶ γάμον εὐξαμένα,
p. 166. κερκίδας ἤδη θαλάμῳ λύσασα χιτῶνας,
ἀνδρὸς ἀφὴρ μηρῶν ἐξελόχευσα τύπους.
νυμφίος ἐκ νύμφης δὲ κικλήσκομαι, ἐκ δ' Ἀφροδίτης
Ἄρεα, καὶ βωμοὺς ἔστεφον Ἡρακλέης.
Θῆβαι Τειρεσίην ἔλεγόν ποτε, νῦν δέ με Χαλκὶς
τὴν πάρος ἐν μίτραις ἠσπάσατ' ἐν χλαμύδι.

XIII.

Ἀτθὶ Κόρα, μελίθρεπτε, λάλος λάλον ἁρπάξασα
τέττιγ', ἀπτῆσιν δαῖτα φέρεις τέκνοις,
τὸν λάλον ἁ λαλέουσα, τὸν εὔπτερον ἁ πτερόεσσα,
τὸν ξένον ἁ ξείνα, τὸν θερινὸν θερινά.
οὐχὶ τάχος ῥίψεις; οὐ γὰρ θέμις, οὐδὲ δίκαιον,
ὄλλυσθ' ὑμνοπόλους ὑμνοπόλοις στόμασι.

XII. 7. Cod. χαλκίς.
XIII. 2. codd. Plan. τέττιγα, πτανοῖς.

XIV.

T. I.

Ξεῖνοι, τὴν περίβωτον ἐμὲ πτόλιν, Ἴλιον ἱρήν,
τὴν πάρος εὐπύργοις τείχεσι ἀλεξομένην,
αἰῶνος τέφρη κατεδήδοκεν. ἀλλ' ἐν Ὁμήρῳ
κεῖμαι, χαλκείων ἕρκος ἔχουσα πυλῶν.
οὐκ ἔτι με σκάψει Τρωοφθόρα δούρατ' Ἀχαιῶν,
πάντων δ' Ἑλλήνων κείσομαι ἐν στόμασι.

XV.

Βάκχου μέτρον ἄριστον, ὃ μὴ πολὺ, μηδ' ἐλάχιστον·
ἔστι γὰρ ἢ λύπης αἴτιος, ἢ μανίης.
χαίρει κιρνάμενος τρισὶ Νύμφαις τέτρατος αὐτός·
τῆμος καὶ θαλάμοις ἐστὶν ἑτοιμότατος.
εἰ δὲ πολὺς πνεύσειεν, ἀπέτραπται μὲν Ἔρωτας,
βαπτίζει δ' ὕπνῳ γείτονι τῷ θανάτῳ.

XVI.

p. 167.

Ἐχθίστη Μούσαις σελιδηφάγε, λωβήτειρα
φωλὰς, ἀεὶ σοφίης κλέμματα φερβομένη,
τίπτε κελαινόχρως ἱεραῖς ψήφοισι λοχάζῃ,
σίλφη, τὴν φθονερὴν εἰκόνα πλαττομένη;
φεῦγ' ἀπὸ Μουσάων, ἴσθι τηλόσε, μηδ' ὅσον ὄψει
βάσκανον εὐφήμου δῆξιν ἐπεισαγάγῃς.

XIV. 2. Cod. Vat. τὰν . . . . ἀλεξομέναν.

XV. 3. Cod. Vat. κ. δὲ τρισὶν νύμφαισι τέταρτος.

TI. # Α Ν Τ Ι Μ Α Χ Ο Υ

ΚΟΛΟΦΩΝΙΟΥ.

Τίπτε μόθων ἄτλητος, Ἐνυαλίοιο λάλογχας,
Κύπρι; τίς ὁ ψεύστας τεύχεα καθᾶψε μάταν;
αὐτᾷ σοι γὰρ Ἔρωτες ἐφίμεροι, ἅ τε κατ' εὐνὰν
τέρψις, καὶ κροτάλων θηλυμανεῖς κτύποι.
ἔγχεα δ' αἱματόεντα μόθος Τριτωνίδι δῖᾳ
ταῦτα· σὺ δ' εὐχαίταν εἰς Ὑμέναιον ἴθι.

p. 168. # Σ Ι Μ Μ Ι Ο Υ

ΘΗΒΑΙΟΥ.

I.

Τὸν σὲ χοροῖς μέλψαντα Σοφοκλέα, παῖδα Σοφίλω,
τὸν τραγικῆς Μούσης ἀστέρα Κεκρόπιον,
πολλάκις ἐν θυμέλῃσι καὶ ἐν σκηνῇσι τεθηλὼς
βλαισὸς Ἀχαρνίτης κισσὸς ἔρεψε κόμην,
τύμβος ἔχει, καὶ γῆς ὀλίγον μέρος. ἀλλ' ὁ περισσὸς
αἰὼν ἀθανάτοις δέρκεται ἐν σελίσι.

II.

Ἠρέμ' ὑπὲρ τύμβοιο Σοφοκλέος, ἠρέμα, κισσὲ,
ἑρπύζοις, χλοεροὺς ἐκπροχέων πλοκάμους,
καὶ πέταλον πάντη θάλλοι ῥόδου, ἥ τε φιλορρὼξ
ἄμπελος, ὑγρὰ πέριξ κλήματα χευαμένη,

εἵνεκεν εὐμαθίης πινυτόφρονες, ἣν ὁ μελιχρὸς T.I.
ἤσκησεν, Μουσῶν ἄμμιγα καὶ Χαρίτων.

ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ.

Ἡμίονος καὶ ὄνος φορέουσαι οἶνον ἔβαινον·
αὐτὰρ ὄνος στενάχιζεν ἐπ' ἄχθεϊ φόρτου ἑοῖο·
τὴν δὲ βαρυστενάχουσαν ἰδοῦσ' ἐρέεινεν ἐκείνη·
μῆτερ, τί κλαίουσ' ὀλοφύρεαι, ἠΰτε κούρη;
εἰ μέτρον ἕν μοι δοίης, διπλάσιον σέθεν ἦρα·
εἰ δὲ ἓν ἀντιλάβοις, πάντως ἰσότητα φυλάξεις.
εἰπὲ τὸ μέτρον, ἄριστε γεωμετρίης ἐπίιστορ.

ΦΙΛΙΣΚΟΥ T.I.p.184.

ΕΙΣ ΛΥΣΙΑΝ ΤΟΝ ΡΗΤΟΡΑ.

Καλλιόπης θύγατερ πολυήγορε, Φροντίδι δείξεις
εἴ τι φρονεῖς, σοφίης καί τι περισσὸν ἔχεις.
τῷ γὰρ ἐς ἄλλο σχῆμα μεθαρμοσθέντι, καὶ ἄλλοις
ἐν κόσμοισι βίου σῶμα λαβόνθ' ἕτερον,
δεῖ σ' ἀρετῆς κήρυκα τεκεῖν τινα Λυσίᾳ ὕμνον,
δόντα καταφθιμένῳ καὶ τάφον ἀθάνατον,
ὃς τό τ' ἐμῆς ψυχῆς δείξει φιλέταιρον ἅπασι,
καὶ τὴν τοῦ φθιμένου πᾶσι βροτοῖς ἀρετήν.

T.II.p.236. ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ.

Μνᾶμα μὲν Ἑλλὰς ἅπασ' Εὐριπίδου· ὀστέα δ' ἴσχει
γῆ Μακεδών· ᾗ γὰρ δέξατο τέρμα βίου.
πατρὶς δ' Ἑλλάδος Ἑλλὰς, Ἀθῆναι· πλεῖστα δὲ Μούσαις
τέρψας, ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.

T.III.p.330. ΙΠΠΩΝΟΣ

ΕΠΙΤΑΦΙΟΝ, Ο ΕΚΕΛΕΥΣΕΝ ΕΠΙΓΡΑΦΗΝΑΙ ΤΩ ΜΝΗΜΑΤΙ ΤΩ ΕΑΥΤΟΥ.

Ἵππωνος τόδε σῆμα, τὸν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἶσον ἐποίησε Μοῖρα καταφθίμενον.

T.I. p.169. ΠΛΑΤΩΝΟΣ

ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

I.

Ἀστέρας εἰσαθρεῖς Ἀστὴρ ἐμός. εἴθε γενοίμην
Οὐρανὸς, ὡς πολλοῖς ὄμμασιν εἰς σὲ βλέπω.

II.

Τὴν ψυχὴν, Ἀγάθωνα φιλῶν, ἐπὶ χείλεσιν ἔσχον·
ἦλθε γὰρ ἡ τλήμων, ὡς διαβησομένη.

III. T.I.

Νῦν ὁ τὸ μηδὲν Ἄλεξις, ὅσον μόνον εἶφ' ὅτι καλὸς
ὦπται, καὶ πάντῃ πᾶς τις ἐπιστρέφεται.
Θυμὲ, τί μηνύεις κυσὶν ὀστέον; εἶτ' ἀνιήσει
ὕστερον. οὐχ οὕτω Φαῖδρον ἀπωλέσαμεν;

IV.

Μῆλον ἐγώ· βάλλει με φιλῶν σέ τις. ἀλλ' ἐπίνευσον,
Ξανθίππη· κἀγὼ καὶ σὺ μαραινόμεθα.

V.

Τῷ μήλῳ βάλλω σε· σὺ δ' εἰ μὲν ἑκοῦσα φιλεῖς με,
δεξαμένη, τῆς σῆς παρθενίης μετάδος.
εἰ δ' ἄρ' ὃ μὴ γίνοιτο νοεῖς, τοῦτ' αὐτὸ λαβοῦσα,
σκέψαι τὴν ὥρην ὡς ὀλιγοχρόνιος.

VI. p. 170

Ἀρχεάνασσαν ἔχω, τὴν ἐκ Κολοφῶνος ἑταίραν,
ἧς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων ἕζετο δριμὺς Ἔρως.
ἆ δειλοὶ, νεότητος ὑπαντιάσαντες ἐκείνης
πρωτοβόλῃ, δι' ὅσης ἤλθετε πυρκαϊῆς.

VII.

Ἡ σοβαρὸν γελάσασα καθ' Ἑλλάδος, ἡ τὸν ἐραστῶν
ἑσμὸν ἐνὶ προθύροις Λαῒς ἔχουσα νέων,
τῇ Παφίῃ τὸ κάτοπτρον· ἐπεὶ τοίη μὲν ὁρᾶσθαι
οὐκ ἐθέλω· οἵη δ' ἦν πάρος οὐ δύναμαι.

VI 2. reſtitue Athen. lect. πικρὸς (f. δριμὺς) ἔπεστιν Ἔρως. Verſ. 3 Vat. cod. ἃς νέον ἥβης ἄνθος ἀποδρέψαντες ἐρασταὶ πρωτοβόλω (a pr. man. πρωτοβόλαι)

T. I. VIII.

Εἰς βάτραχον χαλκοῦν ἀνατεθέντα ταῖς νύμφαις παρὰ ὁδοιπόρου.

Τὸν Νυμφῶν θεράποντα, φιλόμβριον, ὑγρὸν ἀοιδόν,
τὸν λιβάσιν κούφαις τερπόμενον βάτραχον
χαλκῷ μορφώσας τις ὁδοιπόρος, εὖχος ἔθηκεν,
καύματος ἐχθροτάτην δίψαν ἀκεσσάμενος.
πλαζομένῳ γὰρ ἔδειξεν ὕδωρ, εὔκαιρον ἀείσας
κοιλάδος ἐκ δροσερῆς ἀμφιβίῳ στόματι·
φωνὴν δ' ἡγήτειραν ὁδοιπόρος οὐκ ἀπολείπων
εὗρε πόσιν γλυκερῶν ὧν ἐπόθει λιβάδων.

IX.

Εἰς τὸ ἐν Κνίδῳ τῆς Ἀφροδίτης ἄγαλμα.

Ἡ Παφίη Κυθέρεια δι' οἴδματος ἐς Κνίδον ἦλθε,
βουλομένη κατιδεῖν εἰκόνα τὴν ἰδίην.
πάντη δ' ἀθρήσασα περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
φθέγξατο· ποῦ γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης;
p. 171. Πραξιτέλης οὐκ εἶδεν ἃ μὴ θέμις, ἀλλ' ὁ σίδηρος
ἔξεσ', Ἄρης οἵαν ἤθελε τὴν Παφίην.

X.

Οὔτε σε Πραξιτέλης τεχνάσατο, οὔθ' ὁ σίδηρος·
ἀλλ' οὕτως ἔστης ὥς ποτε κρινομένη.

XI.

Αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν, ὅπερ οὐχὶ πεσεῖται,
ζητοῦσαι, ψυχὴν εὗρον Ἀριστοφάνους.

VIII. 3. Cod Vat. in textu τυπώσας et ſupra correctum μορφώσας. Verſ 8. Cod. Vat. c. ναμάτων.

T. I.

XII.

Ἐννέα τὰς Μούσας φασίν τινες· ὡς ὀλιγώρως.
ἠνίδε καὶ Σαπφὼ Λεσβόθεν ἡ δεκάτη.

XIII.

Εἰς ἄγαλμα Πανός.

Ὑψίκομον παρὰ τάνδε καθίζεο φωνήεσσαν
φρίσσουσαν πυκινοῖς κῶμον ὑπὸ Ζεφύροις,
καί σε καχλάζουσιν ἐμοῖς παρὰ νάμασι σύριγξ
θελγομέναν ἄξει κῶμα κατὰ βλεφάρων.

XIV.

Εἰς ἄγαλμα Πανὸς συρίζον.

Σιγάτω λάσιον δρυάδων λέπας, οἵ τ' ἀπὸ πέτρας
κρουνοὶ, καὶ βληχὴ πολυμιγὴς τοκάδων,
αὐτὸς ἐπεὶ σύριγγι μελίσδεται εὐκελάδῳ Πὰν,
ὑγρὸν ἱεὶς ζευκτῶν χεῖλος ὑπὲρ καλάμων·
αἱ δὲ πέριξ θαλεροῖσι χορὸν ποσὶν ἐστήσαντο
Ὑδριάδες Νύμφαι, Νύμφαι Ἀμαδρυάδες.

XV. p. 172.

Εἰς Σάτυρον κρήνῃ ἐφεστῶτα, καὶ Ἔρωτα καθεύδοντα.

Τὸν Βρομίου Σάτυρον τεχνήσατο δαιδαλέη χεὶρ
κωφῷ θεσπεσίως πνεῦμα βαλοῦσα λίθῳ.
εἰμὶ δὲ ταῖς Νύμφαισιν ὁμέστιος· ἀντὶ δὲ τοῦ πρὶν
πορφυρέου μέθυος, λαρὸν ὕδωρ προχέω.
εὔκηλον δ' ἴθυνε φέρων πόδα, μὴ τάχα κοῦρον
κινήσῃς, ἁπαλῷ κώματι θελγόμενον.

XIII, 2. Fort. κῶνον.
XV. 2. Cod. Vat. et Planudea μούνῳ.

T. I. XVI.

Τὸν Σάτυρον Διόδωρος ἐκοίμισεν, οὐκ ἐτόρευσεν.
ἢν νύξῃς, ἐγερεῖς· ἄργυρος ὕπνον ἔχει.

XVII.

Εἰς βουκόλιον.

Εἰκόνα πέντε βοῶν μικρὰ λίθος εἶχεν ἴασπις,
ὡς ἤδη πάσας ἔμπνοα βοσκομένας
καὶ τάχα κἂν ἀπέφευγε τὰ βοίδια· νῦν δὲ κρατεῖται
τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βουκόλιον.

XVIII.

Χρυσὸν ἀνὴρ εὑρὼν ἔλιπε βρόχον· αὐτὰρ ὁ χρυσὸν
ὃν λίπεν οὐχ εὑρὼν, ἧψεν ὃν εὗρε βρόχον.

XIX.

Αἰὼν πάντα φέρει. δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν
οὔνομα, καὶ μορφὴν, καὶ φύσιν, ἠδὲ τύχην.

p. 173. XX.

Εἰνοδίην καρύην με παρερχομένοις ἐφύτευσαν
παισὶ λιθοβλήτου παίγνιον εὐστοχίης.
πάντας δ' ἀκρέμονάς τε καὶ εὐθαλέας ὀροδάμνους
κέκλασμαι, πυκιναῖς χερμάσι βαλλομένη.
δένδρεσιν εὐκάρποις οὐδὲν πλέον. ἦ γὰρ ἔγωγε
δυσδαίμων ἐπ' ἐμὴν ὕβριν ἐκαρποφόρουν.

XXI.

Ἀστὴρ πρὶν μὲν ἔλαμπες ἐνὶ ζωοῖσιν ἑῷος·
νῦν δὲ θανὼν λάμπεις ἕσπερος ἐν φθιμένοις.

Digitized by Google

XXII.

T.I.

Δάκρυα μὲν Ἑκάβῃ τε καὶ Ἰλιάδεσσι γυναιξὶ
Μοῖραι ἐπέκλωσαν δή ποτε γεινομέναις.
σοὶ δὲ, Δίων, ῥέξαντι καλῶν ἐπινίκιον ἔργων
δαίμονες εὐρείας ἐλπίδας ἐξέχεαν.
κεῖσαι δ' εὐρυχόρῳ ἐν πατρίδι τίμιος ἀστοῖς,
ὦ ἐμὸν ἐκμήνας θυμὸν ἔρωτι Δίων.

XXIII.

Οἵδε ποτ' Αἰγαίοιο βαρύβρομον οἶδμα λιπόντες
Ἐκβατάνων πεδίῳ κείμεθ' ἐνὶ μεσάτῳ.
χαῖρε κλυτή ποτε πατρὶς Ἐρέτρια, χαίρετ' Ἀθῆναι
γείτονες Εὐβοίης, χαῖρε θάλασσα φίλη.

XXIV.

Εὐβοίης γένος ἐσμὲν Ἐρετρικὸν, ἄγχι δὲ Σούσων
κείμεθα· φεῦ, γαίης ὅσσον ἀφ' ἡμετέρης.

XXV.

p. 174.

Ναυηγοῦ τάφος εἰμί· ὁ δ' ἀντίον ἐστὶ γεωργοῦ.
ὡς ἁλὶ καὶ γαίῃ ξυνὸς ὕπεστ' Ἀΐδης.

XXVI.

Ναυηγόν με δέδορκας, ὃν οἰκτείρασα θάλαττα
γυμνῶσαι κυμάτων φάρεος ᾐδέσατο.
ἄνθρωπος παλάμῃσιν ἀταρβήτοις μ' ἀπέδυσε,
τόσσον ἄγος τόσσου κέρδεος ἀράμενος.
κεῖνο μὲν ἐνδύσαιτο, καὶ εἰς Ἀΐδαο φέροιτο,
καί μιν ἴδοι Μίνως τοὐμὸν ἔχοντα ῥάκος

XXIV, 1. Melius Suid. Εὐβοίων γ.

XXVII.

T. I Πλωτῆρες σώζοισθε καὶ εἰν ἁλὶ καὶ κατὰ γαῖαν·
ἴστε δὲ ναυηγοῦ σῆμα παρερχόμενοι.

XXVIII.

Ἄρμενος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὅδε, καὶ φίλος ἀστοῖς,
Πίνδαρος, εὐφώνων Πιερίδων πρόπολος.

XXIX.

Εἰς Ἔρωτα ἐν ἄλσει κοιμώμενον.

Ἄλσος δ᾽ ὡς ἱκόμεσθα βαθύσκιον, εὕρομεν ἔνδον
πορφυρέοις μήλοισιν ἐοικότα παῖδα Κυθήρης.
οὐδ᾽ ἔχεν ἰοδόκον φαρέτρην, οὐ καμπύλα τόξα·
ἀλλὰ τὰ μὲν δένδρεσσιν ὑπ᾽ εὐπετάλοισι κρέμαντο·
αὐτὸς δ᾽ ἐν καλύκεσσι ῥόδων πεπεδημένος ὕπνῳ
εὗδεν μειδιόων· ξουθαὶ δ᾽ ἀφύπερθε μέλισσαι
κηροχύτοις ἐντὸς λαροῖς ἐπὶ χείλεσι βαῖνον.

XXX.

p 175. Ἁ Κύπρις Μοίσαισι· κοράσια, τὰν Ἀφροδίταν
τιμᾶτ᾽, ἢ τὸν Ἔρων ὔμμιν ἐφοπλίσομαι.
χαὶ Μοῖσαι ποτὶ Κύπριν· Ἄρει τὰ στωμύλα ταῦτα·
ἁμῖν οὐ πέταται τοῦτο τὸ παιδάριον.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΝΕΩΤΕΡΟΥ. T. I.

I.

Ἀνέρα τις λιπόγυιον ὑπὲρ νώτοιο λιπαυγὴς
ἦγε, πόδας χρήσας, ὄμματα χρησάμενος.
ἄμφω μὲν πηροὶ καὶ ἀλήμονες, ἀλλ' ὁ μὲν, ὄψεις,
ὃς δὲ, βάσεις· ἄλλῳ δ' ἄλλος ὑπηρεσίη·
τυφλὸς γὰρ χωλοῖο κατωμάδιον βάρος ἄρας
ἀτραπὸν ὀθνείοις ὄμμασιν ἀκροβάτει.
ἡ μία δ' ἀμφοτέροις ἤρκει φύσις· ἐν γὰρ ἑκάστῳ
τοὔλλιπὲς ἀλλήλοις εἰς ὅλον ἠράνισαν.

II.

Εἰς Διόνυσον γεγλυμμένον ἐν ἀμεθύσῳ.

Ἀ λίθος ἔστ' ἀμέθυστος· ἐγὼ δ' ὁ πότας Διόνυσος.
ἢ πιθέτω νήφειν, ἢ μαθέτω μεθύειν.

III.

Ἀ σφραγὶς ὑάκινθος· Ἀπόλλων δ' ἐστὶν ἐν αὐτῇ
καὶ Δάφνη· ποτέρου μᾶλλον ὁ Λητοΐδας;

ΣΠΕΥΣΙΠΠΟΥ. p. 176

Σῶμα μὲν ἐν κόλποις κατέχει τόδε γαῖα Πλάτωνος·
ψυχὴ δ' ἰσοθέων τάξιν ἔχει μακάρων.

I, 6. Fort. ἀρθροβάτει aut ἰθυβάτει.
II, Cod. in lemm. ἀμεθύςῳ, et v. 1. ἀμέθυςος.

T. I. # Α Ι Σ Χ Ι Ν Ο Υ

ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ.

Θνητῶν μὲν τέχναις ἀπορούμενος, εἰς δὲ τὸ θεῖον
ἐλπίδα πᾶσαν ἔχων, προλιπὼν εὔπαιδας Ἀθήνας,
ἰάθην ἐλθὼν, Ἀσκλήπιε, πρὸς τὸ σὸν ἄλσος,
ἕλκος ἔχων κεφαλῆς ἐνιαύσιον, ἐν τρισὶ μησί.

p. 177. # ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

I.

Ἀρετὰ πολύμοχθε
γένει βροτείῳ,
θήραμα κάλλιστον βίῳ,
σᾶς πέρι, παρθένε, μορφᾶς
καὶ θανεῖν, ζηλωτὸς Ἑλλάδι πότμος,
καὶ πόνους τλῆναι μαλεροὺς
ἀκάμαντας· τοῖον
ἐπὶ φρένα βάλλεις
καρπόν τ' ἀθάνατον,
χρυσοῦ τε κρέσσω καὶ γονέων,
μαλακαυχητοῖό θ' ὕπνου.

I, 1. 2. Ex his duobus verſſ. unum fecit Vir doct. ap. Hurd. in Comm. ad Hor. a. p. Verſ. 5. 9. ζαλωτὸς ἐν Ε. Idem. 6. Haec ſic digeſſit κ. π. τλ. μ. κ. || τοῖον ε. φρέν' ἔχοντα βάλλεις || -α. φέρεις τ' ἀθ.

σεῦ δ' ἕνεχ' οὑκ Διὸς Ἡρακλέης, T. I.
Λήδας τε κοῦροι πόλλ' ἀνέτλασαν,
ἔργοις σὰν ἀγρεύοντες δύναμιν.
σοῖς δὲ πόθοις Ἀχιλλεὺς
Αἴας τ' Ἀΐδαο δόμως ἦλθεν.
σᾶς δ' ἕνεκα φιλίω μορφᾶς
καὶ Ἀταρνέως ἔντροφος
ἀελίω χήρωσεν αὐγάς.
τοιγὰρ ἀοίδιμος ἔργοις,
ἀθάνατόν τε μιν αὔξησι Μῶσαι
Μναμοσύνας θύγατρες,
Διὸς Ξενίω σέβας αὔξεισαι,
φιλίας τε γέρας βεβαίω.

II. p. 178.

Τόνδε ποτ' ὐχ ὁσίως, παραβὰς μακάρων θέμιν ἁγνήν,
ἔκτεινεν Περσῶν τοξοφόρων βασιλεύς,
ὐ φανερῶς λόγχῃ φονίοις ἐν ἀγῶσι κρατήσας,
ἀλλ' ἀνδρὸς πίστει χρησάμενος δολίω.

III.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΑΡ' ΟΜΗΡΩι ΗΡΩΑΣ ΕΠΙΤΑΦΙΑ.

1. Ἐπὶ Πηνέλεω κειμένω ἐν Βοιωτίᾳ.

Τόνδ' ἐπὶ Κηφισσῷ ποταμῷ θέσαν ὠκὺ ῥέοντι
παῖδες Βοιωτῶν σώφρονα Πηνέλεων.

2. Ἐπὶ Ἀσκαλάφῳ καὶ Ἰαλμένῳ.

Ἀσκαλάφῳ Τροίῃ φθιμένῳ καὶ Ἰαλμένῳ ἧδε
ὀστέα πληξίππων γῆ Μινυῶν κατέχει.

l. 18. καὶ delet idem. 20. ἀοίδιμον. 21. αὐξήσει.

T. I. 3. Ἐπὶ Αἴαντος τοῦ Οἰλέως, κειμένῳ ἐν Μυκόνῳ τῇ νήσῳ.

Ἐνθάδε τὸν Λοκρῶν ἡγήτορα γαῖα κατέσχεν
 Αἴαντ' Οἰλιάδην ἐν πελάγει φθίμενον.

4. Ἐπὶ Ἐλεφήνορος κειμένῳ ἐν Τροίᾳ.

Νήσῳ ἀπ' Εὐβοίης Ἐλεφήνορα ἀρχὸν Ἀβάντων
 ἐνθάδ' ἐνὶ Τροίῃ μοῖρα κατέσχε βίου.

5. Ἐπὶ Μενεσθέως κειμένῳ ἐν Ἀθήναις.

Ταξίλοχος λαῶν, υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεὺς
 ἐνθάδ' ἐνὶ κλεινῇ πατρίδι μοῖραν ἔχει.

6. Ἐπὶ Αἴαντος Τελαμωνίου κειμένῳ ἐν Τροίᾳ.

Ἅδ' ἐγὼ ἁ τλάμων Ἀρετὰ παρὰ τῷδε κάθημαι
 Αἴαντος τύμβῳ, κειραμένα πλοκάμους,
θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα, οὕνεκ' Ἀχαιοῖς
 ἁ δολόφρων Ἀπάτα κρέσσον ἐμοῦ κέκριται.

p 179. 7. Ἐπὶ Τεύκρου κειμένῳ ἐν Σαλαμῖνι τῆς Κύπρου.

Ἰῶν ὠκυμόρων ταμίην Τελαμώνιον ἥδε
 Τεῦκρον ἀποφθίμενον γῆ Σαλαμὶς κατέχει.

8. Ἐπὶ Διομήδους κειμένῳ ἐν τῇ ὁμωνύμῳ νήσῳ.

Αἰνητὸν πάντεσσιν ἐπιχθονίοις Διομήδη
 ἥδ' ἱερὰ κατέχει νῆσος ὁμωνυμίη.

9. Ἐπὶ Σθενέλου καὶ Εὐρυάλου κειμένων ἐν Ἄργει.

Ἀργεῖος Σθένελος Καπανήιος ὧδε τέθαπται
 τύμβῳ, καὶ τούτου πλησίον Εὐρύαλος.

10. Ἐπὶ Ἀγαμέμνονος κειμένῳ ἐν Μυκήναις.

Λεύσσεις Ἀτρείδου Ἀγαμέμνονος, ὦ ξένε, τύμβον,
 ὃς θάν' ὑπ' Αἰγίσθου οὐλομένης ἀλόχου.

11. Ἐπὶ

6. Verſ. 4. Cod. Vat. δύναται.

T. I.

11. Ἐπὶ τῷ αὐτῷ.

Μνῆμα τόδ' Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος, ὅν ῥα κατέκτα
δῖα Κλυταιμνήστρη Τυνδαρὶς οὐχ ὁσίως.

12. Ἐπὶ Μενελάῳ.

Ὄλβιος, ὦ Μενέλαε, σύ τ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως
ἐν μακάρων νήσοις, γαμβρὲ Διὸς μεγάλου.

13. Ἐπὶ Νέστορι κειμένῳ ἐν Πύλῳ.

Τὸν βαθύνουν, ψυχήν τε νόημά τε θεῖον ἔχοντα,
ἄνδρ' ἀγαθὸν κατέχω, Νέστορα τὸν Πύλιον.

14 Ἐπὶ τῷ αὐτῷ.

Νέστορα τὸν Πύλιον ἡγήτορα ἦλε θανόντα
γῆ κατέχει, βουλῇ φέρτατον ἡμιθέων.

15. Ἐπὶ Ἀντιλόχῳ κειμένῳ ἐν Τροίᾳ.

Μνῆμ' ἀρετῆς υἱοῦ τοῦ Νέστορος, Ἀντιλόχοιο,
ὃς θάνεν ἐν Τροίῃ ῥυσάμενος πατέρα.

16 Ἐπὶ Ἀγαπήνορος. p. 180.

Ἀρχὸς δ' ἐκ Τεγέης Ἀγαπήνωρ, Ἀγκαίου υἱός,
κεῖθ' ὑπ' ἐμοί, Ταφίων πελτοφόρων βασιλεύς.

17. Ἐπὶ Ἀμφιμάχῳ καὶ Διώρῃ.

Ἀρχὸς τ' Ἀμφίμαχος Κτεάτου παῖς, ἠδὲ Διώρης
ἐνθάδ' ἐνὶ Τροίῃ μοῖραν ἔχουσι βίου.

18. Ἐπὶ Θαλπίῳ καὶ Πολυξένῳ κειμένοις ἐν Ἤλιδι.

Οἵδε Πολύξεινος καὶ Θάλπιος Ἤλιδι δίῃ
δμηθέντες κρυερῷ δῶμ' Ἀΐδαο ἔβαν.

19. Ἐπὶ κενοταφίῳ Μέγητος ἐν Δουλιχίῳ.

Μνῆμα Μέγητι θοῷ, μεγαθύμου Φυλέος υἱῷ,
Δουλίχιοι τεῦξαν· σῶμα δὲ πόντος ἔχει.

14. 2. Melius Euſtath. φ. ἡμερίων.

T. I. 20. Ἐπὶ Ὀδυσσέως κειμένε ἐν Τυῤῥηνίᾳ.

Ἀνέρα τὸν πολύμητιν, ἐπὶ χθονὶ τῇδε θανόντα,
κλεινότατον θνητῶν τύμβος ἐπεσκίασεν.

21 Ἐπὶ τῷ αὐτῷ.

Οὗτος Ὀδυσσῆος κλεινοῦ τάφος, ὃν διὰ πολλὰ
Ἕλληνες πολέμῳ Τρωικῷ εὐτύχεσαν.

22. Ἐπὶ Θόαντος.

Τὸν ὑπερθύμον Ἀνδραίμονος ἠδὲ θυγατρὸς
Γόργης τῆς Οἰνέως ἥδε κόνις κατέχει.

23. Ἐπὶ Ἰδομενέως καὶ Μηριόνα κειμένων ἐν Κνωσσῷ.

Κνωσσίου Ἰδομενῆος ὁρᾷς τάφον· αὐτὰρ ἐγὼ τῷ
πλησίον ἵδρυμαι Μηριόνης ὁ Μόλου.

24. Ἐπὶ Τληπολέμῳ κειμένε ἐν Ῥόδῳ.

Ἀδ' Ἡρακλείδην ἐγχήνορα θυμολέοντα
Τληπόλεμον κατέχει κυματόεσσα Ῥόδος.

25 Ἐπὶ Δηιπύλα.

p. 181. Δηιπύλα κόρσης εὐειδέος Ὀρμενίοιο
μνῆμα τόδ' εὐκλεινόν· γείνατο Τληπόλεμος.

26. Ἐπὶ Νιρέως κειμένε ἐν Τροίᾳ.

Ἑλλάδα τὸν κάλλιστον ἐπιχθονίων ἔχε γαῖα,
Νιρέα, τὸν Χαρόπου παῖδα καὶ Ἀγλαΐης.

27. Ἐπὶ Φειδίππου καὶ Ἀντίφου.

Φείδιππον Τροίην πέρσαντ' ἠδ' Ἄντιφον ἥρω
γαῖα πατρὶς κώμη ἠδ' Ἐφύρα κατέχει.

28 Ἐπὶ Ἀχιλλέως κειμένε ἐν Τροίᾳ.

Παῖδα θεᾶς Θέτιδος Πηλείδην Ἀχιλῆα
ἠδ' ἱερὰ Προποντὶς ἀμφὶς ἔχει πεδίῳ.

T I.

29. Ἐπὶ τῷ αὐτῷ.

Θεσσαλὸς οὗτος ἀνὴρ Ἀχιλεὺς ἐν τῷδε τέθαπται
τύμβῳ· ἐθρήνησαν δ' ἐννέα Πιερίδες.

30. Ἐπὶ Πατρόκλῳ κειμένῳ μετὰ Ἀχιλλέως.

Πατρόκλου τάφος οὗτος· ὁμοῦ δ' Ἀχιλῆϊ τέθαπται,
ὃν κτάνεν ὠκὺς Ἄρης Ἕκτορος ἐν παλάμαις.

31. Ἐπὶ Ποδάρκει κειμένῳ ἐν Σικυῶνι.

Γῆ μὲν Ἀχαιὶς ἔθρεψε Ποδάρκην Ἄκτορος υἱόν·
ὀστέα δ' αὖ Σικυὼν γῆ κατέχει φθιμένου.

32. Ἐπὶ Φιλοκτήτῃ.

Τόξων Ἡρακλέους ταμίην, Ποιάντιον υἱόν,
ἧδε Φιλοκτήτην γῆ Μινύας κατέχει.

33. Ἐπὶ Εὐμήλῳ.

Υἱὸς ὅδ' Ἀδμήτοιο Φερητιάδης Εὔμηλος
νέρθ' ὑπ' ἐμοὶ κεῖται, μοῖραν ἔχων θανάτου.

34. Ἐπὶ κενοταφίῳ Ποδαλειρίου καὶ Μαχάονος ἐν Τρίκκῃ. p 182.

Οἵδ' Ἀσκληπιάδαι Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων,
πρόσθεν μὲν θνητοί, νῦν δὲ θεῶν μέτοχοι.

35. Ἐπὶ Εὐρυπύλῳ κειμένῳ ἐν Ὀρχομενῷ.

Πάτρῃ ἐν Ὀρχομενῷ Εὐαίμονος ἀγλαὸν υἱόν,
Εὐρύπυλον, κρύπτει δακρυόεσσα κόνις.

36. Ἐπὶ Πολυποίτῃ καὶ Λεοντέως.

Ἄρχοντες Λαπιθῶν Πολυποίτης ἠδὲ Λεοντεὺς
ἐν γαίῃ Μήδων τέρμ' ἀφίκοντο βίου.

37. Ἐπὶ Γουνέως.

Σῆμα τὸ μὲν Γουνῆος ὁρᾷς· ψυχὴ δὲ θανόντος
ἀέρ' ἐς ὑγρὸν ἔβη, σῶμα δὲ πόντος ἔχει.

T. I. 38. Ἐπὶ Κενοταφίῳ Πρωθόου.

Σῶμα μὲν ἐν πόντῳ Πρωθόου Τενθρηδόνος υἱοῦ
κεῖται· ἀνοίκτιστον δ' οὔνομα τύμβος ἔχει.

39. Ἐπὶ Ταλθυβίῳ κειμένῳ ἐν Μυκήναις.

Ταλθύβιον θεράποντα, θεῶν κήρυκα καὶ ἀνδρῶν,
ὧδε Μυκηναίων δῆμος ἔθαψεν ἅπας.

40. Ἐπὶ Αὐτομέδοντος κειμένου ἐν Τροίᾳ.

Αὐτομέδοντ', Ἀχιλῆϊ ἐὸν καὶ πιστὸν ἑταῖρον,
ἥδε κατεσκίασε Τρωὰς ἄρουρα τάφῳ.

41. Ἐπὶ Ἕκτορος κειμένου ἐν Θήβαις.

Ἕκτορι τόνδε μέγαν Βοιώτιοι ἄνδρες ἔτευξαν
τύμβον ὑπὲρ γαίης, σῆμ' ἐπιγιγνομένοις.

42. Ἐπὶ Πυραίχμου κειμένου ἐν Τροίᾳ.

Ἐλθὼν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξίου ὧδε Πυραίχμης
ὠκύμορος πάντων νόσφι φίλων ἔθανε.

p. 183. ΕΙΣ ΑΛΛΟΥΣ ΗΡΩΑΣ ΕΠΙΤΑΦΙΑ.

43. Ἐπὶ Λαομέδοντος.

Ἐνθάδε Περγαμίδην κεύθει χθὼν Λαομέδοντα,
ἵππων ὠκυπόδων εἵνεκ' ἀποφθίμενον.

44. Ἐπὶ Αἰήτου κειμένου ἐν Κολχίδι.

Αἰήτην Κόλχοισι πολυχρύσοισιν ἄνακτα
ἐνθάδε πανδαμάτωρ Μοῖρα θεῶν κτέρισε.

45. Ἐπὶ Ζήθου κειμένου ἐν Θήβαις.

Ἑπταπύλων Θηβῶν βασιλεὺς ὅδε κεῖται ὑπὸ χθὼν
Ζῆθος, ὃν Ἀντιόπη γείνατο παῖδ' ἀγαθόν.

38. 2. Scr. videtur. κεῖται ἀνοίκτιστον· τοὔνομα δ' ἀὴρ ἐπέχει.

46 Ἐπὶ Ὀρφέως κειμένου ἐν Κικονίᾳ. T. I.

Θρήϊκα χρυσολύρην Οἰάγρου παῖδα θανόντα
Ὀρφέα ἐν χώρῳ τῷδε θέσαν Κίκονες.

47. Ἐπὶ Πυλάδου κειμένου ἐν Φωκίδι.

Υἱὸς ὅδε Στροφίου Πυλάδης ἐν Φωκίδι γαίῃ
κεῖται, ἐπεὶ παντὸς μοίρην ἔπλησε βίου.

48 Ἐπὶ Ἀταλάντης ἐν Ἀρκαδίᾳ.

Κούρης Ἰασίοιο πολυκλείτης Ἀταλάντης
σῆμα, πέλας τείχων, ἀτρεκές ἐστι τόδε.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ p. 184.

ΤΟΥ ΧΙΟΥ.

Ἑρμείῳ εὐνούχῳ τε, καὶ Εὐβούλῳ τόδε δούλῳ
μνῆμά κενὸν κενόφρων θῆκεν Ἀριστοτέλης,
ὃς διὰ τὴν ἀκρατῆ γαστρὸς φύσιν, εἵλετο ναίειν,
ἀντ' Ἀκαδημείας, Βορβόρου ἐν προχοαῖς.

ΦΙΛΙΣΚΟΥ.

vide p. 101.

ΧΟΙΡΙΛΟΥ p. 185.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΑΡΔΑΝΑΠΑΛΟΥ ΤΑΦΟΝ.

Εὖ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφυς, σὸν θυμὸν ἄεξε
τερπόμενος θαλίῃσι· θανόντι τοι οὔτις ὄνησις.
καὶ γὰρ ἐγὼ σποδός εἰμι, Νίνου μεγάλης βασιλεύσας.

T. I. ταῦτ' ἔχω ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ἔρωτος
τέρπν' ἔπαθον· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κεῖνα λέλειπται.
ἥδε σοφὴ βιότοιο παραίνεσις ἀνθρώποισι.

ΑΓΙΔΟΣ.

Καὶ φάλικας καὶ πτηνὰ λαγωβόλα σοὶ τάδε Μείδων,
Φοῖβε, σὺν ἰξευταῖς ἀκρέμασεν καλάμοις,
ἔργων δ' ἐξ ὀλίγων ὀλίγην δόσιν· ἢν δέ τι μεῖζον
δωρήσῃ, τίσει τῶνδε πολυπλάσια.

p. 186. ## ΚΡΑΤΗΤΟΣ
ΘΗΒΑΙΟΥ.

I.

Ἔρωτα παύει λιμός· εἰ δὲ μή, χρόνος.
ἐὰν δὲ μηδὲ ταῦτα τὴν φλόγα σβέσῃ,
θεραπεία σοι τὸ λοιπὸν ἀρτήσθω βρόχος.

II.

Πήρη τις πόλις ἐστὶ μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι τύφῳ,
καλὴ καὶ πίειρα, περίῤῥυπος, οὐδὲν ἔχουσα,
εἰς ἣν οὔτε τις εἰσπλεῖ ἀνὴρ μωρὸς παράσιτος,
οὔτε λίχνος πόρνης, ἐπαγαλλόμενος πυγῇσιν·
ἀλλὰ θύμον καὶ σκόρδα φέρει, καὶ σῦκα, καὶ ἄρτους,
ἐξ ὧν οὐ πολεμοῦσι πρὸς ἀλλήλους ἐπὶ τούτοις
οὐχ ὅπλα κέκτηνται, ἐπὶ κέρματι δ', ἢ ἐπὶ δόξῃ

III. T. I

Τίθει μαγείρῳ μνᾶς δέκ', ἰατρῷ δραχμήν·
κόλακι τάλαντα πέντε, συμβούλῳ καπνόν·
πόρνῃ τάλαντον, φιλοσόφῳ τριώβολον.

IV.

Χαῖρε θεὰ δέσποιν', ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἀγάπημα,
Εὐτελίη, κλεινῆς ἔκγονε Σωφροσύνης·
σὴν ἀρετὴν τιμῶσιν ὅσοι τὰ δίκαι' ἀσκοῦσι.

V. p. 187.

Ταῦτ' ἔχω ὅσσ' ἔμαθον, καὶ ἐφρόντισα, καὶ μετὰ Μουσῶν
σέμν' ἐδάην· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια τῦφος ἔμαρψε.

VI.

Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα,
Μοῦσαι Πιερίδες, κλῦτέ μοι εὐχομένῳ.
χόρτον ἐμῇ συνεχῶς δότε γαστέρι, ἥ τε μοι αἰεὶ
χωρὶς δουλοσύνης λιτὸν ἔθηκε βίον.

ὠφέλιμον δὲ φίλοις, μὴ γλυκερὸν τίθετε.
χρήματα δ' οὐκ ἐθέλω συνάγειν κλυτὰ, κανθάρου ὄλβον,
μύρμηκός τ' ἄφενος, χρήματα μαιόμενος·
ἀλλὰ δικαιοσύνης μετέχειν, καὶ πλοῦτον ἀγινεῖν
εὔφορον, εὔκτητον, τίμιον εἰς ἀρετήν.
τῶν δὲ τυχὼν Ἑρμῆν καὶ Μούσας ἱλάσομ' ἁγνὰς,
οὐ δαπάναις τρυφεραῖς, ἀλλ' ἀρεταῖς ὁσίαις.

VII.

Κράτητός ἐστι καὶ τόδε, ὅτι ἐκ φιλοσοφίας αὐτῷ περιγένοιτο.

Θέρμων τε χοῖνιξ, καὶ τὸ μηδενὸς μέλειν.

T. I. VIII.

Συνειδόμενος ὅτι ἀποθνήσκει, ἐπῇδε πρὸς ἑαυτὸν λέγων·

Στείχεις δή, φίλε κυρτών,
βαίνεις τ᾽ εἰς Ἀΐδαο δόμους, κυφὸς διὰ γῆρας.

p. 188. IX.

Πρὸς Ἀλέξανδρον πυθόμενον εἰ βούλεται αὐτῷ τὴν πατρίδα ἀνορθωθῆναι, ἔφη· καὶ τί δεῖ; πάλιν γὰρ ἴσως Ἀλέξανδρος ἄλλος αὐτὴν κατασκάψει·

Ἔχειν δὲ πατρίδα,
ἀδοξίαν τε καὶ πενίαν, ἀνάλωτα τῇ Τύχῃ.

καὶ Διογένους
εἶναι πολίτης, ἀνεπιβουλεύτου φθόνῳ.

X.

Καὶ θυγατέρα ἐξέδωκε, ὡς αὐτὸς ἔφη,

Κοινῇ, ἐπὶ πείρᾳ δοὺς τριάκονθ᾽ ἡμέρας.

---

p. 189. ## ΑΙΣΧΡΙΩΝΟΣ.

Ἐγὼ Φιλαινὶς ἡ ᾽πίβωτος ἀνθρώποις
ἐνταῦθα γήρᾳ τῷ μακρῷ κεκοίμημαι.
μή μ᾽, ὦ μάταιε ναῦτα τὴν ἄκραν κάμπτων,
χλεύην τε ποιεῦ, καὶ γέλωτα καὶ λάσθην.
οὐ γάρ, μὰ τὸν Ζεῦν, οὐ μὰ τοὺς κάτω κούρους,
οὐκ ἦν ἐς ἄνδρας μάχλος οὐδὲ δημώδης·
Πολυκράτης δὲ τὴν γονὴν Ἀθηναῖος,
λόγων τι παιπάλημα, καὶ κακὴ γλῶσσα,
ἔγραψεν οσσ᾽ ἔγραψ᾽· ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα.

Φ Ι Λ Η Τ Α. T. I.

I.

Πεντηκονταέτις καὶ ἔτι πλέον ἡ φιλέραστος
Νικιὰς εἰς νηὸν Κύπριδος ἐκρέμασε
σάνδαλα, καὶ χαίτης ἀνελίγματα, τόν τε διαυγῆ
χαλκὸν, ἀκριβείης οὐκ ἀπολειπόμενον,
καὶ ζώνην πολύτιμον, ἅ τ' οὐ φωνητὰ πρὸς ἄνδρας,
ἀλλὰ περὶ πάσης Κύπριδος ὀπτασίην.

II.

Ἁ στάλα βαρύθοισα λέγει τάδε· τὰν μινύωρον,
τὰν μικκὰν Ἀΐδας ἅρπασε Θειοδόταν.
χἀ μικκὰ τάδε πατρὶ λέγει πάλιν· ἴσχεο λύπας,
Θειόδοτε, θνατοὶ πολλάκι δυστυχέες.

III. T. II p. 523.

Γαιᾶν μὲν φανέεσι θεοὶ ποτε· νῦν δὲ πάρεστιν
αἰψηρῶν ἀνέμων μοῦνον ὁρῆν τέμενος.

IV.

Οὔ μέ τις ἐξ ἐρέων ἀποφώλιος ἀγροιώτης
αἱρήσει κλήθρην, αἰρόμενος μακέλην·
ἀλλ' ἐπέων εἰδὼς κόσμον, καὶ πολλὰ μογήσας
μύθων παντοίων οἶμον ἐπιστάμενος.

V. T. II p. 524.

Ἀτραπὸν εἰς Ἀΐδεω
ἤνυσα, τὴν οὔπω τις ἐναντίον ἦλθεν ὁδίτης.

VI.

Ἐκ θυμοῦ κλαύσαι μάλα μέτρια, καί τι προσηνὲς
εἰπεῖν, μεμνῆσθαί τ' οὐκ ἔτ' ἐόντος ὁμῶς.

VII.

Οὐ κλαίω ξείνων σε φιλαίτατε. πολλὰ γὰρ ἔγνως
καλά· κακῶν δ' αὖ σοι μοῖραν ἔνειμε θεός.

VIII.

Ἀλλ' ὅτ' ἐπὶ χρόνος ἔλθῃ, ὃς ἐκ Διὸς ἄλγεα πέσσειν
ἔλλαχε, καὶ πενθέων φάρμακα μοῦνος ἔχει.
καὶ γάρ τις μελέοιο κορεσσάμενος κλαυθμοῖο,
κήδεα δειλαίων εἷλεν ἀπὸ πραπίδων.

IX.

Φλιοῦς ἡ πόλις ἐστὶ, Διωνύσου φίλος υἱὸς
Φλιοῦς ἣν αὐτὸς δείματο λευκόλοφος.

X.

Γηρύσαιτο δὲ νεβρὸς ἀπὸ ψυχὴν ὀλέσασα,
ὀξείης κάκτου τύμμα φυλαξαμένη.

XI.

Ἑστηκ' ἀμφὶ κόμαις, εὐώδεος ἀγχόθι πατρὸς,
καλὸν Ἰακχαῖον θηκαμένη στέφανον.

XII.

Lectr p 234.

Ἰσχυρὰ γὰρ ἐπικρατεῖ ἀνδρὸς ἀνάγκη,
ἣ ῥ' οὐδ' ἀθανάτους ὑποδείδιεν, οἵ τ' ἐν Ὀλύμπῳ
ἔκτοσθεν χαλεπῶν ἀχέων οἶκος ἐκάμαντο.

XIII.

Νῦν δ' αἰεὶ πέσσω· τὸ δ' ἀέξεται ἄλλο νεαρὸν
πῆμα, κακοῦ δ' ὕπα γίνεται ἡσυχίη.

XIV.

Τά οἱ ποτὲ Κύπρις ἐλοῖσα
μᾶλα Διωνύσῳ δῶκεν ἀπὸ κροτάφων.

XV.

Λευκαλέος δὲ χιτὼν πεπονημένος, ἀμφὶ δ' ἀραιὴν
ἰξὺν εἱλεῖται ἅμμα μελαγκράνινον.

XVI.

Τῷ σύ μοι πολέων γαίης ὕπερ, ἠδὲ θαλάσσης,
ἐκ Διὸς ὡραίων ἔσχομεν ὧν ἀτέων.
οὐδ' ἀπὸ Μοῖρα τέλος τι κακῶν φέρει· ἀλλὰ μένουσιν
ἔμπεδα, καὶ τοῖσιν ἄλλα προσαυξάνεται.

ΜΝΑΣΑΛΚΟΥ ΣΙΚΥΩΝΙΟΥ.

T. I. p. 192.

I.

Ἄμπελ', ἐπείτοι φύλλα χαμαὶ σπεύδουσα βαλέσθαι
δείδιας ἑσπέριον Πλειάδα δυομέναν,
μεῖνον ἐπ' Ἀντιλέοντι πεσεῖν ὑπὸ τὸν γλυκὺν ὕπνον,
ἔσθ' ὅτε τοῖς καλοῖς πάντα χαριζομένα.

II.

Ἧσο κατ' ἠγάθεον τόδ' ἀνάκτορον, ἀσπὶ φαεννά,
ἄνθεμα Λατῴᾳ δήϊον Ἀρτέμιδι.
πολλάκι γὰρ κατὰ δῆριν Ἀλεξάνδρου μετὰ χερσὶν
μαρναμένα, χρυσέαν οὐκ ἐκόνισσας ἴτυν.

T. I.

III.

Ἀσπὶς Ἀλεξάνδρω τῶ Φυλλέος ἱερὸν ἅδε
δῶρον Ἀπόλλωνι χρυσοκόμᾳ δέδομαι,
γηραλέα μὲν ἴτυν πολέμοις ὕπο, γηραλέα δὲ
ὀμφαλόν· ἀλλ' ἀρετᾷ λάμπομαι, ἃς ἔκιχον
ἀνδρὶ κορυσσαμένα σὺν ἀριστεῖ, ὅς μ' ἀνέθηκε.
εἰμὶ δ' ἀήσσατος πάμπαν ἀφ' ὧ γενόμαν.

IV.

Ἤδη τᾷδε μένω πολέμω δίχα, καλὸν ἄνακτος
τέρμον ὦμω νώτῳ πολλάκι ῥυσαμένα.
p. 191. καίπερ τηλεβόλως ἰὼς, καὶ χερμάδι' αἰνὰ
μυρία, καὶ δολιχὰς δεξαμένα κάμακας,
ὠδέποτε Κλειτοῖο λιπεῖν περιμάκεα πᾶχυν
φαμὶ κατὰ βλοσυρὸν φλοῖσβον Ἐνυαλίω.

V.

Τῶτό σοι, Ἄρτεμι δῖα, Κλεώνυμος εἷσατ' ἄγαλμα·
τῶτο σύ γ' εὐθήρα τῶδ' ὑπέρισχε βίω,
εἴτε κατ' ἀλσίφυλλον ὄρος ποσὶ πότνια βαίνεις,
θηρὸς μαιμώσαις ἐγκονέοισα κυσίν,

VI.

Σοὶ μὲν καμπύλα τόξα, καὶ ἰοχέαιρα φαρέτρα,
δῶρα παρὰ Προμάχω, Φοῖβε, τάδε κρέμαται·
ἰὼς δὲ πτερόεντας ἀνὰ κλόνον ἄνδρες ἔχωσιν
ἐν κραδίαις, ὀλοὰ ξείνια, δυσμενέες.

III. 4. Fort. ἂν ἴσ.
V. 2. Scr. τ. σὺ δ' ε. χεῖρ' ὑπέρισχε βίῳ.

VII. T. I.

Ἀ σύριγξ, τί τοι ὧδε παρ' Ἀφρογένειαν ὕψασας;
τίπτ' ἀπὸ ποιμενίων χείλεος ὧδε πάρει;
οὔ τοι πρῶνες ἔθ' ὧδ', οὐδ' ἄγκεα· πάντα δ' Ἔρωτες
καὶ Πόθος· ἁ δ' ἀγρία Μῶσ' ἐν ὄρει μενέτω.

VIII.

Στᾶμεν ἁλιῤῥάντοιο παρὰ χθαμαλὰν χθόνα πόντου,
δερκόμενοι τέμενος Κύπριδος Εἰναλίας,
κράναν τ' αἰγείροισι κατάσκιον, ἇς ἄπο νᾶμα
ξουθαὶ ἀφύσσονται χείλεσιν ἀλκυόνες.

IX. p. 192.

Τραυλὰ μινυρομένα, Πανδιονὶ παρθένε, φωνᾷ,
Τηρέος ἣ θεμίτων ἁψαμένα λεχέων,
τίπτε πανημερίας γοάεις ἀνὰ δῶμα χελιδών;
παῦσαι, ἐπεί σε μένει δάκρυα καὶ κατόπιν.

X.

Οὐκέτι δὴ πτερύγεσσι λιγυφθόγγοισιν ἀείσεις,
ἀκρί, κατ' εὐκάρπους αὔλακας ἑζομένα,
οὐδ' ἐμὲ κεκλιμένον σκιερὴν ὑπὸ φυλλάδα τέρψεις,
ξουθᾶν ἐκ πτερύγων ἁδὺ κρέκοισα μέλος.

XI.

Ἀκρίδα Δημοκρίτη μελεσίπτερον ἇδε θανοῦσαν
ἀργίλλος δολιχὰν ἀμφὶ κέλευθον ἔχει,
ἇς καί, ὅτ' ἰθύσειε πανέσπερον ὕμνον ἀείδειν,
πᾶν μέλαθρον μολπᾶς ἴαχ' ὑπ' εὐκελάδου.

IX. 4. Cod. Vat. μένει καὶ κανόνιν δάκρυα.
XI. 2. Cod. ἄργιλλος. Fort. ὧδε (ex Cod.) θανοῦσαν Ἀργίλλος —

T. I.

XII.

Ἀμπαύσει καὶ τῇδε θοὸν πτερὸν ἱερὸς ὄρνις,
τᾶσδ' ὑπὲρ ἀδείας ἑζόμενος πλατάνου.
ὤλετο γὰρ Ποίμανδρος ὁ Μάλλιος, οὐδ' ἔτι νεῖται
ἰξὸν ἐπ' ἀγρευταῖς χρισάμενος καλάμοις.

XIII.

Αἰθυίας, ξένε, τόνδε ποδήνεμον ἔννεπε τύμβον,
τᾶς ποτ' ἐλαφρότατον χέρσος ἔθρεψε γόνυ.
πολλαῖς γὰρ νάεσσιν ἰσόδρομον ἄνυσε μᾶκος,
ὄρνις ὅπως, δολιχὰν ἐκπονέουσα τρίβον.

p. 193.

XIV.

Ἅδ' ἐγὼ ἁ τλάμων Ἀρετὰ παρὰ τῇδε κάθημαι
Ἡδονῇ, αἰσχίστως κειραμένα πλοκάμους,
θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα, εἴπερ ἅπασιν
ἁ κακόφρων Τέρψις κρεῖσσον ἐμοῦ κέκριται.

XV.

Ἀσκρη μὲν πατρὶς πολυλήϊος· ἀλλὰ θανόντος
ὀστέα πληξίππων γῆ Μινυῶν κατέχει
Ἡσιόδου, τοῦ πλεῖστον ἐν Ἑλλάδι κῦδος ὀρεῖται
ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασάνῳ σοφίης.

XVI.

Οἵδε πάτραν, πολύδακρυν ἐπ' αὐχένι δεσμὸν ἔχοισαν,
ῥυόμενοι, δνοφερὰν ἀμφεβάλοντο κόνιν·
ἄρνυνται δ' ἀρετᾶς αἶνον μέγαν. ἀλλά τις ἀστῶν
τούσδ' ἐσιδὼν, θνάσκειν τλάτω ὑπὲρ πατρίδος.

T. I.

XVII.

Αἰαῖ παρθενίας ὀλοόφρονος, ἇς ἄπο φαιδρὰν
ἔκλασας, ἁλικίαν ἱμερόεσσα Κλεοῖ,
καδδέ σ' ἀμυξάμεναι περὶ δάκρυσιν αἵδ' ἐπὶ τύμβῳ
λᾶες Σειρήνων ἕσταμες εἰδάλιμοι.

XVIII.

Αἰαῖ Ἀριστοκράτεια, σὺ μὲν βαθὺν εἰς Ἀχέροντα
οἴχεαι ὡραίη κεκλιμένα πρὸ γάμου·
ματρὶ δὲ δάκρυα σᾶ καταλείπεται, ἅ σ' ἐπὶ τύμβῳ
πολλάκι κεκλιμένα κωκύει ἐκ κεφαλᾶς.

ΝΟΣΣΙΔΟΣ.

p. 194.

I.

Ἅδιον οὐδὲν ἔρωτος, ἔρωτος δεύτερα πάντα
ἐστίν· ἀπὸ στόματος δ' ἔπτυσα καὶ τὸ μέλι.
τοῦτο λέγει Νοσσίς· τίνα δ' ἁ Κύπρις οὐκ ἐφίλασεν,
οὐκ οἶδεν τήνας ἄνθεα ποῖα ῥόδα.

II.

Ἥρα τιμήεσσα, Λακίνιον ἃ τὸ θυῶδες
πολλάκις οὐρανόθεν νεισομένα καθορῇς,
δέξαι βύσσινον εἷμα, τό τοι μετὰ παιδὸς ἀγαυᾶς
Νοσσίδος ὕφανεν Θευφιλὶς ἁ Κλεόχας.

XVIII. 2. Fort. ὠ. ὀλομένα π. γ.

II. 2. Cod. καθορῆς. Scr. καθορῇς.

T. I.

III.

Ἄρτεμι Δᾶλον ἔχοισα καὶ Ὀρτυγίαν ἐρόεσσαν,
τόξα μὲν ἐς κόλπους ἁγν' ἀπόθου Χαρίτων,
λοῦσαι δ' Ἰνωπῷ καθαρὸν χρόα, βᾶθι δ' ἐς οἴκους
λύσουσ' ὠδίνων Ἀλκέτιν ἐκ χαλεπῶν.

IV.

Ἐλθοῖσαι ποτὶ ναὸν, ἰδώμεθα τᾶς Ἀφροδίτας
τὸ βρέτας, ὡς χρυσῷ δαιδαλόεν τελέθει.
εἵσατό μιν Πολυαρχὶς, ἐπαυρομένα μάλα πολλὰν
κτῆσιν ἀπ' οἰκείω σώματος ἀγλαΐας.

p. 195.

V.

Χαίροισάν τοι ἔοικε κομᾶν ἄπο τὰν Ἀφροδίταν
ἄνθεμα κεκρύφαλον τόνδε λαβεῖν Σαμύθας·
δαιδαλέος τε γάρ ἐστι, καὶ ἁδύ τι νέκταρος ὄζει,
τῷ, τῷ καὶ τήνα καλὸν Ἄδωνα χρίει.

VI.

Ἔντεα Βρέττιοι ἄνδρες ἀπ' αἰνομόρων βάλον ὤμων,
θεινόμενοι Λοκρῶν χερσὶν ὑπ' ὠκυμάχων,
ὧν ἀρετὰν ὑμνεῦντα, θεῶν ὑπ' ἀνάκτορα κεῖνται,
οὐδὲ ποθεῦντι κακῶν πάχεας, οὓς ἔλιπον.

VII.

Αὐτομέλιννα τέτυκται· ἴδ' ὡς ἀγανὸν τὸ πρόσωπον
ἁμὲ ποτοπτάζειν μειλιχίως δοκέει·
ὡς ἐτύμως θυγάτηρ τᾷ ματέρι πάντα ποτώκει.
ἦ καλὸν ὅκκα πέλει τέκνα γονεῦσιν ἴσα.

VIII.

VIII. T. I.

Γνωτὰ καὶ τηνῶθε Σαβαιθίδος εἴδετ' ὀπωπά·
ἅ δ' εἰκὼν μορφᾷ καὶ μεγαλοφροσύναν.
θάεο τὰν πινυτὰν, τό τε μείλιχον αὐτόθι τήνας
ἔλπομ' ὁρῆν· χαίροις πολλὰ, μάκαιρα γύναι.

IX.

Θυμαρέτας μορφὰν ὁ πίναξ ἔχει· εὖ γε τὸ γαῦρον
τεῦξε, τό θ' ὡραῖον τᾶς ἀγανοβλεφάρω.
σαίνοι κέν σ' ἐσιδοῖσα καὶ οἰκοφύλαξ σκυλάκαινα
δέσποιναν μελάθρων οἰομένα ποθορῆν.

X. p. 196.

Τὸν πίνακα ξανθᾶς Καλλὼ δόμον εἰς Ἀφροδίτας,
εἰκόνα γραψαμένα πάντ' ἀνέθηκεν ἴσαν.
ὡς ἀγανῶς ἕστακεν· ἴδ' ἁ χάρις ἁλίκον ἀνθεῖ.
χαιρέτω· οὔ τινα γὰρ μέμψιν ἔχει βιοτᾶς.

XI.

Ὦ ξεῖν', εἰ τύ γε πλεῖς ποτὶ καλλίχορον Μιτυλάναν,
τᾶν Σαπφῶ Χαρίτων ἄνθος ἐνεψόμενος,
εἰπεῖν ὡς Μύσαισι φίλαν, τήνα τε Λοκρὶς γᾶ
τίκτεν ἴσαν, ὅτι θ' εἰ τὤνομα Νοσσίς. Ἴθι.

XII.

Καὶ καπυρὸν γελάσας παραμείβεο, καὶ φίλον εἰπὼν
ῥῆμ' ἐπ' ἐμοί. Ῥίνθων εἰμ' ὁ Συρακόσιος,
Μυσάων ὀλίγη τις ἀηδονίς· ἀλλὰ φλυάκων
ἐκ τραγικῶν ἴδιον κισσὸν ἐδρεψάμεθα.

T. I p. 197.

ΑΝΥΤΗΣ.

I.

Ἕσταθι τῇδε κράνεια βροτοκτόνε, μηδ' ἔτι λυγρὸν
χάλκεον ἀμφ' ὄνυχα στάζε φόνον δαΐων.
ἀλλ' ἀνὰ μαρμάρεον δόμον ἡμένα αἰπὺν Ἀθάνας
ἄγγελλ' ἀνορέαν Κρητὸς Ἐχεκρατίδα.

II.

Βυχάνδης ὁ λέβης· ὁ δὲ θεὶς Ἐρασπίδα υἱός,
Κλεύβοτος· ἁ πάτρα δ' εὐρύχορος Τεγέα·
τ' Ἀθάνᾳ δὲ τὸ δῶρον· Ἀριστοτέλης δ' ἐποίησε
Κλειτόριος, γενέτᾳ ταὐτὸ λαχὼν ὄνομα.

III.

Φριξοκόμᾳ τόδε Πανὶ, καὶ Αὐλιάσιν θέτο Νύμφαις
δῶρον ὑπὸ σκοπιᾶς Θεύδοτος οἰονόμος,
ὤνεχ' ὑπ' ἀζαλέω θέρεος μέγα κεκμηῶτα
παῦσαν, ὀρέξασαι χερσὶ μελιχρὸν ὕδωρ.

IV.

Ἡνία δή τοι παῖδες ἔνι, τράγε, φοινικόεντα
θέντες, καὶ λασίῳ φιμὰ περὶ στόματι,
ἵππια παιδεύοισι θεῦ περὶ ναὸν ἄεθλα,
ὄφρ' αὐτὰς φορέῃς ἥσυχα τερπομένας.

II. 3. Cod. Vat. ἐδόκησε. Scr. ἐποίησε.

V.

Εἰς Ἀφροδίτης ἄγαλμα ἱερὸν ἐπ' αἰγιαλῷ καὶ ἀποσκοποῦν πρὸς τὸ πέλαγος. T. I p. 198

Κύπριδος οὗτος ὁ χῶρος, ἐπεὶ φίλον ἔπλετο τήνᾳ
αἰὲν ἀπ' ἠπείρου λαμπρὸν ὁρῆν πέλαγος,
ὄφρα φίλον ναύταισι τελῇ πλόον· ἀμφὶ δὲ πόντος
δειμαίνει, λιπαρὸν δερκόμενος ξόανον.

VI.

Ἵζευ ἅπας ὑπὸ τᾶσδε δάφνας εὐθαλέα φύλλα,
ὡραίου τ' ἄρυσαι νάματος ἁδὺ πόμα,
ὄφρα τοι ἀσθμαίνοντα πόνοις θέρεος φίλα γυῖα
ἀμπαύσῃς, πνοιῇ τυπτόμενα Ζεφύρου.

VII.

Ξεῖν', ὑπὸ τὰν πέτραν τετρυμένα γυῖ' ἀνάπαυσον·
ἁδύ τι ἐν χλωροῖς πνεῦμα θροεῖ πετάλοις.
πίδακά τ' ἐκ παγᾶς ψυχρὸν πίε· δὴ γὰρ ὁδίταις
ἄμπαυμ' ἐν θερμῷ καύματι τοῦτο φίλον.

VIII.

Εἰς ἄγαλμα Πανός.

Τίπτε κατ' οἰόβατον, Πὰν ἀγρότα, δάσκιον ὕλαν
ἥμενος, ἁδυβόᾳ τᾷδε κρέκεις δόνακι;
— Ὄφρα μοι ἑρσήεντα κατ' οὔρεα ταῦτα νέμοιντο
πόρτιες, ἠϋκόμων δρεπτόμεναι σταχύων.

IX.

Ἑρμᾶς τᾷδ' ἕστακα παρ' ὄρχατον ἠνεμόεντα
ἐν τριόδοις, πολιᾶς ἐγγύθεν ἀϊόνος,
ἀνδράσι κεκμηῶσιν ἔχων ἄμπαυσιν ὁδοῖο· p. 199.
ψυχρὸν δ' ἀχραὲς κράνα ὑπαϊάχει.

T. I.

X.

Θάεο τὸν Βρομίου κεραὸν τράγον, ὡς ἀγερώχως
ὄμμα κατὰ λασίαν γαῦρον ἔχει γενύων,
κυδιόων ὅτι οἱ θάμ' ἐν ὤρεσιν ἀμφὶ παρῇδα
βόστρυχον ἐς ῥοδέαν Ναῒς ἔδεκτο χέρα.

XI.

Οὐκ ἔτι μ' ὡς τοπάρος πυκιναῖς πτερύγεσσιν ἐρέσσων
ὄρσεις ἐξ εὐνῆς, ὄρθριος ἐγρόμενος.
ἦ γάρ σ' ὑπνώοντα σίνις λαθρηδὸν ἐπελθὼν
ἔκτεινεν, λαιμῷ ῥίμφα καθεὶς ὄνυχα.

XII.

Εἰς δελφῖνα ἐκβρασθέντα ἐκ θαλάσσης ἐν τῇ χέρσῳ.

Οὐκέτι δὴ πλωτοῖσιν ἀγαλλόμενος πελάγεσσιν
αὐχέν' ἀναῤῥίψω βυσσόθεν ὀρνύμενος,
οὐδὲ παρ' εὐσκάλμοισι νεὼς περικάλλεα χεῖλη
ποιφύξω, τἀμᾷ τερπόμενος προτομᾷ.
ἀλλά με πορφυρέα πόντου νοτὶς ὦσ' ἐπὶ χερσὶν,
κεῖμαι δὲ ῥαδινὰν τάνδε παρ' ἠϊόνα.

XIII.

Ηβα μὲν σὺ, Πρόαρχε, ποσῶν παίδων, τά γε ματρὸς
τήθεα ἐν δνοφερῷ πένθει ἔθυ φθίμενος.
ἀλλὰ καλόν τοι ὕπερθεν ἔπος τόδε πέτρος ἀείδει,
ὡς ἔθανες πρὸ φίλας μαρνάμενος πατρίδος.

XII. 1. Fort. πλωτῇσιν — πτερύγεσσιν. 6. Fort. κ. δὲ περικαλλὴν τ. π.

T. I. p. 200.

XIV.

Ἀκρίδι τᾷ κατ' ἄρουραν ἀηδόνι, καὶ δρυοκοίτᾳ
τέττιγι ξυνὸν τύμβον ἔτευξε Μυρὼ,
παρθένιον στάξασα κόρα δάκρυ· δισσὰ γὰρ αὐτᾶς
παίγνι' ὁ δυσπειθὴς ᾤχετ' ἔχων Ἀΐδας.

XV.

Μνᾶμα τόδε φθιμένῳ μενεδαΐῳ εἵσατο Δᾶμις
ἵππῳ, ἐπεὶ στέρνον τοῦδε δαφοινὸς Ἄρης
τύψε· μέλαν δέ οἱ αἷμα ταλαυρίνῳ διὰ χρωτὸς
ζέσσ', ἐπὶ δ' ἀργαλέαν βῶλον ἔδευσε φόνῳ.

XVI.

Ἀντί τοι εὐλεχέος θαλάμου, σεμνῶν θ' ὑμεναίων
μάτηρ στῆσε τάφῳ τῷδ' ἐπὶ μαρμαρίνῳ
παρθενικὰν, μέτρον τε τεὸν καὶ κάλλος ἔχοισαν,
Θέρσι· ποτιφθέγκτα δ' ἔπλεο καὶ φθιμένα.

XVII.

Ὠιχόμεθ', ὦ Μίλητε, φίλη πατρὶ, τὰν ἀθέμιστον
τῶν ἀνόμων Γαλατᾶν ὕβριν ἀναινόμεναι,
παρθενικαὶ τρισσαὶ πολιήτιδες, ἃς ὁ βίαιος
Κελτῶν εἰς ταύτην μοῖραν ἔτρεψεν Ἄρης.
οὐ γὰρ ἐμείναμεν αἷμα τὸ δυσσεβὲς, οὐδ' Ὑμέναιον
νυμφίον, ἀλλ' Ἀΐδην κηδεμόν' εὑρόμεθα.

XVIII.

Λοίσθια δὴ τάδε πατρὶ φίλῳ, περὶ χεῖρε βαλοῦσα,
εἶπ' Ἐρατὼ, χλωροῖς δάκρυσι λειβομένα·

XV. 1. Fort. μενεδάϊε. Δᾶμις, ἵππε.

T. I. p. 201. ὦ πάτερ, οὔ τοι ἔτ' εἰμὶ, μέλαν δ' ἐμὸν ὄμμα καλύπτει
ἤδη ἀποφθιμένης κυάνεος θάνατος.

XIX.

Πολλάκι τῷδ' ὀλοφυδνὰ κόρας ἐπὶ σάματι Κλεινὼ
μάτηρ ὠκυμόρα, παῖδ' ἐβόασε φίλαν,
ψυχὰν ἀγκαλέουσα Φιλαινίδος, ἃ πρὸ γάμοιο
χλωρὸν ὑπὲρ ποταμοῦ χεῦμ' Ἀχέροντος ἔβα.

XX.

Λύδιον οὖδας ἔχει τόδ' Ἀμύντορα, παῖδα Φιλίππου,
πολλὰ σιδαρείας χερσὶ θιγόντα μάχας·
οὐδέ μιν ἀλγινόεσσα νόσος δόμον ἄγαγε Νυκτὸς,
ἀλλ' ὤλετ' ἀμφ' ἑτάρῳ σχὼν κυκλόεσσαν ἴτυν.

XXI.

Μάνης οὗτος ἀνὴρ ἦν ζῶν ποτε. νῦν δὲ τεθνηκὼς
ἶσον Δαρείῳ τῷ μεγάλῳ δύναται.

XXII.

Παρθένον Ἀντιβίαν κατοδύρομαι, ἇς ἐπὶ πολλοὶ
νυμφίοι ἱέμενοι πατρὸς ἵκοντο δόμον,
κάλλευς καὶ πινυτᾶτος ἀνὰ κλέος. ἀλλ' ἐπὶ πάντων
ἐλπίδας οὐλομένα Μοῖρ' ἐκύλισε πρόσω.

XXIII.

Ὤλεο δήποτε καὶ σὺ πολύῤῥιζον παρὰ θάμνον,
Λοκρὶ, φιλοφθόγγων ὠκυτάτη σκυλάκων,
τοῖον ἐλαφρίζοντι τεῷ ἐγκάτθετο κώλῳ
ἰὸν ἀμείλικτον ποικιλόδειρος ἔχις.

XXIII, 1. Scr. ω. δήποτε, Μαῖρα, (in cod. μαῖα) πολύῤῥιζον.

ΜΥΡΟΥΣ
ΒΥΖΑΝΤΙΑΣ. T. I. p. 202.

I.

Κεῖσαι δὴ χρυσέαν ὑπὸ παστάδα τὰν Ἀφροδίτας
βότρυ, Διωνύσου πλησθέμενος σταγόνι·
οὐδ' ἔτι τοι μάτηρ ἐρατὸν περὶ κλῆμα βαλοῦσα
φύσει ὑπὲρ κρατὸς νεκτάρεον πέταλον.

II.

Νύμφαι Ἀμαδρυάδες, ποταμοῦ κόραι, αἳ τάδε βένθη
ἀμβρόσια ῥοδέοις στείβετε ποσσὶν ἀεί,
χαίρετε καὶ σώζοιτε Κλεώνυμον, ὃς τάδε καλὰ
εἵσαθ' ὑπαὶ πιτύων ὔμμι θεαὶ ξόανα.

III.

Ἀποσπασμάτιον ἐκ τῆς ἐπιγραφομένης Μνημοσύνης.

Ζεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ Κρήτῃ τρέφετο μέγας, οὐδ' ἄρα τίς νιν
ἠείδει μακάρων· ὁ δ' ἀέξετο πᾶσι μέλεσσι.
τὸν μὲν ἄρα τρήρωνες ὑπὸ ζαθέῳ τρέφον ἄντρῳ,
ἀμβροσίην φορέουσαι ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων·
νέκταρ δ' ἐκ πέτρης μέγας αἰετὸς αἰὲν ἀφύσσων,
γαμφηλῇ φορέεσκε ποτὸν Διῒ μητιόεντι.
τὸν καὶ, νικήσας πατέρα Κρόνον, εὐρύοπα Ζεὺς
ἀθάνατον ποίησε, καὶ οὐρανῷ ἐγκατένασσεν· p. 203.
ὣς δ' αὔτως τρήρωσι πελειάσιν ὤπασε τιμήν,
αἳ δή τοι θέρεος καὶ χείματος ἄγγελοί εἰσι.

T. I. # ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ.

Εἰς Θεμιστοκλέα καὶ Ἐπίκουρον.

Χαῖρε Νεοκλείδα δίδυμον γένος· ὧν ὁ μὲν ὑμῶν
πατρίδα δυλοσύνας ῥύσαθ', ὁ δ' ἀφροσύνας.

p. 304. # ΣΙΜΜΙΟΥ

ΡΟΔΙΟΥ.

I.

Πρόσθε μὲν ἀγραύλοιο δασύτριχος ἰξάλω αἰγὸς
δισσὸν ἐπὶ χλωροῖς ἐτρεφόμην πετάλοις·
νῦν δέ με Νικομάχῳ κεραοξόος ἥρμοσε τέκτων,
ἐντανύσας ἕλικος καρτερὰ νεῦρα βοός.

II.

Σωφροσύνῃ προφέρων θνητῶν, ἤθει τε δικαίῳ·
ἐνθάδε κεῖται ἀνὴρ δῖος Ἀριστοκλέης·
εἰ δέ τις ἐκ πάντων σοφίης μέγαν ἔσχεν ἔπαινον,
οὗτος ἔχει πλεῖστον, καὶ φθόνος οὐχ ἕπεται.

l. 2. Cod. Vat. δοιόν.

III. T. I.

Ὕστατα δὴ τάδ᾽ ἔειπε φίλαν ποτὶ ματέρα Γοργὼ
 δακρυόεσσα, δέρης χερσὶν ἐφαπτομένα·
αὖθι μένοις παρὰ πατρί, τέκοις δ᾽ ἐπὶ λώονι μοίρᾳ
 ἄλλαν, σῷ πολιῷ γήραϊ καδεμόνα.

IV.

Οὐκέτ᾽ ἀν᾽ ὑλῆεν δρίος αὔσκιον, ἀγρότα πέρδιξ,
 ἠχήεσσαν ἱεὶς γῆρυν ἀπὸ στομάτων,
θηρεύσεις βαλίας συνομήλικας ἐν νομῷ ὕλης·
 ᾤχεο γὰρ πυμάταν εἰς Ἀχέροντος ὁδόν.

V. T. II. p. 525.

Τηλυγέτην δ᾽ ἀφνειὸν Ὑπερβορέων ἀνὰ δῆμον,
τοῖς δὴ καί ποτ᾽ ἄναξ ἥρως παρεδαίσατο Περσεύς,
ἔνθα δὲ Μασσαγέται ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων
ναίουσι, τόξοισι πεποιθότες ὠκυβόλοισι,
θεσπέσιόν τε περὶ ῥόον ἤλυθον ἀενάοιο
Καμπάσου, ὅς ῥ᾽ ἅλα δῖαν ἐς ἀθανάτην φέρει ὕδωρ.
ἐν δ᾽ ἱκόμην ἐλάαισι περὶ χλωρῇσιν ἐρυμνὰς
νήσως, ὑψικόμοισιν ἐπηρεφέας δονάκεσσιν.
ἡμιόνων τ᾽ ἐνόησα γένος· περιώσιον ἀνδρῶν,
τοῖς ὤμων καθύπερθεν ἐυστρεφέων κύνεον κρᾶς
τέτραφε, γαμφηλῇσι περικρατέεσσιν ἐρυμνόν.
τῶν μέν θ᾽ ὥστε κυνῶν ὑλακὴ πέλει, οὐδέ τι τοίγε
ἄλλων ἀγνώσσουσι βροτῶν ὀνομάκλυτον αὐδήν.

III. 4. Codd. καδεμέναν.
IV. 1. Cod. Vat. δρίος a pr. man. 2. ἠχέεις αὐδε. In marg. ἠχήεσσαν ἱεὶς γ. α. τόματος. In textu τομάτων, 3. θηρεύων. In marg. θηρεύσεις.

Notae in Aeſchyli VII. c. Th. p. 346.

VI.

Τάνδε κατ' εὐδένδρῳ στείβων δρυὸς εἴρυσα χειρὶ
πτώσσουσαν βρομίης οἰνάδος ἐν πετάλοις.
Ὄφρα μοι εὐερκεῖ καναχὰν δόμῳ ἔνδοθι θείη,
τερπνὰ δι' ἀγλώσσου φθεγγομένα στόματος.

ΠΤΕΡΥΓΕΣ. T. I. p. 205.

Λεῦσσέ με τὸν Γᾶς τε βαθυστέρνου ἄνακτ', Ἀκμονίδαν τ' ἄλλυδις ἑδράσαντα,
μηδὲ τρέσῃς εἰ τόσος ὢν δάσκια βέβριθα λάχνᾳ γένεια.
τᾶμος ἐγὼ γὰρ γενόμαν, ἁνίκ' ἔκραιν' Ἀνάγκα,
πάντα δὲ Γᾶς εἶκε φραδαῖσι λυγραῖς,
ἑρπετὰ, πάνθ' ὅσ' ἕρπει
δι' αἴθρας

χάους τε.
ἔτι γε Κύπριδος παῖς,
ὠκυπέτας τ' ἄρειος καλεῦμαι·
ἔτι γὰρ ἔκρανα βίᾳ, πᾶν δ' ἐπράϋνα πειθοῖ.
εἶκε δέ μοι Γαῖα, Θαλάσσας τε μυχὸς, χάλκεος Οὐρανός τε,
τῶν ἐγὼ ἐκνοσφισάμαν ὠγύγιον σκᾶπτρον, ἔκρινον δὲ θεοῖς θέμιστας.

T. I. p. 207.

ΩΟΝ

Κωτιλας

ματερος

τη τυτ' αον νεον

προφρων δε θυμῳ δεξο δη γαρ ἁγνας

το μεν θεων εριβοας Ἑρμας ελιξε καρυξ

ανωγε δ' εκ μετρου μονοβαμονος μεγαν παρειθ' αεξειν

θοας δ' ὑπερ λεχριον φερων νευμα ποδων σποραδων πιφαυσκε

θοαις τ' αιολαις νεβροις κωλ' αλλασσων ορσιποδων ελαφων τεκεσσι

παλογηκραιπνοις ὑπερ ακρων ιεμεναι ποσι λοφων κατ' αρθμιας ιχνος τιθηνας

και τις ωμοθυμος αμφιπαλτον αιψ' αυδαν θηρ εν κολπῳ δεξαμενος θαλαμων πυκατατῳ

και τοδ' ωκυβοας μεθεφπων αφαρ ὅ γε το λασιον νιφοβολων ἀν' ορεων εσσυται αν

ταισι δη δαιμων κλυτας ισα θοαισι ποσι δονεων τα πολυπλοκα μετιει μετρα μελ

ῥιμφα πετροκοιτον εκλιπων ορος ευναν ματρος πλαγκταν μαιομενος βαλιας ελειν τεκ

βλαχα δ' οιων πολυβοτων αν' ορεων νομον εβαν τανυσφυρων τ' αν αντρα Νυμφαν

ται δ' αμβροτῳ ποθῳ φιλας ματρος ῥωοντ' αιψα μεθ' ἱμεροεντα μαζον

ιχνει θενων ταν παναιολον Πιεριδων μονοδουπον αυδαν

αριθμον εις ακραν δεκαδ' ιχνιων κοσμουμενον τε ῥυθμῳ

φυλ' ες βροτων ὑπο φιλας ελων πτερυγεσι ματρος

λιγειαν μιν καμ' αμφι ματρος ωδις

ἁγνας αηδονος

Δωριας

ατριον

In his duobus poëmatiis, Ovo et Securi, verſus eo legendi ſunt ordine, eos in adverſa pagina collocatos vides.

ΩΟΝ

T. I. p. 208

Κωτίλας
ἦτριον
ματέρος
Δωρίας,
τῇ τῦτ' ἀδὺ νέον
ἁγνᾶς ἀηδόνος·
πρόφρων δὲ θυμῷ δέξο· δὴ γὰρ ἁγνᾶς
λιγεῖά μιν κάμ' ἀμφὶ ματρὸς ὠδίς.
τὸ μὲν θεῶν ἐριβόας Ἑρμᾶς ἔδιξε κᾶρυξ
φῦλ' ἐς βροτῶν, ὑπὸ φίλας ἑλὼν πτεροῖσι ματρός.
ἄνωγε δ' ἐκ μέτρου μονοβάμονος μέγαν πάροιθ' ἀέξειν
ἀριθμὸν, εἰς ἄκραν δεκάδ' ἰχνίων, κοσμέμενόν τε ῥυθμῷ.
θοῶς δ' ὑπὲρ λέχριον φέρων νεῦμα ποδῶν σποράδων πίφαυσκε,
ἴχνει θένων τὰν παναίολον Πιερίδων μονόδουπον αὐδὰν,
θοαῖσί τ' αἰόλαις νεβροῖς κῶλ' ἀλλάσσων, ὀρσιπόδων ἐλάφων τέκεσσι·
ταὶ δ' ἀμβρότῳ πόθῳ φίλας ματρὸς ῥέοντ' αἶψα μεθ' ἱμερόεντα μαζὸν,
παλυγκραίπνοις ὑπὲρ ἄκραν ἵενται ποσὶ λόφων, κατ' ἀρθμίας ἴχνος τιθήνας·
βληχῇ δ' οἴων πολυβότων ἀν' ὀρέων νόμον ἔβαν, τανυσφύρων τ' ἀν' ἄντρα Νυμφῶν·
καί τις ὠμόθυμος ἀμφίπαλτον αἶψ' αὐδὰν θὴρ ἐν κόλπῳ δεξάμενος θαλάμων πυκατάτων,
ῥίμφα πετρόκοιτον ἐκλιπὼν ὄρους εὐνὰν, ματρὸς πλαγκτὸν μαιόμενος βαλιᾶς ἑλεῖν τέκος,
καὶ τοῦδ' ἀκυβόας μεθέρπων, ἄφαρ ὕσγε τὸ λάσιον νιφοβόλων ἀν' ὀρέων ἔσσυται ἄγκος.
ταῖσι δὴ δαίμων κλυτᾶς ἴσα θέουσι ποσὶ δονέων τὰ πολύπλοκα μετίει μέτρα μολπᾶς.

T. I. p. 209. ΠΕΛΕΚΥΣ.

Ανδροθεᾳ δωρον ὁ Φωκευς κρατερας μηδοσυνας ηρα τινων Αθανᾳ

ταμος επει ταν ἱεραν κηρι πυριπνῳ πολιν ηθαλωσεν

ουκ εναριθμος γεγαως εν προμαχοις Αχαιων

νυν δ' ες Ομηρειον εβα κελευθον

τρις μακαρ ὃν συ θυμῳ

ὁδ' ολβος

αει πνει

Ιλαος αμφιδερχθῃς

σας χαριν ἁγνα πολυβουλε Παλλας

αλλ' απο κραναν ιθαραν ναμα κομιζε δυσκλης

Δαρδανιδαν χρυσοβαφεις τ' εσυφελιξ' εκ θεμεθλων ανακτας

ωπασ' Επειος πελεκυν τῳ ποκα πυργων θεοτευκτων κατερειψεν αιπος

ΠΕΛΕΚΥΣ.

T i p. 210.

Ἀνδροθέᾳ δῶρον ὁ Φωκεὺς κρατερᾶς μηδοσύνας ἦρα τίνων Ἀθάνᾳ

ὤπασ' Ἐπειὸς πέλεκυν, τῷ πόκα πύργων θεοτεύκτων κατέρειψεν αἶπος,

τᾶμος ἐπεὶ τὰν ἱερὰν κηρὶ πυρίπνῳ πόλιν ᾐθάλωσεν

Δαρδανιδᾶν, χρυσοβαφεῖς τ' ἐτυφέλιξ' ἐκ θεμέθλων ἄνακτας,

οὐκ ἐνάριθμος γεγαὼς ἐν προμάχοις Ἀχαιῶν,

ἀλλ' ἀπὸ κρανᾶν ἰθαρᾶν νᾶμα κόμιζε δυσκλής·

νῦν δ' ἐς Ὁμήρειον ἔβα κέλευθον,

σὰν χάριν, ἁγνὰ πολύβουλε Παλλάς.

τρὶς μάκαρ ὃν σὺ θυμῷ

ἵλαος ἀμφιδερχθῇς.

ὅδ' ὄλβος

ἀεὶ πνεῖ.

T. I. p. 211. # Α Σ Κ Λ Η Π Ι Α Δ Ο Υ
ΤΟΥ ΣΑΜΙΟΥ
ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΟΜΩΝΥΜΩΝ.

I.

Νῦν αἰτεῖς, ὅτε λεπτὸς ὑπὸ κροτάφοισιν ἴουλος
ἕρπει, καὶ μηροῖς ὀξὺς ἔπεστι χνόος·
εἶτα λέγεις· ἥδιον ἐμοὶ τόδε. καὶ τίς ἂν εἴποι
κρείσσονας αὐχμηρὰς ἀσταχύων καλάμας;

II.

Εἰ πτερά σοι προσέκειτο, καὶ ἐν χερὶ τόξα καὶ ἰοὶ,
οὐκ ἂν Ἔρως ἐγράφη Κύπριδος, ἀλλὰ σὺ, παῖ.

III.

Εἰ καθύπερθε λάβοις χρύσεα πτερὰ, καί σου ἀπ' ὤμων
τείνοιτ' ἀργυρέων ἰοδόκος φαρέτρη,
καὶ σταίης παρ' Ἔρωτα, Φιλάγλαον, οὐ μὰ τὸν Ἑρμῆν,
οὐδ' αὐτὴ Κύπρις γνώσεται ὃν τέτοκεν.

IV.

Αὐτοῦ μοι στέφανοι παρὰ δικλίσι ταῖσδε κρεμαστοὶ
μίμνετε, μὴ προπετῶς φύλλα τινασσόμενοι,
οὓς δακρύοις κατέβρεξα, κάτομβρα γὰρ ὄμματ' ἐρώντων·
ἀλλ' ὅτ' ἀνοιγομένης αὐτὸν ἴδητε θύρης,
στάξαθ' ὑπὲρ κεφαλῆς ἐμὸν ὑετὸν, ὡς ἂν ἄμεινον
ἡ ξανθή γε κόμη δάκρυα τἀμὰ πίῃ.

IV. 6. τἀμὰ πίῃ δάκρυα. Cod. Vat.

T. I p. 212

V.

Μικρὸς Ερως ἐκ μητρὸς ἔτ' εὐθήρατος ἀποπτὰς
ἐξ οἴκων, φησὶν, Δαμιδος ὐ πέτομαι.
ἀλλ' αὐτὸν φιλέω τε, καὶ ἀζήλωτα φιληθεὶς,
ὐ πολλοῖς εὔκρας, τῷδ' ἑνὶ προσφέρομαι.

VI.

Οὔπω τοξοφόρων ὑράγιος, ἀλλὰ νεογνὸς
οὑμὸς Ερως παρὰ τὴν Κύπριν ἐπιστρέφεται,
δέλτον ἔχων χρύσειον· τὰ Φιλοκράτεος δὲ Διαύλου
τραυλίζει ψυχῆς φίλτρα κατ' Αντιγένους.

VII.

Εὗρεν Ερως τι καλὸν, μῖξιν καλῷ, ὐχὶ μάραγδον
χρυσῷ, ὃ μήτ' ἀνθεῖ, μήτε γένοιτ' ἂν ἴσα,
οὐδ' ἐλέφαντ' ἔβενον λευκῷ μέλαν· ἀλλὰ Κλέανδρον
Εὐβιότῃ, πειθῦς ἄνθεα καὶ φιλίης.

VIII.

Οὐκ εἴμ' ὐδ' ἐτέων δύο κ' εἴκοσι, καὶ κοπιῶ ζῶν.
ὦ Ἔρωτες, τί κακὸν τῦτο; τί με φλέγετε;
ἢν γὰρ ἐγώ τι πάθω, τί ποιήσετε; δῆλον, Ερωτες,
ὡς τοπάρος παίξεσθ' ἄφρονες ἀστραγάλοις.

IX.

Πῖν' Ασκληπιάδη· τί τὰ δάκρυα ταῦτα; τί πάσχεις;
ὐ σε μόνον χαλεπὴ Κύπρις ἐλῄσατο,
οὐδ' ἐπὶ σοὶ μούνῳ κατεθήκατο τόξα καὶ ἰὺς
πικρὸς Ερως. τί ζῶν ἐν σποδιῇ τίθεσαι;
πίνωμεν Βάκχυ ζωρὸν πόμα. δάκτυλος ἀώς. p. 213.
ἢ πάλι κοιμιστὰν λύχνον ἰδεῖν μένομεν;

T. I. πίνωμεν γαλερῶς. μετὰ τοι χρόνον οὐκέτι πουλύν,
σχέτλιε, τὴν μακρὰν νύκτ᾽ ἀναπαυσόμεθα.

X.

Οἶνος ἔρωτος ἔλεγχος. ἐρᾷν ἀρνεύμενον ἡμῖν
ἤνυσαν αἱ πολλαὶ Νικαγόρην προπόσεις.
καὶ γὰρ ἐδάκρυσεν καὶ ἐνύσταξε, καί τι κατηφὲς
ἔβλεπε, χὠ σφιγχθεὶς οὐκ ἔμενε στέφανος.

XI.

Πρόσθε μοι Ἀρχεάδης ἔθλιβετο· νῦν δὲ τάλαιναν
οὐδ᾽ ὅσσον παίζων εἰς ἔμ᾽ ἐπιστρέφεται.
οὐδ᾽ ὁ μελιχρὸς Ἔρως αἰεὶ γλυκύς· ἀλλ᾽ ἀνιήσας,
πολλάκις ἡδίων γίνετ᾽ ἐρῶσι θεός.

XII.

Δόρκιον ἡ φιλέφηβος ἐπίσταται, ὡς ἁπαλὸς παῖς,
ἔσθαι πανδήμου Κύπριδος ὠκὺ βέλος,
ἵμερον ἀστράπτουσα κατ᾽ ὄμματος, ἧς ὑπὲρ ὤμων
ἐν πετάσῳ, γυμνὸν μηρὸν ἔφαινε χλαμύς.

XIII.

Τοῦθ᾽ ὅ τι μοι λοιπὸν ψυχῆς, ὅ τι δή ποτ᾽, Ἔρωτες,
τοῦτό γ᾽ ἔχειν πρὸς θεῶν ἡσυχίην ἄφετε.
εἰ καὶ μή, τόξοις μὴ βάλλετέ μ᾽, ἀλλὰ κεραυνοῖς,
καὶ πάντως τέφρην θέσθε με κἀνθρακίην.
ναὶ ναὶ βάλλετ᾽ Ἔρωτες· ἐνεσκληκὼς γὰρ ἀνίαις,
εἰ μεῖζον τούτων ἔστ᾽ ἔτι, βούλομ᾽ ἔχειν.

XII. 4. alia apogr. σὺν πετ.
XIII. 3. Cod. εἰ μὴ καί. 4. Cod. καὶ πάντως. 6. Cod. ἐξ ὑμέων τούτων εἴτι β, ε.

T. I. p 214.

XIV.

Ὡμολόγησ' ἥξειν εἰς νύκτα μοι ἡ 'πιβόητος
Νικὼ, καὶ σεμνὴν ὤμοσε Θεσμοφόρον·
κοὐχ ἥκει, φυλακὴ δὲ παροίχεται. ἆρ' ἐπιορκεῖν
ἤθελε; τὸν λύχνον παῖδες ἀποσβέσατε.

XV.

Νικαρέτης τὸ πόθοις βεβολημένον ἡδὺ πρόσωπον,
πυκνὰ δι' ὑψιλόφων φαινόμενον θυρίδων,
αἱ χαροπαὶ Κλεοφῶντος ἐπὶ προθύροις ἐμάραναν,
Κύπρι φίλη, γλυκεροῦ βλέμματος ἀστεροπαί.

XVI.

Ἑρμιόνῃ πότ' ἐγὼ πιθανῇ συνέπαιζον, ἐχούσῃ
ζώνιον ἐξ ἀνθέων ποικίλον, ὦ Παφίη,
χρύσεα γράμματ' ἔχον. διόλου δ' ἐγέγραπτο· Φίλει με,
καὶ μὴ λυπηθῇς, ἤν τις ἔχῃ μ' ἕτερος.

XVII.

Ἡ λαμυρή μ' ἔτρωσε Φιλαίνιον· εἰ δὲ τὸ τραῦμα
μὴ σαφὲς, ἀλλ' ὁ πόνος δύεται εἰς ὄνυχα
οἴχομ', Ἔρωτες, ὄλωλα, διοίχομαι· εἰς γὰρ ἑταίραν
νυστάζων ἐπέβην, ἠδ' ἔθιγον τ' Ἀΐδα.

XVIII.

Νὺξ, σὲ γὰρ, οὐκ ἄλλην μαρτύρομαι, οἷά μ' ὑβρίζει
Πυθιὰς ἡ Νικοῦς, οὖσα φίλη, 'ξ ἀπάτης.
κληθεὶς, οὐκ ἄκλητος ἐλήλυθα. ταὐτὰ παθοῦσα
σοὶ μέμψαιτ' ἐπ' ἐμοῖς στᾶσά ποτε προθύροις.

T. I. p. 215.

XIX.

Ὑετὸς ἦν καὶ νὺξ, καὶ τὸ τρίτον ἄλγος ἔρωτι,
οἶνος, καὶ Βορέης ψυχρὸς, ἐγὼ δὲ μόνος.
ἀλλ' ὁ καλὸς μόσχος πλέον ἴσχυε, καὶ σὺ γὰρ οὕτως
ἤλυθες, οὐδὲ θύρην πρὸς μίαν ἡσύχασας.
τῇ δὲ τοσοῦτ' ἐβόησα βεβρεγμένος· ἄχρι τίνος, Ζεῦ;
Ζεῦ φίλε, σίγησον, καὐτὸς ἐρᾷν ἔμαθες.

XX.

Ἡδὺ θέρους διψῶντι χιὼν ποτὸν, ἡδὺ δὲ ναύταις
ἐκ χειμῶνος ἰδεῖν εἰαρινὸν στέφανον·
ἥδιστον δ' ὁπόταν κρύψῃ μία τοὺς φιλέοντας
χλαῖνα, καὶ αἰνῆται Κύπρις ὑπ' ἀμφοτέρων.

XXI.

Φείδῃ παρθενίης· καὶ τί πλέον; οὐ γὰρ ἐς Ἅδην
ἐλθοῦσ' εὑρήσεις τὸν φιλέοντα, κόρη.
ἐν ζωοῖσι τὰ τερπνὰ τὰ Κύπριδος· ἐν δ' Ἀχέροντι
ὀστέα καὶ σποδιὴ, παρθένε, κεισόμεθα.

XXII.

Αἱ Σάμιαι Βιττὼ καὶ Νάννιον εἰς Ἀφροδίτης
φοιτᾶν τοῖς αὐτῆς οὐκ ἐθέλουσι νόμοις·
εἰς δ' ἕτερ' αὐτομολοῦσιν, ἃ μὴ καλά. δέσποτι Κύπρι,
μίσει τὰς κοίτης τῆς παρὰ σοὶ φυγάδας.

XXIII

Νὺξ μακρὴ καὶ χεῖμα, μέσην δ' ἐπὶ Πλειάδα δύνει,
κἀγὼ πὰρ προθύροις νίσσομαι ὑόμενος,

XIX. Inter primum et ſecundum diſtichon, ſicut inter hoc et tertium quaedam deeſſe videntur.

τρωθεὶς τῆς δολίης Ἑλένης πόθῳ· οὐ γὰρ ἔρωτα T. I. p. 216.
Κύπρις, ἀνιηρὸν δ' ἐκ πυρὸς ἧκε βέλος.

XXIV.

Τῷ θαλλῷ Διδύμη με συνήρπασεν· ὤ μοι, ἐγὼ δὲ
τήκομαι, ὡς κηρὸς πὰρ πυρί, κάλλος ὁρῶν.
εἰ δὲ μέλαινα, τί τοῦτο; καὶ ἄνθρακες· ἀλλ' ἂν ἐκείνους
θάλψωμεν, λάμπουσ' ὡς ῥόδεαι κάλυκες.

XXV.

Λύχνε, σὺ γὰρ παρεοῦσα τρὶς ὤμοσεν Ἡράκλεια
ἥξειν, κοὐχ ἥκει· λύχνε, σὺ δ', εἰ θεὸς εἶ,
τὴν δολίην ἀπάμυνον· ὅταν φίλον ἔνδον ἔχουσα
παίζῃ, ἀποσβεσθεὶς μηκέτι φῶς πάρεχε.

XXVI.

Νῖφε, χαλαζοβόλει, ποίει σκότος, αἶθε, κεραύνου,
πάντα τὰ πορφύροντ' ἐν χθονὶ σεῖε νέφη·
ἢν γάρ με κτείνῃς, τότε παύσομαι· ἢν δέ μ' ἀφῇς ζῆν,
καὶ διαθεὶς τούτου χείρονα, κωμάσομαι.
ἕλκει γάρ μ' ὁ κρατῶν καὶ σοῦ θεός, ᾧ ποτε πεισθείς,
Ζεῦ, διὰ χαλκείων χρυσὸς ἔδυς θαλάμων.

XXVII.

Τᾶν Καρίων ἡμῖν λάβε καλάδας· ἀλλὰ πόθ' ἥξει;
καὶ πέντε στεφάνους, τῶν ῥοδίνων δ' ἀπόκαξ.
οὐ φῄς κέρματ' ἔχειν· διολώλαμεν. οὐ τροχιεῖ τις
τὸν Λαπίθην; λῃστήν, οὐ θεράποντ' ἔχομεν.

XXV. 3. Vat. cod. ἀνάμενον.
XXVII. 1. Cod. τῶν χαρίων. 2. Cod. τ. ῥ. δὲ εἰνάξ.

T. I. οὐκ ἀδικεῖς; οὐθέν· φέρε τὸν λόγον. ἐλθὲ λαβοῦσα,
Φρύνη, τὰς ψήφους. ὦ μεγάλου κινάδους.
p. 217. πέντ' οἶνος δραχμῶν· ἄλλας δύο . . . .
ὦτα λέγεις. σκόμβροι θεῦ μυκες σχαδόνες
αὔριον αὐτὰ καλῶς λογιούμεθα· νῦν δὲ πρὸς Αἴσχραν
τὴν μυρόπωλιν ἰὼν, πέντε λάβ' ἀργυρέας.
εἰπὲ δὲ σημεῖον, Βάκχων ὅτι πέντ' ἐφίλησα
ἑξῆς, ὧν κλίνη μάρτυς ἐπεγράφετο.

XXVIII.

Εἰς ἀγορὰν βαδίσας, Δημήτριε, τρεῖς παρ' Ἀμύντου
γλαυκίσκους αἴτει, καὶ δέκα φυκίδια,
καὶ κυφὰς καρίδας (ἀριθμήσει δέ σοι αὐτὸς)
εἴκοσι καὶ τέτορας δεῦρο λαβὼν ἄπιθι.
καὶ παρὰ Θαυβορίου ῥοδίνους ἓξ πρόσλαβε [δεσμοὺς,]
καὶ Τρυφέραν ταχέως ἐν παρόδῳ κάλεσον.

XXIX.

Πορφυρέην μάστιγα, καὶ ἡνία σιγαλόεντα
Πλαγγὼν εὐίππων θῆκεν ἐπὶ προθύρων,
νικήσασα κέλητι Φιλαινίδα τὴν πολύχαρμον,
ἑσπερίων πώλων ἄρτι φρυασσομένων.
Κύπρι φίλη, σὺ δὲ τῇδε πόροις νημερτέα νίκης
δόξαν, ἀείμνηστον τήνδ' ἐπιθεῖσα χάριν.

XXX.

Λυσιδίκη σοι, Κύπρι, τὸν ἱππαστῆρα μύωπα,
χρύσεον εὐκνήμου κέντρον ἔθηκε ποδὸς,

XXVII 7. Scr. ἀλλᾶς δ. 11. ἐφίλησεν κ. ὧν κλινὴ μ.
XXVIII. 5 δεσμοὺς abest a cod.

ᾧ πολὺ ὕπτιον ἵππον ἐγύμνασεν, ὥ ποτε δ' αὐτῆς T. I.
μηρὸς ἐφοινίχθη κύφα τινασσομένης·
ἦν γὰρ ἀκέντητος τελεόδρομος· οὕνεκεν ὅπλον
σοὶ κατὰ μεσσοπύλης χρύσεον ἐκρέμασε.

XXXI.

p. 218.

Νικήσας τὺς παῖδας, ἐπεὶ καλὰ γράμματ' ἔγραψε,
Κόννιρος ὀγδώκοντ' ἀστραγάλυς ἔλαβε,
κἀμὲ, χάριν Μύσαις, τὸν κωμικὸν ὧδε Χάρητα
πρεσβύτην θορύβῳ θήκατο παιδαρίων.

XXXII.

Κύπριδος ἅδ' εἰκών· φέρ' ἰδώμεθα μὴ Βερενίκας.
διστάζω ποτέρᾳ φῇ τις ὁμοιοτέραν.

XXXIII.

Εἰμὶ Μέθη τὸ γλύμμα σοφῆς χερὸς, ἐν δ' ἀμεθύσῳ
γέγλυμμαι· τέχνης δ' ἡ λίθος ἀλλοτρίη.
ἀλλὰ Κλεοπάτρης ἱερὸν κτέαρ· ἐν γὰρ ἀνάσσης
χειρὶ θεὸν νήφειν καὶ μεθύουσαν ἔδει.

XXXIV.

Αὐταί ποιμαίνοντα μεσαμβρινὰ μῆλά σε Μῶσαι
ἔδρακον ἐν κραναοῖς ὤρεσιν, Ἡσίοδε,
καί σοι καλλιπέτηλον, ἐρυσσάμεναι περὶ πᾶσαι,
ὤρεξαν δάφνας ἱερὸν ἀκρέμονα,
δῶκαν δὲ κράνας Ἑλικωνίδος ἔνθεον ὕδωρ,
τὸ πτανῶ πώλω πρόσθεν ἔκοψεν ὄνυξ,

XXX. 3. Cod. πολὺν ὅ.
XXXIII. 1. Cod. ἀμεθύσω.

T. I. ᾧ σὺ κοσμησάμενος, μακάρων γένος, ἔργα τε μολπαῖς
καὶ γένος ἀρχαίων ἔγραφες ἡμιθέων.

XXXV.

Ὁ γλυκὺς Ἠρίννης οὗτος πόνος, οὐχὶ πολὺς μὲν,
ὡς ἂν παρθενικᾶς ἐννεακαιδεκέτευς,
p. 219. ἀλλ' ἑτέρων πολλῶν δυνατώτερος· εἰ δ' Ἀΐδας μοι
μὴ ταχὺς ἦλθε, τίς ἂν ταλίκον ἔσχ' ὄνομα;

XXXVI.

Λύδη καὶ γένος εἰμὶ καὶ οὔνομα· τῶν δ' ἀπὸ Κόδρου
σεμνοτέρη πασῶν εἰμὶ δι' Ἀντίμαχον.
τίς γὰρ ἐμ' οὐκ ᾔεισε; τίς οὐκ ἀνελέξατο Λύδην,
τὸ ξυνὸν Μουσῶν γράμμα καὶ Ἀντιμάχου;

XXXVII.

Ἰὼ παρέρπων, μικρὸν, εἴ τι χαρτὸν, εἰσάκουσον,
τὰ Βότρυος περισσὰ δῆτα κήδη,
ὃς πρέσβυς ὀγδάκοντ' ἐτῶν τὸν ἐκ νέων ἔθαψεν,
ἤδη τι τέχνᾳ καὶ σοφὸν λέγοντα.
φεῦ τὸν τεκόντα, φεῦ δὲ καί σε, Βότρυος φίλος παῖ,
ὅσαν ἄμοιρος ἡδονῶν ἀπώλευ.

XXXVIII.

Ὀκτώ μου πήχεις ἄπεχε τρηχεῖα θάλασσα,
καὶ κύμαινε βόα θ', ἡλίκα σοι δύναμις·
ἢν δὲ τὸν Εὐμάρεω καθέλῃς τάφον, ἄλλο μὲν οὐδὲν
κρήγυον, εὑρήσεις δ' ὀστέα καὶ σποδιήν,

XXXIX. T. I.

Ὦ παρ' ἐμὸν στείχων κενὸν ἠρίον, εἶπον, ὁδῖτα,
εἰς Χίον εὖτ' ἂν ἵκῃ, πατρὶ Μελησαγόρῃ,
ὡς ἐμὲ μὲν καὶ νῆα καὶ ἐμπορίην κακὸς Εὖρος
ὤλεσεν, Εὐίππου δ' αὐτὸ λέλειπτ' ὄνομα.

ΛΕΩΝΙΔΑ p. 220.

ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

I.

Μηλὼ καὶ Σατύρη τανυήλικες, Ἀντιγενείδεω
παῖδες, καὶ Μουσέων εὔκολοι ἐργάτιδες·
Μηλὼ μὲν Μούσαις Πιμπληΐσι τὰς ταχυχειλεῖς
αὐλούς, καὶ ταύτην πύξινον αὐλοδόκην·
ἡ φίλερως Σατύρη δὲ τὸν ἕσπερον οἰνοποτήρων
σύγκωμον, κηρῷ τευξαμένη, δόνακα,
ἡδὺν συρικτῆρα, σὺν ᾧ πανεπόρφνιος ἠῶ
ηὔγασεν, αὐλείαις ἐγκαρτέουσα θύραις.

II.

Εὐθέσανον ζώνην τοι ὁμοῦ καὶ τόνδε κύπασσιν
Ἀτθὶς παρθενίων θῆκεν ὕπερθε θυρῶν,
ἐκ τόκου, ὦ Λητῷα, βαρυνομένης ὅτι νηδὺν
ζωὸν ἐπ' ὠδίνων λῦσαο τῆσδε βρέφος.

I. 2. Cod. παῖδες δ' αἱ Μ. Scr. π. καὶ Μ.

T. I

III.

Ἐκ τόκω, Εἰλήθυια, πικρὰν ὠδῖνα φυγοῦσα
Ἀμβροσίη, κλεινῶν θήκατό σοι πρὸ ποδῶν
δέσμα κόμας καὶ πέπλον, ἐν ᾧ δεκάτῳ ἐπὶ μηνὶ
δισσὸν ἀπὸ ζώνας κῦμ' ἐλόχευσε τέκνων.

p. 221

IV.

Τέκτονος ἄρμενα ταῦτα Λεοντίχω, αἵ τε χαρακταὶ
ῥῖναι, καὶ κάλων αἱ ταχιναὶ τερέες,
στάθμαι καὶ μιλτεῖα, καὶ αἱ σχεδὸν ἀμφιπλῆγες
σφῦραι, καὶ μίλτῳ φυρόμενοι κανόνες,
αἵ τ' ἀρίδες, ξυστήρ τε, καὶ ἐστελεωμένος ἦτος
ἐμβριθὴς, τέχνας ὁ πρύτανις, πέλεκυς,
τρύπανά τ' εὐδίνητα, καὶ ὠκήεντα τέρετρα,
καὶ γόμφων οὗτοι τοὶ πίσυρες τερέες,
ἀμφίξουν τε σκέπαρνον· ἃ δὴ χαριέργῳ Ἀθάνᾳ
ὡ 'νὴρ ἐκ τέχνας θήκατο παυόμενος.

V.

Τὸν ἀργυροῦν Ἔρωτα, καὶ περίσφυρον
πέζαν, τὸ πορφυροῦν τε Λεσβίδος κόμης
ἕλιγμα, καὶ μηλοῦχον ὑαλόχροα,
τὸ χάλκεόν τ' ἔσοπτρον, ἠδὲ τὸν πλατὺν
τριχῶν σαγηνευτῆρα, πύξινον κτένα,
ὧν ἤθελεν τυχοῦσα, Κτησία Κύπρι,
ἐν σαῖς τίθησι Καλλίκλεια παστάσι.

IV. 10. Cod. ἀνὴρ ἐκ.

VI. T. I.

Τὸν μόνιον καὶ ἔπαυλα βοῶν καὶ βώτορας ἄνδρας
σινόμενον, κλαγγὰν τ' οὐχὶ τρέσαντα κυνῶν,
Εὐάλκης ὁ Κρὴς ἀπινύκτια μῆλα νομεύων
πέφνε, καὶ ἐκ ταύτης ἐκρέμασε πίτυος.

VII.

Δίνδυμα καὶ Φρυγίης πυρικαέος ἀμφιπολεῦσα
πρῶνας, τὴν μικρήν, μῆτερ, Ἀριστοδίκην,
κούρην Σειλήνης, παμπότνια, κεὶς ὑμέναιον, p. 222.
κεὶς γάμον ἀβρύναις, πείρατα κουροσύνας,
ἄνθ' ἂν σοι καὶ πολλὰ προνήϊα, καὶ παρὰ βωμῶν
παρθενικὴν ἔτιναξ' ἔνθα καὶ ἔνθα κόμην.

VIII.

Αἱ Λυκομήδευς παῖδες, Ἀθηνὼ, καὶ Μελίτεια,
καὶ Φιντὼ, Γληνίς θ', αἱ φιλοεργόταται,
ἔργων ἐκ δεκάτας ποτιθύμια τόν τε περίστροφον
ἄτρακτον, καὶ τὰν ἄτρια κρινομέναν
κερκίδα, τὰν ἱστῶν μολπάτιδα, καὶ τὰ τροχαῖα
πανία, κἠργατίδας τούσδε περιβραγέας,
καὶ σπάθας ἐμβριθεῖς, πολυέργεας, τῇδε πενιχραὶ
ἐξ ὀλίγων ὀλίγην μοῖραν ἀπαρχόμεθα.

IX.

Αὐτονόμα, Μελίτεια, Βοίσκιον, αἱ Φιλομήδευ
καὶ Νικοῦς Κρῆσσαι τρεῖς, ξένε, θυγατέρες·

VI. 1. Cod. τὸν νομίον κ.
VII. 5. Scr. παρὰ βωμόν.
VIII. 6. κεργατίδας τ. Cod. Vat. Ferr. τ. καὶ κεκλῆθες τοῦδε λυγνηλικέας. 7. Cod. κ. πολυέργυς.

T. I. ἁ μὲν τὸν μιτόεργον ἀειδίνητον ἄτρακτον,
ἁ δὲ τὸν ὀρφνίταν εἰροκόμον τάλαρον,
ἁ δ' ἅμα τὰν πέπλων εὐάτριον ἐργάτιν, ἱστῶν
κερκίδα, τὰν λεχέων Πανελόπας φύλακα,
δῶρον Ἀθαναίᾳ Πιτανάτιδι τῆδ' ἐνὶ ναῷ
θῆκαν, Ἀθαναίας παυσάμεναι καμάτων.
ἂν χέρας αἷ σὺ, Ἀθάνα, ἐπιπλήσαις, ἐσοπίσσω
θείης δ' εὐσιπύας ἐξ ὀλιγησιπύων.

X.

Ὀσκίπων καὶ ταῦτα τὰ βλαύτια, πότνια Κύπρι,
ἄγκειται κυνικᾶ σκῦλα Πεσαχάρεος,
p. 223. ὄλπη τε ῥυπόεσσα, πολυτρήτοιό τε πήρ[ας]
λείψανον, ἀρχαίης πληθόμενον σοφίης·
σοὶ δὲ Ῥόδων ὁ καλὸς, τὸν πάνσοφον ἡνίκα πρέσβυν
ἤγρευσεν, στεπτοῖς θῆκατ' ἐπὶ προθύροις.

XI.

Πήρην, κἀδέψητον ἀπεσκληρυμμένον αἰγὸς
τέρφος, καὶ βάκτρον τοῦτο τὸ λοιπόρινον,
ὄλπαν τ' ἀκλέγγιστον, ἀχάλκωτόν τε κυνοῦχον,
καὶ πῖλον κεφαλᾶς οὐχ ὁσίας σκέπανον·
ταῦτα καταφθιμένοιο μυριάνων περὶ θάμνων
σκῦλα Πεσαχάρεος Λιμὸς ἀπεκρέμασεν.

IX, 9. χ' ἂν χ' αἵ σου Ἀ. ἐπιπλήσαις μὲν ἴσως θ. δ' εὐσιπύας. e. s. Cod. in quo hoc diſtichon non ultimum eſt, ſed penultimum.

XII.

T. I.

Ἀτρεμφῆ πελάγευν, καὶ δώνακας αἰθυκτῆρας,
καὶ λίνα, καὶ γυρὸν τοῦτο λαγωβόλον,
ἰσδόκην, καὶ τοῦτον ἀπ' ὄρτυγι τετρανθέντα
αὐλὸν, καὶ πλωτῶν εὔπλεκὲς ἀμφίβολον
Ἑρμείῃ Σώσιππος, ἐπεὶ παρενήξατο τὸν πλῶν
ἥβης, ἐκ γήρως δ' ἀδρανίῃ δέδεται.

XIII.

Λαθρίη, ἐκ πενίης ταύτην χάριν, ἔκ τε πενέστεω
κὴξ ὀλιγησιπύω δέξο Λεωνίδεω,
ψαιστά τε πιήεντα καὶ εὐθήσαυρον ἐλαίην,
καὶ τοῦτο χλωρὸν σῦκον ἀποκράδιον,
κεὐοίνου σταφυλῆς ἐχ' ἀποσπάδα πεντάῤῥαγον,
πότνια, καὶ σπονδὴν τήνδ' ὑποπυθμίδιον.
ἢν δ' ἐμέ γ', ὡς ἐκ νούσου ἀνειρύσα, ὧδε καὶ ἐχθρῆς
ἐκ πενίης ῥύσῃ, δέξο χιμαιροθύτην.

XIV.

p. 224.

Λαβροσύνᾳ τάδε δῶρα, φιλακλείχῳ τε Λαφυγμῷ
θήκατο Δηϊόου Δωριέως κεφαλὰ,
τὰς Λαρισσαίας κυτογάστορας ἑψητῆρας,
καὶ χύτρως, καὶ τὰν εὐρυχαδῆ κύλικα,
καὶ τὰν εὐχάλκωτον ἐΰγναμπτόν τε κρεάγραν,
καὶ κνῆστιν, καὶ τὰν ἐτνοδόναν τορύναν.

XII. 5. Cod. τὸ πλεῦν.
XIII. 1. Cod. ἐκ πλάνης. 2. Cod. ὀλιγησιπύων δ. 4. Cod. ἀποκρίδιον.
XIV. 6. Cod. ἐτνοδίκαν.

T. I. Λαβροσύνα, σὺ δὲ ταῦτα κακὰ κακὰ δαρητῆρας δεξαμένα, νούσοις μή ποκα σωφρονύναν

XV.

Ἁ μάτηρ ζωὸν τὸν Μίκυθον, οἷα πενιχρά,
Βάκχῳ δωρεῖται, βαιτικὰ γραψαμένα.
Βάκχε, σὺ δ' ὑψώσῃς τὸν Μίκυθον· εἰ δὲ τὸ δῶρον
βαιτικόν, ἁ λιτὰ ταῦτα φέρει πενία.

XVI.

Ὑλοφόρω τόδ' ἄγαλμα, ὁδοιπόρε, Μικαλίωνος·
ἀλλ' ἴδε τόνδ' Ἑρμῆς κρήγυον ὑλοφόρον,
ὡς ἀπ' ὀιζυρῆς ἠπίστατο δωροδοκῆσαι
ἐργασίης· αἰὲν δ' ὡ 'γαθὸς ἐσ' ἀγαθός.

XVII.

Εὐάγρει λαγόθηρα, καὶ εἰ πετεηνὰ διώκων
ἰξευτὴς ἥκεις τῷδ' ὑπὸ δισσὸν ὄρος,
κἀμὲ τὸν ὑλωρὸν ἀπὸ κρημνεῖο βόασον
Πᾶνα· συναγρεύω καὶ κυσὶ καὶ καλάμοις.

XVIII.

p. 225. Γλευκοπόταις Σατύροισι, καὶ ἀμπελοφύτορι Βάκχῳ
Ἡρῶναξ πρώτης δράγματα φυταλιῆς,
τρισσῶν οἰνοπέδων τρισσὰς ἱεράσατο τάσδε,
ἐμπλήσας οἴνω πρωτοχύτοιο, κάδους·
ἣν ἡμεῖς σπείσαντες, ὅσον θέμις, οἴνοπι Βάκχῳ
καὶ Σατύροις, Σατύρων πλείονα πιόμεθα.

XVIII. 2. Recte ap. Suid. πρώτης.

T I.

XIX.

Οἱ τρισσοί τοι ταῦτα τὰ δίκτυα θῆκαν ὅμαιμοι,
ἀγρότα Πάν, ἄλλης ἄλλος ἀπ' ἀγρεσίης·
ὧν μὲν ἀπὸ πτηνῶν, Πίγρης τάδε· ταῦτα δὲ Δᾶμις,
τετραπόδων· Κλείτωρ δ' ὁ τρίτος, εἰναλίων.
ἀνθ' ὧν τῷ μὲν πέμπε δι' ἠέρος εὔστοχον ἄγρην·
τῷ δέ, διὰ δρυμῶν· τῷ δέ, δι' ἠϊόνων.

XX.

Τῆς πέζης τὰ μὲν ἄκρα τὰ δεξιὰ μέχρι καλαστῆς
καὶ σπιθάμης ὅλης Βίττιον εἰργάσατο·
θάτερα δ' Ἀντιάνειρα προσήρμοσε· τὸν δὲ μεταξὺ
Μαίανδρον καὶ τὰς παρθενικὰς, Βιτίη.
κουρᾶν καλλίστη Διὸς, Ἄρτεμι, τοῦτο τὸ νῆμα
πρὸς ψυχῆς θείης, τὴν τρισόνητον ἔριν.

XXI.

Τοὺς θυρεοὺς ὁ Μολοσσὸς Ἰτωνίδι δῶρον Ἀθάνᾳ
Πύῤῥος ἀπὸ θρασέων ἐκρέμασε Γαλατᾶν,
πάντα τὸν Ἀντιγόνου καθελὼν στρατόν· οὐ μέγα θαῦμα·
αἰχμηταὶ καὶ νῦν, καὶ πάρος Αἰακίδαι.

XXII. p. 226.

Αἵδε ποτ' Ἀσίδα γαῖαν ἐπόρθησαν πολύχρυσον,
αἵδε καὶ Ἑλλάδι τὰν δουλοσύναν ἔπορον·
νῦν δὲ Διὸς ναῷ ποτὶ κίονας ὀρφανὰ κεῖται,
τᾶς μεγαλαυχήτου σκῦλα Μακηδονίας.

XXIII.

Ὀκτώ τοι θυρεούς, ὀκτὼ κράνη, ὀκτὼ ὑφαντοὺς
θώρηκας, τόσσας δ' αἱμαλέας κοπίδας,

T. I. ταῦτ' ἀπὸ Λευκανῶν Κορυφασίᾳ ἔντε' Ἀθάνᾳ
Ἄγνας Οἰανθεὺς θῆχ' ὁ βιαιομάχας.

XXIV.

Οἵδ' ἀπὸ Λευκανῶν θυρεάσπιδες, οἵ τε χαλινοὶ
τριχηδὸν, ξυσταί τ' ἀμφίβολοι κάμακες
δέδμηνται, ποθέουσι ὁμῶς ἵππους τε καὶ ἄνδρας,
Παλλάδι· τοὺς δ' ὁ μέλας ἀμφέχανεν θάνατος.

XXV.

Εὐκαμπὲς ἄγκιστρον, καὶ δούρατα δουλιχόεντα,
χώρμιήν, καὶ τὰς ἰχθυδόκους σπυρίδας,
καὶ τοῦτον νηκτοῖσιν ἐπ' ἰχθύσι τεχνασθέντα
κύρτον, ἁλιπλάγκτων εὕρεμα δικτυβόλων,
τρηχύν τε τριόδοντα, Ποσειδαώνιον ἔγχος,
καὶ τοὺς ἐξ ἀκάτων διχθαδίους ἐρετμούς
ὁ γριπεὺς Διόφαντος ἀνάκτορι θήκατο τέχνης,
ὡς θέμις, ἀρχαίης λείψανα τεχνοσύνης.

XXVI.

Ἀμφοτέραις παρ' ὁδοῖσι φύλαξ ἕστηκα Πρίηπος
ἰθυτενὲς μηρῶν ὀρθιάσας ῥόπαλον·
εἵσατο γάρ πιστόν με Θεόκριτος. ἀλλ' ἀπὸ τηλοῦ
φώρ ἴθι, μὴ κλαύσῃς τὴν φλέβα δεξάμενος.

p. 227. XXVII.

Τᾶν αἰγῶν ὁ νομεὺς Μόσχος τὸν ἐπίσκοπον Ἑρμᾶν
ἔστασ' αἰπολίων εὐδόκιμον φύλακα.
ἀλλά μοι αἵ τ' ἀν' ὄρη χλωρᾶς κεκορεσμέναι ὕλας,
τῶν ἁρπακτήρων μή τι μέλεσθε λύκων.

XXVIII.

XXV, 7. Cod. Vat. τέχνας. ἀρχαίας. τεχνοσύνας.

XXVIII. T. I.

Θῆρις ὁ δαιδαλόχειρ τᾷ Παλλάδι πᾶχυν ἀκαμπῆ,
καὶ τετανὸν, νώτῳ καμπτόμενον, πρίονα,
καὶ πέλεκυν, ῥυκάναν τ' εὐαγέα, καὶ περιαγὲς
τρύπανον, ἐκ τέχνας ὤνθετο παυσάμενος.

XXIX.

Ὦ τῆνδε τείχοντες ἀταρπιτὸν, εἴτε ποτ' ἀγρὼς
δαμόθεν, εἴτ' ἀπ' ἀγρῶν νεῖσθε ποτ' ἀκρόπολιν,
ἄμμες ὅρων φύλακες, δισσοὶ θεοὶ, ὧν ὁ μὲν, Ἑρμᾶς,
εἶον ὁρῆς μ', οὗτος δ' ἅτερος, Ἡρακλέης.
ἄμφω μὲν θνατοῖς εὐάκεοι, ἀλλὰ ποθ' αὐτὼς
αἴκ' ἄμμας παραθῇς ἀχράδας, ἐγκέκαφεν·
καὶ μὰν ἀσκύτως τὼς βότρυας, εἴτε πέλοντι
ὥριμοι, εἴτε χύδαν ὄμφακες, εὐτρέπικεν.
μισέω τὰν μετοχὰν, οὐδ' ἥδομαι· ἀλλ' ὁ φέρων τι,
ἄμφω, μὴ κοινᾶ, τοῖς δυσὶ παρτιθέτω,
καὶ λεγέτω· 'τῆ τεῦθ', Ἡράκλεες· ἄλλο τὸ τοῦτο, p. 228.
Ἑρμᾶ'· καὶ λύοι τὰν ἔριν ἀμφοτέρων.

XXX.

Ἀγρονόμῳ τάδε Πανὶ, καὶ εὐστέϊρι Λυαίῳ
πρέσβυς, καὶ Νύμφαις Ἀρκὰς ἔθηκε Βίτων.
Πανὶ μὲν ἀρτίτοκον χίμαρον συμπαίκτορα ματρὸς,
κισσοῦ δὲ Βρομίῳ κλῶνα πολυπλανέος,
Νύμφαις δὲ σκιερᾶς εὐποίκιλον ἄνθος ὀπώρας,
φύλλα τε πεπταμένων αἱματόεντα ῥόδων.
ἀνθ' ὧν εὔυδρον, Νύμφαι, τόδε δῶμα γέροντος
αὔξετε· Πὰν, γλαγερόν· Βάκχε, πολυστάφυλον.

T. I. XXXI.

Ὁ Κρὴς Θηρίμαχος τὰ λαγωβόλα Πανὶ Λυκαίῳ
ταῦτα πρὸς Ἀρκαδικοῖς ἐκρέμασε σκοπέλοις.
ἀλλὰ σὺ Θηριμάχῳ δώρων χάριν, ἀγρότα δαῖμον,
χεῖρα κατιθύνοις τοξότιν ἐν πολέμῳ,
ἔν τε συναγκείαισι παρίστασο, δεξιτερῇ σῇ
πρῶτα διδοὺς ἄγρης δῶρα κατ' ἀντιπάλων.

XXXII.

Τὰν ἔλαφον Κλεόλαος ὑπὸ κναμοῖσι λοχήσας,
ἔκτανε Μαιάνδρου πὰρ τριέλικτον ὕδωρ,
θηκτῷ σαυρωτῆρι· τὰ δ' ὀκτάῤῥιζα μετώπων
φράγμαθ' ὑπὲρ κραναὰν ἄλλος ἔπαξε πίτυν.

XXXIII.

Εὔφημόν τοι σφαῖραν, εὐκρόταλόν τε Φιλοκλῆς
Ἑρμείῃ ταύτην πυξινέην πλατάγην,
p. 229. ἀστραγάλας θ' αἷς πόλλ' ἐπεμήνατο, καὶ τὸν ἑλικτὸν
ῥόμβον, κουροσύνης παίγνι' ἀνεκρέμασεν.

XXXIV.

Τῷ τε χιμαιροβάτᾳ Τελέσων αἰγώνυχι Πανὶ
τὸ σκύλος ἀγρείης τεῖνε κατὰ πλατάνου,
καὶ τὰν ῥαιβόκρανον εὐστόρθυγγα κορύναν,
ᾇ πάρος αἱμωπὺς ἐστυφέλιξε λύκως,
γαυλούς τε γλαγοπῆγας, ἀγωγαῖόν τε κυνάγχαν,
καὶ τᾶν εὐρίνων λαιμοπέδαν σκυλάκων.

XXXIV. 6. Scr. καὶ τὰν εὐρ.

XXXV. T. I.

Αὔλια, καὶ Νυμφέων ἱερὸς πάγος, αἵ θ' ὑπὸ πέτρῃ
 πίδακες, ἥ θ' ὕδασιν γειτονέουσα πίτυς,
καὶ σὺ τετράγλωχιν, μηλοσσόε, Μαιάδος Ἑρμᾶ,
 ὅς τε τὸν αἰγιβότην Πὰν κατέχεις σκόπελον,
Ἴλαοι τὰ ψαιστὰ, τό τε σκύφος ἔμπλεον οἴνης
 δέξασθ', Αἰακίδεω δῶρα Νεοπτολέμου.

XXXVI.

Αὐτοῦ ἐφ' αἱμασιαῖσι τὸν ἐγρυπνοῦντα Πρίηπον
 ἔστησεν λαχάνων Δεινομένης φύλακα.
ἀλλ' ὡς ἐντέταμαι, φὼρ, ἔμβλεπε. τοῦτο δ', ἐρωτᾷς,
 τῶν ὀλίγων λαχάνων εἵνεκα; τῶν ὀλίγων.

XXXVII.

Πρέσβυν Ἀνακρείοντα χύδαν σεσαλαγμένον οἴνῳ
 θάεο, δινωτοῦ στρεπτὸν ὕπερθε λίθου,
ὡς ὁ γέρων λίχνοισιν ἐπ' ὄμμασιν ὑγρὰ δεδορκὼς
 ἄχρι καὶ ἀστραγάλων ἕλκεται ἀμπεχόναν·
δισσῶν δ' ἀρβυλίδων τὰν μὲν μίαν, οἷα μεθυπλὴξ, p. 230.
 ὤλεσεν· ἐν δ' ἑτέρᾳ ῥικνὸν ἄραρε πόδα.
μέλπει δ' ἠὲ Βάθυλλον ἐφίμερον, ἠὲ Μεγιστέα,
 αἰωρῶν παλάμᾳ τὰν δυσέρωτα χέλυν.
ἀλλὰ πάτερ Διόνυσε, φύλασσέ μιν· οὐ γὰρ ἔοικεν
 ἐκ Βάκχου πίπτειν Βακχιακὸν θέραπα.

XXXVIII.

Ἴδ' ὡς ὁ πρέσβυς ἐκ μέθας Ἀνακρέων
ὑποσκέλισται, καὶ τὸ λῶπος ἕλκεται

XXXV. 5. Recte Suid. ed. pr. ἵλαοι.

T. I. ἐσάχθη γυίων· τῶν δὲ βλαυτίων τὸ μὲν
ὕμας φυλάσσει, θάτερον δ' ἀπώλεσεν.
μεμέλισται δὲ τὴν χέλυν διακρέκων
ἤτοι Βάθυλλον, ἢ καλὸν Μεγιστέα.
φύλασσε, Βάκχε, τὸν γέροντα, μὴ πίσῃ.

XXXIX.

Μὴ σύ γ' ἐπ' οἰονόμοιο περιπλέον ἰλύος ὧδε
τοῦτο χαραδραίης θερμὸν, ὁδῖτα, πίῃς·
ἀλλὰ μολὼν μάλα τυτθὸν ὑπὲρ δαμαλήβοτον ἄκραν,
κεῖσέ γε πὰρ κείνᾳ ποιμενίᾳ πίτυϊ,
εὑρήσεις κελαρύζον εὐκρήνου διὰ πέτρης
νᾶμα, Βορειαίης ψυχρότερον νιφάδος.

XL.

Θεσπιέες τὸν Ἔρωτα μόνον θεὸν ἐκ Κυθερείης
ἅζοντ', οὐχ ἑτέρου γραπτὸν ἀπ' ἀρχετύπου,
ἀλλ' ὃν Πραξιτέλης ἔγνω θεὸν, ὃν περὶ Φρύνῃ
δερκόμενος, σφετέρων λύτρον ἔδωκε πόθων.

p 231. XLI.

Τὰν ἐκφυγοῦσαν ματρὸς ἐκ κόλπων ἔτι,
ἀφρῷ τε μορμύρουσαν εὐλεχῆ Κύπριν
ἰδὼν Ἀπελλῆς, κάλλος ἱμερώτατον,
οὐ γραπτὸν, ἀλλ' ἔμψυχον ἐξεμάξατο.
εὖ μὲν γὰρ ἄκραις χερσὶν ἐκθλίβει κόμαν,
εὖ δ' ὀμμάτων γαληνὸς ἐκλάμπει πόθος,
καὶ μαζὸς, ἀκμῆς ἄγγελος, κυδωνιᾷ.

XL. 3. Scr. ὃν περὶ Φρύνης αἰδόμενος.
XLI. 1. Fort. πλημμύρουσαν.

αὐτὰ δ' Ἀθάνα, καὶ Διὸς συνευνέτις T. I.
φάσκειν· ὦ Ζεῦ, λειπόμεσθα τῇ κρίσει.

XLII.

Εἰς τὴν Μύρωνος βοῦν.

Οὐκ ἔπλασέν με Μύρων, ἐψεύσατο· βοσκομέναν δὲ
ἐξ ἀγέλας ἐλάσας, δῆσε βάσει λιθίνᾳ.

XLIII.

Τοξοβόλον τὸν Ἔρωτα τίς ἔξεσεν ἐκ λιβανωτῶ,
τὸν ποτὲ μηδ' αὐτῶ Ζηνὸς ἀποσχόμενον;
ὀψὲ ποθ' Ἡφαίστω κεῖται σκοπὸς, ὃν καθορᾶσθαι
ἔπρεπεν οὐκ ἄλλως, ἢ πυρὶ τυφόμενον.

XLIV.

Μὴ μέμφη μ' ἀπύπειρον καὶ θάλλουσαν ὀπώρην
ἀχράδα, τὴν καρποῖς πάντοτε βριθομένην.
ὑπτίοις γὰρ κλάδοισι πεπαίνομεν, ἄλλος ἀφέλκει·
ἀππέσα δ' ὠμὰ μένει, μητρὶ περικρέμαται.

XLV.

Τὸν φιλοπαιστὴν Δημόκριτον ἦν πυ ἀφοβέρης p. 232
ἄνθρωπ', ἄγγειλον τοῦτο τὸ κοῦφον ἔπος,
ὡς ἡ λευκοδόπαρος ἐγὼ καὶ ἐφύριος ἤδη
κείνῳ συκοφορῶ, τὰς ἀπόρης ἀκόλως·
σπευσάτω, οὐκ ὀχυρὴν γὰρ ἔχω τάσιν, εἴπερ ὀπώρην
ἀχράντῳ χρήζει δρέψαι ἀπ' ἀκρέμονος.

XLVI.

Αὐτοθελὴς καρπὰς ἀποτέμνομαι, ἀλλὰ πεπείρως
πάντοτε· μὴ σκληροῖς τύπτε με χερμαδίοις.

T. I. μηνίσει καὶ Βάκχος ἐνυβρίζοντι τὰ κείνου
ἔργα· Λυκούργειος μὴ λαθέτω σε τύχη.

XLVII.

Οὐκ ἐμὰ ταῦτα λάφυρα· τίς ὁ θριγκοῖσιν ἀνάψας
Ἄρηος ταύταν τὰν ἄχαριν χάριτα;
ἄκλαστοι μὲν κῶνοι, ἀλαίμακτοι δὲ γανῶσαι
ἴτυες, ἄκλαστοι δ' αἱ κλαδαραὶ κάμακες.
αἰδοῖ πάντα πρόσωπ' ἐρυθαίνομαι, ἐκ δὲ μετώπου
ἱδρὼς πιδύων στῆθος ἐπισταλάει.
παστάδα τις τοιοῖσδε, καὶ ἀνδρεῶνα, καὶ αὐλὰν
κοσμείτω, καὶ τὸν νυμφίδιον θάλαμον·
Ἄρεος δ' αἱματόεντα διαξίπποιο λάφυρα
νηὸν κοσμείη· τοῖς γὰρ ἀρεσκόμεθα.

XLVIII.

Τὴν μικρήν με λέγουσι, καὶ οὐκ ἴσα ποντοπορεύσαις
ναυσὶ διαθύνειν ἄτρομον εὐπλοΐην·
p. 233. οὐκ ἀπόφημι δ' ἐγώ. βραχὺ μὲν σκάφος· ἀλλὰ θαλάσσῃ
πᾶν ἴσον· οὐ μέτρων ἡ κρίσις, ἀλλὰ τύχης.
ἔστω πηδαλίοις ἑτέρῃ πλέον· ἄλλο γὰρ ἄλλῃ
θάρσος· ἐγὼ δ' εἴην δαίμοσι σωζομένη.

XLIX.

Ἄστρα μὲν ἠμαύρωσε καὶ ἱερὰ κύκλα σελήνης
ἄξονα δινήσας ἔμπυρος ἠέλιος·
ὑμνοπόλους δ' ἀγέληδον ἀπημαύρωσεν Ὅμηρος,
λαμπρότατον Μουσῶν φέγγος ἀνασχόμενος.

L. T. I.

Εἶπε ποτ' Εὐρώτας ποτὶ τὰν Κύπριν· ἢ λάβε τεύχη,
ἢ 'ξιθι τᾶς Σπάρτας, ἁ πόλις ὁπλομανεῖ.
ἁ δ' ἁπαλὸν γελάσασα, καὶ ἔσσομαι αἰὲν ἀτευχής,
εἶπε, καὶ οἰκήσω τὰν Λακεδαιμονίαν.
χ' ἁ μὲν Κύπρις ἄνοπλος· ἀναιδέες οἱ δὲ λέγουσιν
ἵστορες, ὡς ἁμῖν χ' ἁ θεὸς ὁπλοφορεῖ.

LI.

Πυρσοῦ τοῦτο λέοντος ἀπεφλοιώσατο δέρμα
Σῶσος ὁ βουπαλίων, θηρὶ φονευσάμενος,
ἄρτι καταβρύκοντα τὸν εὐθηλήμονα μόσχον,
οὐδ' ἵκετ' ἐκ μάνδρας αὖτις ἐπὶ ξυλόχους.
μοσχείῳ δ' ἀπέτισεν ὁ θὴρ ἀνθ' αἵματος αἷμα,
βληθείς· ἀχθεινὰν δ' εἶδε βοοκτασίαν.

LII.

Οὐκ ἀδικῶ τὸν Ἔρωτα, γλυκύς· μαρτύρομαι αὐτὴν
Κύπριν. βέβλημαι δ' ἐκ δολίω κέρατος,
καὶ πᾶς τεφροῦμαι· θερμὸν δ' ἐπὶ θερμῷ ἰάλλει p. 234
ἄτρακτον, λωφᾷ δ' οὐδ' ὅσον ἰοβολῶν.
χὼ θνητὸς τὸν ἀλιτρὸν ἐσώκει· θνητὸς ὁ δαίμων;
τίσομαι· ἐγκλήμων δ' ἔσσομ' ἀλεξάμενος.

LI. 3. verba εὐθ. μόσχον desunt in Planud. et cod. Vat. v. Suid. voc. βρύκοντα. 6. duo cod. reg. εἶλε. Suid. εἶδε.

LII. 5. 6. Scr. καὶ θ. τ. α. ε. δαίμον' ἀλέξειν, τίσομαι. τί πλέον ἔσσετ' ἀλευομένῳ.

T. I.

LIII.

Εἰ καί σοι πτέρυγες ταχιναὶ περὶ νῶτα τέτανται,
καὶ Σκυθικῶν τόξων ἀκροβολεῖς ἀκίδες,
φεύξομ', Ἔρως, ὑπὸ γᾶν σε. τί δὲ πλέον; οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
σὰν ἔφυγε ῥώμαν πανδαμάτωρ Ἀΐδας.

LIV.

Τοῦτο τὸ τοῦ Κλείτωνος ἐπαύλιον, ἥ τ' ὀλιγῶλαξ
σπείρεσθαι, λιτὸς δ' ὁ σχεδὸν ἀμπελεών,
τοῦτό τε ῥωπεῖον ὀλιγόξυλον· ἀλλ' ἐπὶ τούτοις
Κλείτων ὀγδώκοντ' ἐξεπέρησ' ἔτεα.

LV.

Μὴ φθείρευ, ὤνθρωπε, περιπλάνιον βίον ἕλκων,
ἄλλην ἐξ ἄλλης εἰς χθόν' ἀλινδόμενος,
μὴ φθείρευ. κενεή σε περιστέψαιτο καλιή,
ἣν θάλποι μικκὸν πῦρ ἀνακαιόμενον,
εἰ καί σοι λιτή γε καὶ οὐκ εὐάλφιτος εἴη
φύστη ἐνὶ γρώνῃ μασσομένη παλάμαις,
εἰ καί σοι γλήχων, ἢ καὶ θύμον, ἢ καὶ ὁ πικρὸς
ἁδυμιγὴς εἴη χόνδρος ἐποψίδιος.

LVI.

Εὐμάραθον πρηῶνα καὶ εὐσκάνδικα λελογχὼς
Ἑρμῆ, καὶ ταύταν, ὦ φίλος, αἰγίβοσιν,
p. 235. καὶ λαχανηλόγῳ ἴσσο καὶ αἰγινομῇ προσηνής·
ἕξεις καὶ λαχάνων καὶ γλάγεος μερίδα.

LVII.

Ὁ πλόος ὡραῖος· καὶ γὰρ λαλαγεῦσα χελιδὼν
ἤδη μέμβλωκεν, χὠ χαρίεις Ζέφυρος·

λειμῶνες δ' ἀνθεῦσι, σεσίγηκεν δὲ θάλασσα T.I.
κύμασι καὶ τρηχεῖ πνεύματι βρασσομένη.
ἀγκύρας ἀνέλοιο, καὶ ἐκλύσαιο γύαια,
ναυτίλε, καὶ πλώοις πᾶσαν ἀφεὶς ὀθόνην.
ταῦθ' ὁ Πρίηπος ἐγὼν ἐπιτέλλομαι, ὁ λιμενίτας,
ὤνθρωφ', ὡς πλώοις πᾶσαν ἐπ' ἐμπορίην.

LVIII.

Πέτρης ἐκ δισσῆς ψυχρὸν καταπάλμενον ὕδωρ,
χαίροις, καὶ Νυμφέων ποιμενικὰ ξόανα,
πέτραι τε κρηνέων, καὶ ἐν ὕδασι κόσμια ταῦτα
ὑμέων, ὦ κῶραι, μυρία τεγγόμενα,
χαίρετ'. Ἀριστοκλέης δὲ σ', ὁδοιπόρε, ὅπερ ἀπῶσα
δίψαν βαψάμενος, τοῦτο δίδωμι κέρας.

LIX.

Ἄιδεω λυπρὲ διηκόνε, τοῦτ' Ἀχέροντος
ὕδωρ ὃς πλώεις πορθμίδι κυανέῃ,
δέξαι μ', εἰ καί σοι μέγα βρίθεται ὀκρυόεσσα
βᾶρις ἀποφθιμένων, τὸν κύνα Διογένην.
ὄλπη μοι καὶ πήρα ἐφόλκια, καὶ τὸ παλαιὸν
ἔσθος, χὼ φθιμένους ναυτολέων ὀβολός.
πάνθ' ὅσα κὴν ζωοῖς ἐπεπάμεθα, ταῦτα παρ' Ἀΐδαν
ἔρχομ' ἔχων· λεῖπα δ' οὐδὲν ὑπ' ἠελίῳ.

LX. p. 236.

Οὐ μόνον ὑψηλοῖς ὑπὸ δένδρεσιν οἶδα καθίζων
ἀείδειν, ζαθερεῖ καύματι θαλπόμενος,

LVIII. 5. Cod. χ. Ἀριστοκλέη δὲ δ' ὁδοιπόρε.
LIX. 4. Scr. β. ἀπὸ φθιμ. Praec. verſ. ſcr. ex Suida: ὀκρυόεσσα.

T. I. πρειμιος ἀνθρώποισι κελευθήτῃσιν ἀείδω,
θηλείης δρόσος ἰκμάδα γευόμενος·
ἀλλὰ καὶ εὐπήληκος Ἀθηναίης ἐπὶ δουρὶ
τὸν τέττιγ', ὄψει μ', ὦ 'νερ, ἐφεζόμενον.
ὅσσον γὰρ Μούσαις ἐστέργμεθα, τόσσον Ἀθήνη
ἐξ ἡμέων· ἡ γὰρ παρθένος αὐλοθετεῖ.

LXI.

Ἴξαλος εὐπώγων αἰγὸς πόσις ἔν ποτ' ἀλωῇ
οἴνης τοὺς ἁπαλοὺς πάντας ἔδαψε κλάδους.
τῷ δ' ἔπος ἐκ γαίης τόσσον ἄπυσ'· κεῖρε, κάκιστε,
γναθμοῖς ἡμέτερον κλῆμα τὸ καρποφόρον·
ῥίζα γὰρ ἔμπεδος οὖσα πάλιν γλυκὺ νέκταρ ἀνήσει,
ὅσσον ἐπισπεῖσαί σοι, τράγε, θυομένῳ.

LXII.

Ὁλκάδα πῦρ μ' ἀνέφλεξε, τόσην ἅλα μετρήσασαν,
ἐν χθονὶ, τῇ πεύκας εἰς ἐμὲ κειραμένη,
ἣν πέλαγος διέσωσεν ἐπ' ᾐόνος· ἀλλὰ θαλάσσης
τὴν ἐμὲ γειναμένην εὗρον ἀπιστοτέρην.

LXIII.

Εὔθυμος ἂν ἔρχεο τὴν ἐπ' Ἀΐδος
ἀταρπὸν ἕρπων· οὐ γάρ ἐστι δύσβατος,
οὐδὲ σκαληνὸς, οὐδενὸς πλέως πλάνης,
ἰθεῖα δὲ μάλιστα, καὶ κατακλινὴς
ἅπασα, κἠμμεμυκότων ὁδεύεται.

LXIV.

p. 237. Ἐσθλὸς Ἀριστοκράτης, ὅτ' ἀπέπλεεν εἰς Ἀχέροντα,
εἶπ' ὀλιγοχρονίης ἁψάμενος κεφαλῆς·

παίδων τις μνήσαιτο, καὶ ἰθνάσαιτο γυναῖκα, T. I.
εἰ καί μιν δάκνει δυσβίοτος πενίη.
ζωὴν τυλώσαιτο· καλὸν δ' ἄτυλος ἰδέσθαι
οἶκος· ὁ δ' αὖ λῷος τἀνέρος ἐσχαρεὼν
εὐκίων φαίνοιτο, καὶ ἐν πολυκαέι ἔγκω
ἐστῇ, αὐγάζων θάλον ἐπεσχάριον.
ᾔδει Ἀριστοκράτης τὸ κομψόν· ἀλλὰ γυναικῶν,
ἄνθρωπ', ἤχθαιρε τὴν ἀλιτοφροσύνην.

LXV.

Εἰ καὶ μικρὸς ἰδεῖν καὶ ἐπίδειος, ὦ παροδῖτα,
λᾶας ὁ τυμβίτης ἄμμιν ἐπικρέμαται,
αἰνοίης, ἄνθρωπε, Φιλαινίδα· τὴν γὰρ ἀοιδὸν
ἀκρίδα, τὴν οὖσαν τοκρὶν ἀκανθοβάτιν,
διισσοὺς ἐς λυκάβαντας ἐφίλατο τὴν καλαμῖτιν,
καὶ θέτ' ἐφ' ὑπνιδίῳ χηραμένη πατάγῳ·
καί μ' οὐδὲ φθιμένην ἀπανήνατο· τοῦτο δ' ἐφ' ἡμῖν
τὠλίγον ὤρθωσε σᾶμα πολυστροφίης.

LXVI.

Μνάμων Εὐβούλοιο σαόφρονος, ὦ παριόντες,
πίνωμεν· κοινὸς πᾶσι λιμὴν Ἀΐδης.

LXVII.

Τίς ποτ' ἄρ', ἢ τίνος ἆρα παρὰ τρίβον ὀστέα ταῦτα,
τλῆμον, ἐν ἡμιφαεῖ λάρνακι γυμνὰ μένει;
μνῆμα δὲ καὶ τύμβος αἰὲν, ἁμαξεύοντος ὁδίτεω, p. 238
ἄξονι καὶ τροχιῇ λιτὰ παραξέεται·

LXIV. 7. Scr. καὶ ἐν π.
LXV. 6. Cod. ἐφυμνιδίῳ χρησαμένη π. correctum χηραμένη.

T. I. ἤδη σε καὶ πλευρὰ παρατρίψουσιν ἅμαξαι,
σχέτλιε, σοὶ δ' οὐδεὶς οὐδ' ἐπὶ δάκρυ βαλεῖ.

LXVIII.

Εἰς Ἀνυτόμι τινὸς τάφον ἐν ὁδῷ κείμενον καὶ παρὰ τῶν ὁδιτῶν καταπατούμενον.

Ἤδη μευ τέτριπται ὑποκεκαλυμμένον ὀστοῦν,
ἁρμονίη τ', ὦ 'νερ, πλὰξ ἐπικεκλιμένη·
ἤδη καὶ σκώληκες ὑπὲκ σορῷ αὐγάζονται
ἡμετέρης· τί πλέον γῆν ἐπιεννύμεθα;
ἦ γὰρ τὴν ἄπω πάρος ἀτραπὸν ἐτμήξαντο
ἄνθρωποι, κατ' ἐμῆς νεισσόμενοι κεφαλῆς.
ἀλλὰ πρὸς ἐγγαίων, Ἀϊδωνέος, Ἑρμείᾳ τε,
καὶ Νυκτός, ταύτης ἐκτὸς ἴτ' ἀτραπιτοῦ.

LXIX.

Αὕτα ἐπὶ Κρήθωνος ἐγὼ λίθος, οὔνομα κείνου
δηλοῦσα· Κρήθων δ' ἐν χθονίοις σποδιά.
ὁ πρὶν καὶ Γύγῃ παρισεύμενος ὄλβον, ὁ τοπρὶν
βουπάμων, ὁ πρὶν πλούσιος αἰπολίοις,
ὁ πρὶν . . . τί πλεῖα μυθεῦμαι; ὁ πᾶσι μακαριστός,
φεῦ, τόσσης γαίης ὅσσον ἔχει μόριον.

LXX.

Μυρίος ἦν, ὤνθρωπε, χρόνος πρὸ τοῦ, ἄχρι πρὸς ἠῶ
ἦλθες, χὠ λοιπὸς μυρίος εἰς Ἀΐδην.
τίς μοῖρα ζωῆς ὑπολείπεται, ἢ ὅσον ὅσσον
στιγμή, καὶ στιγμῆς εἴ τι χαμηλότερον;

LXIX. 1, 2. Scr. ex cod. Plan. Κρήθωνος et Κρήθων.

μικρῇ σὺν ζωῇ τεθλιμμένῃ· οὐδὲ γὰρ αὐτὴ T. I. p. 239.
ᾤλει', ἀλλ' ἐχθρῷ συγκατέβη θανάτῳ
χειμέριον ζωὴν ὑπαλεύσω, νεῖα δ' ἐς ἔρμον,
ὡς ἀργὸν Φείδων ὁ Κρίτω, τὶς Ἀΐδην.

LXXI.

α Τίς, τίνος εὖσα, γύναι, Παρίην ὑπὸ κίονα κεῖσαι;
β Πρηξὼ Καλλιτέλευς. α καὶ ποδαπή; β Σαμίη.
α τίς δέ σε καὶ κτερέιξε; β Θεόκριτος, ᾧ με γονῆες
ἐξέδοσαν. α θνῄσκεις δ' ἐκ τίνος; β ἐκ τοκετοῦ.
α εὖσα πόσων ἐτέων; β δύο κεἴκοσιν. α ἦ ῥά γ' ἄτεκνος;
β οὔκ· ἀλλὰ τριετῆ Καλλιτέλην ἔλιπον.
α ζώοι σοι κεῖνός γε, καὶ ἐς βαθὺ γῆρας ἵκοιτο.
β καὶ σοί, ξεῖνε, πόροι πάντα Τύχη τὰ καλά.

LXXII.

Πρηταλίδα τὸ μνᾶμα Λυκαστίω, ἄκρον ἐρώτων
εἰδότος, ἄκρα μάχας, ἄκρα λινοστασίας,
ἄκρα χοροιτυπίας, Χθόνιοι — — — —
τοῦτον Κρηταιεῖς Κρῆτα παρῳκίσατε.

LXXIII.

Πρηταλίδᾳ παιδεῖον Ἔρως πόθον, Ἄρτεμις ἄγραν,
Μοῦσα χορούς, Ἄρης ἐγγυάλιξε μάχαν.
πῶς οὐκ εὐαίων ὁ Λυκάστιος, ὃς καὶ ἔρωτι
ἄρχε, καὶ ἐν μολπᾷ, καὶ δορὶ καὶ τάλικι.

LXXIV.

Ηχήεσσα θάλασσα, τί τὸν Τιμάρεος οὕτως
πλώοντ' οὐ πολλῇ νηὶ Τελευταγόρην,

LXXII. 3. Fort. ſupplendum: χθόνιοι Μίνω πάρεδροι.

T. I p 240. ἄγρια χειμήνασα, κατεπρήνωσε πόντῳ
σὺν φόρτῳ, λάβρον κῦμ' ἐπιχευαμένη;
χὠ μέν που καύηξι καὶ ἰχθυβόροις λαρίδεσσι
τεθρήνητ' ἄπνους εὐρεῖ ἐν αἰγιαλῷ·
Τιμάρης δὲ κενὸν τέκνα κεκλαυμένα ἀθρεῖ
τύμβον, δακρύει παῖδα Τελευταγόρην.

LXXV.

Ξεῖνε, Συρακόσιός τοι ἀνὴρ τόδ' ἐφίεται Ὄρθων,
χειμερίης μεθύων μηδαμὰ νυκτὸς ἴοις·
καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτον ἔχω μόρον, ἀντὶ δὲ γαίης
πατρίδος, ὀθνείην κεῖμαι ἐφεσσάμενος.

LXXVI.

Μήτε μακρῷ θαρσέων ναυτίλλεο, μήτε βαθείῃ
νηΐ· κρατεῖ παντὸς δούρατος εἷς ἄνεμος.
ὤλεσε καὶ Πρόμαχον πνοιὴ μία, κῦμα δὲ κοίλας
ἀθρόον εἰς πολιὴν ἐκυλίξεν ἅλα.
ἀ μὴν οἱ δαίμων πάντη κακός· ἀλλ' ἐνὶ γαίῃ
πατρίδι καὶ τύμβου καὶ κτερέων ἔλαχε
κηδεμόνων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ τρηχεῖα θάλασσα
νεκρὸν πεπταμένως θῆκεν ἐπ' αἰγιαλούς.

LXXVII.

Τέλληνος ὅδε τύμβος· ἔχω δ' ὑπὸ βώλοι πρέσβυν
τῆνον, τὸν πρᾶτον γνόντα γελοιομελεῖν.

LXXVIII.

Ἑσπέριον κ' ἠῷον ἀπώσατο πολλάκις ὕπνον
ἡ γρηῦς πενίην Πλατθὶς ἀμυνομένη·

LXXVI. 3. Cod. πνοιὴ μία.

καί τε πρὸς ἠλακάτην καὶ τὸν συνέριθον ἄτρακτον T I p. 241.
ἤεισεν, πολιοῦ γήραος ἄγχι θυρῶν,
καί τε παριστίδιος δινευμένη ἄχρις ἐπ' ἠοῦς
κεῖνον Ἀθηναίης σὺν Χάρισιν δόλιχον,
ἢ ῥικνὴ, ῥικνῷ περὶ γόνατος, ἄρκιον ἱστῷ,
χειρὶ στρογγύλλουσ' ἱμερόεσσα κρόκην.
ὀγδωκονταέτις δ' Ἀχερούσιον ηὔγασεν ὕδωρ
ἡ καλὰ καὶ καλῶς Πλατθὶς ὑφηναμένη.

LXXIX.

Ἄμπελος ὡς ἤδη κάμακι τηρίζομαι αὐτῷ
σκηπανίῳ· καλέει μ' εἰς Ἀΐδην θάνατος,
δυσκώφει μὴ Γόργε· τί τοι χαριέστερον, εἰ τρεῖς
ἢ πίσυρας ποίας θάλψῃ ὑπ' ἠελίῳ;
ὧδ' εἴπας οὐ κόμπῳ, ἀπὸ ζωὴν ὁ παλαιὸς
ὤσατο, κεἰς πλεόνων ἦλθε μετοικεσίην.

LXXX.

Τὸν χαρίεντ' Ἀλκμᾶνα, τὸν ὑμνητῆρ' ὑμεναίων
κύκνον, τὸν Μωσᾶν ἄξια μελψάμενον,
τύμβος ἔχει, Σπάρτας μεγάλαν χάριν, ἔνθ' ὅ γε Λυδὸς
ἄχθος ἀπορρίψας οἴχεται εἰς Ἀΐδην.

LXXXI.

Παρθενικὰν νεάοιδὸν ἐν ὑμνοπόλοισι μέλισσαν
Ἤρινναν, Μουσᾶν ἄνθεα δρεπτομέναν,
Ἀΐδας εἰς ὑμέναιον ἀνάρπασεν. ἦ ῥα τόδ' ἔμφρων
εἶπ' ἐτύμως ἁ παῖς· Βάσκανος ἔσσ' Ἀΐδα.

T. I. p. 242.

LXXXII.

Αἰεὶ ληϊσταὶ καὶ ἁλιφθόροι, οὐδὲ δίκαιοι
  Κρῆτες· τίς Κρητῶν οἶδε δικαιοσύνην;
ὡς καὶ ἐμὲ πλώοντα σὺν οὐκ εὐπίονι φόρτῳ
  Κρηταιεῖς ὦσαν Τιμόλυτον καθ' ἁλός,
δείλαιον. κἠγὼ μὲν ἁλιζώοις λαρίδεσσι
  κέκλαυμαι, τύμβῳ δ' οὐχ ὕπο Τιμόλυτος.

LXXXIII.

Τὴν ὀλίγην βῶλον, καὶ τοῦτ' ὀλιγήριον, ὦ 'νερ,
  σῆμα ποτιφθέγξῃ τλήμονος Ἀλκιμένευς,
εἰ καὶ πᾶν κέκρυπται ὑπ' ὀξείης παλιούρῳ
  καὶ βάτῳ, αἷς ποτ' ἐγὼ δήϊος Ἀλκιμένης.

LXXXIV.

Τί στοχασώμεθά σου, Πεισίστρατε, Χῖον ὁρῶντες
  γλυπτὸν ὑπὲρ τύμβου κείμενον ἀστράγαλον;
ἦ ῥά γε μὴν ὅτι Χῖος, ἔοικε γάρ. ἦ ῥ' ὅτι παίκτας
  ἦσθά τις, οὐ λίην δ', ὦ 'γαθὲ, πλειστοβόλος,
ἢ τὰ μὲν οὐδὲ σύνεγγυς, ἐν ἀκρήτῳ δὲ κατέσβης
  Χίῳ; ναὶ δοκέω, τῇδε προσηγγίσαμεν.

LXXXV.

Ἠρίον, οἷον νυκτὶ καταφθιμένοιο καλύπτεις
  ὀστέον, οἵην, γαῖ', ἀμφέχανες κεφαλήν,
πολλὸν μὲν ξανθαῖσιν ἀρεσκόμενον Χαρίτεσσι,
  πολλὸν δ' ἐν μνήμῃ πᾶσιν Ἀριστοκράτη.

ᾔδει

LXXXIII. 4. Cod. Vat. ἣν ποτ' ἐγὼ δ. Ἀντιμάχου. Planudea: ἣν — Ἀλκιμένης.

ᾔδει Ἀριστοκράτης καὶ μείλιχα δημολογῆσαι, T. I.
στρεβλὴν οὐκ ὀφρὺν ἐσθλὸς ἀφελκόμενος·
ᾔδει καὶ Βάκχοιο παρὰ κρητῆρας ἄδειν p. 243.
ἰθεῖαν κοινὴν εὐκολίην λαλιήν·
ᾔδει καὶ ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι προσηνέα
ἔρδειν. γαῖ' ἐρατὴ, τοῖον ἔχεις φθίμενον.

LXXXVI.

Αὕτα Τιμόκλει', αὕτα Φιλὼ, αὕτα Ἀριστὼ,
αὕτα Τιμαιθὼ, παῖδες Ἀριστοδίκη,
πᾶσαι ὑπ' ὠδῖνος πεφονευμέναι· αἷς ἔπι τοῦτο
σᾶμα πατὴρ στάσας κάτθαν' Ἀριστόδικος.

LXXXVII.

Μαρωνὶς ἡ φίλοινος, ἡ πίθων σποδὸς,
ἐνταῦθα κεῖται γρηῦς, ἧς ὑπὲρ τάφω
γνωστὴ πρόκειται πᾶσιν Ἀττικὴ κύλιξ.
στένει δὲ καὶ γᾶς νέρθεν, οὐχ ὑπὲρ τέκνων,
οὐκ ἀνδρὸς, οὓς λέλοιπεν ἐνδεεῖς βίου·
ἓν δ' ἀντὶ πάντων, οὕνεχ' ἡ κύλιξ κενή.

LXXXVIII.

Εἴη ποντοπόρῳ πλόος οὔριος· ἢν δ' ἄρ' ἀήτης,
ὡς ἐμὲ, τοῖς Ἀΐδεω προσπελάσῃ λιμέσι,
μεμφέσθω μὴ λαῖτμα κακόξεινον, ἀλλ' ἓο τόλμαν;
ὅστις ἀφ' ἡμετέρω πείσματ' ἔλυσε τάφω.

LXXXIX.

Ναυηγοῦ τάφος εἰμὶ Διοκλέος· οἱ δ' ἀνάγοντο,
φεῦ τόλμης, ἀπ' ἐμοῦ πείσματα λυσάμενοι.

XC.

v. p. 244.

Εὖρέ με τρηχεῖα καὶ αἰπήεσσα καταιγὶς,
καὶ νὺξ, καὶ δνοφερῆς κύματα παλλυσίης
ἔβλαψ᾽ Ὠρίωνος· ἀπώλισθον δὲ βίοιο
Κάλλαισχρος, Λιβυκοῦ μέσσα θέων πελάγευς.
κἀγὼ μὲν πόντῳ δινεύμενος, ἰχθύσι κύρμα,
οἴχημαι· ψεύστης δ᾽ ἦτος ἔπεστι λίθος.

XCI.

Θῆριν τὸν τρισγέροντα, τὸν εὐάγρων ἀπὸ κύρτων
ζῶντα, τὸν αἰθυίης πλείονα νηξάμενον,
ἰχθυσιληϊστῆρα, σαγηνέα, χηραμοδύτην,
οὐχὶ πολυσκάλμου πλώτορα ναυτιλίης,
ἔμπης οὔτ᾽ Ἀρκτοῦρος ἀπώλεσεν, οὔτε καταιγὶς
ἤλασε τὰς πολλὰς τῶν ἐτέων δεκάδας·
ἀλλ᾽ ἔθαν᾽ ἐν καλύβῃ σχοινίτιδι, λύχνος ὁποῖα,
τῷ μακρῷ σβεσθεὶς ἐν χρόνῳ αὐτόματος.
σῆμα δὲ τοῦθ᾽ οἱ παῖδες ἐφήρμοσαν, οὐδ᾽ ὁμόλεκτρος,
ἀλλὰ συνεργατίνης ἰχθυβόλων θίασος.

XCII.

Ἀρχαίας ὦ θινὸς ἀπεσκλημμένον ὄχθε,
εἴποις ὄντιν᾽ ἔχεις, ἢ τίνος, ἢ ποδαπόν.
Φίλτων᾽ Ἑρμιονῆα Βαθυκλέος, ὃν πολὺ κῦμα
ὤλεσεν, Ἀρκτούρου λαίλαπι χρησάμενον.

XCIII.

Πάρμις ὁ Καλλιγνώτου ἐπακταῖος καλαμευτὴς
ἄκρος, καὶ κίχλης καὶ σκάρῳ ἰχθυβολεύς,

καὶ λάβρου πέρκης δελεάρπαγος, ὅσσα τε κοίλας T. I. p. 245.
σήραγγας, πέτρας τ' ἐμβυθίας νέμεται,
ἄγρης ἐκ πρώτης ποτ' ἰουλίδα πετρήεσσαν
δακνάζων, ὀλεθρὴν ἐξ ἁλὸς ἀράμενος,
ἔφθιτ'· ὀλισθηρὴ γὰρ ὑπ' ἐκ χερὸς ἀίξασα
ᾤχετ' ἐπὶ στεινὴν παλλομένη φάρυγα.
χὼ μὲν μηρίνθων καὶ δούνακος ἀγκίστρων τε
ἐγγὺς ἀπὸ πνοιὴν ἧκε κυλινδόμενος,
νήματ' ἀναπλήσας ἐπιμοίρια· τοῦ δὲ θανόντος
γρίπωνος γριπεὺς τοῦτον ἔχωσε τάφον.

XCIV.

Ναυηγὸς γλαυκοῖο φυγὼν Τρίτωνος ἀπειλὰς
Ἀνθεὺς, Φθιώτην δ' οὐ φύγεν αἰνόλυκον.
Πηνειῷ παρὰ χεῦμα γὰρ ὤλετο. φεῦ τάλαν, ὅστις
Νηρείδων Νύμφας ἔσχες ἀπιστοτέρας.

XCV.

Κὴν γῇ κὴν πόντῳ κεκρύμμεθα· τοῦτο περισσὸν
ἐκ Μοιρῶν Θρᾶσις Χαρμίδα ἠνυσάμην.
ἦ γὰρ ἐπ' ἀγκύρης ἐνοχὸν βάρος εἰς ἅλα δύνων,
Ἰόνιόν θ' ὑγρὸν κῦμα κατερχόμενος,
τὴν μὲν ἔσωσ'· αὐτὸς δὲ μετάτροπος ἐκ βυθοῦ ἔρρων,
ἤδη καὶ ναύταις χεῖρας ὀρεγνύμενος,
ἐβρώθην· τοῖόν μοι ἐπ' ἄγριον εὔμεγα κῆτος
ἤλυθεν, ἀπέβρυξε δ' ἄχρις ἐπ' ὀμφαλίου.
χἤμισυ μὲν ναῦται, ψυχρὸν βάρος, ἐξ ἁλὸς ἡμῶν
ἤρανθ', ἥμισυ δὲ πρίστις ἀπεκλάσατο.

XCV. 10. Scr. πρῆστις.

T. I. γῆν δ' ἐν ταύτῃ κακὰ λείψανα Θράσιδος, ὦ 'ναξ,
ἔκρυψαν· πάτρην δ' οὐ πάλιν ἱκόμεθα.

p. 246.

XCVI.

Τετρηχυῖα θάλασσα, τί μ' οὐκ, ὀϊζυρὰ παθόντα,
τηλόσ' ἀπὸ ψιλῆς ἔπτυσας ἠϊόνος,
ὡς σεῦ μηδ' Ἀΐδαο κακὴν ἐπικείμενος ἀχλὺν
Φίλλευς Ἀμφιμένευς ἆσσον ἐγειτόνεεν;

XCVII.

Ἀτρέμα τὸν τύμβον παραμείβετε, μὴ τὸν ἐν ὕπνῳ
πικρὸν ἐγείρητε σφῆκ' ἀναπαυόμενον.
ἄρτι γὰρ Ἱππώνακτος ὁ καὶ τοκέων καταβαΰξας
ἄρτι κεκοίμηται θυμὸς ἐν ἡσυχίῃ.
ἀλλὰ προμηθήσασθε· τὰ γὰρ πεπυρωμένα κείνου
ῥήματα πημαίνειν οἶδε καὶ εἰν Ἀΐδῃ.

XCVIII.

Ποιμένες, οἱ ταύτην ὄρεος ῥάχιν οἰοπολεῖτε,
αἶγας κεὐείρους ἐμβατέοντες ὄϊς,
Κλειταγόρῃ, πρὸς Γῆς, ὀλίγην χάριν, ἀλλὰ προσηνῆ
τίνοιτε, χθονίης εἵνεκα Φερσεφόνης.
βληχήσαιντ' ὄϊές μοι, ἐπ' ἀξέστου δὲ ποιμὴν
πέτρης συρίζοι πρηέα βοσκομέναις,
εἴαρι δὲ πρώτῳ λειμώνιον ἄνθος ἀμέρσας
χωρίτης στεφέτω τύμβον ἐμὸν στεφάνῳ,
καί τις ἀπ' εὐάρνοιο καταχραίνοιτο γάλακτι
οἰός, ἀμολγαῖον μαζὸν ἀνασχομένας,

XCVII. 3. Cod Vat. καὶ τοκέων.
XCVIII. 7. Fort. ἀμέρξας.

κρηπῖδ' ὑγραίνειν ἐπιστάμενοι· αἰαῖ θανόντων, T. I.
αἰαῖ ἀμειβαίη κἠν φθιμένοις χάριτες.

XCIX. p. 247

Ἆ δειλ' Ἀντίκλεις, δειλὴ δ' ἐγώ, ἣ τὸν ἐν ἥβης
ἀκμῇ καὶ μοῦνον παῖδα πυρωσαμένη,
ὀκτωκαιδεκέτης ὃς ἀπώλεο, τέκνον· ἐγὼ δὲ
ὀρφάνιον κλαίω γῆρας ὀδυρομένη.
βαίην εἰς Ἀΐδος σκιερὸν δόμον· οὔτε μοι ἠὼς
ἡδεῖ', οὔτ' ἀκτὶς ὠκέος ἠελίου.
ἆ δειλ' Ἀντίκλεις, μεμορημένε, πένθεος εἴης
ἰητήρ, ζωῆς ἔκ με κομισσάμενος.

C.

Πολλὸν ἀπ' Ἰταλίης κεῖμαι χθονός, ἔκ τε Τάραντος
πάτρης· τοῦτο δ' ἐμοὶ πικρότερον θανάτου.
τοιοῦτος πλανίων ἄβιος βίος· ἀλλά με Μοῦσαι
ἔστερξαν, λυγρῶν δ' ἄντι, μελιχρὸν ἔχω.
οὔνομα δ' οὐκ ἤμυσε Λεωνίδου· αὐτά με δῶρα
κηρύσσει Μουσέων πάντας ἐπ' ἠελίους.

Ν Ι Κ Ι Ο Υ p. 248.

ΜΙΛΗΣΙΟΥ.

I.

Μαινὰς Ἐνυαλίω, πολεμαδόκε, θοῦρι κράνεια,
τίς νύ σε θῆκε θεᾷ δῶρον ὀρεσσιμάχᾳ;
Μήνιος· ἦ γὰρ τῶ παλάμας ἄπο βέμβικα θοῦσα
ἴθυσ' ἐν προμάχοις δήιον ἀμπεδίον.

T. I

II.

Μέλλον ἄρα στυγερὰν κἠγώ ποτε δῆριν Ἄρηος
 ἐκπρολιποῦσα, χορῶν παρθενίων ἀΐειν
u Ἀρτέμιδος περὶ ναὸν, Ἐπίξενος ἔνθα μ' ἔθηκε,
 λευκὸν ἐπεὶ κείνου γῆρας ἔτειρε μέλη.

III.

Δαμαρέτας κρήδεμνα, καὶ ὑδατόεσσα καλύπτρα,
 Εἰλήθυια, τεᾶς κεῖται ὑπὲρ κεφαλᾶς,
ἥ σε μετ' εὐχωλᾶς ἐκαλέσσατο, λευγαλέας οἱ
 κῆρας ἀπ' ὠδίνων τῆλε βαλεῖν λοχίων.

IV.

Ἵζευ ὑπ' αἰγείροισιν, ἐπεὶ κάμες, ἐνθάδ' ὁδῖτα,
 καὶ πίε θᾶσσον ἰὼν πίδακος ἁμετέρας·
μνῶσαι δὲ κράναν καὶ ἀπόπροθεν, ἃν ἐπὶ Γίλλῳ
 Σιμὸς ἀποφθιμένῳ παιδὶ παριδρύεται.

p 249.

V.

Εἰνοσίφυλλον ὄρος Κυλλήνιον αἰπὺ λελογχὼς,
 τῇδ' ἕστηκ' ἐρατῷ γυμνασίῳ μεδέων,
Ἑρμῆς· ᾧ ἔπι παῖδες ἀμάρακον ἠδ' ὑάκινθον
 πολλάκι, καὶ θαλερὰς θῆκαν ἴων στεφάνους.

VI.

Φρουρὸς ἀπὸ σμήνεσσι, Περιστράτου εἵνεκα, μίμνω
 ἐνθάδε, Μαιναλίαν κλιτὺν ἀποπρολιπὼν,
κλῶπα μελισσάων δειδοικημένος. ἀλλ' ἀλέασθε
 χεῖρα, καὶ ἀγροτέρῳ κῦφοι ὄρεγμα ποδός.

VII. T. I.

Αἰόλα, ἠμερόθαλλὲς ἔαρ φαίνουσα, μέλισσα,
ξουθά, ἐφ' ὡραίοις ἄνθεσι μαιομένα,
χῶρον ἐφ' ἡδύπνοον ποτωμένα, ἔργα τίθεσσο,
ὄφρα τεὸς πλήθῃ κηροπαγὴς θάλαμος.

VIII.

Οὐκέτι δὴ τανύφυλλον ὑπὸ πλάκα κλωνὸς ἑλιχθεὶς
τέρψομ', ἀπὸ ῥαδινῶν φθέγγον ἱεὶς πτερύγων.
χεῖρα γὰρ εἰς δεινὴν παιδὸς πέσον, ὅς με λαθραίως
μάρψεν, ἐπὶ χλωρῶν ἑζόμενον πετάλων.

IX.

Τὴν κεφαλὴν βάπτων τις ἀπώλεσε τὰς τρίχας αὐτάς,
καὶ δασὺς ὢν λίαν, ὠὸν ἅπας γέγονε.
τοῦτο βαφεὺς ἐποίησε, τὸ μηκέτι κουρέα τέμνειν
μήτε κόμην λευκὴν, μήτε μελαινομένην.

ΔΙΟΤΙΜΟΥ. p. 250.

I.

Γραῖα, φίλη θρέπτειρα, τί μοι προσιόντες ὑλακτεῖς,
καὶ χαλεπὰς βάλλεις δὶς τόσον εἰς ὀδύνας;
παρθενικὴν γὰρ ἄγεις περικαλλέα, τῆς ἐπιβαίνων
ἴχνεσι, τὴν ἰδίην οἶμον ἴδ' ὡς φέρομαι,
εἴδεος ἐσαυγάζων μοῦνον γλυκύ. τίς φθόνος ἐστίν,
δύσμορε, καὶ μορφὰς ἀθανάτων βλέπομεν.

T. I.

II.

Φωσφόρε, ὦ σώτειρ', ἐπὶ Παλλάδος ἵσταθι κλήρων,
Ἄρτεμι, καὶ χαρίεν φῶς ἴδεν ἀνδρὶ δίδου,
αὐτῷ, καὶ γενεῇ τε ποτ' εὐμαρές· ὦ γὰρ ἀφαυρῶς
ἐκ Διὸς ἰθείης οἶδε τάλαντα δίκης.
ἄλσος δ', Ἄρτεμι, τοῦτο καὶ αἱ Χαρίτεσσι θεαῖσιν
εἰς ἐπ' ἀνθεμίδων σάμβαλα κοῦφα βαλεῖν.

III.

Χαῖρέ μοι, ἁβρὲ κύπασσι, τὸν Ὀμφάλη, ἥ ποτε Λυδῆ
λυσαμένη, φιλότητ' ἤλθεν ἐς Ἡρακλέος.
ὄλβιος ἦσθα, Κύπασσι, καὶ ὡς τότε καὶ πάλιν, ὃς νῦν
χρύσεον Ἀρτέμιδος τοῦτ' ἐπέβης μέλαθρον.

IV.

Εἰς ἄγαλμα Ἀρτέμιδος.

Ὡς πρέπει, Ἄρτεμίς εἰμ'· οἶδ' Ἄρτεμιν αὐτὸς ὁ χαλκεὺς
μηνύει Ζηνός, κοὐχ ἑτέρου θύγατρα.
p. 251. τεκμαίρευ τὸ θράσος τᾶς παρθένου. ἦ ῥά κεν εἴποις·
πᾶσα χθὼν ὀλίγον τῇδε κυναγέσιον.

V.

Τὰν ἥβαν ἐς ἄεθλα πάλας ἤσκησε κρατιστᾶς
ὧδε Ποσειδῶνος, καὶ Διὸς ἁ γενεά.
κεῖται δὲ σφιν ἀγὼν οὐ χαλκέου ἀμφὶ λέβητος,
ἀλλ' ὅστις ζωὸν οἴσεται ἢ θάνατον.
Ἀνταίου δὲ τὸ πτῶμα. πρέπει Ἡρακλέα νικᾶν
τὸν Διός. Ἀργείων ἁ πάλα, οὐ Λιβύων.

VI.

T. I.

Αἱ νόμιμαι δύο γρῆες ὁμήλικες ἦμεν, Ἀναξὼ
καὶ Κλεινὼ, δίδυμοι παῖδες Ἐπικράτεω·
Κλεινὼ μὲν Χαρίτων ἱερὴ, Δημητρὸς Ἀναξὼ
ἐν ζωῇ πρόπολος· ἐννέα δ' ἠελίων
ὀγδωκονταέτεις ἐπιλείπομεν ἐς τόδ' ἱκέσθαι
τῆς μοίρης· ἐτέων δ' ὁ φθόνος ἰσοβίοις.
καὶ πόσιας καὶ τέκνα φιλήσαμεν· αἱ δὲ παλαιαὶ
πρῶθ' ἡμεῖς Ἀΐδην πρηΰν ἀφικόμεθα.

VII.

Νυμφίον Εὐαγόρην πολυπένθιμος ἡ Πολυκρίτω
Σκυλλὶς ἐπ' εὐρείας ἦλθε βοῶσα πύλας,
παῖδα τὸν Ἡγεμάχειον ἀφένιον· οὐδ' ἄρ' ἐκείνη
χήρη πατρῴους αὖθις ἐσῆλθε δόμους,
δαιμονίη· τριτάτῳ δὲ κατέφθιτο μηνὶ δυσαίων
οὐλομένη ψυχῆς δύσφρονι τηκεδόνι.
τοῦτο δ' ἐπ' ἀμφοτέροισι πολύκλαυτον φιλότητος
ἕστηκεν λιτῇ μνῆμα παρὰ τριόδῳ.

VIII.

p. 251.

Ἐλπίδες ἀνθρώπων, ἐλαφραὶ θεαί· οὐ γὰρ ἂν ὧδε
Λέσβον ὁ λυσιμελὴς ἀμφεκάλυψ' Ἀΐδης,
ὃς πότε καὶ βασιλῆϊ συνέδραμε, καὶ μετ' Ἐρώτων.
χαίρετε κουφόταται δαίμονες ἀθανάτων.
αὐλοὶ δ' ἄφθογγοι καὶ ἀπευθέες, οἵ σ' ἐνέπουσι
κεῖσθ', ἐπεὶ οὐκ ᾠδὰς, ἡ χορὸν οἶδ' Ἀχέρων.

VI. 5. Scr. ἀπελείπομεν.

T. I.

IX.

Οὐδὲ λέων ὡς δεινὸς ἐν οὔρεσιν, ὡς ὁ Μίκωνος
υἱὸς Κριναγόρης ἐν σακέων πατάγῳ.
εἰ δὲ κόλυμμ' ἐλέγχει, μὴ μέμφεο· μικρὸς ὁ χῶρος,
ἀλλ' ἄνδρας πολέμῳ τλήμονας οἶδε φέρειν.

X.

Αὐτόματοι δειλῆς ποτὶ ταὔλιον αἱ βόες ἦλθον
ἐξ ὄρεος, πολλῇ νιφόμεναι χιόνι.
αἰαῖ, Θηρίμαχος δὲ παρὰ δρυῒ τὸν μακρὸν εὕδει
ὕπνον· ἐκοιμήθη δ' ἐκ πυρὸς οὐρανίου.

XI.

Τί πλέον εἰς ὠδῖνα πονεῖν, τί δὲ τέκνα τεκέσθαι,
μὴ τέκοι ἢ μέλλει παιδὸς ὁρῆν θάνατον.
ἠϊθέῳ γὰρ σῆμα Βιάνορι χεύατο μήτηρ·
ἔπρεπε δ' ἐκ παιδὸς μητέρα τοῦδε τυχεῖν.

---

p. 253.

ΑΡΑΤΟΥ.

I.

Ἀργεῖος Φιλοκλῆς Ἄργει καλός· αἱ δὲ Κορίνθου
στῆλαι, καὶ Μεγαρέων ταὐτὸ βοῶσι τάφοι·
γέγραπται καὶ μέχρι λοετρῶν Ἀμφιαράω,
ὡς καλός. ἀλλ' ὀλίγοις γράμμασι λειπόμεθα.
τῷδ' οὐ γὰρ πέτραι ἐπιμάρτυρες, ἀλλὰ Πριηνεὺς
αὐτὸς ἰδών· ἑτέρου δ' ἐστὶ περισσότερος.

II. T.I.

Αἰάζω Διότιμον, ὃς ἐν πέτραισι κάθηται,
Γαργαρέων παισὶ Βῆτα καὶ Ἄλφα λέγων.

ΗΓΗΣΙΠΠΟΥ. p 254.

I.

Δέξαι μ' Ἡράκλεις, Ἀρχεστράτου ἱερὸν ὅπλον,
ὄφρα ποτὶ ξυστὰν παστάδα κεκλιμένα
γηραλέα τελέθοιμι, χορῶν ἀΐουσα καὶ ὕμνων·
ἀρκείτω στυγερὰ δῆρις Ἐνυαλίου.

II.

Τάνδε παρὰ τριόδοις τὰν Ἄρτεμιν Ἀγελόχεια,
ἔτ' ἐν πατρὸς μένοισα παρθένος δόμοις,
ἵσατο, Δαμαρέτα θυγάτηρ· ἐφάνη γάρ οἱ αὐτὰ
ἱστῷ παρὰ κρόκαισιν, ὡς αὐγὴ πυρός.

III.

Ἀσπὶς ἀπὸ βροτέων ὤμων Τιμάνορος ἧμαι
ναῷ ὑπωροφίας Παλλάδος ἀλκιμάχας,
πολλὰ σιδαρείῳ κεκονιμένα ἐκ πολέμοιο,
τὸν δὲ φέροντά μ' ἀεὶ ῥυομένα θανάτω.

IV.

Ἐξ ἁλὸς ἡμίβρωτον ἀνηνέγκαντο σαγηνεῖς
ἄνδρα, πολύκλαυστον ναυτιλίης σκύβαλον·

I. 2. Cod. π. ξεστάν.
III 2. Cod. Vat. ὑποῤῥοφίας. Scr. ὑπωροφία. 3. Cod. κεκονημένα.

T.I. κέρσαν δ' ὐκ ἐδάϊξαν ἃ μὴ θέμις· ἀλλὰ σὺν αὐτοῖς
ἰχθύσι τῆδ' ὀλίγῃ θῆκαν ὑπὸ ψαμάθῳ.
ὦ χθὼν, τὸν ναυηγὸν ἔχεις ὅλον· ἀντὶ δὲ λοιπῆς
σαρκὸς, τὰς σαρκῶν γευσαμένας ἰχθῦς.

V.

p. 255 Ἑρμιονεὺς ὁ ξεῖνος, ἐν ἀλλοδαπῶν δὲ τέθαπται,
Ζωΐλος, Ἀργείαν γαῖαν ἐπεσσάμενος,
ὃν ἐπί οἱ βαθύκολπος ἀμάσατο δάκρυσι νύμφα
λειβομένα, παῖδές τ' εἰς χρόα κειράμενοι.

VI.

Ἐῤῥέτω ἦμαρ ἐκεῖνο, καὶ ὀλομένη σκοτόμαινα,
βρίμος τε δεινὸς ἠνεμωμένης ἁλὸς,
οἵ ποτε νῆ' ἐκύλισσαν, ἐφ' ἧς ὁ τὰ πολλὰ μελίφρων
Ἀβδηρίων ἄῤῥηκτα θαλίσιν εὔχετο·
ἐκλάσθη γὰρ διάπαντα, προσηνέχθη δὲ κλύδωνι
τρηχεῖαν εἰς Σέριφον, αἰδοίων δ' ἐς
πρὸς ξείνων, ὑπὸ χερσὶ λαχὼν πυρὸς, ἵκετο πάτρην
Ἄβδηρα, κρωσσῷ χαλκέῳ περισταλείς.

VII.

Τὴν ἐπὶ πυρκαϊῆς ἐνδέξια φασὶ κέλευθον
Ἑρμῆν τὺς ἀγαθὺς ἐς Ῥαδάμανθυν ἄγειν,
ᾗ καὶ Ἀριστόνοος, Χαιρεστράτω ὐκ ἀδάκρυτος
παῖς, ἡγησίλεω δῶμ' Ἀΐδος κατέβη.

VI. 7. Scr. προξείνων ὑπὸ χ.

VIII. T i.

Ὀξεῖαι πάντῃ περὶ τὸν τάφον εἰσὶν ἄκανθαι
καὶ σκόλοπες· βλάψεις τοὺς πόδας, ἢν προσίῃς,
Τίμων μισάνθρωπος ἐνοικέω· ἀλλὰ πάρελθε.
β οἰμώζειν εἴπας πολλά; α πάρελθε μόνον.

ΕΥΦΟΡΙΩΝΟΣ. p 256

I.

Πρώτας ἐκπότ᾽ ἔπεξε καλὰς Εὔδοξος ἐθείρας,
Φοίβῳ παιδείην ἄμπετον ἀγλαΐην.
ἀντὶ δὲ οἱ πλοκαμῖδος, Ἑκηβόλε, κάλλος ἐπείη
ὡς Χαρνῆθεν ἀεὶ κισσὸς ἀεξόμενον.

II.

Οὐ Τρηχὶς λιθιαῖς ἐπ᾽ ὀστέα κεῖνα καλύπτει,
οὐδ᾽ ἡ κυάνεον γράμμα λαβοῦσα πέτρη·
ἀλλὰ τὰ μὲν δολιχῆς τε καὶ αἰπεινῆς Ἀρκάνειο
Ἰκάριον ῥήσσει κῦμα περὶ κροκάλαις·
ἀντὶ δ᾽ ἐγὼ ξενίης πολυκήδεος ἡ κενεὴ χθὼν
ὀγκώδην Δρυόπων διφάσιν ἐν βοτάναις.

I. 4. Cod. ὡ ᾽χαρνῆθεν.

T. I. p. 257. **ΦΑΕΝΝΟΥ.**

I.

Οὐκ ἔτλας, ὤριστε Λεωνίδα, αὖτις ἱκέσθαι
Εὐρώταν, χαλεπῷ σπερχόμενος πολέμῳ·
ἀλλ' ἐπὶ Θερμοπύλαισι τὸ Περσικὸν ἔθνος ἀμύνων
ἐδμάθης, πατέρων ἁζόμενος νόμιμα.

II.

Δαμοκρίτῳ μὲν ἐγὼ λιγυρὰν οὐκ ἤυσαν ἐνίην
ἄκρις ἀπὸ πτερύγων, τὸν βαθὺν ὕπνον ἄγων·
Δαμόκριτος δ' ἐπ' ἐμεῖ τὸν ἐοικότα τύμβον, ὁδῖτα,
ἐγγύθεν Ὠρωποῦ χεῦεν ἀποφθιμένῳ.

p. 258. **ΠΑΜΦΙΛΟΥ.**

I.

Τίπτε πανημέριος, Πανδιονὶ κάμμορε κούρα,
μυρομένα κελαδεῖς, τρυλὰ διὰ στομάτων;
ἦ τοι Παρθενίας πόθος ἵκετο, τάν τοι ἀπηύρα
Θρηΐκιος Τηρεὺς αἰνὰ βιησάμενος,

II.

Οὐκέτι δὴ χλωροῖσιν ἀφεζόμενος πετάλοισιν
ἁδεῖαν μέλπεις ἀκροχέεις ἰαχάν·
ἀλλά σε γαρύοντα κατήναρεν, ἀχέτα, τέττιξ,
ἤθεος παιδὸς χεὶρ ἀναπεπταμένα.

ΠΑΓΚΡΑΤΟΥΣ.

T. I p. 259

I.

Κλειὼ αἱ δύο παῖδες Ἀριστοδίκη καὶ Ἀμεινὼ
Κρῆσσαι, πότνια σῆς Ἄρτεμι νεωκόροι
τετραετεῖς ἀπὸ μητρός· ἴδοις, ἄνασσα, τὰ τῆσδε
εὔτεκνα, κἀντὶ μιῆς θὲς δύο νεωκόρους.

II.

Ἐκ πυρὸς ὁ ῥαιστὴρ, καὶ ὁ καρκίνος, ἥ τε πυράγρη
ἄγκειν θ' Ἡφαίστῳ, δῶρα Πολυκράτεος,
ᾧ πυκινὰ κροτέων ὑπὲρ ἄκμονος εὕρετο παισὶν
ὄλβον, ἀεξομένην ἀσάμενος πενίην.

III.

Ὤλεσεν Αἰγαίου διὰ κύματος ἄγριος ἀρθεὶς
Λὶψ Ἐπιηρείδην Ὑάσι δυομέναις,
αὐτῇ σὺν νηὶ καὶ ἀνδράσιν· ᾧ τόδε σῆμα
δακρυόεις κενεὸν παιδὶ πατὴρ ἔκαμε.

ΑΝΤΑΓΟΡΑ.

p. 260

I

Μνήματι τῷδε Κράτητα θεουδέα καὶ Πολέμωνα
ἔννεπε κρύπτεσθαι, ξεῖνε, παρερχόμενος,

III. 3. Codd. αὐτῇ σὺν νηί. aut αὐτῇ σὺ.

Τ. I. ἄνδρας ὁμοφροσύνῃ μεγαλήτορας, ὧν ἄπο μῦθοι
ἱεροὶ ᾖσσαν δαιμονίου στόματος,
καὶ βίοτος καθαρὸς σοφίης ἐπὶ θεῖον ἐκόσμει
αἰῶνα, στερροῖς δόγμασι πειθόμενος.

II.

Λέγεται δὲ καὶ Ἀνταγόρᾳ τῷ ποιητῇ ὡς Κράντορος εἰς Ἔρωτα πεποιημένα φέρεσθαι ταυτί.

Ἐν δοιῇ μοι θυμός, ὅ τοι γένος ἀμφιβόητον
ἤ σε θεῶν τὸν πρῶτον ἀειγενέων Ἔρος, εἴπω,
τῶν ὅσσους Ἔρεβός τε πάλαι βασίλειά τε παῖδας
γείνατο Νὺξ, πελάγεσσιν ὑπ' εὐρέος Ὠκεανοῖο·
ἤ σέ γε Κύπριδος υἷα περίφρονος, ἠέ σε Γαίης,
ἢ Ἀνέμων· τοῖος σὺ κακὰ φρονέων ἀλάλησαι
ἀνθρώποις ἠδ' ἐσθλά, τὸ καί σεο σῶμα διφυές.

p 261. ## ΦΑΙΔΙΜΟΥ.

I.

Τόξον μὲν ὦ Γίγαντας ὀλέσσας σθένος
ἴσχε βίης, ἑκάεργ' Ἄπολλον.
ἢ σοι φαρέτρη λῦσαι λυκοκτόνε;
τὸν δ' ἐπ' ἠιθέοισιν οἶστρον
τρέψεις Ἔρωτος, ὄφρ' ἀλέξωνται πάτρῃ,
θαρσαλέοι φιλότητι κούρων;
Ἔρως γὰρ ἀλκή, καὶ θεῶν ὑπέρτατος
οὗτος ἀεὶ προμάχοις ἀέξει.
Μελισίωνας δὸς πατρῷον σέβας
Σχοινίδαν ἐπίηρα δέχθαι.

II.

II. T. I.

Καλλίστρατός σοι, Ζηνὸς ὦ διάκτορε,
ἔθηκε μορφῆς ξυνὸν ἥλικος τύπον·
Κηφισιεὺς ὁ κοῦρος· ὦ χαρεὶς ἄναξ,
Ἀπολλοδώρου παῖδα, καὶ πάτραν σάω.

III.

Ἄρτεμι, σοὶ τὰ πέδιλα Κιχησίου εἵσατο υἱὸς,
καὶ πέπλων ὀλίγον πτύγμα Θεμιστοδίκη,
οὕνεκά οἱ πρηεῖα λοχοῖ δισσὰς ὑπερέσχες
χεῖρας, ἄτερ τόξου, πότνια, νισσομένη.
Ἄρτεμι, νηπίαχον δὲ καὶ εἰσέτι παῖδα, Λέοντος p. 262.
δοῦσαν ἰδεῖν κοῦρον υἱέ' ἀεξόμενον.

IV.

Αἰάζω Πολύανθον, ὃν εὐνέτις, ὦ παραμεῖβον,
νυμφίον ἐν τύμβῳ θῆκεν Ἀρισταγόρη,
δεξαμένη σποδιήν τε καὶ ὀστέα, (τὸν δὲ δυσαὴς
ὤλεσεν Αἰγαίου κῦμα περὶ Σκίαθον)
δύσμορον ὀρθρινοί μιν ἐπεὶ νέκυν ἰχθυβολῆες,
ξεῖνε, Τορωναῖοι εἵλκυσαν εἰς λιμένα.

ΕΡΜΟΔΩΡΟΥ.

Τὰν Κνιδίαν Κυθέρειαν ἰδὼν, ξένε, τοῦτό κεν εἴποις·
αὐτὰ καὶ θνατῶν ἄρχε καὶ ἀθανάτων.
τὰν δ' ἐνὶ Κεκροπίδαις δορυθαρσέα Παλλάδα λεύσσων,
αὐδάσεις· ὄντως βωκόλος ἦν ὁ Πάρις.

T.I. p 263. ## ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

ΕΙΣ ΘΕΟΚΡΙΤΟΝ.

Ἄλλος ὁ Χῖος· ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς τάδ᾽ ἔγραψα,
εἷς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ Συρακοσίων,
υἱὸς Πραξαγόραο, περικλειτῆς τε Φιλίννης·
Μοῦσαν δ᾽ ὀθνείην οὔ ποτ᾽ ἐφελκυσάμην.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

ΕΠΙ ΤΗι ΑΘΡΟΙΣΕΙ ΤΩΝ ΒΟΥΚΟΛΙΚΩΝ.

Βουκολικαὶ Μοῦσαι σποράδες ποκά· νῦν δ᾽ ἅμα πᾶσαι
ἐντὶ μιᾶς μάνδρας, ἐντὶ μιᾶς ἀγέλας.

p. 376. ## ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΥ.

I.

Τὰ ῥόδα τὰ δροσόεντα, καὶ ἁ κατάπυκνος ἐκείνα
ἕρπυλλος κεῖται ταῖς Ἑλικωνιάσι·
ταὶ δὲ μελάμφυλλοι δάφναι τίν, Πύθιε Παιάν,
Δελφὶς ἐπεὶ πέτρα τοῦτό τοι ἀγλάισε.
βωμὸν δ᾽ αἱμάξει κεραὸς τράγος, οὗτος ὁ μαλλὸς
τερμίνθου τρώγων ἔσχατον ἀκρέμονα.

II

Δάφνις ὁ λευκόχρως, ὁ καλᾷ σύριγγι μελίσδων
βουκολικοὺς ὕμνους, ἄνθετο Πανὶ τάδε·

Digitized by Google

τὰς τρητὰς δόνακας, τὸ λαγωβόλον, ὀξὺν ἄκοντα, T. I.
  νεβρίδα, καὶ πήραν, ᾇ ποκ' ἐμαλοφόρει.

III.

Εὕδεις φυλλοστρῶτι πέδῳ, Δάφνι, σῶμα κεκμακὸς
  ἀμπαύων· στάλικες δ' ἀρτιπαγεῖς ἀν' ὄρη.
ἀγρεύει δέ τυ Πὰν, καὶ ὁ τὸν κροκόεντα Πρίηπος
  κισσὸν ἐφ' ἱμερτῷ κρατὶ καθαπτόμενος,
ἄντρον ἔσω στείχοντες ὁμόῤῥοθοι. ἀλλὰ τὺ φεῦγε,
  φεῦγε, μεθεὶς ὕπνου κῶμα καταρχόμενον.

IV.

p. 377.

Τήναν τὰν λαύραν, τὼς αἱ δρύες, αἰπόλε, κάμψας,
  σύκινον εὑρήσεις ἀρτιγλυφὲς ξόανον,
τρισκελὲς, αὐτόφλοιον, ἀνούατον· ἀλλὰ φάλητι
  παιδογόνῳ δυνατὸν Κύπριδος ἔργα τελεῖν.
σακὸς δ' εὖ ἱερὸς περιδέδρομεν· ἀένναον δὲ
  ῥεῖθρον ἀπὸ σπιλάδων πάντοσε τηλεθάει
δάφναις καὶ μύρτοισι καὶ εὐώδει κυπαρίσσῳ,
  ἔνθα πέριξ κέχυται βοτρυόπαις ἕλικι
ἄμπελος. εἰαρινοὶ δὲ λιγυφθόγγοισιν ἀοιδαῖς
  κόσσυφοι ἀχεῦσι ποικιλότραυλα μέλη·
ξουθαὶ ἀηδονίδες μινυρίσμασιν ἀνταχεῦσι,
  μέλπουσαι στόμασι τὰν μελίγηρυν ὄπα.
ἕζεο δὴ τηνεῖ, καὶ τῷ χαρίεντι Πριήπῳ
  εὔχε' ἀποτρέψαι τὼς Δάφνιδός με πόθως,
κεὐθὺς ἐπιῤῥέξειν χίμαρον καλόν. ἢν δ' ἀνανεύσῃ,
  τοῦδε τυχὼν, ἐθέλω τρισσὰ θύη τελέσαι.

IV. 5. Scr. σ. δ' εὐίερος.

T L ῥεξῶ γὰρ δαμάλαν, λάσιον τράγον, ἄρνα, τὸν ἴσχω
σακίταν. κλύοι δ' εὐμενέως ὁ θεός.

V.

Λῆς ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν διδύμοις αὐλοῖσιν ἀεῖσαι
ἁδύ τι μοι; κἠγὼν πακτίδ' ἀειράμενος
ἀρξεῦμαί τι κρέκειν. ὁ δὲ βωκόλος ἅμμιγα θελξεῖ
Δάφνις, καροδέτῳ πνεύματι μελπόμενος.
ἐγγὺς δὲ στάντες λασίας δρυὸς, ἄντρου ὄπισθεν,
Πᾶνα τὸν αἰγιβάταν ὀρφανίσωμες ὕπνω.

VI.

p 378. Ἁ δείλαιε τὺ Θύρσι, τί τὸ πλέον, εἰ κατατάξεις
δάκρυσι διγλήνως ὦπας ὀδυρόμενος;
οἴχεται ἁ χίμαρος, τὸ καλὸν τέκος, οἴχετ' ἐς Ἅιδαν·
τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφεπίαξε λύκος.
αἱ δὲ κύνες κλαγγεῦντι· τί τὸ πλέον, ἁνίκα τήνας
ὀστίον οὐδὲ τέφρα λείπεται οἰχομένας;

VII.

Εἰς ἄγαλμα Ἀσκληπιοῦ.

Ἦλθε καὶ ἐς Μίλητον ὁ τῶ Παιήονος υἱὸς,
ἰητῆρι νόσων ἀνδρὶ συνοισόμενος,
Νικίᾳ, ὅς μιν ἐπ' ἦμαρ ἀεὶ θυέεσσιν ἱκνεῖται,
καὶ τόδ' ἀπ' εὐώδους γλύψατ' ἄγαλμα κέδρου,
Ηετίωνι χάριν γλαφυρᾶς χερὸς ἄκρον ὑποστὰς
μισθόν· ὁ δ' εἰς ἔργον πᾶσαν ἀφῆκε τέχνην.

VIII. Τ I.

Ἄνθρωπε, ζωῆς περιφείδεο, μηδὲ παρ' ὥρην
ναυτίλος. ἔτι καὶ ὣς οὐ πολὺς ἀνδρὶ βίος.
δείλαιε Κλεόνικε, σὺ δ' εἰς λιπαρὴν Θάσον ἐλθεῖν
ἠπείγευ, κοίλης ἔμπορος ἐκ Συρίης,
ἔμπορος, ὦ Κλεόνικε· δύσιν δ' ὑπὸ Πλειάδος αὐτὴν
ποντοπορῶν, αὐτῇ Πλειάδι συγκατέβης.

IX.

Εἰς ἄγαλμα Μουσῶν.

Ὑμῖν τοῦτο, Θεαί, κεχαρισμένον ἐννέα πάσαις
τὤγαλμα Ξενοκλῆς θῆκε τὸ μαρμάρινον,
μουσικός· οὐχ ἑτέρως τις ἐρεῖ. σοφίῃ δ' ἐπὶ τῇδε
αἶνον ἔχων, Μουσέων οὐκ ἐπιλανθάνεται.

X. p 379

Εὐσθένεος τὸ μνῆμα· φυσιγνώμων ὁ σοφιστής,
δεινὸς ἀπ' ὀφθαλμῶ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν.
εὖ μιν ἔθαψαν ἑταῖροι ἐπὶ ξείνης ξένον ὄντα'
χ' ὑμνοθέτης αὐτοῖς δαιμονίως φίλος ἦν.
πάντων ὧν ἐπέοικε τύχεν τεθνεὼς ὁ σοφιστής,
καί περ ἄκικυς ἐών, εἶχ' ἄρα κηδεμόνας.

XI.

Δαμοτέλης ὁ χορηγός, ὁ τὸν τρίποδ', ὦ Διόνυσε,
καὶ σὲ τὸν ἥδιστον θεῶν μακάρων ἀναθείς,
μέτριος ἦν ἐν παισί· χορῷ δ' ἐκτήσατο νίκην
ἀνδρῶν, καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ προσῆκον ὁρῶν.

VIII. 2. Cod. Plan. ναυτίλος ἴσθι καὶ ὥς —

T. I.

XII.

Εἰς ἄγαλμα Οὐρανίας Ἀφροδίτης.

Ἁ Κύπρις οὐ πάνδαμος· ἱλάσκεο τὰν θεὸν, εἰπὼν
Οὐρανίαν, ἁγνᾶς ἄνθεμα Χρυσογόνας
οἴκῳ ἐν Ἀμφικλέους, ᾧ καὶ τέκνα καὶ βίον εἶχε
ξυνόν· ἀεὶ δέ σφιν λώϊον εἰς ἔτος ἦς
ἐκ σέθεν ἀρχομένοις, ὦ πότνια. κηδόμενοι γὰρ
ἀθανάτων αὐτοὶ πλεῖον ἔχει βροτοί.

XIII.

Νήπιον υἱὸν ἔλειπες· ἐν ἁλικίᾳ δὲ καὶ αὐτὸς,
Εὐρύμεδον, τύμβου τοῦδε θανὼν ἔτυχες.
p. 380 σοὶ μὲν ἕδρα θείοισι μετ' ἀνδράσι· τὸν δὲ πολῖται
τιμασεῦντι, πατρὸς μνώμενοι ὡς ἀγαθοῦ.

XIV.

Γνώσομαι εἴ τι νέμεις ἀγαθοῖς πλέον, ἢ καὶ ὁ δειλὸς
ἐκ σέθεν ὡσαύτως ἴσον, ὁδοιπόρ', ἔχει.
χαιρέτω οὗτος ὁ τύμβος, ἐρεῖς, ἐπεὶ Εὐρυμέδοντος
κεῖται τῆς ἱερῆς κοῦφος ὑπὲρ κεφαλῆς.

XV.

Θᾶσαι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον, ὦ ξένε,
σπουδῇ, καὶ λέγ', ἐπὰν ἐς οἶκον ἔνθῃς·
Ἀνακρέοντος εἰκόν' εἶδον ἐν Τέῳ,
τῶν πρόσθ' εἴ τι περισσὸν ᾠδοποιῶν.
προσθεὶς δὲ χὤτι τοῖς νέοισιν ἅδετο,
ἐρεῖς ἀτρεκέως ὅλον τὸν ἄνδρα.

XVI. T.I.

Ἅ τε φωνὰ Δώριος, χὡνὴρ ὁ τὰν κωμῳδίαν
εὑρὼν Ἐπίχαρμος.
ὦ Βάκχε, χάλκεόν νιν ἀντ' ἀλαθινοῦ
τὶν ὧδ' ἀνέθηκαν
τοὶ Συρακόσσαις ἐνίδρυνται Πελωρεῖς τᾷ πόλει,
οἷ' ἀνδρὶ πολίτᾳ,
σωρὸν γὰρ εἶχε χρημάτων, μεμναμένοι
τελεῖν ἐπίχειρα.
πολλὰ καὶ ποττὰν ζωὰν τοῖς παισὶν εἶπε χρήσιμα·
μεγάλα χάρις αὐτῷ.

XVII. p. 381.

ΜΗΔΕΙΟΣ ΧΡΗΣΙΜΗι ΤΡΟΦΩι ΚΛΕΙΤΗι.

Ὁ μικκὸς τόδ' ἔτευξε τᾷ Θρείσσᾳ
Μήδειος τὸ μνᾶμ' ἐπὶ τᾷ ὁδῷ, κἠπέγραψε Κλείτας.
ἑξεῖ τὰν χάριν ἁ γυνὰ ἀντὶ τήνων
ὧν τὸν κοῦρον ἔθρεψε. τί μήν; ἔτι ΧΡΗΣΙΜΑ καλεῖται.

XVIII.

Ἀρχίλοχον καὶ τᾶδε καὶ εἴσιδε τὸν πάλαι ποιητὰν,
τὸν τῶν ἰάμβων· οὗ τὸ μυρίον κλέος
διῆλθε κἠπὶ νύκτα καὶ πρὸς ἀῶ.
ἦ ῥά μιν αἱ Μοῖσαι καὶ ὁ Δάλιος ἠγάπευν Ἀπόλλων,
ὡς ἐμμελής τ' ἐγένετο κἠπιδέξιος
ἔπεά τε ποιεῖν, πρὸς λύραν τ' ἀείδειν.

T. I.

XIX.

Εἰς ἀνδριάντα Πεισάνδρου τοῦ τὴν Ἡράκλειαν ποιήσαντος.

Τὸν τῦ Ζανὸς ὅδ' ὔμμιν υἱὸν ὡ 'νὴρ,
τὸν λεοντομάχαν, τὸν ὀξύχειρα,
πρᾶτος τῶν ἐπάνωθε μυσοποιῶν
Πείσανδρος συνέγραψεν ὠ 'κ Καμείρω,
χὤσσυς ἐξεπόνασεν εἶπ' ἀέθλυς·
τῦτον δ' αὐτὸν ὁ δᾶμος, ὡς σάφ' εἰδῇς,
ἔστασ' ἐνθάδε, χάλκεον ποιήσας,
πολλοῖς μησὶν ὄπισθε κἠνιαυτοῖς.

p. 382.

XX.

Ὁ μυσοποιὸς ἐνθάδ' Ἱππώναξ κεῖται.
εἰ μὲν πονηρὸς, μὴ ποτέρχευ τῷ τύμβῳ·
εἰ δ' ἐσσὶ κρήγυός τε καὶ παρὰ χρηστῶν,
θαρσέων καθίζευ, κἢν θέλῃς, ἀπόβριξον.

XXI.

Ἀστοῖς καὶ ξείνοισιν ἴσον νέμει ἅδε τράπεζα·
θεὶς ἀνελεῦ, ψήφω πρὸς λόγον ἐρχομένης.
ἄλλος τις πρόφασιν λεγέτω· τὰ δ' ὀθνεῖα Καΐκου
χρήματα καὶ νυκτὸς βυλομένοις ἀριθμεῖ.

ΜΟΣΧΟΥ T. I p. 412.

ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΥ.

Εἰς Ἔρωτα ἀροτριῶντα.

Λαμπάδα θεὶς καὶ τόξα, βοηλάτιν εἵλετο ῥάβδον
ὖλος Ἔρως, πήρην δ' εἶχε κατωμαδίην·
καὶ ζεύξας ταλαεργὸν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα ταύρων
ἔσπειρε Δηοῦς αὔλακα πυροφόρον.
εἶπε δ' ἄνω βλέψας αὐτῷ Διΐ· Βρέξον ἀρούρας,
μή σε τὸν Εὐρώπης βοῦν ὑπ' ἄροτρα βάλω.

Moſchi, 5. Vulgo πῆρεν. Codd. quidam πλῆσον.

T. I. p. 413. # ΔΩΣΙΑΔΑ ΡΟΔΙΟΥ

ΒΩΜΟΣ Α.

Ολος ὦ με λιβρὸς ἱρῶν
Λιβάδεσσιν, οἷα κάλχη,
Υπὸ φοινίγμασι τέγγει·
Μαῦλιες δ' ὕπερθε πέτρης Ναξίας θουμένας
Παμμάτων φείδοντο Πανός· οὐ στροβίλῳ λιγνύϊ
Ιξὸς εὐώδης μελαίνει τρεχνέων με Νυσίων.
Ες γὰρ βωμὸν ὁρᾷς με, μήτε γ' χρυσοῦ
Πλίνθοις, μήτ' Αλύβης παγέντα βώλοις·
Οὐδ' ὃν Κυνθογενὴς ἔτευξε φύτλη
Λαβὼν τὰ μηκάδων κέρα,
Λισσαῖσιν ἀμφὶ δειράσιν
Οσσοις νέμονται Κυνθίας,
Ισόῤῥοπος πέλοιτό μοι.
Σὺν Οὐρανοῦ γὰρ ἐκγόνοις
Εἰνάς μ' ἔτευξε γηγενής·
Τάων δ' ἀείζωον τέχνην
Ενευσε πάλμυς ἀφθίτων.
Σὺ δ' ὦ πιὼν κρήνηθεν, ἣν
Ινις κόλαψε Γοργόνος,
Θύοις τ' ἐπισπένδοις τέ μοι
Υμηττιάδων πολὺ λαροτέρην
Σπονδὴν· ἅλμην ἴθι δὴ θαρσέων
Ες ἐμὴν τεῦξιν· καθαρὸς γὰρ ἐγὼ
Ιὸν ἱέντων τεράων, οἷα κεῖνθ' ἀναίνος
Αμφὶ Νέαις Θρηικίαις, ἣν σχεδόθεν Μυρίνης
Σοὶ, Τριπάτωρ, πορφυρέῳ φὼρ ἀνέθηκε κριῷ.

ΔΩΣΙΑΔΑ ΡΟΔΙΟΥ
ΒΩΜΟΣ Β.

T. I. p. 413.

Εἱμάρσενός με τήτας
πόσις, μέροψ, δίσαβος
Τεῦξ', ὁ σποδεύνας, ἶνις ἐμπούσας, μόρος
Τεύκροιο βούτα καὶ κυνὸς τεκνώματος
Χρύσας δ' ἀλήτας· ἅμος ἔψανδρα
τὸν γυιόχαλκον οὖρον ἔβρασεν,
ὃν ὠπάτωρ δίσευνος
μόρησε ματρόῤῥιπτος.
ἐμὲν δὲ τεῦγμ' ἀθρήσας
Θεοκρίτοιο κτάντας,
Τριεσπέροιο καύστας,
θῆξεν αἰνῷ ἴυξας·
χάλεψε γάρ νιν ἰῷ
σύργαστρος ἐκδὺς γῆρας.
τὸν δ' ἐλλοδεῦντ' ἐν ἀμφικλύστῳ
Πανός τε ματρὸς εὐνέτας, φὼρ
δίζωος, ἶνίς τ' ἀνδροβρῶτος Ἰλαιραίς
ἧρ' ἀρσίων ἐς Τευκρίδ' ἄγαγον τρίπορθον.

T. I p. 414.

ΦΑΝΟΚΛΕΟΥΣ.

I

Ἢ ὡς Οἰάγροιο πάϊς, Θρηΐκιος Ὀρφεὺς
ἐκ θυμοῦ Κάλαϊν τέρξε Βορηϊάδην.
πολλάκι δὲ σκιεροῖσιν ἐν ἄλσεσιν ἕζετ' ἀείδων
ὃν πόθον, οὐδ' ἦν οἱ θυμὸς ἐν ἡσυχίῃ·
ἀλλ' αἰεί μιν ἄγρυπνοι ὑπὸ ψυχῇ μελεδῶνες
ἔτρυχον, θαλερὸν δερκόμενον Κάλαϊν.
τὸν μὲν Βιστονίδες κακομήχανοι ἀμφιχυθεῖσαι
ἔκτανον, εὐμήκη φάσγανα θηξάμεναι,
οὕνεκα πρῶτος ἔδειξεν ἐνὶ Θρήκεσσιν ἔρωτας
ἄῤῥενας, οὐδὲ πόθους ᾔνεσε θηλυτέρων.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλὴν χαλκῷ τάμον· αὐτίκα δ' αὐτὴν
εἰς ἅλα Θρηϊκίης ῥῖψαν ὁμοῦ χέλυϊ,
ἥλῳ καρτύνασαι, ἵν' ἐμφορέοιντο θαλάσσῃ
ἄμφω ἅμα, γλαυκοῖς τεγγόμεναι ῥοθίοις.
τὰς δ' ἱερῇ Λέσβῳ πολιὴ ἐπέκελσε θάλασσα·
ἠχὴ δ' ὡς λιγυρῆς πόντον ἐπέσχε λύρης,
νήσους τ', αἰγιαλούς θ' ἁλιμυρέας, ἔνθα λίγειαν
ἀνέρες Ὀρφείην ἐκτέρισαν κεφαλήν.
ἐν δὲ χέλυν τύμβῳ λιγυρὴν θέσαν, ἣ καὶ ἀναύδους
πέτρας, καὶ Φόρκυς στυγνὸν ἔπειθεν ὕδωρ.
ἐκ κείνου μολπαί τε καὶ ἱμερτὴ κιθαριστὺς
νῆσον ἔχει· πασέων τ' ἐστὶν ἀοιδοτάτη.

I. 9. Scr. πρῶτος. 17 Fort. νήσους τ'.

Θρήϊκες δ' ὡς ἐδάησαν ἀρήϊα ἔργα γυναικῶν T. I p. 415.
ἄγρια, καὶ πάντας δεινὸν ἐσῆλθεν ἄχος,
ἃς ἀλόχας ἔστιζον, ἵν' ἐν χροΐ σήματ' ἔχουσαι
κυάνεα, τυγερῦ μὴ λελάθοιντο φόνυ·
ποινὰς δ' Ὀρφῆϊ κταμένῳ στίζουσι γυναῖκας
εἰσέτι νῦν, κείνης εἵνεκεν ἀμπλακίης.

II.

Ἀλλὰ τὰ Μοιράων νήμ' ἄλυτον, οὐδέ τιν' ἔστιν
ἐκφυγέειν, ὁπόσοι γῆν ἐπιφερβόμεθα.

ΝΙΚΑΙΝΕΤΟΥ p. 416
ΣΑΜΙΟΥ.

I.

Ἡρῶσσαι, Λιβύων ὄρος ἄκτιον αἵ τε νέμεσθε,
αἰγίδι καὶ στρεπτοῖς ζωσάμεναι θυσάνοις,
τέκνα θεῶν, δέξασθε Φιλητίδος ἱερὰ ταῦτα
δράγματα, καὶ ξηροὺς ἐκ καλάμης στεφάνους,
ὅσσ' ἀπὸ λικμητῦ δεκατεύεται· ἀλλὰ καὶ οὕτως
ἡρῶσσαι, Λιβύων χαίρετε δεσπότιδες.

II.

Εἰς ἄγαλμα Ἑρμῦ.

Αὐτόθεν ὀστράκινόν με καὶ ἐν ποσὶ γήϊνον Ἑρμῆν
ἔπλασεν ἀφῖλος κύκλος ἐλισσόμενος.
πηλὸς ἐφυράθην· οὐ ψεύσομαι. ἀλλ' ἐφίλησα,
ὦ ξεῖν', ὀστρακέων δύσμορον ἐργασίην.

I. 1. Cod. ἄκριτον.

T. I.

III.

Οὐκ ἐθέλω, Φιλόθηρε, κατὰ πτόλιν, ἀλλ' ἐπ' ἀγροῦ
  δαίνυσθαι, Ζεφύρου πνεύμασι τερπόμενος.
ἀρκεῖ μοι λιτὴ μὲν ὑπὸ πλευρῇσι χαμεύνα·
  ἐγγὺς γὰρ πρόμαλος δέμνιον ἐνδαπίης,
καὶ λύγος, ἀρχαῖον Καρῶν στέφος. ἀλλὰ φερέσθω
  οἶνος, καὶ Μουσέων ἡ χαρίεσσα λύρη,
p. 417. θυμήρεις πίνοντες ὅπως Διὸς εὐκλέα νύμφην
  μέλπωμεν, νήσου δεσπότιν ἡμετέρης.

IV.

Οἶνός τοι χαρίεντι πέλει ταχὺς ἵππος ἀοιδῷ·
  ὕδωρ δὲ πίνων οὐδὲν ἂν τέκοι σοφόν.
ταῦτ' ἔλεγεν, Διόνυσε, καὶ ἔπνεεν, οὐχ ἑνὸς ἀσκοῦ
  Κρατῖνος, ἀλλὰ παντὸς ὀδωδὼς πίθου.
τοιγάρτοι στεφάνων δόμος ἔβρυεν, εἶχε δὲ κιττῷ
  μέτωπον, οἷα καὶ σύ, κεκροκωμένον.

V.

Ηρίον εἰμὶ Βίτωνος, ὁδοιπόρε· εἰ δὲ Τορώνην
  εἰς κλειτὴν λείπων ἔρχεαι Ἀμφίπολιν,
εἰπεῖν Νικαγόρῃ, παίδων ὅτι τὸν μόνον αὐτῷ
  Στρύμων, ἥ τ' ἐρίφων ὤλεσε πανδυσίη.

VI.

Αὐτὰρ ὅ γε προτέρωσε κιὼν Οἰκούσιον ἄστυ
κτίσσατο· Τραγασίῃ δὲ Κελαινοῦς εἴχετο παιδί,
ἥ οἱ Καῦνον ἔτικτεν ἀεὶ φιλέοντα θέμιστας·
γείνατο δὲ ῥαδαλῇς ἐναλίγκιον ἀρκεύθοισι
Βυβλίδα, τῆς ἤτοι ἀέκων ἠράσσατο Καῦνος.

βῆ δ' ἐπ' ἔραν Δίας, φεύγει ἐφιάλτα Κύπρον, T. I.
καὶ Κράγος ὑλιγενής, καὶ Κάρια ἱρὰ λιπεῖν·
ἐνθ' ἤτοι πτολίεθρον ἐδείματο πρῶτος Ἰώνων.
αὐτὴ δὲ γνωτὴ ὀλολυγόνος οἶκτον ἔχουσα,
Βυβλίς, ἀπὸ προπύλων Καύνου ὠδύρατο νόστον.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ p. 478.
ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ.

I.

Πίγρης ὀρνίθων ἄπο δίκτυα, Δᾶμις ὀρείων,
Κλείτωρ δ' ἀμβυθίων, σοὶ τάδε, Πάν, ἔθεσαν,
ξυνὸν ἀδελφειοὶ θήρης γέρας, ἄλλος ἀπ' ἄλλης,
ἴδριες καὶ γαίης, ἴδριες καὶ πελάγευς.
Ἀνθ' ὧν τῷ μὲν ἅλος, τῷ δ' ἠέρος, ᾧ δ' ἀπὸ δρυμῶν
πέμπε κράτος ταύτῃ, δαῖμον, ἐπ' εὐσεβίῃ.

II.

Εἰς Ἀφροδίτην ὡπλισμένην.

Αὐτάν πα τὰν Κύπριν ἀπηκριβώσατο Παλλάς,
τᾶς ὑπ' Ἀλεξάνδρῳ λαθομένα κρίσιος.

III.

Σάρδιες, ἀρχαῖος πατέρων νομός, εἰ μὲν ἐν ὑμῖν
ἐτρεφόμαν, χέρνης ἦν τις ἄν, ἢ βακέλας
χρυσοφόρος, ῥήσσων καλὰ τύμπανα· νῦν δέ μοι Ἀλκμὰν
ὔνομα, καὶ Σπάρτας εἰμὶ πολυτρίποδος,

III. 2. Cod. Vat. κέρνας.

V. I. καὶ Μούσας ἐλάγη Ἑλικωνίδας, αἵ με τυράννων
θῆκαν Δασκύλεω μείζονα καὶ Γύγεω.

p. 419. IV.

Ἐκ τῶν Μουσῶν.

Ἀλλ' ὅ γε πευθόμενος πάγχυ Γρηικοῖσι μελέσθαι
Τιμόθεον, κιθάρης ἴδμονα καὶ μελέων,
υἱὸν Θερσάνδροιο, τὸν ἤνεσεν ἀνέρα σίγλων
χρυσείων ἱερὴ δὴ τότε χιλιάδι,
ὑμνῆσαι ταχέων Ὦπιν βλήτειραν ὀϊστῶν'
ἥ δ' ἐπὶ Κεγχρείῳ τίμιον οἶκον ἔχει.

μηδὲ θεῆς προλίπῃ Λητωΐδος ἀγλαὰ ἔργα. . . .

V.

Ἐκ τῶ Ἀπόλλωνος.

Παῖς Ἱπποκλῆος Φόβιος Νηλημιάδαο
ἔσται ἰθαιγενέων γνήσιος ἐκ πατέρων.
τῷ δ' ἄλοχος μνηστὴ δόμον ἵξεται· ἧς ἔτι νύμφης
ἠλάκατ' ἐν θαλάμοις καλὸν ἑλισσομένης,
Ἀσσησοῦ βασιλῆος ἐλεύσεται ἔγγονος Ἀνθεύς,
ὅρκι' ὁμηρείης πίστ' ἐπιβωσάμενος,
πρωθήβης, ἔαρος θαλερώτερος· οὐδὲ Μελίσσῳ
Πειρήνης τοιόνδ' ἀλφεσίβοιον ὕδωρ
θαλλήσει μέγαν υἱόν, ἀφ' οὗ μέγα χάρμα Κορίνθῳ
ἔσται, καὶ βριαροῖς ἄλγεα Βακχιάδαις·
Ἀνθεὺς Ἑρμείῃ ταχινῷ φίλος, ᾧ ἔπι νύμφη
μαινὰς ἄφαρ σχήσει τὸν λιθόλευστον ἔρον.

καὶ

III. 6. Fort. θῆκαν Κανδαύλου μ.
IV. 1. Scr. πάγχυ 3. Scr. ᾔνεσεν.
V. 1. Scr. Νηλεΐδαο. 8. Πειρήνη.

καὶ ἑ, καθαψαμένη γούνων, ἀτέλεστα κομίσσαι T. I.
πείσει· ὁ δὲ Ζῆνα ξείνιον αἰδόμενος,
σπονδάς τε Φοβίῳ, καὶ ἅλα ξυνέωνα θαλάσσης,
κρήναις καὶ ποταμοῖς νίψετ' ἀεικὲς ἔπος.
ἡ δ', ὅταν ἀρνῆται μέλεον γάμον ἀγλαὸς Ἀνθεὺς, p. 420.
δὴ τότε οἱ τεύξει μητιόεντα δόλον,
μύθοις ἐξαπαφῶσα, λόγος δέ οἱ ἔσσεται οὗτος·
Γαυλός μοι χρύσειος φρείατος ἐκ μυχάτου
ἄρτι γ' ἀνελκόμενος διὰ μὲν κάλον ἤρικεν ὄγκῳ,
αὐτὸς δ' ἐς Νύμφας ᾤχετ' ἀφυδριάδας·
πρὸς σὲ θεῶν, ἀλλ' εἴ μοι (ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἀκούω
ῥηϊδίην οἶμον τοῦδ' ἔμεναι γομίῳ)
ἰθύσας ἀνέλοιο, τότ' ἂν μέγα φίλτατος εἴης.
ὧδε μὲν ἡ Φοβίῳ Νειλιάδαο δάμαρ
φθέγξεθ'· ὁ δ' οὐ φρασθεὶς, ἀπὸ μὲν Λελεγήϊον εἷμα
μητρὸς ἑῆς ἔργον θήσεται Ἑλλαμένης·
αὐτὸς δὲ σπεύδων κοῖλον καταβήσεται ὄγκον
φρείατος· ἡ δ' ἐπί οἱ λιρὰ νοεῦσα γυνὴ
ἀμφοτέραις χείρεσσι μυλακρίδα λᾶαν ἐνήσει.
καὶ τόθ' ὁ μὲν ξείνων πολλὸν ἀποτμότατος
ἠρίον οἰκήσει τὸ μεμορμένον· ἡ δ' ὑπὸ δειρὴν
ἁψαμένη, σὺν τῷ βήσεται εἰς Ἀΐδην.

V. 15. ξ. τραπέζης. 21. ῥεῖν ἀνελκόμενος. Vulgo· νῦν δ' γ' ἀν.. et ἤρικε νόον. 25. Vulgo τοὶ ἂν μέγα. 26. Scr. Νειλιάδαο.

T. I. p. 421.

ΦΑΛΑΙΚΟΥ.

I.

Νικῶ δίαυλον. ἀλλ' ἐγὼ παλαίων.
ἐγὼ δὲ πεντάεθλον. ἀλλ' ἐγὼ πύξ.
καὶ τίς τυ; Τιμόδημος. ἀλλ' ἐγὼ Κρῆς.
ἐγὼ δὲ Κρηθεύς. ἀλλ' ἐγὼ Διοκλῆς.
καὶ τίς πατήρ τοι, κλεινὸς ὥσπερ ὕμμιν.
ἔμπη δὲ νίκης, Ἰσθμοῖ. ἢ τὸ δ' ἔμπης
Νέμειον ἂν λειμῶνα, καὶ παρ' Ἥρᾳ.

II.

Τῦτ' ἐγὼ τὸ περισσὸν εἰκόνισμα,
τῦ κωμῳδογέλωτος εἰς θρίαμβον,
κισσῷ καὶ τεφάνοισιν ἀμπυκασθὲν,
ἔστασ', ὄφρα Λύκωνι σᾶμ' ἐπείη.
ὅσσα γὰρ κατέπραξε λαμπρὸς ἀνὴρ,
μνᾶμα τῦ χαρίεντος ἔν τε λέσχᾳ
ἔν τ' οἴνῳ τόδε κῆνο τοῖς ἔπειτα
ἄγκειται, παράδειγμα τᾶς ὀπωπᾶς.

III.

Στρεπτὸν Βασσαρικῶ ῥόμβον Θιάσοιο μύωπα
καὶ σκύλος ἀμφιδόρα τικτὸν ἀχαιΐνου
καὶ κορυβαντείων ἰαχήματα χάλκεα ῥόπτρων
καὶ θύρσω χλοερὸν κωνοφόρα κάμακα,

καὶ κόψοι βαρὺν τυπάνου βρόμον, ἠδὲ φορηθὲν T. I. p. 422.
πολλάκι μιτροδέτου λίκνον ὕπερθε κόμης
Εὐάνθη Βάκχῳ, τὴν ἔντρομον ἀνίκα θύρσοις
ἄτρομον εἰς προπόσεις χεῖρα μετημφίασεν.

IV.

Φεῦγε θαλάσσια ἔργα, βοῶν δ' ἐπιβάλλευ ἐχέτλῃ,
εἴ τι τοι ἡδὺ μακρῆς πείρατ' ἰδεῖν βιοτῆς·
ἠπείρῳ γὰρ ἔνεστι μακρὸς βίος· εἰν ἁλὶ δ' οὔ πως
εὐμαρὲς εἰς πολιὴν ἀνδρὸς ἰδεῖν κεφαλήν.

V.

Φῶκος ἐπὶ ξείνης μὲν ἀπέφθιτο· κῦμα γὰρ μέλαιν'
ναῦς οὐχ ὑπεξήνεικεν, ὧδ' ἐδέξατο·
ἀλλὰ κατ' Αἰγαίου μέσον βαθὺν ὤχετο πόντῳ,
βίῃ Νότου πρήσαντος ἐσχάτην ἅλα.
τύμβῳ δ' ἐκ πατέρων κενεῷ λάχεν, ὃν πέρι Πρόμηθις
μήτηρ, λυγρῇ γ' ὄρνιθι πότμον εἰκέλη,
αἰαῖ, κωκύει τὸν ἑὸν γόνον ἤματα πάντα,
λέγουσα τὸν πρόωρον ὡς ἀπέφθιτο.

VI.

Χρυσωτὸν κροκόεντα περιζώσασα χιτῶνα
τόνδε Διωνύσῳ δῶρον ἔθηκε Κλεώ,
οὕνεκα συμποσίοισι μετέπρεπεν· ἶσα δὲ πίνειν
οὔτις οἱ ἀνθρώπων ἤρισεν οὐδαμά πω.

VI. 1. Scr. κροκωτόν.

T. I. p. 461. # ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ

ΚΥΡΗΝΑΙΟΥ.

I.

Ἐχθαίρω τὸ ποίημα τὸ κυκλικὸν, οὐδὲ κελεύθῳ
χαίρω, τίς πολλοὺς ὧδε καὶ ὧδε φέρει·
μισέω καὶ περίφοιτον ἐρώμενον, οὐδ' ἀπὸ κρήνης
πίνω· σικχαίνω πάντα τὰ δημόσια.
Λυσανίη, σὺ δὲ ναίχι καλὸς καλός· ἀλλὰ πρὶν εἰπεῖν
ὧδε σαφῶς, ἠχώ φησί τις· ΑΛΛΟΣ ΕΧΕΙ.

II.

Ἔγχει, καὶ πάλιν εἰπὲ, Διοκλέος· οὐδ' Ἀχελῷος
κείνου τῶν ἱερῶν αἰσθάνεται κυάθων.
καλὸς ὁ παῖς, Ἀχελῷε, λίην καλός· εἰ δέ τις οὐχὶ
φησὶν, ἐπισταίμην μοῦνος ἐγὼ τὰ καλά.

III.

Θεσσαλικὲ Κλεόνικε τάλαν, τάλαν, οὐ μὰ τὸν ὀξὺν
ἥλιον, οὔ σ' ἔγνων· σχέτλιε, ποῦ γέγονας;
ὀστέα σοι καὶ μοῦνον ἔτι τρίχες. ἦ ῥά σε δαίμων
οὑμὸς ἔχει, χαλεπῇ δ' ἤντεο θευμορίῃ;
ἔγνων, Εὐξίθεός σε συνήρπασε, καὶ σὺ παρελθὼν
τὸν καλὸν, ὦ μόχθηρ', ἔβλεπες ἀμφοτέροις.

IV.

p. 462. Ἥμισύ μευ ψυχῆς ἔτι τὸ πνέον, ἥμισυ δ' οὐκ οἶδ'
εἴτ' Ἔρος, εἴτ' Ἀΐδης ἥρπασε· πλὴν ἀφανές.

Google

ἢ ῥά τιν' ἐς παίδων πάλιν ᾤχετο. καὶ μὲν ἀπεῖπον T. I.
πολλάκι· Τὴν ἀρπάγιν μὴ ὑπόδεχθε, νέοι.
ἢ εἰς Κηφισσόν; ἐκεῖσε γὰρ ἡ Αἰθέλεωτος
κείνη καὶ δύσερως οἶδ' ὅτ' ἐπιστρέφεται.

V.

Εἰ μὲν ἑκών, Ἀρχῖν', ἐπεκώμασα, μυρία μέμφου·
εἰ δ' ἄκων ἥκω, τὴν προπέτειαν ἔχε.
ἄκρητος καὶ Ἔρως μ' ἠνάγκασαν, ὧν ὁ μὲν αὐτῶν
εἷλκεν, ὁ δ' οὐκ εἴα σώφρονα θυμὸν ἔχειν·
ἐλθὼν δ' οὐκ ἐβόησα τίς ἢ τίνος, ἀλλ' ἐφίλησα
τὴν φλιήν. εἰ τοῦτ' ἔστ' ἀδίκημ', ἀδικῶ.

VI.

Ἔστι τι, ναὶ τὸν Πᾶνα, κεκρυμμένον, ἔστι τι ταύτῃ,
ναὶ μὰ Διώνυσον, πῦρ ὑπὸ τῇ σποδιῇ·
οὐ θαρσέω. μὴ δή με περίπλεκε. πολλάκι λήθει
τοῖχον ὑποτρώγων ἡσύχιος ποταμός.
τῷ καὶ νῦν δείδοικα, Μενέξενε, μή με παρεισδὺς
οὗτος ὁ σιγέρπης εἰς τὸν ἔρωτα βάλῃ.

VII.

Οἶδ' ὅτι μοι πλούτου κεναὶ χέρες· ἀλλά, Μένιππε,
μὴ λέγε, πρὸς Χαρίτων, τοὐμὸν ὄνειρον ἐμοί.
ἀλγέω τὴν διὰ παντὸς ἔπος τόδε πικρὸν ἀκούων·
ναί, φίλε, τῶν παρὰ σεῦ τοῦτ' ἀνεραστότατον.

V. 6. Plutarch. τὴν φλιήν.
VII. 3. Vulgo ἀ. τὴν δ.

T. I p. 463

VIII.

Τὸν τὸ καλὸν μελανεῦντα Θεύκριτον, εἰ μὲν ἔμ' ἔχθει,
τετράκι μισοίης· εἰ δὲ φιλεῖ, φιλέοις·
ναιχὶ πρὸς εὐχαίτεω Γανυμήδεος, οὐράνιε Ζεῦ,
καὶ σύ ποτ' ἠράσθης. οὐκ ἔτι μακρὰ λέγω.

IX.

Ὤμοσε Καλλίγνωτος Ἰωνίδι μήποτ' ἐκείνης
ἕξειν μήτε φίλον κρέσσονα, μήτε φίλην.
ὤμοσεν· ἀλλὰ λέγουσιν ἀληθέα, τοὺς ἐν ἔρωτι
ὅρκους μὴ δύνειν οὔατ' ἐς ἀθανάτων.
νῦν δ' ὁ μὲν ἀρσενικῷ θέρεται πυρί· τῆς δὲ ταλαίνης
νύμφης, ὡς Μεγαρέων, οὐ λόγος, οὔτ' ἀριθμός.

X.

Εὐδαίμων ὅτι τἄλλα μανεὶς ἀρχαῖος Ὀρέστας
Λευκάρετον μάναν οὐκ ἔμανη μανίαν·
οὐδ' ἔλαβ' ἐξέτασιν τῶ Φωκέος, ἅτις ἐλέγχει
τὸν φίλον, ἀλλὰ καὶ ἓν δρᾶμ' ἐδίδαξε μόνον.
ἦ τάχα καὶ τὸν ἑταῖρον ἀπώλεσε τοῦτο ποιήσας;
κἠγὼ τὼς πολλὼς οὐκέτ' ἔχω Πυλάδας.

XI.

Ὡγρευτής, Ἐπίκυδες, ἐν οὔρεσι πάντα λαγωὸν
διφᾷ, καὶ πάσης ἴχνια δορκαλίδος,
στίβῃ καὶ νιφετῷ κεχρημένος. ἢν δέ τις εἴπῃ,
Τῆ, τόδε βέβληται θηρίον· οὐκ ἔλαβε.

VIII 4. Cod. οὐ πάλ' ὡς.
X. 2. Vulgo μανῶν, Fort. λευκαχρέω πυγᾶν.

χοὐμὸς ἔρως τοιόσδε· τὰ μὲν φεύγοντα διώκειν T. I.
οἶδε, τὰ δ' ἐν μέσσῳ κείμενα παρπέταται.

XII. P. 464.

Ἕλκος ἔχων ὁ ξεῖνος ἐλάνθανεν· ὡς ἀνιηρὸν
πνεῦμα διὰ τηθέων, εἶδες, ἀνηγάγετο;
τὸ τρίτον ἡνίκ' ἔπινε· τὰ δὲ ῥόδα φυλλοβολεῦντα
τὠνδρὸς ἀπὸ κροτάφων πάντ' ἐχέοντο χαμαί.
ὤπτηται μέγα δή, τι· μὰ δαίμονας, οὐκ ἀπὸ ῥυσμοῦ
εἰκάζω· φωρὸς δ' ἴχνια φὼρ ἔμαθον.

XIII.

Ληφθήσῃ πυρί, φεῦγε Μενέκρατες· εἶπα Πανήμου
εἰκάδι, καὶ Λῴου — τῷ τίνι; τῷ δεκάτῃ,
ἦλθεν ὁ βοῦς ὑπ' ἄροτρον ἑκούσιος. εὖγ' ἐμὸς Ἑρμῆς,
εὖγ' ἐμός. οὐ παρὰ τὰς εἴκοσι μεμφόμεθα.

XIV.

Ὡς ἀγαθὰν Πολύφαμος ἀνεύρατο τὰν ἐπαοιδάν,
τέρψιν μόνον αἰγᾶν ὁ καθίμας' ὁ Κύκλωψ.
αἱ Μοῖσαι τὸν ἔρωτα κατισχναίνοντι, Φίλιππε·
ἦ πανακὲς πάντων φάρμακον ἁ σοφία.
τοῦτο, δοκῶ, χὠ λιμὸς ἔχει μόνον ἐς τὰ πονηρὰ
τἀγαθόν· ἐκκόπτει τὰν φιλόπαιδα νόσον.
ἔσθ' ἁμῖν τάδ' ἄκεστά γ' ἀφειδέα ποτ τὸν Ἔρωτα.
τουτὶ καὶ κεῖραι τὰ πτερά, παιδάριον·

XII. 5. Scr. μέγα δή τι. Vulgo μεγαλωτί.
XIV. 2. Fideliter repraesentavi in hoc versu lect. cod. Bober. Fort. φροντίδα ποιμαίνων τὰν ὀνερῶ' ὁ Κύκλωψ. 7. Cod. ε. α. χ' ἄκεστα γ' ἀφειδέα πρὸς τὸν Ε. 8. Cod. τὰ πτ.

T. I ὐδ' ὅσον ἀστράγαλόν σε δεδοίκαμες· αἱ γὰρ ἄπυσται
οἶκοι τῶ χαλεπῶ πρήματος ἀμφότεραι.

XV.

Οὔτως ὑπνώσαις, Κωνώπιον, ὡς ἐμὲ ποιεῖς
κοιμᾶσθαι ψυχροῖς τοῖσδε παρὰ προθύροις.
p. 465 ὔτως ὑπνώσαις ἀδικωτάτη, ὡς τὸν ἐραστὴν
κοιμίζεις· ἐλέυ δ' ὐδ' ὄναρ ἠντίασας.
γείτονες οἰκτείρουσι· σὺ δ' ὐδ' ὄναρ. ἡ πολιὴ δὲ
αὐτίκ' ἀναμνήσει ταῦτά σε πάντα κόμη.

XVI.

Τέσσαρες αἱ Χάριτες· ποτὶ γὰρ μία ταῖς τρισὶ κείναις
ἄρτι ποτεπλάσθη, κἤτι μύροισι νοτεῖ
εὐαίων ἐν πᾶσιν ἀρίζαλος Βερενίκα,
ἇς ἄτερ ὐδ' αὐταὶ ταὶ Χάριτες Χάριτες.

XVII.

Μικρή τις, Διόνυσε, καλὰ πρήσσοντι ποιητῇ
ῥῆσις· ὁ μὲν ΝΙΚΩ φησὶ τὸ μακρότατον,
ᾧ δὲ σὺ μὴ πνεύσῃς ἐνδέξιος, ἤν τις ἔρηται,
Πῶς ἔβαλες, φησὶ, ΣΚΛΗΡΑ ΤΑ ΓΙΓΝΟΜΕΝΑ.
τῷ μερμηρίξαντι τὰ μὴ ἔνδικα τῦτο γένοιτο
τὔπος· ἐμοὶ δ', ὦ 'ναξ, ἡ βραχυσυλλαβίη.

XVIII.

Ὁ Λύκτιος Μενοίτας
τὰ τόξα ταῦτ' ἐπειπὼν
ἔθηκε· Τῆ, κέρας τοι
δίδωμι καὶ φαρέτρην,

Σάραπι· τὰς δ' εὐχὰς
ἔχουσιν Ἑσπερῖται. T. I.

XIX.

Τὰ δῶρα τῇ Ἀφροδίτῃ
Σιμώνη περίφοιτος
[μορφῆς ἐν] εἰκόν' αὑτῆς
ἔθηκε, τήν τε μίτρην, p. 466.
ἣ μαστὺς ἐφίλασσε . . .
. . . . . τόν τε Πᾶνα.
καὶ τὰς ἔναντι αὐτῆς
θρῆς μάκαιρα ταρσούς.

XX.

Δήμητρι τῇ Πυλαίῃ, τῇ τοῦτον οὐκ Πελασγῶν
Ἀκρίσιος τὸν νηὸν ἐδείματο, ταῦθ' ὁ Ναυκρατίτης
καὶ τῇ κάτω θυγατρὶ τὰ δῶρα Τιμόδημος
εἵσατο, τῶν κερδέων δεκατεύματα· καὶ γὰρ εὔξαθ' οὕτως.

XXI.

Καὶ πάλιν, Εἰλήθυια, Λυκαινίδος ἐλθὲ καλεύσης
ὡς λόχος, ὠδίνων ὧδε σὺν εὐτοκίῃ,
ὥς τοι νῦν μὲν, ἄνασσα, κόρης ὕπερ· ἀντὶ δὲ παιδὸς
ὕστερον εὐώδης ἄλλο τι νηὸς ἔχει.

XXII.

Τὸ χρέος ὡς ἀπέχεις, Ἀσκλήπιε, τὸ πρὸ γυναικὸς
Δημοδίκης Ἀκέσων ὤφειλεν, ἀρξάμενος

XIX 3 Verba uncis incluſa e conjectura ſupplevi. 5. Cod. ἡμᾶς τὰς ἐφίλασε. Scr. ἐφίλαξε. 8 Cod. ταρσοῖς.

T. I. γινώσκειν· ἢν δ' ἄρα λάθῃ, καὶ δή μιν ἐπαιτῇς,
φησὶ παρέξεσθαι μαρτυρίην ὁ πίναξ.

XXIII.

Τῷ με Κανωπίτᾳ Καλλίστιον εἴκοσι μύξαις
πλούσιον, ἁ Κριτίου, λύχνον ἔθηκε θεῷ,
εὐξαμένα περὶ παιδὸς Ἀπελλίδος. ἐς δ' ἐμὰ φέγγη
ἀθρήσας φήσεις· Ἕσπερε, πῶς ἔπεσες;

p. 467. XXIV.

Φησὶν ὅ με στήσας Εὐαίνετος (οὐ γὰρ ἔγωγε
γινώσκω) νίκης ἀντί με τῆς ἰδίης
ἀγκεῖσθαι χάλκειον ἀλέκτορα Τυνδαρίδῃσι.
πιστεύω Φαίδρῳ παιδὶ Φιλοξενίδεω.

XXV.

Ἰναχίης ἕστηκεν ἐν Ἴσιδος ἡ Θάλεω παῖς
Αἰσχυλίς, Εἰρήνης μητρὸς ὑποσχεσίη.

XXVI.

Τὴν ἀλίην Εὔδημος ἐφ' ἧς ἅλα λιτὸν ἐπέσθων
χειμῶνας μεγάλους ἐξέφυγε δανέων
θῆκε θεοῖς Σαμόθρᾳξι, λέγων ὅτι τήνδε κατ' εὐχήν,
ὦ λαοί, σωθεὶς ἐξ ἁλός, ὧδ' ἔθετο.

XXVII.

Εὐμαθίην ᾐτεῖτο, διδοὺς ἐμὲ Σῖμος ὁ Μίκκου
ταῖς Μούσαις· αἱ δὲ, Γλαῦκος ὅκως, ἔδοσαν
ἀντ' ὀλίγου μέγα δῶρον. ἐγὼ δ' ἀνὰ τῇδε κεχηνὼς
κεῖμαι τοῦ Σαμίου διπλόον, ὁ τραγικὸς

XXII, 3 δὴ Cod. non habet.

παιδαρίων Διόνυσος ἐπήκοος· οἱ δὲ λέγουσιν, T.I.
ΙΕΡΟΣ Ο ΠΛΟΚΑΜΟΣ, τοὐμὸν ὄνειαρ ἐμοί.

XXVIII.

Τῆς Ἀγοράνακτός με λέγε, ξένε, κωμικὸν ὄντως
ἀγκεῖσθαι νίκης μάρτυρα τῷ Ῥοδίῳ
Πάμφιλον, οὐκ ἐν ἔρωτι δεδαυμένον· ἥμισυ δ' ὀπτῇ
ἰσχάδι καὶ λύχνοις Ἴσιδος εἰδόμενον.

XXIX. p. 468.

Ἄρτεμι, τὶν τόδ' ἄγαλμα Φιληρατὶς εἵσατο τῇδε·
ἀλλὰ σὺ μὲν δέξαι, πότνια, τὴν δὲ σάω.

XXX.

Τίν με λεοντάγχωνε, συοκτόνε, φήγινον ὄζον
θῆκε ... [β] τίς; [α] Ἀρχῖνος. [β] ποῖος; [α] ὁ Κρής. [β] δέχομαι.

XXXI.

Κόγχος ἐγὼ, Ζεφυρῖτι, παλαίτερον· ἀλλὰ σὺ νῦν με,
Κύπρι, Σεληναίης ἄνθεμα πρῶτον ἔχεις,
ναυτίλον· ὃς πελάγεσσιν ἐπέπλεον, εἰ μὲν ἀῆται,
τείνας οἰκείων λαῖφος ἀπὸ προτόνων·
εἰ δὲ γαληναίη λιπαρὴ, θέον αὐτὸς ἐρέσσων
ποσσὶν ἀεὶ, ὡς καὶ τοὔνομα συμφέρεται.
ἔς τ' ἔπεσον παρὰ θῖνας Ἰουλίδος, ὄφρα γένωμαι
σοὶ τι περίσκεπτον παίγνιον, Ἀρσινόη,
μηδ' ἐμοὶ ἐν θαλάμῃσιν ἔθ', ὡς πάρος (εἰμὶ γὰρ ἄπνους)
τίκτηται νοτερῆς ὤεον ἀλκυόνος.
Κλεινίου ἀλλὰ θυγατρὶ δίδου χάριν· οἶδε γὰρ ἐσθλὰ
ῥέζειν, καὶ Σμύρνης ἐστὶν ἀπ' Αἰολίδος.

T. I

XXXII.

Ἥρως Ἠετίωνος ἐπίσταθμος Ἀμφιπολίτεω,
Ἵδρυμαι μικρῷ μικρὸς ἐπὶ προθύρῳ,
Λοξὸν ὄφιν καὶ μῦνον ἔχων ξίφος· ἀνδρὶ δὲ ἱππεῖ
θυμωθεὶς πεζὸν κἀμὲ παρῳκίσατο.

p. 469.

XXXIII.

Κυνθιάδες θαρσεῖτε· τὰ γὰρ τῶ Κρητὸς Ἐχέμμα
κεῖται ἐν Ὀρτυγίῃ τόξα παρ' Ἀρτέμιδι,
οἷς ὑμέων ἐκένωσεν ὄρος μέγα. νῦν δὲ πέπαυται,
αἶγες, ἐπεὶ σπονδὰς ἡ θεὸς εἰργάσατο.

XXXIV.

Κρεωφύλυ πόνος εἰμί, δόμῳ ποτὲ θεῖον ἀοιδὸν
δεξαμένυ· κλαίω δ' Εὔρυτον ὅσσ' ἔπαθε,
καὶ ξανθὴν Ἰόλειαν. Ὁμήρειον δὲ καλεῦμαι
γράμμα· Κρεωφύλῳ, Ζεῦ φίλε, τῦτο μέγα.

XXXV.

Ἡσιόδυ τόδ' ἄεισμα καὶ ὁ τρόπος· ὦ τὸν ἀοιδῶν
ἔσχατον, ἀλλ' ὐχ' ἄκρον, καὶ τὸ μελιχρότατον
τῶν ἐπέων ὁ Σολεὺς ἀπεμάξατο. χαίρετε λεπταὶ
ῥήσιες, Ἀρήτυ σύμβολον ἀγρυπνίης.

XXXVI.

Ἦλθε Θεαίτητος καθαρὴν ὁδόν· εἰ δ' ἐπὶ κισσὸν
τὸν τεὸν ὐχ αὕτη, Βάκχε, κέλευθος ἄγει,
ἄλλων μὲν κήρυκες ἐπὶ βραχὺν οὔνομα καιρὸν
φθέγξονται, κείνυ δ' Ἑλλὰς ἀεὶ σοφίαν.

XXXII. 3. Forte, καὶ γυμνόν.

XXXVII. T. I.

Ξεῖνος Ἀταρνείτης τις ἀνήρετο Πιττακὸν οὕτω
τὸν Μυτιληναῖον, παῖδα τὸν Ὑῤῥάδιον·
Ἄττα γέρον, δοιός με καλεῖ γάμος· ἡ μία μὲν δὴ
νύμφη καὶ πλούτῳ καὶ γενεῇ κατ' ἐμέ·
ἡ δ' ἑτέρη προβέβηκε. τί λώϊον; εἰ δ' ἄγε σύν μοι
βούλευσον, ποτέρην εἰς ὑμέναιον ἄγω. p 470.
εἶπεν· ὁ δὲ σκίπωνα, γεροντικὸν ὅπλον, ἀείρας,
ἠνίδε, κεῖνοί σοι πᾶν ἐρέουσιν ἔπος.
(οἱ δ' ἄρ' ὑπὸ πληγῇσι θοὰς βέμβικας ἔχοντες
ἔστρεφον εὐρείῃ παῖδες ἐνὶ τριόδῳ)
κείνων ἔρχεο, φησί, μετ' ἴχνια· χὠ μὲν ἐπέστη
πλησίον· οἱ δ' ἔλεγον ΤΗΝ ΚΑΤΑ ΣΑΥΤΟΝ ΕΛΑ.
ταῦτ' ἀΐων ὁ ξεῖνος ἐφείσατο μείζονος οἴκου
δράξασθαι, παίδων κληδόνι συνθέμενος.
τὴν δ' ὀλίγην ὡς κεῖνος ἐς οἶκον ἀπήγετο νύμφην,
οὕτω καὶ σύ γ' ἰὼν τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα.

XXXVIII.

Τίμων (οὐ γὰρ ἔτ' ἐσσί) τί τοι, σκότος ἢ φάος, ἐχθρόν;
Τὸ σκότος· ὑμείων πλείονες εἰν Ἀΐδῃ.

XXXIX.

Μὴ χαίρειν εἴπῃς με, κακὸν κέαρ, ἀλλὰ πάρελθε·
ἶσον ἐμοὶ χαίρειν ἐστὶ τὸ μὴ σὲ γελᾶν.

XL.

Τίς ξένος, ὦ ναυηγέ; Λεόντιχος ἐνθάδε νεκρὸν
εὗρεν ἐπ' αἰγιαλοῦ, χῶσε δὲ τῷδε τάφῳ.

XL, 2. Cod. αἰγιαλοῖς.

Τ.Ι. Θαρσήσας ἐπίκειςο ἐὸν βίον· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
ἥσυχος, αἴθυιη δ' ἶσα θαλασσοπορεῖ.

XLI.

Οἵτινες Ἡλείοιο παρέρπετε σῆμα Κίμωνος
ἴστε τὸν Ἱππαίου παῖδα παρερχόμενοι.

p. 471. XLII.

Τὸν βαιὸν εἰνοπότην Ἐρασίξενον ἡ δὶς ἐφεξῆς
ἀκρήτου προποθεῖσ' ᾤχετ' ἔχουσα κύλιξ.

XLIII.

Τὴν Φρυγίην Αἴσχρην, ἀγαθὸν γάλα, πᾶσιν ἐν ἐσθλοῖς
Μίκκος καὶ ζωὴν οὖσαν ἐγηροκόμει,
καὶ φθιμένην ἀνέθηκεν, ἐπεσσομένοισιν ὁρᾶσθαι,
ἡ γρηῢς μαστῶν ὡς ἀπέχει χάριτας.

XLIV.

Εἰς Μενεκράτην οἰνωθέντα καὶ τελευτήσαντα.

*Αἶνος καὶ σὺ γὰρ ὧδε Μενέκρατες, οὐκέτι πουλὺς
ἦσθα. τίς ἐξεῖλεν, τίς σε κατειργάσατο;
β ἤρατο καὶ Κένταυρον, ὅ μοι πεπρωμένος ἦλθεν
ὕπνος· ὁ δὲ τλήμων οἶνος ἔχει πρόφασιν.

XLV.

Ἱερέη Δήμητρος ἐγώ ποτε, καὶ πάλιν Καβείρων,
ὦνερ, καὶ μετέπειτα Δινδυμένης,
ἡ γρηῢς γενόμην, ἡ νῦν κόνις ἦνο . . . . . .
πολλῶν προστασίη νεῶν γυναικῶν.

XLIV. 1. Cod. ἐσ ἦσθα π. ω. τίς σε ξεῖνον ἔς σε κ. In marg. ἐξεῖλεν. Fort. — σὺ γὰρ ἦσθα, Μ., εἰσεπτάξεν δεινῶς, τίς σ' εἷλε ἦλθε κ.

Digitized by Google

καί μοι τέκν' ἐγένοντο δύ' ἄρσενα, κἠπέμυσ' ἀκείνων εὐγήρως ἐνὶ χερσίν. ἕρπε χαίρων. T. I.

XLVI.

Ἀστακίδην τὸν Κρῆτα, τὸν αἰπόλον, ἥρπασε Νύμφη
ἐξ ὄρεος· καὶ νῦν ἱερὸς Ἀστακίδης.
οὐκέτι Δικταίῃσιν ὑπὸ δρυσίν, οὐκέτι Δάφνιν p. 472.
ποιμένες, Ἀστακίδην δ' αἰὲν ἀεισόμεθα.

XLVII.

Εἰς Ἡράκλειτον τὸν Ἁλικαρνασσέα ἐλεγείας ποιητήν.

Εἶπέ τις, Ἡράκλειτε, τεὸν μόρον, ἐς δ' ἐμὲ δάκρυ
ἤγαγεν, ἐμνήσθην δ' ὁσσάκις ἀμφότεροι
ἥλιον λέσχῃ κατεδύσαμεν. ἀλλὰ σὺ μέν που,
ξεῖν' Ἁλικαρνησσεῦ, τετράπαλαι σποδιή·
αἱ δὲ τεαὶ ζώουσιν ἀηδόνες, ᾗσιν ὁ πάντων
ἁρπακτὴρ Ἀΐδης οὐκ ἐπὶ χεῖρα βαλεῖ.

XLVIII.

Νάξιος οὐκ ἐπὶ γῆς ἔθανε Λύκος, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
ναῦν ἅμα καὶ ψυχὴν εἶδεν ἀπολλυμένην,
ἔμπορος Αἰγίνηθεν ὅτ' ἔπλεε. χὠ μὲν ἐν ὑγρῇ
νεκρός· ἐγὼ δ' ἄλλως οὔνομα τύμβος ἔχων,
κηρύσσω πανάληθες ἔπος τόδε· Φεῦγε θαλάσσῃ
συμμίσγειν, ἐρίφων, ναυτίλε, δυομένων.

XLIX.

Τῇδε Σάων ὁ Δίκωνος Ἀκάνθιος ἱερὸν ὕπνον
κοιμᾶται. θνάσκειν μὴ λέγε τοὺς ἀγαθούς.

XLVI. 3. ἔστι Δ, Cod. Vat.

T.I. L.

Ἢν δίζῃ Τίμαρχον ἐν Ἄϊδος, ὄφρα πύθηαι
ἤ τι περὶ ψυχῆς, ἢ πάλι πῶς ἔσεαι,
δίζεσθαι φυλῆς Πτολεμαΐδος, υἱέα πατρὸς
Παυσανίου· δήεις δ' αὐτὸν ἐν εὐσεβέων.

p. 473. LI.

"Σύντομος ἦν ὁ ξεῖνος, ὃ καὶ ςίχος ἠ μακρὰ λέξων·
Θῆρις Ἀριςαίου Κρὴς ὑπ' ἐμοί. δολιχός.

LII.

Κύζικον ἢν ἔλθῃς, ὀλίγος πόνος Ἱππακὸν εὑρεῖν
καὶ Διδύμην· ἀφανὴς οὔτι γὰρ ἡ γενεή·
καί σφιν ἀνιηρὸν μὲν ἐρεῖς ἔπος, ἔμπα δὲ λέξον
τοῦθ', ὅτι τὸν κείνων υἱὸν ἔχω Κριτίην.

LIII.

"Ἦ ῥ' ὑπὸ σοὶ Χαρίδας ἀναπαύεται; "εἰ τὸν Ἀρίμμα
τοῦ Κυρηναίου παῖδα λέγεις, ὑπ' ἐμοί.
"ὦ Χαρίδα, τί τὰ νέρθε; "πολὺ σκότος. "αἱ δ' ἄνοδοι, τί;
"ψεῦδος. "ὁ δὲ Πλούτων; "μῦθος· ἀπωλόμεθα.
οὗτος ἐμὸς λόγος ὔμμιν ἀληθινός· εἰ δὲ τὸν ἡδὺν
βούλει, Πελλαίου βοῦς μέγας εἰν Ἀΐδῃ.

LIV.

Δαίμονα τίς δ' εὖ οἶδε τὸν αὔριον, ἁνίκα καὶ σέ,
Χάρμι, τὸν ὀφθαλμοῖς χθιζὸν ἐν ἁμετέροις,
τᾷ ἑτέρᾳ κλαύσαντες ἐθάπτομεν; οὐδὲν ἐκείνου
εἶδε πατὴρ Διόφων χρῆμ' ἀνιηρότερον.

LV.

LI. 2. Recte codd. δολιχός.
LII. 4. In Vat. cod. ille deest. In marg. v. a. τοῦθ' ὅτι ... κρ.

LV. T I.

Τιμονόη ... τίς δ' ἐσσί; μὰ δαίμονας, οὔ σ' ἂν ἐπέγνων,
εἰ μὴ Τιμοθέου πατρὸς ἐπῆν ὄνομα
στήλῃ, καὶ Μήθυμνα τεὴ πόλις. ἦ μέγα φημὶ
χῆρον ἀνιᾶσθαι σὸν πόσιν Εὐθυμένη.

LVI. p. 474

Κρηθίδα τὴν πολύμυθον, ἐπισταμένην καλὰ παίζειν,
δίζονται Σαμίων πολλάκι θυγατέρες,
ἡδίστην συνέριθον, ἀεὶ λάλον· ἡ δ' ἀποβρίζει
ἐνθάδε τὸν πάσαις ὕπνον ὀφειλόμενον.

LVII.

Ὤφελε μηδ' ἐγένοντο θοαὶ νέες. οὐ γὰρ ἂν ἡμεῖς
παῖδα Διοκλείδου Σώπολιν ἐστένομεν·
νῦν δ' ὁ μὲν εἰν ἁλί πη φέρεται νέκυς· ἀντὶ δ' ἐκείνου
οὔνομα καὶ κενεὸν σῆμα παρερχόμεθα.

LVIII.

Δωδεκέτη τὸν παῖδα πατὴρ ἀνέθηκε Φίλιππος
ἐνθάδε, τὴν πολλὴν ἐλπίδα, Νικοτέλην.

LIX.

Ἠῷοι Μελάνιππον ἐθάπτομεν, ἠελίου δὲ
δυομένου Βασιλὼ κάτθανε παρθενικὴ
αὐτοχερί· ζώειν γὰρ, ἀδελφεὸν ἐν πυρὶ θεῖσα,
οὐκ ἔτλη. δίδυμον δ' οἶκος ἐσεῖδε κακὸν
πατρὸς Ἀριστίπποιο· κατήφησε δὲ Κυρήνη
πᾶσα, τὸν εὔτεκνον χῆρον ἰδοῦσα δόμον.

T. I. LX.

Εἴπας ΗΛΙΕ ΧΑΙΡΕ Κλεόμβροτος ὡμβρακιώτης
ἧλατ' ἀφ' ὑψηλῶ τείχεος εἰς Ἀΐδην,
ἄξιον ὔτι παθὼν θανάτω κακὸν, ἀλλὰ Πλάτωνος
ἓν, τὸ περὶ ψυχῆς, γράμμ' ἀναλεξάμενος.

p 475 LXI.

Εἶχον ἀπὸ σμικρῶν ὀλίγον βίον, ὔτε τι δεινὸν
ῥέζων, ὔτ' ἀδικῶν ὐδένα, γαῖα φίλη,
Μίκυλος· εἴ τι πονηρὸν ἐπῄνεσα, μήτε σὺ κούφη
γίνεο, μήτ' ἄλλοι δαίμονες, οἵ μ' ἔχετε.

LXII.

Εἰς τὸν ἑαυτῦ πατέρα Βάττον.

Ὅστις ἐμὸν παρὰ σῆμα φέρεις πόδα, Καλλιμάχω με
ἴσθι Κυρηναίω παῖδά τε καὶ γενέτην.
εἰδείης δ' ἄμφω κεν. ὁ μέν ποτε πατρίδος ὅπλων
ἦρξεν· ὁ δ' ἤεισε κρέσσονα βασκανίης.
ὐ νέμεσις· Μῦσαι γὰρ ὅσυς ἴδον ὄμματι παῖδας
μὴ λοξῷ, πολιὺς ὐκ ἀπέθεντο φίλυς.

LXIII.

Εἰς τὸν ἑαυτῦ τάφον.

Βαττιάδεω παρὰ σῆμα φέρεις πόδας, εὖ μὲν ἀοιδὴν
εἰδότος, εὖ δ' οἴνῳ καίρια συγγελάσαι.

LXI. 3. Vat. Cod. Μείκυλος.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ

ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ.

T. I. p. 476.

I.

Παισὶν ἐπὶ προτέροις ἤδη τρίτον ἐν πυρὶ μήτηρ
θεῖσα, καὶ ἀπλήστῳ δαίμονι μεμφομένη,
τέτρατον ἄλγος ἔτικτε, καὶ οὐκ ἀνέμεινεν ἀδήλους
ἐλπίδας, ἐν δὲ πυρὶ ζῶν ἔθηκε βρέφος,
Οὐ θρέψω, λέξασα, τί γὰρ πλέον Ἀΐδι μαστοὶ
κάμνετε; κερδήσω πένθος ἀμοχθότερον.

II.

Γῆρας ἐπὰν μὲν ἀπῇ, πᾶς εὔχεται· ἢν δέ ποτ' ἔλθῃ,
μέμφεται. ἔστι δ' ἀεὶ κρεῖσσον ὀφειλόμενον.

ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΚΥΡΗΝΑΙΟΥ.

p. 477.

I.

[Ἐκ τῆς Ἠριγόνης.]

Οὐδέ τοι πυρὶ ἴσον ἔχει μένος, οὔτ' ἂν ἐς ἄνδρα
ἔλθῃ· κυμαίνει δ', οἷα Λίβυσσαν ἅλα
Βορρῆς ἢ Νότος, τὰ δὲ καὶ κεκρυμμένα φαίνει
βυσσόθεν, ἐκ δ' ἀνδρῶν πάντ' ἐτίναξε νόον.

T. I.

II.

Ἐκ τοῦ Ἑρμοῦ.

Lect. p. 111. Αὐτὴν μέν μιν ἔτετμε μεσηγὺ παντὸς Ὀλύμπου
κέντρῳ ἐπὶ σφαίρας, διὰ δ' ἄξονος ἠρήρειστο.
T. I. p. 477. πέντε δὲ οἱ ζῶναι περιειλάδες ἐσπείρηντο·
αἱ δύο μὲν γλαυκοῖο κελαινότεραι κυάνοιο,
ἡ δὲ μία ψαφαρή τε καὶ ἐκ πυρὸς οἷον ἐρυθρή.
ἡ μὲν ἔην μεσάτη, ἐκέκαυτο δὲ πᾶσα περὶ πρὸ
τυπτομένη φλογμοῖσιν, ἐπεί ῥά ἑ μοῖραν ὑπ' αὐτὴν
κεκλιμέναι ἀκτῖνες ἀειθερέες πυρόωσιν·
αἱ δὲ δύω ἑκάτερθε πόλοις περιπεπληγυῖαι,
αἰεὶ κρυμαλέαι, αἰεὶ δ' ὕδατι μογέουσαι·
οὐ μὲν ὕδωρ, ἀλλ' αὐτὸς ἀπ' οὐρανόθεν κρύσταλλος
καὶ γαῖαν ἀμπέσχε, περίψυχος δ' ἐτέτυκτο·
ἀλλὰ τὰ μὲν χερσαῖα καὶ ἄμβατα ἀνθρώποισι.
δοιαὶ δ' ἄλλαι ἔασιν ἐναντίαι ἀλλήλῃσι
μεσσηγὺς θέρεός τε καὶ ὑετίου κρυστάλλου,
ἄμφω εὔκρητοί τε, καὶ ὄμπνιον ἀλδήσκουσαι
p. 478. καρπὸν Ἐλευσινίης Δημήτερος· ἐν δέ μιν ἄνδρες
ἀντίποδες ναίουσι . . . .

II. a

Lect. p. 112. Ἦν δ' ἄρα χερνῆτις τις ἀφ' ὑψηλοῦ πυλεῶνος
δενδαλίδας τεύχουσα, καλὰς δ' ᾔειδεν ἰούλους.

III.

T. I. p. 478. Εἰ κύβον ἐξ ὀλίγου διπλάσιον, ὦ 'γαθέ, τεύχειν
φράζεαι, τὴν στερεὴν πᾶσαν ἐς ἄλλο φύσιν
εὖ μεταμορφῶσαι, τόδε τοι πάρα, κἂν σύ γε μάνδρην,
ἢ σιρόν, ἢ κοίλου φρείατος εὐρὺ κύτος

τῷδ' ἀναμετρήσαιο, μέσας ὅτε τέρμασιν ἄκροις T. I.
συνδρομάδας δισσῶν ἐντὸς ἕλῃς κανόνων.
μηδὲ σύ γ' Ἀρχύτεω δυσμήχανα ἔργα κυλίνδρων,
μηδὲ Μενεχμείους κωνοτομεῖν τριάδας
δίζηαι· μηδ' εἴ τι θεουδέος Εὐδόξοιο
καμπύλον ἐν γραμμαῖς εἶδος ἀναγράφεται.
τοῖσδε δ' ἐν πινάκεσσι μεσόγραφα μυρία τεύχοις
ῥεῖά κεν, ἐκ παύρου πυθμένος ἀρχόμενος.
εὐαίων Πτολεμαῖε, πατὴρ, ὅτι παιδὶ συνηβῶν
πάνθ' ὅσα καὶ Μούσαις καὶ βασιλεῦσι φίλα
αὐτὸς ἐδωρήσω· τὸ δ' ἐς ὕστερον, οὐράνιε Ζεῦ,
καὶ σκήπτρων ἐκ σῆς ἀντιάσειε χερός.
καὶ τὰ μὲν ὣς τελέοιτο, λέγοι δέ τις ἄνθεμα λεύσσων·
Τοῦ Κυρηναίου τοῦτ' Ἐρατοσθένεος.

ΡΙΑΝΟΥ. p. 479.

I.

Ἦ ἄρα δὴ μάλα πάντες ἁμαρτίνοοι πελόμεσθα
ἄνθρωποι, φέρομεν δὲ θεῶν ἑτερόῤῥοπα δῶρα
ἀφραδέϊ κραδίῃ. βιότοιο μὲν ὅς κ' ἐπιδευὴς
στρωφᾶται, μακάρεσσιν ἔπι ψόγον αἰνὸν ἰάπτει,
ἀχνύμενος· σφετέρην δ' ἀρετὴν καὶ θυμὸν ἀτίζει,
οὐδέ τι θαρσαλέος νοέειν ἔπος, οὐδέ τι ῥέξαι,
ἐῤῥίγηδε, ὅταν ἄνδρες ἐχεκτέανοι παρέωσι·
καί οἱ θυμὸν ἔδουσι κατηφείη καὶ ὀϊζύς.

l. 3. Scr. ἀφραδέι.

T. I. ὃς δέ κεν εὐόχθῃσι, θεὸς δ' ἐπὶ ὄλβον ὀπάζῃ,
καὶ πολυκοιρανίην, ἐπιλήθεται οὕνεκα γαῖαν
ποσσὶν ἐπιστείβει, θνητοὶ δέ οἱ εἰσὶ τοκῆες·
ἀλλ' ὑπεροπλίῃ καὶ ἀμαρτωλῇσι νόοιο
ἶσα Διὶ βρομέει, κεφαλὴν δ' ὑπὲρ αὐχένας ἴσχει,
καί περ ἐὼν ὀλίγος· μνᾶται δ' εὔπηχυν Ἀθήνην,
ἠέ τιν' ἀτραπιτὸν τεκμαίρεται Οὔλυμπόνδε,
ὥς κε μετ' ἀθανάτοις ἐναρίθμιος εἰλαπινάζῃ.
ἡ δ' Ἄτη ἁπαλοῖσι μετατρωχῶσα πόδεσσιν
ἄκρῃς ἐν κεφαλῇσιν ἀνώιστος καὶ ἄφαντος,
ἄλλοτε μὲν γραίῃσι νεωτέρη, ἄλλοτε δ' αὖτε
ὁπλοτέρῃσι γρηῦς ἐφίσταται ἀμπλακίῃσι,
Ζηνὶ θεῶν κρείοντι, Δίκῃ τ' ἐπίηρα φέρουσα.

p. 480. II.

Ὦραί τοι Χάριτές τε κατὰ γλυκὺ χεῦαν ἔλαιον,
ὦ πυγά, κνώσσειν οὐδὲ γέροντας ἐᾷς.
Λέξον μοι τίνος ἐσσὶ μάκαιρα τύ, καὶ τίνα παίδων
κοσμεῖς. ἁ πυγὰ δ' εἶπε· Μενεκράτεος.

III.

Ἡ Τροιζὴν ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὐκ ἂν ἁμάρτοις
αἰνήσας παῖδας οὐδὲ τὸν ὑστάτιον.
τούτων δ' Ἐμπεδοκλῆς φανερώτερος, ὅσσον ἐν ἄλλοις
ἄνθεσιν εἰαρινοῖς καλὸν ἔλαμψε ῥόδον.

I, 9 Scr. εὐάζῃ. 21. Scr. ἐπὶ ἦρα φ.

III, 2. Apogr. Buher. αἰνέσας. aliud apogr. θηήσας. Fort. αἰνήσας.

IV.

T. I.

Οἱ παῖδες λαβύρινθος ἀνέξοδος· ᾗ γὰρ ἂν ὄμμα
βλέψῃς, ὡς ἰξῷ τοῦτο προσαμπέχεται.
τῇ μὲν γὰρ Θεόδωρος ἄγει ποτὶ πίονα σαρκὸς
ἀκμὴν, καὶ γυίων ἄνθος ἀκηράσιον·
τῇ δὲ Φιλοκλῆος χρύσεον ῥέθος, ὅτε καθ' ὕψος
οὐ μέγας, οὐρανίη δ' ἀμφιτέθηλε χάρις.
ἢν δ' ἐπὶ Λεπτίνεω τρέψῃς δέμας, οὐκέτι γυῖα
κινήσεις, ἀλύτῳ δ' ὡς ἀδάμαντι μενεῖς,
ἴχνια κολληθείς· τοῖον σέλας ὄμμασιν αἴθει
κοῦρος, καὶ νεάτους ἐκ κορυφῆς ὄνυχας.
χαίρετε καλοὶ παῖδες, ἐς ἀκμαίην δὲ μόλοιτε
ἥβην, καὶ λευκὴν ἀμφιέσαισθε κόμην.

V.

Ἦ ῥά νύ σοι, Κλεόνικε, δι' ἀτραπιτοῖο κιόντι
στεινῆς, ἠντήσανθ' αἱ λιπαραὶ Χάριτες,
καί σε ποτὶ ῥοδέῃσιν ἐπηχύναντο χέρεσσι,
κοῦρε, πεποίησαι δ' ἡλίκος ἐσσὶ χάριν. p. 481
τηλόθι μοι μάλα χαῖρε· πυρὸς δ' οὐκ ἀσφαλὲς ἆσσον
ἕρπειν αὐηλὴν, ὦ φίλος, ἀνθερίκην.

VI.

Ἰξῷ Δεξιόνικος ὑπὸ χλωρῇ πλατανίστῳ
κόσσυφον ἀγρεύσας, εἷλε κατὰ πτερύγων·

IV. 2. Cod. ῥίψῃς ἰξῷ. 5. Cod. ὅς τὸ καθ' — Scr. ὅς γε κ.
7. ἢν δ' ἐπὶ. Cod.
V. 4. Apogr. Buher. ἐσὶ χάριν. In alio ἐσσὶ.

T. I. χὠ μὲν ἀναστενάχων ἀπεκώκυεν ἱερὸς ὄρνις.
ἀλλ' ἐγώ, ὦ φίλ' Ἔρως, καὶ θαλεραὶ Χάριτες,
εἴην καὶ κίχλη καὶ κόσσυφος, ὡς ἂν ἐκείνου
ἐν χερὶ καὶ φθογγὴν καὶ γλυκὺ δάκρυ βάλω.

VII.

Ἀγρεύσας τὸν νεβρὸν ἀπώλεσα, χὠ μὲν ἀνατλὰς
μυρία, καὶ στήσας δίκτυα καὶ χάρακας,
σὺν κεναῖς χείρεσσιν ἀπέρχομαι· οἱ δ' ἀμογητὶ
τἀμὰ φέρουσιν, Ἔρως, οἷς σὺ γένοιο βαρύς.

VIII.

Τὸ ῥόπαλον τῷ Πανὶ καὶ ἰοβόλον Πολύαινος
τόξον, καὶ κάπρω τοῦδε καθᾶψε πόδας,
καὶ ταύταν γωρυτόν, ἐπαυχένιόν τε κυνάγχαν
θῆκεν ὀρειάρχᾳ δῶρα συαγρεσίης.
ἀλλ', ὦ Πὰν σκοπιῆτα, καὶ εἰς ὀπίσω Πολύαινον
εὔαγρον πέμποις υἱέα Σιμύλεω.

IX.

Ἀχρυλὶς ἡ Φρυγίη θαλαμηπόλος, ἡ περὶ πεύκας
πολλάκι τὰς ἱερὰς χευαμένη πλοκάμους,
p. 482. Γαλλαίη Κυβέλης ὀλολύγματι πολλάκι δοῦσα
τὸν βαρὺν εἰς ἀκοὰς ἦχον ἀπὸ στομάτων,
τάσδε θεᾷ χαίτας περὶ δικλίσι θῆκεν ὀρείᾳ,
θερμὸν ἐπεὶ λύσσης ὧδ' ἀνέπαυσε πόδα.

VI. 3. ἀνεκώκυεν Cod. Buher. In alio ἀπεκώκυεν.
VIII. 4. Codd. συναγρεσίης.
IX. 1. Codd. Ἀγριλίς. 6. Cod. λύσσας.

X. T. I.

Παῖς Ἀσκληπιάδεω καλῷ καλὸν εἴσατο Φοίβῳ
 Γόργος ἐφ' ἱμερτῆς τοῦτο γέρας κεφαλῆς,
Φοῖβε, σὺ δ' ἵλαος Δελφίνιε κοῦρον ἀέξοις
 εὔμοιρον λευκὴν ἄχρις ἐφ' ἡλικίην.

XI. T. II p 526.

Ἥμισυ μὲν πίσσης κωπίτιδος, ἥμισυ δ' οἴνου,
 Ἀρχῖν', ἀτρεκέως ἥδε λάγυνος ἔχει·
λεπτότερον δ' οὐκ οἶδ' ἐρίφου κρέας. πλὴν ὁ γε πέμψας
 αἰνεῖσθαι πάντων ἄξιος Ἱπποκράτης.

ΗΔΥΛΟΥ. T. II p 526

I.

Πίνωμεν· καὶ γάρ τι νέον, καὶ γάρ τι παρ' οἶνον
 εὕρωμεν λεπτὸν καί τι μελιχρὸν ἔπος.
ἀλλὰ κάδοις Χίου με κατάβρεχε, καὶ λέγε, ΠΑΙΖΕ
 ΗΔΥΛΕ. μισῶ ζῆν εἰς κενόν, οὐ μεθύων.

II.

Ἐξ ἠοῦς εἰς νύκτα, καὶ ἐκ νυκτῶν Πασισικλῆς
 εἰς ἠῶ πίνει τετραχόοισι κάδοις·
εἶτ' ἐξαίφνης που τυχὸν οἴχεται. ἀλλὰ παρ' οἶνον
 Σικελίδου παίζει πουλὺ μελιχρότερον.
ἐστὶ δὲ δὴ πολὺ στιβαρώτερος. ὡς δ' ἐπιλάμπει
 ἡ χάρις. ὥστε, φίλε, καὶ γράφε καὶ μέθυε.

XI 1. Scr. κωνίτιδος.

III.

Εὐθὺς ὁ καλλίχθυς νῦν ἔμβαλε τὴν βαλανάγραν,
ἔλθῃ μὴ Πρωτεὺς Ἄγις ὁ τῶν λοπάδων.
T.II.p.527. γίνεθ' ὕδωρ καὶ πῦρ, καὶ ὃ βούλεται. ἀλλ' ἀπόκλειε . . .

ἥξει γὰρ τοιοῦτο μεταπλασθείς, τυχόν, ὡς Ζεύς,
χρυσορόης, ἐπὶ τήνδ' Ἀκρισίου λοπάδα.

IV.

Ὀψοφάγει, Κλειοῖ, καλημόσομεν· ἢν δὲ θελήσῃς,
ἐσθιομένη· δραχμῆς ἐστιν ὁ γόγγρος ἅπας.
θὲς μόνον ἢ ζώνην, ἢ ἐνώτιον, ἤ τι τοιοῦτον
σύσσημον. τὸ δ' ὁρᾶν μὴ μόνον ἢ λέγομεν.
ἡμετέρη σὺ Μέδουσα· λιθούμεθα ὡς τὰ πάλαι περ,
ἢ Γοργοῦς, γόγγρῳ δ' οἱ μέλεοι λοπάδι.

T.I.p.483. V. (I.)

Οἶνος καὶ προπόσεις κατεκοίμισαν Ἀγλαονίκην
αἱ δόλιαι, καὶ ἔρως ἡδὺς ὁ Νικαγόρεω,
ἧς παρὰ Κύπριδι ταῦτα μύροις ἔτι πάντα μυδῶντα
κεῖται, παρθενίων ὑγρὰ λάφυρα πόθων,
σάνδαλα, καὶ μαλακαί, μαστῶν ἐκδύματα, μίτραι
ὕπνου καὶ σκυλμῶν τῶν τότε μαρτύρια.

VI. (II.)

Αἱ μίτραι, τὸ δ' ἁλουργὲς ὑπένδυμα, τοί τε Λάκωνες
πέπλοι, καὶ λιγεῶν χρύσεοι οἱ κάλαμοι·
πάνθ' ἅμα Νικονόη συνεπάκτιει. ἦν γὰρ Ἐρώτων
καὶ Χαρίτων ἡ παῖς ἀμβροσίων τι θάλος.
τοιγὰρ τῷ κρίναντι τὰ καλλιστεῖα Πριήπῳ
νεβρίδα, καὶ χρυσέην τήνδ' ἔθετο προχέην.

VII. (III.) T. I.

Η διπινομένη Καλλίστιον ἀνδράσι (θαῦμα,
καὶ ψευδές) νῆστις τρεῖς χόας ἐξέπιεν·
ἧς τόδε σοι, Παφίη, ζωρὸν μετρεῦσα θυέον,
κεῖται πορφυρέης Λέσβιον ἐξ ὑάλου·
ἣν γε σάω πάντως, ὡς καὶ πάντας ἀπ' ἐκείνης
σοὶ τοῖχοι γλυκερῶν σκῦλα φέρωσι πότων.

VIII. (IV.)

Ζωροπόται, καὶ τοῦτο φιλοζεφύρου κατὰ νηὸν
τὸ ῥυτὸν εὐδύνης δεῦτ' ἴδετ' Ἀρσινόης,
ὀρχηστὴν Βησᾶν Αἰγύπτιον, ὃς λιγὺν ἦχον p.484.
σαλπίζει, κρουνοῦ πρὸς ῥύσιν οἰγομένου,
καὶ πολέμου σύνθημα, διὰ χρυσοῦ τε γεγωνεῖ
κώδωνος κώμου σύνθεμα καὶ θαλίης,
Νεῖλος ὁκοῖον ἄναξ μύσταις φίλον ἱεραγωγοῖς
εὗρε μέλος θείων πάτριον ἐξ ὑδάτων.
ἀλλὰ Κτησιβίου σοφὸν εὕρεμα τίετε τοῦτο,
δεῦτε νέοι νηῷ τῷδε παρ' Ἀρσινόης.

IX. (V.)

Ἆγις Ἀρισταγόρην οὔτ' ἔκλυσεν, οὔτ' ἔθιγ' αὐτῶ·
ἀλλ' ὅσον εἰσῆλθε, κεὔχετ' Ἀρισταγόρης.
ποῦ τοίην ἀκόνιτος ἔχει φύσιν; ὦ στεροπηγοὶ
Ἄγιν καὶ μίτραις βάλλετε καὶ τεφάνοις.

X. (VI.)

Λυσιμελὴς Βάκχου, καὶ λυσιμελὴς Ἀφροδίτης
γεννᾶται θυγάτηρ λυσιμελὴς ποδάγρα.

(IV.) 2. Scr. Ἱσπίνης θεῦτ'.

T. I. XII. (VII.)

Τῦτο Θέων ὁ μόναυλος ὑπ᾽ ἠρίον ὁ γλυκὺς οἰκεῖ
αὐλητής, μίμων κἠν θυμέλῃσι χάρις.
τυφλὸς ὑπαὶ γήρως. εἶχεν καὶ Σκίρπαλον υἱόν,
νήπιον ὡς αὐλεῖν Σκίρπαλον, εὐπάλαμον
ἀείδειν αὐτῷ τὰ γενέθλια. τῦτο γὰρ εἶχε,
τῦτο πανημερίην ἡδὺ μάθημα νέον.
ηὔλει δὲ γλαύκης μελεδωμένα παίγνια Μουσῶν,
ἢ τὸν ἐν ἀκρήβοις Βάτταλον ἡδυπότην,
ἢ τὸν Κώταλον, ἢ τὸν Πάγκαλον. ἀλλὰ Θέωνα
τὸν καλαμαυλήτην εἴπατε, Χαῖρε Θέων.

---

p. 485. ## Σ Α Μ Ι Ο Υ.

I.

Δέρμα καὶ ὀργυιαῖα κέρα βοὸς ἐκ βασιλῆος
Ἀμφιτρυωνιάδα κεῖμαθ᾽ ἀνὰ πρόπυλα,
τεσσαρακαιδεκάδωρα, τὸν αὐχήεντα Φιλίππῳ
ἀντόμενον, κατὰ γᾶς ἤλασε δεινὸς ἄκων,
βούβοτον Ὀρβηλοῖο παρὰ σφυρόν. ὦ πολύολβος
Ἠμαθία τοίῳ κραίνεται ἀγεμόνι.

II.

Σοὶ γέρας, Ἀλκείδα Μινυαμάχε, τῦτο Φίλιππος
δέρμα τανυμύκου λευρὸν ἔθηκε βοὸς
αὐτοῖς σὺν κεράεσσι, τὸν ὕβρει κυδιόωντα
ἔσβεσεν Ὀρβηλῦ τρηχὺν ὑπὸ πρόποδα.

ὁ φθόνος αὐαίνοιτο, τεὸν δ' ἔτι κῦδος ἀέξοι ῥίζα Βερενίκης κρέσσονος Ἡμαθίας. T. I.

ΑΛΚΑΙΟΥ. p 426

ΜΕΣΣΗΝΙΟΥ.

I.

Πρώταρχος καλός ἐστι, καὶ οὐ θέλει· ἀλλὰ θελήσει
ὕστερον· ἡ δ' ὥρη λαμπάδ' ἔχουσα τρέχει.

II.

Ἡ κνήμη, Νίκανδρε, δασύνεται· ἀλλὰ φύλαξαι,
μή σε καὶ ἡ πυγὴ ταὐτὸ παθοῦσα λάθῃ·
καὶ γνώσῃ φιλεόντων ὅση σπάνις. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
τῆς ἀμεταβλήτου φρόντισον ἡλικίης.

III.

Ζεῦ Πίσης μεδέων, Πειθήνορα, δεύτερον υἷα
Κύπριδος, αἰπεινῷ στέψον ὑπὸ Κρονίῳ·
μηδέ μοι οἰνοχόον κυλίκων αἴθων αἰετὸς ἐρθεὶς
μάρψαις ἀντὶ καλοῦ, κοίρανε, Δαρδανίδου.
εἰ δέ τι Μουσάων τοι ἐγὼ φίλον ὤπασα δῶρον,
νεύσαις μοι θείου παιδὸς ὁμοφροσύνην.

IV.

Ἐχθαίρω τὸν Ἔρωτα. τί γὰρ βαρὺς οὐκ ἐπὶ θῆρας
ὄρνυται, ἀλλ' ἐπ' ἐμὴν ἰοβολεῖ κραδίην;

II. 4. Scr. ἀμετακλήτου.
III. 2. Cod. αἰπεινῇ ὑποκρίσια. Scr. ὑπὸ Κρονίῳ.

T.I τί πλέον, εἰ θεὸς ἄνδρα καταφλέγοι; ἢ τί τὸ σεμνὸν,
δηώσας, ἐπ' ἐμῆς ἆθλον ἔχει κεφαλῆς;

p. 487. V.

Σύμφωνον μελανεῦσι κερασσάμενος θρόον αὐλοῖς
Δωρόθεος γοερὰς ἔννεπε Δαρδανίδας,
καὶ Σεμέλας ὠδῖνα κεραύνιον, ἔννεπε δ' ἵππω
ἔργματ', ἀειζώων ἁψάμενος Χαρίτων·
μοῦνος δ' ἐν ἱεροῖσι Διωνύσοιο προφήταις
Μώμου λαιψηρὰς ἐξέφυγε πτέρυγας,
Θηβαῖος γενεὴν, Σωσικλέος· ἐν δὲ Λυαίου
νηῷ φόρμιγγα θήκατο καὶ καλάμους.

VI.

Οὐδ' εἴ με χρύσειον ἀπὸ ῥαιστῆρος Ὅμηρον
στήσαιτε φλογέαις ἐν Διὸς ἀστεροπαῖς,
οὐκ εἴμ', οὐδ' ἔσομαι Σαλαμίνιος, οὐδὲ μὲν υἱὸς
Δημαγόρου· μὴ ταῦτ' ὄμμασιν Ἑλλὰς ἴδοι.
ἄλλον ποιητὴν βασανίζετε· τἀμὰ δὲ, Μοῦσαι
καὶ Χίος, Ἑλλήνων παισὶν ἀείσατ' ἔπη.

VII.

Ἡρώων τὸν ἀοιδὸν Ἴῳ ἔνι παῖδες Ὅμηρον
ἤκαχον, ἐκ Μουσέων γρῖφον ὑφηνάμενοι.
νέκταρι δ' εἰνάλιαι Νηρηΐδες ἐχρίσαντο,
καὶ νέκυν ἀκταίῃ θῆκαν ὑπὸ σπιλάδι,
ὅττι Θέτιν κύδηνε καὶ υἱέα, καὶ μόθον ἄλλων
ἡρώων, Ἰθακῆ τ' ἔργματα Λαερτιάδεω.
ὀλβίστη νήσων πόντῳ Ἴος, ὅττι κέκευθε
βαιὴ Μουσάων ἀστέρα καὶ Χαρίτων.

Digitized by Google

VIII.

T. I p. 488.

Κειράμενος γονίμην τις ἀπὸ φλέβα Μητρὸς ἀγύρτης
ὕλης εὐδένδρου πρῶνας ἀνεστιβάτει.
τῷ δὲ λέων ἤντησε πελώριος, ὡς ἐπὶ θοίνην
χάσμα φέρων χαλεπὸν πειναλέης φάρυγος.
δείσας δ' ὠμηστέω θηρὸς μόρον, ὡς ἐπύαξε,
τύμπανον ἐξ ἱερᾶς ἐπλατάγησε νάπης.
χὼ μὲν ἀνέκλασε φοινὰν γένυν, ἐκ δὲ τενόντων
ἔνθεος βομβητὴν ὠρσοφάλιξε φόβην·
κεῖνος δὲ προφυγὼν ὀλοὸν μόρον, εἵσατο Ῥείῃ
θῆρα, τὸν ὀρχηθμῶν αὐτομαθῆ Κυβέλης.

IX.

Οἷον ὁρῇς, ὦ ξεῖνε, τὸ χάλκεον εἰκόνι δῆμα
Κλειτομάχου, τοίαν Ἑλλὰς ἐσεῖδε βίαν.
ἄρτι γὰρ αἱματόεντα χερῶν ἀπελύετο πυγμᾶς
ἔντεα, καὶ γοργῷ μάρνατο παγκρατίῳ·
τὸ τρίτον οὐκ ἐκόνισεν ἐπωμίδας, ἀλλὰ παλαίσας
ἀπτώς, τοὺς τρισσοὺς Ἰσθμόθεν εἷλε πόνους.
μοῦνος δ' Ἑλλάνων τόδ' ἔχει γέρας· ἑπτάπυλοι δὲ
Θῆβαι, καὶ γενέτωρ ἐστέφεθ' Ἑρμοκράτης.

X.

Οὐκέτ' ἀνὰ Φρυγίην πιτυοτρόφον, ὡς ποτε, μέλψεις,
κροῦμα δι' εὐτρήτων φθεγγόμενος δονάκων,
οὐδ' ἐνὶ σαῖς παλάμαις Τριτωνίδος ἔργον Ἀθήνας,
ὡς πρίν, ἐπαυλήσεις, νυμφαγενὲς Σάτυρε.
δὴ γὰρ ἀλυκτοπέδαις σφίγγῃ χέρας, οὕνεκα Φοῖβον,
θνατὸς ἐών, θείαν εἰς ἔριν ἤκασας.

T. I p. 489. Αὐτοὶ δ' οἱ πλάξαντες ἴσον φόρμιγγι μελιχρὸν
ὕπνον ἐξ αἴθλων, ὦ τάφος, ἀλλ' ἄλλοι.

XI.

Εἰς Ἔρωτα δεδεμένον.

Τίς σε τὸν οὐχ ὁσίως ἠγρευμένον ὧδε πεδήσας
θήκατο, τίς πλεγδὴν σὰς ἀνέδησε χέρας,
καὶ πινυρὴν ὄψιν ἐτεκτήνατο; ποῦ θοὰ τόξα,
νήπιε, ποῦ πικρὴ πυρφόρος ἰοδόκη;
ἦ ῥα μάτην ἐπόνησε λιθοξόος, ὅς σε, τὸν οἴστρῳ
κυμήναντα θεούς, τῷδ' ἀνέδησε πάγῃ.

XII.

Εἰς Πανὸς ἄγαλμα.

Ἔμπνει Πὰν λαροῖσιν ὀρειβάτα χείλεσι μοῦσαν,
ἔμπνει, ποιμενίῳ τερπόμενος δόνακι,
εὐκελάδῳ σύριγγι χέων μέλος, ἐκ δὲ συνῳδοῦ
κλάζε κατιθύνων ῥήματος ἁρμονίην·
ἀμφὶ δέ σοι, ῥυθμοῖο κατὰ κρότον, ἔνθεον ἴχνος
ῥησσέσθω Νύμφαις ταῖσδε μεθυδριάσιν.

XIII

Μακύνε τείχη, Ζεῦ Ὀλύμπιε, ῥέξε Φίλιππος
ἀμβατά· χαλκείας κλεῖε πύλας μακάρων·
καὶ γὰρ χθὼν καὶ πόντος ὑπὸ σκάπτροισι Φιλίππῳ
δέδμηνται, λοιπὰ δ' ἁ πρὸς Ὄλυμπον ὁδός.

XIV.

Πίομαι, ὦ Ληναῖε, πολὺ πλέον, ἢ πρὶν Κύκλωψ
νηδὺν ἀνδρομέων πλησάμενος κρεῶν·

πίομαι,

XIII. 3. Scr. ex cod. Vat. χθὼν μὲν δὴ καὶ π.

πίομαι. ὡς ὕψαλόν γε καὶ ἔγκαρον ὀρθῷ ἀράξας T. I p.490.
βρέγμα Φιλιππείης ἐξέπιον κεφαλῆς,
ὥσπερ ἑταιρείοισ' παρὰ κρητῆρι φόνοιο
γεύσατ', ἐν ἀκρήτῳ φάρμακα χευάμενος.

XV.

Οἶνος καὶ Κένταυρον, Ἐπίκρατες, οὐχὶ σε μοῦνον
ὤλεσεν, ἠδ' ἐρατὴν Καλλίῳ ἡλικίην.
ὄντως οἰνοχάρων ὁ μονόμματος, ᾧ σὺ τάχιστα
τὴν αὐτὴν πέμψαις ἐξ Ἀΐδεω πρόποσιν.

XVI.

Ἄγαγε καὶ Ξέρξης Πέρσαν στρατὸν Ἑλλάδος ἐς γᾶν,
καὶ Τίτος εὐρείας ἄγαγ' ἀπ' Ἰταλίας.
ἀλλ' ὁ μὲν Εὐρώπᾳ δοῦλον ζυγὸν αὐχένι θήσων
ἦλθεν· ὁ δ' ἀμπαύσων Ἑλλάδα δουλοσύνας.

XVII.

Λοκρίδος ἐν νέμεϊ σκιερῷ νέκυν Ἡσιόδοιο
Νύμφαι κρηνιάδων λοῦσαν ἀπὸ σφετέρων,
καὶ τάφον ὑψώσαντο· γάλακτι δὲ ποιμένες αἰγῶν
ἔῤῥαναν, ξανθῷ μιξάμενοι μέλιτι.
τοίην γὰρ καὶ γῆρυν ἀπέπνεεν, ἐννέα Μουσῶν
ὁ πρέσβυς καθαρῶν γευσάμενος λιβάδων.

XVIII.

Εἰς Ἱππώνακτα.

Οὐδὲ θανὼν ὁ πρέσβυς ἐῷ ἐπιτέτροφε τύμβῳ
βότρυν ἀπ' οἰνάνθης ἥμερον, ἀλλὰ βάτον,

T. I. p. 491. καὶ πηγόεσσαν ἄχερδον, ἀπεσύφωσαν ὁδιτῶν
χείλεα καὶ δίψει καρφαλέου φάρυγα.
ἀλλά τις, Ἱππώνακτος ὅπου παρὰ σῆμα νέηται,
εὐχέσθω κνώσσειν εὐμενέοντα νέκυν.

XIX.

Πᾶσά σοι οἰχομένῳ, Πυλάδη, κωκύεται Ἑλλὰς
ἄπλεκτον χαίταν ἐν χροῒ κειραμένα·
αὐτὸς δ' ἀτμήτοιο κόμας ἀπεθήκατο δάφνας
Φοῖβος, ἑὸν τιμῶν ᾗ θέμις ὑμνοπόλον·
Μοῦσαι δ' ἐκλαύσαντο· ῥόον δ' ἔστησεν ἀκούων
Ἀσωπὸς γοερῶν ἦχον ἀπὸ στομάτων·
ἔλληξεν δὲ μέλαθρα Διωνύσοιο χορείης,
εὖτε σιδηρείην οἶμον ἔβης Ἀΐδεω.

XX.

Στυγνὸς ἐπ' Ἀρκτούρῳ ναύταις πλόος, ἐκ τε Βορείης
Ἀσίδαμος Ἀσπασίῳ πικρὸν ἔτευξε μόρον,
ᾧ τείχεις παρὰ τύμβον, ὁδοιπόρε· σῶμα δὲ πόντος
ἔκρυψ' Αἰγαίῳ ῥαινόμενον πελάγει.
ἤιθέων δακρυτὸς ἅπας μόρος· ἐν δὲ θαλάσσῃ
πλεῖστα πολύκλαυτοι κήδεα ναυτιλίης.

XXI.

Εἰς γυναῖκα ἥτις ἐκαλεῖτο Φιλὶς.

Δίζημαι κατὰ θυμὸν ὅτευ χάριν ὁ παροδίτας
δισσάκι ΦΙ μοῦνον γράμμα λέλογχε πέτρος,
λαοτύποις σμίλαις κεκολαμμένον. ἦ ῥα γυναικὶ
τᾷ χθονὶ κευθομένᾳ ΧΙΛΙΑΣ ἦν ὄνομα,

XX. 1. ἐκ δὲ ε Cod. Vat. 4. φαινόμενον Cod. Vat.

τοῦτο γὰρ ἀγγέλλει κορυφούμενος εἰς ἓν ἀριθμός. T. I. p. 492.
ἢ τὸ μὲν εἰς ὀρθὸν ἀτρεκὲς οὐκ ἔμαθον,
ἁ δ' οἰκτρὸν ναίουσα τάδ' ἠρίον ἔκλετο ΦΙΔΙΣ;
νῦν σφιγγὸς γρίφους Οἰδίπος ἐφρασάμην.
αἰνετὸς, οὐκ δισσοῖο καμὼν αἴνιγμα τύποιο,
φέγγος μὲν ξυνετοῖς, ἀξυνέτοις δ' ἔρεβος.

XXII.

Ἄκλαυστοι καὶ ἄθαπτοι, ὁδοιπόρε, τῷδ' ἐπὶ τύμβῳ
Θεσσαλίας τρισσαὶ κείμεθα μυριάδες,
Αἰτωλῶν δμηθέντες ὑπ' Ἄρεος, ἠδὲ Λατίνων,
οὓς Τίτος εὐρείης ἤγαγ' ἀπ' Ἰταλίης,
Ἠμαθίῃ μέγα πῆμα· τὸ δὲ θρασὺ κεῖνο Φιλίππου
πνεῦμα, θοῶν ἐλάφων ᾤχετ' ἐλαφρότερον.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ
ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

Ἄφλοιος καὶ ἄφυλλος, ὁδοιπόρε, τῷδ' ἐπὶ νώτῳ
Ἀλκαίῳ σταυρὸς πήγνυται ἠλίβατος.

T. I. p. 493. **ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.**

I.

Πυγὴν Σωσάρχοιο διέπλασεν Ἀμφιπολίτεω
μυελίνην παίζων ὁ βροτολοιγὸς Ἔρως,
Ζῆνα θέλων ἐρεθίσαι, ὅθ᾽ οὕνεκα τῶν Γανυμήδεος
μηρῶν οἱ τούτου πολὺ μελιχρότεροι.

II.

Δημόφιλος τοιοῖσδε φιλήμασιν εἰ πρὸς ἐραστὰς
χρήσεται ἀκμαίην, Κύπρι, καθ᾽ ἡλικίην,
ὡς ἐμὲ νῦν ἐφίλησεν ὁ νήπιος, οὐκέτι νύκτωρ
ἥσυχα τῇ κείνου μητρὶ μενεῖ πρόθυρα.

III.

Βλέψον ἐς Ἑρμογένην πλήρει χερί, καὶ τάχα πρήξεις
παιδοκόραξ ὅ τι σοι θυμὸς ὀνειροπολεῖ,
καὶ στυγνῆς ὀφρύος λύσεις τάσιν· ἢν δ᾽ ἁλιεύσῃ
ὀρφανὸν ἀγκίστρῳ νήματι δὺς κάλαμον,
ἕλξεις ἐκ λιμένος πολλὴν δρόσον, οὐδὲ γὰρ αἰδὼς
οὐδ᾽ ἔλεος δαπάνῳ κάλλεϊ συντρέφεται.

IV.

Ἐξέφυγον, Διόδωρε, τὸ σὸν βάρος. ἀλλ᾽ ὅτιν εἴπω;
οὐκ ἔφυγον τὸν ἐμὸν δαίμονα πικρότατον·

I. 3. Scr. ἐρεθίσαι.
III. 5. Fort. ἐκ λίμνης πολλὴν μνίον.
IV. 1. Cod. εἴπω ἐξέφυγον. Fort. ἀλλ᾽, ὅτεν εἴπω, ἐξέφυγον —

πικρότερός με κατέσχεν. Ἀριστοκράτει δὲ λατρεύων T. I.
μυρία, δεσπόσυνον καὶ τρίτον ἐκδέχομαι.

V.

Σπονδὴ καὶ λιβανωτὲ, καὶ οἱ κρητῆρι μιγέντες p. 494.
δαίμονες, οἳ φιλίης τέρματ' ἐμῆς ἔχετε,
ὑμέας, ὦ σεμνοὶ, μαρτύρομαι, οὓς ὁ μελίχρως
κοῦρος Ἀθηναΐς πάντας ἐπωμόσατο.

VI.

Τὸν καλὸν, ὡς ἔλαβες, κομίσαις πάλι πρός με θεωρὸν
Εὐφραγόρην, ἀνέμων πρηΰτατε Ζέφυρε,
εἰς ὀλίγων τείνας μηνῶν μέτρον, ὡς καὶ ὁ μικρὸς
μυριέτης κέκριται τῷ φιλέοντι χρόνος.

VII.

Ὅρκον κοινὸν Ἔρωτ' ἀνεθήκαμεν, ὅρκος ὁ πιστὴν
Ἀρσινόης ἔθετο Σωσιπάτρῳ φιλίην.
ἀλλ' ἡ μὲν ψευδής, κενὰ δ' ὅρκια· τῷ δ' ἐφυλάχθη
ἵμερος. ἡ δὲ θεῶν οὐ φανερὴ δύναμις.
Θρήνους, ὦ Ὑμέναιε, παρὰ κλισίαν ἀκούσαις
Ἀρσινόης, παστῷ μεμφομένης προδότῃ.

VIII.

Ἡ πιθανή μ' ἔτρωσεν Ἀριστονόη, φίλ' Ἄδωνι,
κοψαμένη τῇ σῇ στήθεα πὰρ καλύβῃ.
εἰ δώσει ταύτην καὶ ἐμοὶ χάριν, ἢν ἀποπνεύσω,
μὴ πρόφασις, σύμπλουν σύμμε λαβὼν ἄπαγε.

IX.

T. I. Ἡ τρυφερή μ' ἤγρευσε Κλεὼ τὰ γαλάκτιν', Ἄδωνι,
τῇ σῇ κοψαμένη στήθεα παννυχίδι.
P. 495. εἰ δώσει κἠμοὶ ταύτην χάριν, ἢν ἀποπνεύσω,
μὴ πρόφασις, σύμπλουν σύν με λαβὼν ἄπαγε.

X.

Ἵππον Ἀθήνην ᾖσεν ἐμοὶ κακόν. ἐν πυρὶ πᾶσα
Ἴλιος ἦν, κἠγὼ κείνῃ ἅμ' ἀφλεγόμαν,
ὁ δείσας Δαναῶν ἀεικέα πόνον. ἐν δ' ἑνὶ φέγγει
τῷ τότε, καὶ Τρῶες κἠγὼ ἀπωλόμεθα.

XI.

Σάρδις Πεσσινόεντος ἀπὸ Φρυγὸς ἤθελ' ἱκέσθαι
ἔκφρων μαινομένην δοὺς ἀνέμοισι κόμην
ἁγνὸς Ἄτυς, Κυβέλης θαλαμηπόλος· ἄγρια δ' αὐτοῦ
λεπτώθη χαλεπῆς πνεύμ' ὑπὸ θευφορίης,
ἑσπέριον τείχοντος ἀνὰ κνέφας. εἰς δὲ κάταντες
ἄντρον ἔδυ, νεύσας βαιὸν ἄπωθεν ὁδοῦ.
τοῦ δὲ λέων ὥρμησε κατὰ στίβον, ἀνδράσι δεῖμα
θαρσαλέοις, Γάλλῳ δ' οὐδ' ὀνομαστὸν ἄχος,
ὃς τότ' ἄναυδος ἔμεινε δέους ὕπο, καί τινος αὔρῃ
δαίμονος ἐς τὸ ἑὸν τύμπανον ἧκε χέρας·
οὗ βαρὺ μυκήσαντος, ὁ θαρσαλεώτερος ἄλλων
τετραπόδων, ἐλάφων ἔδραμεν ὀξύτερον,
τὸν βαρὺν οὐ μείνας ἀκοῆς ψόφον. ἐκ δὲ βοήσας
Μῆτερ, Σαγγαρίου χείλεσι πὰρ ποταμοῦ,

XI. 4. Cod. ἐψύχθη. 10. Cod. τὸν ἑόν.

ἱρήν σοι θαλάμην, ξωάγρια, καὶ λαλάγημα T. I.
τοῦτο, τὸ θηρὶ φυγῆς αἴτιον, ἀντίθεμαι.

XII.

Ῥιπίδα τὴν μαλακοῖσιν ἀεὶ πρηεῖαν ἀήταις
Παρμενὶς ἡδίστη θῆκε παρ' Οὐρανίῃ,
ἐξ αὐτῆς δεκάτευμα· τὸ δ' ἠελίῳ βαρὺ θάλπος p. 496
ᾗ 'παίρῃ μαλακοῖς ἐκτρέπεται Ζεφύροις.

XIII.

Τίς τὰ νεοσκύλευτα ποτὶ δρυῒ τῷδε καθάψας
ἔντεα, τῷ πέλτᾳ Δωρὶς ἀνεγράφεται;
πλήθει γὰρ Θυρεᾶτις ὑφ' αἵματος ἅδε λοχιτᾶν,
χἄμες ἐπ' Ἀργείων τοὶ δύο λειπόμεθα.
πάντα νέκυν μάστευε δεδουπότα, μή τις, ἔτ' ἔμπνους
λειπόμενος, Σπάρτᾳ κῦδος ἔλαμψε νόθον.
ἴσχε βάσιν. Νίκα γὰρ ἐπ' ἀσπίδος ἅδε Λακώνων
φωνεῖται θρόμβοις αἵματος Ὀθρυάδα,
χὠ τόδε μοχθήσας σπαίρει πέλας. ὦ προπάτωρ Ζεῦ,
στύξον ἀνικάτῳ σύμβολα φυλόπιδος.

XIV.

Σῆμά τοι οὐχὶ μάταιον ἐπ' ἀσπίδι παῖς ὁ Πολύγνω,
ἄλλος ἀπὸ Κρήτας θοῦρος ἀνὴρ ἔθετο,
Γοργόνα τὰν λιθοεργὸν ὁμῶ καὶ τριπλόα γοῦνα
γραψάμενος· δύεις. τοῦτο δ' ἔοικε λέγειν·

XI. 16. Cod. τὸ θηροφυγές.
XIII. 2. Fort. τὰ — ἀνεγρ.
XIV. 1. Cod. Πολύττου. 3. Cod. τρ. γοῦνα. 4. Scr. δηΐοις τοῦτο.

T. I. Ἀσπίδος ὦ κατ' ἐμὰς κάλλιον ὅσον, μὴ κατίδῃς με,
ἢ φεῦγε τριάσσας τὸν ταχὺν ἄνδρα κοεῖ.

XV.

Αὐλοὶ τῷ Φρυγὸς ἔργον Ταγνίδος, ἡνίκα Μήτηρ
ἱερὰ τὴν Κυβέλοις πρῶτ' ἀνέδειξε θεῶν,
καὶ πρὸς ἐμὴν φώνημα καλὴν ἀνελύσατο χαίταν
ἔκφρων Ἰδαίης ἀμφίπολος θαλάμης·
εἰ δὲ Κελαινίτης ποιμὴν πάρος ἢ παρακαίσας
ἐγνώσθη, Φοίβῳ τοῦτον ἔδειξεν ὄφις.

XVI.

p. 497. Εἰς τὴν Θέσπιδος εἰκόνα.

Θέσπις ἐγὼ, τραγικὴν ὃς ἀνέπλασα πρῶτος ἀοιδὴν
κωμήταις νεαρὰς καινοτομῶν χάριτας,
Βάκχος ὅτε τριτὸν κατάγοι χορὸν, ᾧ τράγος ἆθλος,
χὠττικὸς ἦν σύκων ἄῤῥιχος ἆθλον ἔτι.
οἱ δὲ μετεπλάσσαντο νέοι τάδε. μυρίος αἰὼν
πολλὰ προσευρήσει χἄτερα· τἆλλα δ' ἐμά.

XVII.

Θέσπιδος εὕρεμα τοῦτο. τὰ δ' ἀγροιῶτιν ἀν' ὕλαν
παίγνια, καὶ κώμους τὰς ἀτελειοτέρας
Αἰσχύλος ἐξύψωσεν, ὁ μὴ σμιλευτὰ χαράξας
γράμματα, χειμάῤῥῳ δ' οἷα καταρδόμενα,
καὶ τὰ κατὰ σκηνὴν μετεκαίνισεν. ὦ στόμα πάντων
δεξιὸν ἀρχαίων, ἦσθά τις ἡμιθέων.

XV. 3. Cod. ἀνελύσατο. 5. Cod. πάρος ὕπερ ἀείσας ἐγνώσθη. Scr. ἢ. οἷος ἀοιδαῖς ἐγνώσθη —

XVIII.

Ταῦρε, μάτην ἐπὶ πόρτιν ἐπείγεαι· ἐςὶ γὰρ ἄπνους.
ἀλλά σ' ὁ βουπλάστης ἐξαπάτησε Μύρων.

XIX.

Σεῦο, Μύρων, δαμάλει παρακάτθανε μόσχος ἐλαθεὶς,
καὶ γάλα πιεῦμαι χαλκὴν ἔσωθεν ἔχειν.

XX.

Γάλλον Ἀρισταγόρης ὠρχήσατο· τοὺς δὲ φιλόπαις
Τημενίδας ὁ καμὼν πολλὰ διῆλθον ἐγώ.
χὠ μὲν τιμηθεὶς ἀπεπέμπετο· τὴν δὲ τάλαιναν
Τρηχῖν' κροτάλων εἰς ψόφος ἐξέβαλεν.
εἰς πῦρ ἡρώων ὁ πολὺς πόνος. ἐν γὰρ ἀμούσοις
καὶ κόρυδες κύκνων φθέγξετ' ἀοιδότεροι. p. 498.

XXI.

Ἐμπορίης λήξαντα Φιλόκριτον, ἄρτι δ' ἀρούρῃ
γευόμενον, ξείνῳ Μέμφις ἔκρυψε τάφῳ,
ἔνθα δραμὼν Νείλου ὁ πολὺς ῥόος ὕδατι λάβρῳ
τἀνδρὸς τὴν ὀλίγην βῶλον ἀπημφίασεν·
καὶ ζωὸς μὲν ἔφευγε πικρὴν ἅλα· νῦν δὲ καλυφθεὶς
κύμασι, ναυηγοῦ σχέτλιος ἔσχε τάφον.

XXII.

Αὖλιν Ἀρισταγόρεω καὶ κτήματα μυρίας ἀρθεὶς,
Νεῖλε, μετ' εἰκαίης ἐξεφόρησας ὁδοῦ.
αὐτὸς δ' εἰκαίης ὁ γέρων ἀπενήξατο βώλῳ
ναυηγὸς, πάσης ἐλπίδος ὀλλυμένης,

T. I. γείτονες ἡμίθρηνοι ἐπ' αὔλειοι, Ὦ πολύς, εἶπας,
μόχθος ἐμός, πολλῆς τ' ἔργα περισσὰ χερός,
ὕδωρ πάντ' ἐγένεσθε· τὸ δὲ γλυκὺ τοῦτο γεωργοῖς
κῦμ' ἐπ' Ἀρισταγόρην ἔδραμε πικρότατον.

XXIII.

Οὐ μὰ τόδε φθιμένων σέβας ὅρκιον, αἵδε Λυκάμβεω,
αἳ λάχομεν στυγερὴν κληδόνα, θυγατέρες,
οὔτε τι παρθενίην ᾐσχύναμεν, οὔτε τοκῆας,
οὔτε Πάρον, νήσων αἰπυτάτην ἱερῶν.
ἀλλὰ καθ' ἡμετέρης γενεῆς ῥιγηλὸν ὄνειδος
φήμην τε στυγερὴν ἔφλυσεν Ἀρχίλοχος.
P. 499 Ἀρχίλοχον, μὰ θεοὺς καὶ δαίμονας, οὔτ' ἐν ἀγυιαῖς
εἴδομεν, οὔθ' Ἥρης ἐν μεγάλῳ τεμένει.
εἰ δ' ἦμεν μάχλοι καὶ ἀτάσθαλοι, οὐκ ἂν ἐκεῖνος
ἤθελεν ἐξ ἡμέων γνήσια τέκνα τεκεῖν.

XXIV.

Σμερδίῃ ἐπὶ Θρῃκὶ τακεὶς καὶ ἐπ' ἔσχατον ὀστεῦν,
κώμου καὶ πάσης κοίρανε παννυχίδος,
τερπνότατε Μούσῃσιν Ἀνάκρεον, ὦ 'πὶ Βαθύλλῳ
χλωρὸν ὑπὲρ κυλίκων πολλάκι δάκρυ χέας,
αὐτόματαί τοι κρῆναι ἀναβλύζοιεν ἄκρητον,
κἠκ μακάρων προχοαὶ νέκταρος ἀμβροσίου·
αὐτόματοι δὲ φέροιεν ἴον, τὸ φιλέσπερον ἄνθος,
κῆποι, καὶ μαλακῇ μύρτα τρέφοιτο δρόσῳ,
ὄφρα καὶ ἐν Δηοῦς οἰνώμενος ἁβρὰ χορεύσῃς,
βεβληκὼς χρυσέην χεῖρας ἐπ' Εὐρυπύλην.

XXV.

T. I.

Ἥδιστον φιλέουσι νέοις προσανάκλιμ' ἐρώτων,
Σαπφώ, σὺν Μούσαις ἦ ῥά σε Πιερίην
ἢ Ἑλικὼν εὔκισσος, ἴσα πνεύσαν ἐκείναις,
κοσμεῖ, τὴν Ἐρέσῳ Μοῦσαν ἐν Αἰολίδι·
ἢ καὶ Ὑμὴν Ὑμέναιος ἔχων εὐφεγγέα πεύκην
σὺν σοὶ νυμφιδίων ἵσταθ' ὑπὲρ θαλάμων·
ἢ Κινύρεω νέον ἔρνος ὀδυρομένῃ Ἀφροδίτῃ
σύνθρηνος, μακάρων ἱερὸν ἄλσος ὁρᾷς.
πάντῃ, πότνια, χαῖρε· θεαῖς ἴσας γὰρ ἀοιδὰς,
ἀθανάτας ἔχομεν σὰς ἔτι θυγατέρας.

XXVI.

p. 500.

Τῆς Σαμίας τὸ μνῆμα Φιλαινίδος. ἀλλὰ προσειπεῖν
τλῆθί με, καὶ στήλης πλησίον ἄνερ ἴθι.
οὐκ εἰμ' ἡ τὰ γυναιξὶν ἀναγράψασα προσάντη
ἔργα, καὶ Αἰσχύνην οὐ νομίσασα θεόν·
ἀλλὰ φιλαιδήμων, ναὶ ἐμὸν τάφον. εἰ δέ τις ἡμέας
αἰσχύνων, λαμυρὴν ἔπλασεν ἱστορίην,
τοῦ μὲν ἀναπτύξει χρόνος οὔνομα· τἀμὰ δὲ λυγρὰ
ὀστέα τερφθείη κληδόν' ἀπωσαμένης.

XXVII.

Πέντε κόρας καὶ πέντε Βιὼ Διδύμωνι τεκοῦσα
ἄρσενας, οὐδὲ μιᾶς οὐδ' ἑνὸς ὠνάσατο.
ἡ μὲν ἀριστεύσασα καὶ εὔτοκος, οὐχ ὑπὸ παίδων,
ὀθνείαις δ' ἐτάφη χερσὶ θανοῦσα Βιώ.

XXV. 1. Cod. πρὸς ἀνάκλιν ἐρ.

T. I. XXVIII.

Τύμβος ὅδ' ἔσ', ὤνθρωπε, Σοφοκλέος, ὃν παρὰ Μουσῶν
ἱρὴν παρθεσίην, ἱερὸς ὤν, ἔλαχον·
ὅς με τὸν ἐκ Φλιοῦντος, ἔτι τρίβολον πατέοντα,
πρίνινον, ἐς χρύσεον σχῆμα μεθηρμόσατο,
καὶ λεπτὴν ἐνέδυσεν ἁλουργίδα· τῷ δὲ θανόντος
εὔθετον ὀρχηστὴν τῇδ' ἀνέπαυσα πόδα.
ὄλβιος, ὡς ἀγαθὴν ἔλαχες τάσιν· ἡ δ' ἐνὶ χερσὶ
κούριμος, ἐκ ποίης ἥδε διδασκαλίης;
εἴτε σοι Ἀντιγόνην εἰπεῖν φίλον, οὐκ ἂν ἁμάρτοις,
εἴτε καὶ Ἠλέκτρην· ἀμφότεραι γὰρ ἄκρον.

p. 501. XXIX.

Κἠγὼ Σωσιθέου κομέω νέκυν, ὅσσον ἐν ἄστει
ἄλλος ἐπ' ὀφθαλμῶν ἡμετέρων Σοφοκλῆν,
Σκίρτος ὁ πυῤῥογένειος. ἐκισσοφόρησε γὰρ ὁ 'νὴρ
ἄξια, Φλιασίων ναὶ μὰ χορὸς Σατύρων,
κἠμὲ, τὸν ἐν καινοῖς τεθραμμένον ἤθεσιν ἤδη,
ἤγαγεν εἰς μνήμην, πατρίδ' ἀναρχαΐσας·
καὶ πάλιν εἰσάρμησα τὸν ἄρσενα Δωρίδι Μούσῃ
ῥυθμὸν, πρὸς τ' αὐδὴν ἑλκόμενος μεγάλην.
εὐάδεν ἡρώων τύπος ὁ χερὶ καινοτομηθεὶς,
τῇ φιλοκινδύνῳ φροντίδι Σωσιθέου.

XXX.

Τῷ κωμῳδογράφῳ, κούφη κόνι, τὸν φιλάγωνα
κισσὸν ὑπὲρ τύμβου ζῶντα Μάχωνι φέροις·
οὐ γὰρ ἔχεις κηφῆνα παλίμπλυτον, ἀλλά τι τέχνης
ἄξιον ἀρχαίης λείψανον ἠμφίεσας.

τοῦτο δὲ πρέσβυς ἐρεῖ Κέκροπος πόλι· Καὶ παρὰ Νείλῳ T. I.
ἔσθ' ὅτ' ἐν Μώσαις δριμὺ πέφυκε θύμον.

XXXI.

Τὴν γοεραῖς πνεύσασαν ἐν ὠδίνεσσι Λαμίσκην
ὕστατα, Νικαρέτης παῖδα καὶ Εὐπόλιδος,
σὺν βρέφεσιν διδύμοις, Σαμίην γένος, αἱ παρὰ Νείλῳ
κρύπτουσιν Λιβύης ᾐόνες εἰκοσέτιν.
ἀλλά, κόραι, τῇ παιδὶ λοχείῳ δῶρα φέρουσαι,
θερμὰ κατὰ ψυχρῷ δάκρυα χεῖτε τάφῳ.

XXXII. p. 502.

Ἀρχέλεώ με δάμαρτα Πολυξείνης, Θεοδέκτα
παῖδα καὶ αἰνοπαθῦς ἔννεπε Δημαρέτης,
ὅσσον ἐπ' ὠδῖνα καὶ ματέρα· παῖδα δὲ δαίμων
ἔφθασεν, οὐδ' αὐτὸν εἴκοσιν ἠελίων.
ὀκτωκαιδεκέτις δ' αὐτὴ θάνον, ἄρτι τεκοῦσα,
ἄρτι δὲ καὶ νύμφα, παντολιγοχρόνιος.

XXXIII.

Τὰν Πιτάναν Θρασύβουλος ἐπ' ἀσπίδος ἤλυθεν ἄπνους,
ἑπτὰ πρὸς Ἀργείων τραύματα δεξάμενος,
δεικνὺς ἀντία πάντα. τὸν αἱματόεντα δ' ὁ πρέσβυς
θεὶς ἐπὶ πυρκαιῆς Τύννιχος εἶπε τάδε·
Δειλοὶ κλαιέσθωσαν· ἐγὼ δὲ σε, τέκνον, ἄδακρυς
θάψω, τὸν καὶ ἐμὸν καὶ Λακεδαιμόνιον.

XXXIV.

Εἰς δήιον πέμψασα λόχους Δημαινέτη ὀκτὼ
παῖδας, ὑπὸ στήλῃ πάντας ἔθαψε μιῇ.

T. I. δάκρυα δ' οὐκ ἔῤῥηξ' ἐπὶ πένθεσιν· ἀλλὰ τόδ' εἶπε
μοῦνον· ἰὼ Σπάρτα, σοὶ τέκνα ταῦτ' ἔτεκον.

XXXV.

Λυδὸς ἐγὼ, καὶ Λυδὸς, ἐλευθερίῳ δ' ἐμὲ τύμβῳ,
δέσποτα, Τιμάνθη τὸν σὸν ἔθου τροφέα.
εὐαίων ἀπενθῆ τείνοις βίον. ἢν δ' ὑπὸ γήρας
πρός με μόλῃς, σὸς ἐγὼ, δέσποτα, κἠν Ἀΐδῃ.

XXXVI.

p. 503. Εὐφράτην μὴ καῖε, Φιλώνυμε, μηδὲ μιήνῃς
πῦρ ἐπ' ἐμεῖ· Πέρσης εἰμὶ γὰρ ἐκ πατέρων,
Πέρσης αὐθιγενὴς, ναὶ δέσποτα. πῦρ δὲ μιῆναι
ἁμῖν τῶ χαλεπῶ πικρότερον θανάτω.
ἀλλὰ περιστείλας με δίδου χθονί· μηδ' ἐπὶ νεκρῷ
λουτρὰ χέῃς· σέβομαι, δέσποτα, καὶ ποταμούς.

XXXVII.

Τὴν τίτθην Ἱέρων Σιληνίδα, τὴν, ὕπο πίσσα
ζωρὸν, ὑπ' ἀθμεῦς θλιβομένην κύλικος,
ἀγρῶν ἐντὸς ἔθηκεν, ἵν' ἡ φιλάκρητος ἐκείνη,
καὶ φθιμένη, ληνῶ γείτονα τύμβον ἔχῃ.

XXXVIII.

Βάλλεθ' ὑπὲρ τύμβω πολιὰ κρίνα, καὶ τὰ συνήθη
τύμπαν' ἐπὶ στήλῃ ῥήσσετ' Ἀλεξιμένευς,
καὶ περιδινήσασθε μακρῆς ἀνελίγματα χαίτης
Στρυμονίῃ ἄφετοι Θυιάδες Ἀμφίπολιν,

XXXVIII. 2. cod. reg. Plan. Ἀλεξιμένους.

ἤ, γλυκερὰ πνεύσαντες ἐφ' ὑμετέροισιν ἀλάπταις, T. I.
πολλάκι πρὸς μαλακοὺς τῶδ' ἀχέρουσε εὖμος.

ΣΩΣΙΠΑΤΡΟΥ. p. 304.

I.

Μήποτε γαστροβαρῆ πρὸς σὸν λέχος ἀντιπρόσωπον
παιδογόνῳ κλίνῃς Κύπριδι τερπόμενος.
μεσσόθι γὰρ μέγα κῦμα, καὶ ἐκ ὀλίγας πόνος ἔσται,
τῆς μὲν ἐρεσσομένης, σοῦ δὲ σαλευομένου.
ἀλλὰ πάλιν στρέψας ῥοδοειδέι τέρπεο πυγῇ,
τὴν ἄλοχον νομίσας ἀρσενόπαιδα Κύπριν.

II.

Δωρίδα τὴν ῥοδόπυγον ὑπὲρ λεχέων διατείνας
ἄνθεσιν ἐν χλοεροῖς ἀθάνατος γέγονα.
ἡ γὰρ ὑπερφυέεσσι μέσον διαβᾶσά με ποσσὶν,
ἤνυεν ἀκλινέως τὸν Κύπριδος δόλιχον,
ὄμμασι νωθρὰ βλέπουσα· τὰ δ', ἠΰτε πνεύματι φύλλα,
ἀμφισαλευομένης, ἔτρεμε πορφύρεα,
μέχρις ἀπεσπείσθη λευκὸν μένος ἀμφοτέροισι,
καὶ Δωρὶς παρέτοις ἐξεχύθη μέλεσι.

III.

Ἐκμαίνει χείλη με ῥοδόχροα, ποικιλόμυθα,
ψυχοτακῆ, στόματος νέκταρος πρόθυρα,

XXXVIII. 5. Codd. πνεύσαντες ἐφ' ὑμετέροισιν ἀλάπταις. correctum ἀλάσταις, et in marg. ἄστας.

Τ Ι. καὶ γλῆναι λασίαισιν ὑπ' ὀφρύσιν ἀστράπτουσαι,
σπλάγχνων ἡμετέρων δίκτυα καὶ παγίδες,
καὶ μαζοὶ γλαγόεντες, ἀζυγες, ἱμερόεντες,
εὐφυέες, πάσης τερπνότεροι κάλυκος.
ἀλλὰ τί μηνύω κυσὶν ὀστέα; μάρτυρές εἰσι
τῆς ἀθυροστομίης οἱ Μίδου κάλαμοι.

p. 55. ΤΥΜΝΕΩ.

I.

Μίκκος ὁ Πελλαναῖος Ἐνυαλίῳ βαρὺν αὐλὸν
τόνδ' ἐς Ἀθαναίας ἀκρέμασ' Ἰλιάδος,
Τυρσηνὸν μελέτημα, δι' ὃ πάκα πόλλ' ἐβόασεν
ὡ 'νὴρ εἰράνας σύμβολα καὶ πολέμω.

II.

Ὄρνεον ὦ Χάρισιν μεμελημένον, ὦ παρόμοιον
ἀλκυόσιν τὸν σὸν φθόγγον ἱεισάμενον,
ἡρπάσθης φίλε λαρε· σὺ δ' ἤθεα, καὶ τὸ σὸν ἡδὺ
πνεῦμα σιωπηραὶ νυκτὸς ἔχουσιν ὁδοί.

III.

Εἰς ἄγαλμα Πριάπου.

Πάντα περιπτίζω, κὴν ᾖ Κρόνος· οὐ διακρίνω
οὐδένα φῶρ' ὅτῳ ταῖσδε παρὰ πρασίαις.
ἔπρεπε μὴ λαχάνων ἕνεκεν τάδε καὶ κολοκυντῶν,
φήσει τις, με λέγειν. ἔπρεπεν· ἀλλὰ λέγω.

IV.

I 3. Cod. μελέθημα.
II. 3. Cod. φίλε λαρε. Sed correctum λάρε.

IV.

T. I.

Τὸν παραβάντα νόμως Δαμάτριον ἔκτανε μάτηρ
ἁ Λακεδαιμονία τὸν Λακεδαιμόνιον.
θηκτὸν δ' ἐν προβολᾷ θεμένα ξίφος, εἶπεν, ὀδόντα
ὀξὺν ἐπιβρύκουσ', οἷα Λάκαινα γυνά·
Ἔῤῥε κακὸν φίτυμα διὰ σκότος, ὗ διὰ μῖσος
Εὐρώτας δειλαῖς μηδ' ἐλάφοισι ῥέοι.
ἀχρεῖον σκυλάκευμα, κακὰ μερὶς, ἔῤῥε ποθ' Ἅιδαν, p. 506.
ἔῤῥε· τὸν ὐ Σπάρτας ἄξιον, ὔ σ' ἔτεκον,

V.

Μή σοι τῦτο, Φιλαινὶ, λίην ἐπικήριον ἔςω,
εἰ μὴ πρὸς Νείλῳ γῆς μορίης ἔτυχες,
ἀλλά σ' Ἐλευθέρνης ὅδ' ἔχει τάφος. ἔςι γὰρ ἴση
πάντοθεν εἰς Ἀΐδην ἐρχομένοισιν ὁδός.

VI.

Εὐάθη Τρύτωνος ἐπ' ὐκ ἀγκυλαῖς ἀλοχεύθη
κληδέσιν· ὐ γὰρ ἂν ὧδ' ὤλετο δαιμονίη
ἀρτιτόκος. τὰ δὲ πολλὰ κατήγαγεν ὃν βρέφος Αἴδῃ
σὺν κείνῃ· δεκάτην δ' ὐχ ὑπερῆρεν ἕω.

IV. 5. 6. Reſtituti ex Plutarcho, unde etiam Verſ. 7. ἀχρεῖον deſumtum. In V. 8. codd. ἄξιον ὐδ' ἔτεκον.

V. 1. Codd. ἐπικαίριον.

VI. 3. Cod. κατάγε ἐν βρ. ἄδαν. Sed videtur prius fuiſſe ὐδὲν. 4. Cod. σὺν κλαινῇ.

T. II p. 507. **Σ Ε Λ Ε Υ Κ Ο Υ.**

ΣΚΟΛΙΟΝ.

Κἠγὼ παιδοφιλήσω.
πολύ μοι κάλλιον ἢ γαμεῖν.
παῖς μὲν γὰρ παρεὼν
κἠν πολέμῳ μᾶλλον ἐπωφελεῖ.

FINIS TOMI PRIMI.